

Ontwerp

Omgevingsvisie

Maastricht

2040

deel 2

Gemeente Maastricht

Inhoud

Hoofdstuk 1: Inleiding.....	3
Hoofdstuk 2: Gebiedsprofielen.....	5
Hoofdstuk 3: Raamwerk.....	14
3.1: Mobiliteit.....	14
3.2: Groen, natuur en landschap	49
3.3: Water	77
Hoofdstuk 4: Functies en voorzieningen	87
4.1: Economie	87
4.2: Cultuur	114
4.3: Sociaal	117
4.4: Wonen.....	130
4.5: Energie	138
Hoofdstuk 5: Architectuur en cultureel erfgoed.....	156
5.1: Architectuur	156
5.2: Cultureel erfgoed	160
Hoofdstuk 6: Milieu en ondergrond	178
6.1: Milieu	178
6.2: Ondergrond.....	187

Hoofdstuk 1: Inleiding

De Omgevingsvisie Maastricht 2040 bestaat uit twee delen. In deel 1 wordt de integrale visie voor de fysieke leefomgeving beschreven, waarin drie thema's centraal staan. Deze nota betreft deel 2. In dit deel staan de beleidsdoelen per beleidsveld beschreven en wordt ingegaan op hoe deze samenhangen met de integrale visie zoals beschreven in deel 1. Deze nota geeft zo inzicht in de totale 'beleidsboom' die ten grondslag ligt aan de Omgevingsvisie Maastricht 2040.

Belangrijkste uitgangspunten Deel 1

In deel I staat de visie van Maastricht richting 2040 als volgt omschreven:

*Maastricht heeft de ambitie om haar positie als **motor voor de (Eu)regionale economie te versterken en de lokale kwaliteit van leven te verbeteren**. Door te investeren in een duurzame ontwikkeling is en blijft Maastricht een prachtige stad om in te wonen, werken en verblijven. Daarmee draagt deze visie op de fysieke leefomgeving bij aan een aantrekkelijke 'work-life balance' in stad en regio. Het is juist deze 'work-life balance' waarmee Maastricht en de (Eu)regio zich in de toekomst kunnen blijven onderscheiden van andere stedelijke regio's in Nederland en Noordwest Europa.*

Als antwoord op de ontwikkelingen en algemene opgaven die op Maastricht af komen, kiest de gemeente ervoor om in de fysieke leefomgeving gericht te werken aan drie integrale thema's:

1. het versterken van de **(Eu)regionale netwerkfunctie** van Maastricht, ten behoeve van de sociale en economische vitaliteit van de stad en (Eu)regio. Het is van belang om de agglomeratiekracht van de (Eu)regio te versterken. Doel is daarom om de (Eu)regio door te ontwikkelen als een sterk stedelijk netwerk met Maastricht als één van de centra. Zuid-Limburg kan zich onderscheiden als een sterke kennisregio met een hoge kwaliteit van leven, die goed verbonden is met de omliggende kennisregio's Eindhoven, Aken, Luik, Leuven en Hasselt.
2. het investeren in een toekomstbestendige leefomgeving die **gezond en leefbaar** is voor alle gebruikers van de stad: bewoners, werkers en bezoekers. Aan de hand van het concept Positieve Gezondheid kiest Maastricht voor een integraal perspectief op een gezonde en leefbare omgeving, gericht op het (1) faciliteren van samen- en zelfredzaamheid, (2) beschermen tegen schadelijke ontwikkelingen en effecten en (3) bevorderen van een gezonde leefstijl.
3. het in stand houden en uitbreiden van plekken waar **ontmoeting en beleving** een bijdrage leveren aan de aantrekkelijkheid van Maastricht. De ambitie is om de juiste balans tussen stedelijke dynamiek en (relatieve) rust te bewaken. Een fijnmazige spreiding van levendigheid en (relatieve) rust is wat de stad aantrekkelijk maakt en een bestaande kwaliteit van Maastricht in stand houdt: prettig wonen in diverse woonmilieus, variërend van stedelijk wonen in de dynamiek én wonen met dynamiek om de hoek.

Realisatie

Hoe en waar de thema's en toekomstige maatregelen in de stad landen, is beschreven in deel 1 aan de hand van een ruimtelijk streefbeeld dat verder is uitgewerkt in drie instrumenten: het raamwerk, de gebiedsprofilen en de ladder voor locatiekeuze. Deze instrumenten zijn richtinggevend voor het behoud van bestaande kwaliteiten en nieuwe ontwikkelingen in Maastricht richting 2040. Daarbij bouwen we voort op de werkwijze en succesvolle voorbeelden uit het verleden. Kernbegrippen zijn en blijven herbestemming, flexibiliteit en tijdelijk gebruik. Benoemde ambities en opgaven worden daarbij op het juiste schaalniveau opgepakt. Daarom is er een regionale agenda opgesteld, met

vraagstukken die het stedelijk schaalniveau overstijgen. Prioriteren en faseren is hierbij noodzakelijk om samenwerking en cofinanciering te organiseren.

Tot slot kiest de gemeente ervoor om in de toekomst te investeren in een gebiedsgerichte aanpak en een vernieuwde relatie met de samenleving (bewoners, ondernemers en andere partners). De gemeente en Maastrichtse samenleving gaan in de toekomst op basis van een meer gelijkwaardige relatie samen werken aan het realiseren van de opgaven voor de fysieke leefomgeving, waarbij vooral de buurt centraal staat en niet het individuele beleidsveld.

Deel 2

Dit deel van de Omgevingsvisie is deel 2 en bevat een uitwerking van de ambitie van deel 1 en de sectorale beleidsopgaven. In deel 2 komt aan de orde hoe de verschillende beleidsvelden bijdragen aan doelstellingen die ten grondslag liggen aan de drie integrale thema's. De beschrijving per beleidsveld maakt inzichtelijk wat er aan de hand is op de verschillende beleidsvelden. Nadeel is dat hierdoor het integrale beeld minder gemakkelijk naar voren komt. De omschrijving in deel 2 biedt echter de mogelijkheid om beleidsspecifiek en meer gedetailleerd in te zoomen op de achterliggende beleidsdoelen, principes en uitvoering. Daarbij sluit de omschrijving van de verschillende hoofdstukken uit deel 2 naadloos aan bij de integrale visie zoals beschreven in deel 1.

Mate van uitwerking

Voor sommige beleidsvelden is de uitvoeringsagenda al redelijk concreet, soms zelfs inclusief financiële dekking. Voor andere beleidsvelden is deze Omgevingsvisie in een eerste stap in het benoemen en werken aan een ambitie, waar samenwerking en cofinanciering cruciaal is voor realisatie. Hiervoor zijn anno 2019 nog geen concrete maatregelen en bijbehorende financiële middelen benoemd.

Relatie met bestaand beleid

Naast de uitwerking van de ambities uit deel 1 heeft deel 2 van de Omgevingsvisie ook tot doel om het aantal sectorale beleidsdocumenten terug te brengen. Dit sluit aan bij de ambities van de Omgevingswet, waar een meer integrale benadering van de fysieke leefomgeving centraal staat. Dit heeft als gevolg dat sommige beleidsdoelstellingen in deze Omgevingsvisie al eerder zijn vastgelegd in vigerende beleidsdocumenten, maar dat andere beleidsdoelstellingen voor het eerst benoemd worden en via deze Omgevingsvisie worden vastgelegd. Door te verwijzen naar de relevante vigerende beleidsdocumenten wordt de zogenaamde 'beleidsboom' inzichtelijk gemaakt. Bij het opstellen van deze Omgevingsvisie is waar nodig ook rekening gehouden met regionale visies en beleidskaders. Na vaststelling van de Omgevingsvisie worden onder andere Omgevingsprogramma's, projecten en plannen ingezet om de ambities uit te voeren op meer tactisch/operationeel niveau.

Leeswijzer

De beschrijving begint met hoofdstuk 2 bij het tweede deel van de gebiedsprofielen. Hierbij zoomen we in op de gemiddeld genomen meer kwetsbare buurten waar opgaven uit het fysieke, sociale en veiligheidsdomein samenvallen. In hoofdstuk 3 beschrijven we de verschillende netwerken in de stad op het gebied van mobiliteit, groen, natuur en landschap en water. In dit hoofdstuk wordt beschreven welke ontwikkelingen in deze netwerken aan de orde zijn en hoe deze bijdragen aan een duurzame ontwikkeling van Maastricht. In hoofdstuk 4 wordt de functionele en programmatische inrichting van de stad nader beschreven. De beleidsvelden economie, cultuur, sociaal, wonen en energie staan hier centraal. In deze hoofdstukken beschrijven we de verwachte en gewenste ontwikkelingen voor de verschillende beleidsvelden en op welke wijze dit gevolgen heeft voor de fysieke leefomgeving. In hoofdstuk 5 wordt ingegaan op architectuur en cultureel erfgoed. Tenslotte wordt in hoofdstuk 6 ingegaan op milieu en de ondergrond, met aandacht voor kansen en beperkingen.

Hoofdstuk 2: Gebiedsprofielen

In deel I van de Omgevingsvisie zijn de verschillende buurten en gebieden van Maastricht ingedeeld in twaalf *gebiedsprofielen* (zie deel I paragraaf 5.3. voor de ligging en omschrijving van de gebiedsprofielen). In de gebiedsprofielen worden de benoemde algemene opgaven, ambities en principes vertaald naar een strategie voor concrete gebieden. Voor elk profiel beschrijven we de gewenste ontwikkelrichting op hoofdlijnen voor de lange termijn. Daarbij wordt nadrukkelijk rekening gehouden met de bestaande kwaliteiten en waarden van het gebied, de huidige fysieke inrichting en specifieke opgaven die spelen in het gebied. De gebiedsprofielen vormen een uitnodiging aan ondernemers, bewoners en andere partners om samen te werken aan de toekomst van de gebieden (bijvoorbeeld door middel van het opstellen van een buurtplan). Ten tweede dienen de gebiedsprofielen, samen met de ladder voor locatiekeuze (zie deel I paragraaf 5.4.), als sturingsmiddel en toetsingskader voor het faciliteren van nieuwe ontwikkelingen en initiatieven. Ten derde zijn de gebiedsprofielen een opmaat voor het op te stellen Omgevingsplan (nieuwe bestemmingsplan).

Deel II van de gebiedsprofielen gaat in op de gemiddeld meer kwetsbare buurten waar opgaven uit het fysieke, sociale en economisch domein samenvallen. Aan de analyse van de buurten liggen de uitkomsten van de Buurtmonitor 2018, de Veiligheidsmonitor 2017 en de GGD Wijkprofielen 2018 ten grondslag. Hierin worden enquêteresultaten over de eigen beleving gecombineerd met feitelijke gegevens over veiligheid respectievelijke gezondheid. Ook de signalen die zijn afgegeven in de bijeenkomsten en gesprekken tijdens de totstandkoming van deze Omgevingsvisie zijn hierin verwerkt. Daarnaast zijn fysieke aspecten meegewogen rondom hittestress, waterproblematiek, aanwezigheid van groen en huidige parkeercijfers.

Het is hier de opgave om te komen tot een integrale aanpak waarbij aanpassingen in de fysieke leefomgeving gecombineerd met flankerend beleid en programma, één van de factoren kunnen zijn om de leefkwaliteit te verbeteren. Hierbij rekening houdend met de ambities en principes zoals deze in deel I van de Omgevingsvisie beschreven zijn, onder andere de veilige en beweegvriendelijke omgeving. Deel II biedt inzicht in de analyse en het huidig beeld van de buurten, en formuleert kansen en uitgangspunten voor mogelijke verbetering van de leefkwaliteit. De gebiedsprofielen in deel II zijn nadrukkelijk geen eindpunt, maar vormen het vertrekpunt voor verdere concretisering en uitvoering met de buurten en partners.

Gebiedsprofiel Stadsrand: Limmel, Nazareth en Malberg

Toekomstbeeld Gebiedsprofiel Stadsrand

Het gebiedsprofiel 'stadsrand' slaat op de gebieden aan de rand van de stad waar voornamelijk wordt gewoond. Het betreft de buurten Limmel, Nazareth, Amby, Scharn, Heer, Vroendaal, de Heeg, Heugem, Biesland, Campagne, Wolder, Daalhof, Hazendans, Malberg, Oud-Caberg en delen van Mariaberg, Brusselsepoort, Randwyck en Sint Pieter. De directe nabijheid van groene buitengebieden is één van de grote kwaliteiten van deze gebieden. De stedelijke voorzieningen op het gebied van winkels, cultuur en horeca zijn op fietsafstand bereikbaar. Dat onderscheidt deze gebieden van suburbane woonmilieus in het Heuvelland. Er is veel laagbouw met relatief veel groen en grote tuinen in vergelijking met andere woongebieden in de stad. De woningvoorraad bestaat overwegend uit rijtjeswoningen en twee-onder-een-kappers met voortuinen. In sommige 'stadsrand' gebieden bevinden zich vanouds dorpskernen. Deze kernen dragen sterk bij aan de identiteit van en binding aan de buurt en fungeren vaak als ontmoetingsplek. In sommige buurten staat de toekomst van voorzieningen in de centrale ontmoetingsplekken onder druk.

In 2040 onderscheiden de gebieden met het profiel 'stadsrand' zich nog steeds als ruim opgezette woonbuurten, met een groen, duurzaam en veilig woonkarakter. Het historische karakter van en de leefbaarheid in de oude dorpskernen wordt gewaardeerd en versterkt, waarbij de ruimtelijke kwaliteit extra aandacht verdient.

Wanneer we naar de stadsrand als geheel kijken, met zijn diversiteit aan type buurten die hiertoe gerekend worden, vindt er met name in de buurten Limmel en Nazareth en Malberg een stapeling plaats van opgaven in het fysieke, sociale en veiligheidsdomein.

Limmel was ooit een zelfstandig dorp. Het heeft een rijke geschiedenis. Denk bijvoorbeeld aan de kastelen Bethlehem en Jerusalem, die deel uitmaken van de landgoederenzone Buitengoed Geul & Maas. Aan het einde van de 19^e eeuw tijdens de industriële revolutie hebben zich een aantal bedrijven en fabrieken gevestigd rondom het gebied. Eind jaren '50 vond de eerste grootschalige stadsuitbreiding in Limmel plaats en transformeerde het dorp langzaam tot het 'stadsdorp' dat het nu is. Limmel is een rustige woonbuurt, waar de inwoners zich sterk verbonden voelen met de buurt. In de afgelopen jaren is studentenhuysvesting in de buurt toegenomen.

Nazareth wordt omschreven als een echte volksbuurt. Deze buurt vol laagbouwflats en kleine eengezinswoningen in de sociale huursector is kort na de oorlog in slechts één jaar gebouwd. De buurt wordt momenteel stevig gerenoveerd om de buurt vitaal en aantrekkelijker te maken. Zo is er inmiddels in samenwerking met de woningcorporatie en de buurt een nieuw buurthuis opgezet en zijn er verschillende woningen gerenoveerd en bijgebouwd.

Malberg is een groene wijk, die grenst aan het Zouwdal. Malberg bestaat uit vier delen allen met een eigen centrumplein. Oorspronkelijk is deze buurt bewust 'sociaal homogeen' opgebouwd. Met het Buurtontwikkelingsplan Manjefiek Malberg is het woonaanbod gedifferentieerd zodat er een mix van bewoners is ontstaan. Er zijn verschillende werk- en recreatielocaties, denk aan het sportpark, wijkcentrum 'Centre Manjefiek Malberg', bedrijventrum en winkelcentrum. Malberg is de buurt van de 3 A's: van Achterstand naar Aandachtswijk naar Actieve buurt.

Analyse

Met name Limmel en Nazareth eindigen vaak onder in de Buurtmonitor 2018 en ook Malberg scoort hier onder het Maastrichtse gemiddelde. De buurten Limmel en Nazareth scoren met name laag op het veiligheidsgevoel, de leefbaarheid, de kwaliteit van fysieke voorzieningen, sociale cohesie en verkeeroverlast. Daarnaast is er in deze buurten bovenmatig sprake van eenzaamheid en wordt het eigen ervaren geluk en de gezondheid gemiddeld genomen lager beoordeeld. Uit de GGD Wijkprofielen blijkt dat de bewoners in Malberg gemiddeld minder bewegen dan volgens de 'beweegnorm' gezond wordt geacht. Bewoners uit de drie buurten hebben vaker moeite om financieel rond te kunnen komen (bron: GGD Wijkprofielen 2018 en rapport Movisie 'Armoede en

Schulden in Maastricht' 2019). Hittestress is met name in de buurten Limmel en Nazareth aan de orde en in alle drie de buurten is sprake van een verhoogd risico op wateroverlast.

Limmel en Nazareth kennen een eenzijdige woningvoorraad met gemiddeld veel (sociale) huurwoningen. Vlak na de Tweede Wereldoorlog zijn in deze buurten veel woningen bijgebouwd om in de toenmalige behoefte te voorzien. Naar de huidige maatstaven zijn die woningen verouderd. Dit gebrek aan variatie in het woningaanbod houdt een eenzijdige bevolkingssamenstelling in stand. Ook sluit de huidige woningvoorraad onvoldoende aan op de wensen van het toenemend aantal ouderen en zorgbehoevenden.

Buurtscore in vergelijking met Maastrichts gemiddelde	Limmel	Nazareth	Malberg
Buurtmonitor 2018	Oranje	Rood	Oranje
Veiligheidsmonitor 2017	Rood	Oranje	Oranje
GGD Wijkprofielen 2018	Rood	Rood	Rood
Hittestress	Oranje	Oranje	Grijs
Waterproblematiek	Oranje	Oranje	Oranje
Groen in de woonbuurt	Groen	Groen	Groen
Parkeren	Groen	Groen	Grijs

*Tabel 1: Analyse buurtresultaat in vergelijking tot het Maastrichts gemiddelde. Legenda: rood << Maastrichts gemiddelde, oranje < Maastrichts gemiddelde, grijs = rond Maastrichts gemiddelde, groen > Maastrichts gemiddelde
Bronnen: Buurtmonitor 2018, Veiligheidsmonitor 2017, GGD Wijkprofielen 2018, Klimaatatlas Maastricht, Geo-informatie Maastricht, Parkeercijfers*

De stapeling van opgaven in deze buurten vergroot het belang om samen met de buurt en partners tot een integrale aanpak te komen waarbij aanpassingen in de fysieke leefomgeving gecombineerd worden met programma's en maatregelen op het gebied van sociaal, veiligheid en gezondheid.

Kansen

Naast de beschreven ambities en principes voor het gebiedsprofiel stadsrand in deel I van de Omgevingsvisie, liggen er specifiek voor deze buurten de volgende kansen:

- Als er één kenmerk van toepassing op de buurten Limmel en Nazareth is het de geïsoleerde ligging. Hier liggen kansen voor meer verbinding en ontsluiting van het gebied. De ondertunneling van de A2 heeft hier een belangrijke positieve bijdrage aan geleverd.
- Met zorgverzekeraar VGZ, Maastricht UMC+, Huis voor de Zorg en ZIO wordt onder de noemer Blauwe Zorg in Wittenvrouwenveld, Wyckerpoort, Nazareth en Limmel gewerkt aan het virtueel ontschotten van financiële budgetten, zodat professionals meer zelf kunnen bepalen welke zorg nodig is.
- Limmel en Nazareth maken onderdeel uit van de herijkte herstructureringsopgave. Deze herstructurering heeft als doel het aantrekkelijker en vitaler maken van de buurten door onder andere nieuwbouw, het verder ontwikkelen van voorzieningen en het toevoegen van meer groen. Verder wordt er gebouwd aan nieuwe huurwoningen en seniorenwoningen. De afgelopen jaren is een (groot) deel van deze herstructureringsopgave gerealiseerd

(onder andere door de vroegere barrières in de vorm van bovengrondse hoogspanningslijnen en de spoorwegovergang weg te nemen). Voor de komende jaren staat onder andere de vernieuwing van de woningvoorraad van Nazareth-Noord van woningcorporatie Woonpunt gepland.

- In Limmel en Nazareth komt daarnaast op de grens tussen de twee buurten een nieuw centrum: Hoolhoes. Vlak naast het Integraal Kind Centrum De Geluksvogel. Er komen nieuwe winkels, appartementen en woningen.
- Ook in Malberg vindt middels verschillende projecten vernieuwing van de openbare ruimte en de woningvoorraad plaats. Bijvoorbeeld in de vorm van verdere nieuwbouw Zouwdalrand. In de gebiedsontwikkeling Albertknoop wordt in samenwerking met de Belgische overheid gezocht wordt naar een balans in behoud van agrarische waarden en duurzame ontwikkeling, door natuurontwikkeling en landbouw te combineren met recreatie en duurzaamheidsmaatregelen.
- Gezien de geplande herstructureringsprojecten liggen er in alle drie de buurten kansen om een kwaliteitsimpuls aan de openbare ruimte mee te geven. Bijvoorbeeld door ontwerpprincipes op het gebied van veiligheid en een beweegvriendelijke omgeving toe te passen, en deze waar mogelijk te combineren met klimaatmaatregelen zoals het toevoegen van groen en water. Op deze manier kan ook het risico op hittestress verminderd worden. Deze geplande herstructurering biedt bovendien kansen voor het integreren van energetische maatregelen.
- Bij herstructureringsprojecten in Limmel en Nazareth worden technische maatregelen toegepast om het verhoogd risico op wateroverlast weg te nemen.
- In Malberg wordt het verhoogde risico op wateroverlast in de omgeving van het Busselplein weggenomen door de aanleg van een groene buffervoorziening.
- Investeren in het behoud en versterken van centrale ontmoetingsplekken als 'kloppende harten' van de buurten. Met een focus op veilige en duurzame bereikbaarheid van en naar deze centrale plekken.

Toekomstbeeld Gebiedsprofiel Parkwijk

De parkwijken liggen aan de westzijde van Maastricht, tussen de 'stadsrand' gebieden en het 'stedelijk gebied'. Het betreft de voormalige parochiewijken Belfort, Pottenberg, Malpertuis en Caberg. Deze gebieden hebben een bijzondere cultuurhistorische en stedenbouwkundige opbouw. In tegenstelling tot het profiel 'stadsrand' grenzen ze minder direct aan het buitengebied. Ze hebben een ruime en groene opzet, met groene verbindingzones tussen de bebouwing. Laagbouw wordt afgewisseld met middelhoogbouw (drie tot vier lagen). Deze buurten scoren anno 2019 gemiddeld minder goed op gezondheid en veiligheid dan het Maastrichtse gemiddelde. Bewoners geven een relatief lage waardering aan de leefbaarheid en veiligheid. Ook in deze gebieden is plaatselijk sprake van een hoge parkeerdruk. In sommige parkwijken staat de toekomst van voorzieningen in de centrale ontmoetingsplekken onder druk.

In 2040 zijn de parkwijken prettige woonwijken waar huidige en toekomstige bewoners betaalbaar kunnen wonen in een groene omgeving en trots zijn op de historisch bijzondere buurt. De leefbaarheid, sociale cohesie en het veiligheidsgevoel zijn aanzienlijk verbeterd door blijvende aandacht voor ontmoetingsplekken en het organiseren van sociale activiteiten in samenwerking met bewoners en organisaties. De (fiets)verbindingen met buurtvoorzieningen, de groene buitengebieden, het stadshart en werklocaties zijn verbeterd.

Binnen het gebiedsprofiel Parkwijken vindt met name in de buurten Pottenberg, Caberg en Malpertuis een stapeling van opgaven plaats. In Belfort scoort op diverse onderdelen beter ten opzichte van de andere Parkwijken.

Pottenberg is een rustige en groene buurt gelegen op de glooiende hoogte van de Dousberg. Waar dit voorheen één van de meest hechte 'volkswijken' van Maastricht was, dreigt dit nu te verdwijnen. Toch willen de meeste mensen er niet snel weg. Wel is de buurt aan renovatie toe wat betreft het woningbestand en voorzieningen niveau.

Caberg is de eerste na-oorlogse parochiewijk in Maastricht West. Een klein dorp was het, met de eigen kerk, winkels en bankfiliaal. Een redelijk groene, levendige en gedifferentieerde woonwijk. Ook hier zijn de voorzieningen onder druk komen te staan. De buurt kent nu nog enkele basisvoorzieningen. In Caberg is gestart met het renoveren van het woningaanbod en het aanbrengen van groen in de buurt. Het nieuwe Viegenpark is daar een voorbeeld van.

Malpertuis kent een groen en rustig karakter. Veel mensen wonen al van jongs af aan in de wijk, maar is ook nieuwe aanwas. Er wonen dus zowel gezinnen als veel senioren in met name hoogbouw of eengezinswoningen. Qua voorzieningen is Malpertuis steeds meer aangewezen op de aangrenzende buurten Caberg en Malberg. In Malpertuis woon je op steenworpafstand van de stad, temidden van veel groen.

Analyse

In de drie buurten blijft de leefbaarheid en het veiligheidsgevoel achter bij het Maastrichtse gemiddelde. Men ervaart in Pottenberg en Caberg vergeleken met de rest van Maastricht meer overlast en spanningen in de buurt. Ook geeft men meer dan gemiddeld aan dat de buurt het laatste jaar achteruit is gegaan, onder andere door de kwaliteit van de fysieke leefomgeving en een toegenomen gevoel van onveiligheid (bron: Grip op onveiligheidsbeleving in Maastricht, 2019). Malpertuis ervaart met name problemen op het gebied van de leefbaarheid en sociale cohesie in de buurt, zo blijkt uit de Veiligheidsmonitor 2017.

De drie buurten eindigen vaak 'onderaan' in de Buurtmonitor 2018 op het gebied van (de ervaren) leefbaarheid, veiligheid en gezondheid. Er wordt opvallend veel overlast ervaren in de buurten en de sociale cohesie in deze buurten wordt lager beoordeeld. Op het gebied van gezondheid geven de

bewoners gemiddeld een laag oordeel aan de eigen ervaren mate van gezondheid en geluk. Dit blijkt ook terug in de objectieve gezondheidscijfers: gemiddeld hebben bewoners hier vaker te maken met chronische ziekten, eenzaamheid en overgewicht. Ook is de sociaal economische status over het algemeen laag in deze buurten.

Buurtscore in vergelijking met Maastrichts gemiddelde	Pottenberg	Caberg	Malpertuis
Buurtmonitor	rood	rood	oranje
Veiligheid	rood	rood	oranje
Gezondheid	oranje	rood	rood
Hittestress	grijs	grijs	grijs
Waterproblematiek	oranje	grijs	oranje
Groen in de woonbuurt	groen	groen	groen
Parkeren	grijs	grijs	grijs

Tabel 2: Analyse buurtresultaat in vergelijking tot het Maastrichts gemiddelde. Legenda: rood << Maastrichts gemiddelde, oranje < Maastrichts gemiddelde, grijs = rond Maastrichts gemiddelde, groen > Maastrichts gemiddelde
Bronnen: Buurtmonitor 2018, Veiligheidsmonitor 2017, GGD Wijkprofielen 2018, Klimaatatlas Maastricht, Geo-informatie Maastricht, Parkeercijfers

De stapeling van opgaven in deze buurten vergroot het belang om samen met de buurt en partners tot een integrale aanpak te komen waarbij aanpassingen in de fysieke leefomgeving gecombineerd worden met programma's en maatregelen op het gebied van sociaal, veiligheid en gezondheid.

Kansen

Naast de beschreven ambities en principes voor het gebiedsprofiel Parkwijk in deel I van de Omgevingsvisie, liggen er specifiek voor deze buurten de volgende kansen:

- De parochie opzet van de buurten biedt kansen om de openbare ruimte te verbeteren: de aanwezige pleintjes en perken bieden mogelijkheden om een fijnmazig netwerk aan ontmoetingsplekken in stand te houden en te optimaliseren. Bovendien is er veel groen in de woonbuurten, ook dit biedt kansen om met een integrale aanpak een positieve bijdrage te leveren aan gezondheidsbevordering, veiligheidsbeleving, ontmoeting en beweging en klimaatopgaven.
- Er is een grote variatie in het woningaanbod over de buurten, dit biedt (zeker bij renovatie) kansen voor een diverse en inclusieve buurt, meer evenwichtige verdeling koop- en huursector en mogelijkheden voor combinaties van wonen en zorg. Het is zaak om bij sloop/nieuwbouwopgaven deze variatie te borgen. Renovatatieprojecten zoals in de Celestastraat en de deelplannen Caberg Zuid Oost en Widelanken (waarbij in samenwerking met woningcorporatie Servatius de woningvoorraad vernieuwd wordt en de openbare ruimte een kwaliteitsimpuls krijgt) zijn hier goede voorbeelden van.
- In Caberg is een buurtwinkelcentrum aanwezig, met kleine ondernemers en een supermarkt, enkele horecavoorzieningen, gemeenschapshuis De Wiemerink en basisschool Het Mozaïek. Dit kan de basis vormen voor het behoud en verbinden van ontmoetingsplekken,

zogenaamde ‘kloppende harten’, in de buurten. Met aandacht voor een veilige en aantrekkelijke omgeving en verbindingen van en naar deze plekken.

- Bij de rotonde Via Regia is er sprake van een verhoogd risico op wateroverlast. Dit wordt weggenomen door het herleiden van water naar de naastliggende groenvoorzieningen.

Gebiedsprofiel Stedelijk gebied: Mariaberg, Wittevrouwenveld en Wyckerpoort

Toekomstbeeld Gebiedsprofiel Stedelijk gebied

Het stedelijk gebied van Maastricht ligt grofweg tussen Brusselsepoort en de Geusselt (oost – west) en tussen Boschpoort en de Brightlands Maastricht Health Campus (noord – zuid). Door de ondertunneling van de A2 en de verlegging van het tracé van de Noorderbrug is dit gebied groter geworden. Het gebied kenmerkt zich door stedelijk wonen met dynamiek om de hoek. Het woonmilieu is onderscheidend in de regio, is het meest divers in Maastricht en voorziet in een grote behoefte. Daarmee is dit gebied geschikt om in de toekomst selectief te worden verdicht met meer woningen en andere functies. Doordat de gebouwen dicht op elkaar staan en soms voortuinen ontbreken, is de ruimtedruk in het stedelijk gebied relatief hoog. Dat leidt op veel plekken tot knelpunten op het gebied van mobiliteit en parkeren, een relatief hoge mate van verstening (hittestress) en plaatselijk wrijving tussen verschillende belangen en doelgroepen.

In 2040 biedt het stedelijk gebied nog steeds aantrekkelijke woonmilieus. Het is eenvoudiger geworden je er te verplaatsen te voet of met de fiets. Waar mogelijk zijn buurten groener geworden door bomen toe te voegen en het parkeren meer op afstand te faciliteren en minder in de openbare ruimte. Het woningaanbod is aangepast aan de diverse bevolkingssamenstelling, gericht op menging en een juiste balans in doelgroepen, woningtypen en prijsklasse.

Binnen het gebiedsprofiel Stedelijk gebied vindt met name in de buurten Mariaberg, Wittevrouwenveld en Wyckerpoort een stapeling van opgaven plaats.

Mariaberg is een hechte wijk met een sterk buurtgevoel. De mensen wonen er kort bij elkaar, al dan niet in nauwe straatjes. Je vindt er gezelligheid, saamhorigheid en vertrouwdheid. Maar er zijn ook problemen, zoals armoede en onveiligheid. Mariaberg heeft een tuindorp-achtige aanleg met pleinen en groen. Er is geen duidelijk centrum, waardoor er in de wijk zelf weinig voorzieningen zijn.

Wittevrouwenveld is een grote en zeer diverse buurt. De buurt stond vroeger bekend als een echte arbeidersbuurt. Je vindt er een mix van authentieke Wittevrouwenvelders, immigranten en studenten. De buurt is volop in ontwikkeling, hierdoor is cohesie niet vanzelfsprekend, maar het levert ook verrassende samenwerking op, zoals het druk bezochte jaarlijkse multi-culti festival “Manus van Alles”.

Wyckerpoort is grenzend aan het stationsgebied en de A2 letterlijk een lange buurt. De wijk valt uiteen in drie delen, ieder met een eigen karakter. “Zuid” wordt gekenmerkt door koopwoningen, flats en studentenwoningen. “Midden” heeft een transformatie ondergaan door de samenvoeging en herinrichting van het voormalige Oranjeplein en Koningsplein tot Stadspark Maastricht Oost. Met name in “Noord” vindt een stapeling van problematiek plaats. De sociale huurwoningen en flats hier bieden onderdak aan een gemengde groep van autochtonen, mensen met een migrantenachtergrond en studenten. (Buurtplan Wyckerpoort, 2018)

Analyse

De buurten Mariaberg en Wittevrouwenveld scoren beneden het Maastrichts gemiddelde op veiligheids- en gezondheidsindicatoren. In Wyckerpoort is het met name in “Noord” dat een stapeling van opgaven plaatsvindt in het fysieke, sociale en veiligheidsdomein. De drie buurten zijn compact gebouwde buurten, met nauwe straatjes en relatief weinig groen en parkeerruimte. Dit maakt dat de hoge parkeerdruk in deze buurten een manifest probleem is. Mariaberg kent geen duidelijk centrum, waardoor er op buurtniveau weinig ontmoetingsplekken zijn. Daarnaast is er in deze drie buurten sprake van een eenzijdige woningvoorraad: met een oververtegenwoordiging van goedkope sociale huurwoningen. Dit eenzijdig woningaanbod houdt een eenzijdige samenstelling van de bevolking in stand.

Uit de Veiligheidsmonitor 2017 komt naar voren dat het veiligheidsgevoel in de drie buurten lager ligt dan het gemeentelijk gemiddelde. In Wittevrouwenveld ervaart men bovengemiddeld veel criminaliteit en onveiligheid in de buurt. Men oordeelt negatiever dan gemiddeld over het onderhoud van de fysieke omgeving en de sociale samenhang in de buurt. Wel is er in vergelijking met de data van 2015 een duidelijk positieve trend zichtbaar in de beleving van de bewoners van Wittevrouwenveld (bron: Grip op onveiligheidsbeleving in Maastricht, 2019). Vergeleken met Maastricht als totaal ervaren inwoners van de buurt Mariaberg meer overlast en meer gevoelens van onveiligheid. In Wyckerpoort ligt de beoordeling op de veiligheidsindicatoren gemiddeld genomen licht onder het Maastrichtse gemiddelde.

De buurten Mariaberg en Wittevrouwenveld scoren bovendien zwak op het gebied van de (ervaren) gezondheid. Zo is er bovengemiddeld sprake van eenzaamheid en overgewicht en hebben relatief veel bewoners moeite om financieel rond te komen (bron: GGD Wijkprofielen 2018 en rapport Movisie ‘Armoede en Schulden in Maastricht’ 2019).

Buurtscore in vergelijking met Maastrichts gemiddelde	Mariaberg	Wittevrouwenveld	Wyckerpoort
Buurtmonitor	Oranje	Oranje	Groen
Veiligheid	Rood	Rood	Oranje
Gezondheid	Rood	Rood	Groen
Hittestress	Oranje	Oranje	Oranje
Waterproblematiek	Grijs	Grijs	Grijs
Groen in de woonbuurt	Grijs	Groen	Oranje
Parkeren	Rood	Rood	Rood

Tabel 3: Analyse buurtresultaat in vergelijking tot het Maastrichts gemiddelde. Legenda: rood << Maastrichts gemiddelde, oranje < Maastrichts gemiddelde, grijs = rond Maastrichts gemiddelde, groen > Maastrichts gemiddelde
Bronnen: Buurtmonitor 2018, Veiligheidsmonitor 2017, GGD Wijkprofielen 2018, Klimaatatlas Maastricht, Geo-informatie Maastricht, Parkeercijfers

De stapeling van opgaven in deze buurten vergroot het belang om samen met de buurt en partners tot een integrale aanpak te komen waarbij aanpassingen in de fysieke leefomgeving gecombineerd worden met programma's en maatregelen op het gebied van sociaal, veiligheid en gezondheid.

Kansen

Naast de beschreven ambities en principes voor het gebiedsprofiel stadsrand in deel I van de Omgevingsvisie, liggen er specifiek voor deze buurten de volgende kansen:

- Wittevrouwenveld grenst aan het Geusseltpark en de ontwikkelingen in dit gebied kunnen daarmee een positief effect hebben op de buurt. Hetzelfde geldt voor de ontwikkelingen rondom de Groene Loper. De ondertunneling van de A2, de gebiedsontwikkelingen rondom het station en de Groene Loper bieden kansen voor meer samenhang en samenwerking tussen Wittevrouwenveld en het naburige Wyckerpoort.
- In Mariaberg is gestart met de Blauwe Loper: provincie Limburg, woningcorporatie Servatius en gemeente Maastricht werken hier samen aan een herstructurerings- en renovatietraject. Er wordt in Mariaberg ruimte gemaakt voor meer groen, nieuwe woningen, renovatie van bestaande woningvoorraad en de blauwe loper: een verbinding voor voetgangers en fietsers richting de binnenstad. Daarnaast werkt de gemeente samen met woningcorporatie Maasvallei en de bewoners aan vernieuwing van de woningvoorraad en de openbare ruimte in het Trichterveld. Ook is er overleg met Woonpunt wat betreft renovaties en de mogelijke doorstart van een nieuwbouwplan (Biedermeier) aan de achterzijde en zijkant van het buurtcentrum.
- Met zorgverzekeraar VGZ, Maastricht UMC+, Huis voor de Zorg en ZIO wordt onder de noemer Blauwe Zorg in Wittenvrouwenveld, Wyckerpoort, Nazareth en Limmel gewerkt aan het virtueel ontschotten van financiële budgetten, zodat professionals meer zelf kunnen bepalen welke zorg nodig is.
- Wittevrouwenveld en Wyckerpoort maken onderdeel uit van de herijkte herstructureringsopgave. Het doel van deze opgave is het aantrekkelijker en vitaler maken van de buurten door onder andere nieuwbouw, het verder ontwikkelen van voorzieningen en het toevoegen van meer groen. Verder wordt er gebouwd aan nieuwe huurwoningen en seniorenwoningen.
- Denk bijvoorbeeld aan de realisatie van het nieuwe Stadspark Maastricht Oost, het realiseren van het Integraal Kind Centrum De Groene Loper, planontwikkelingen Bauduinstraat door woningcorporatie Maasvallei en de herinrichting van de openbare ruimte rond de Tillystraat en Stadhoudersstraat in Wittevrouwenveld. Voorbeelden in Wyckerpoort zijn de realisatie van de zuidwand van het Old Hickoryplein en de integrale planontwikkeling Kolonel Millerstraat waarbij de woningcorporaties Woonpunt en Servatius samen met de gemeente en Avenue2 werken aan gebiedsontwikkeling.
- De maatregelen en herstructureringsprojecten in het fysieke domein bieden kansen om een kwaliteitsimpuls aan de openbare ruimte mee te geven. Bijvoorbeeld door ontwerpprincipes op het gebied van veiligheid en een beweegvriendelijke omgeving toe te passen, en deze waar mogelijk te combineren met klimaatmaatregelen zoals het toevoegen van groen en water.

Hoofdstuk 3: Raamwerk

3.1: Mobiliteit

1. Inleiding

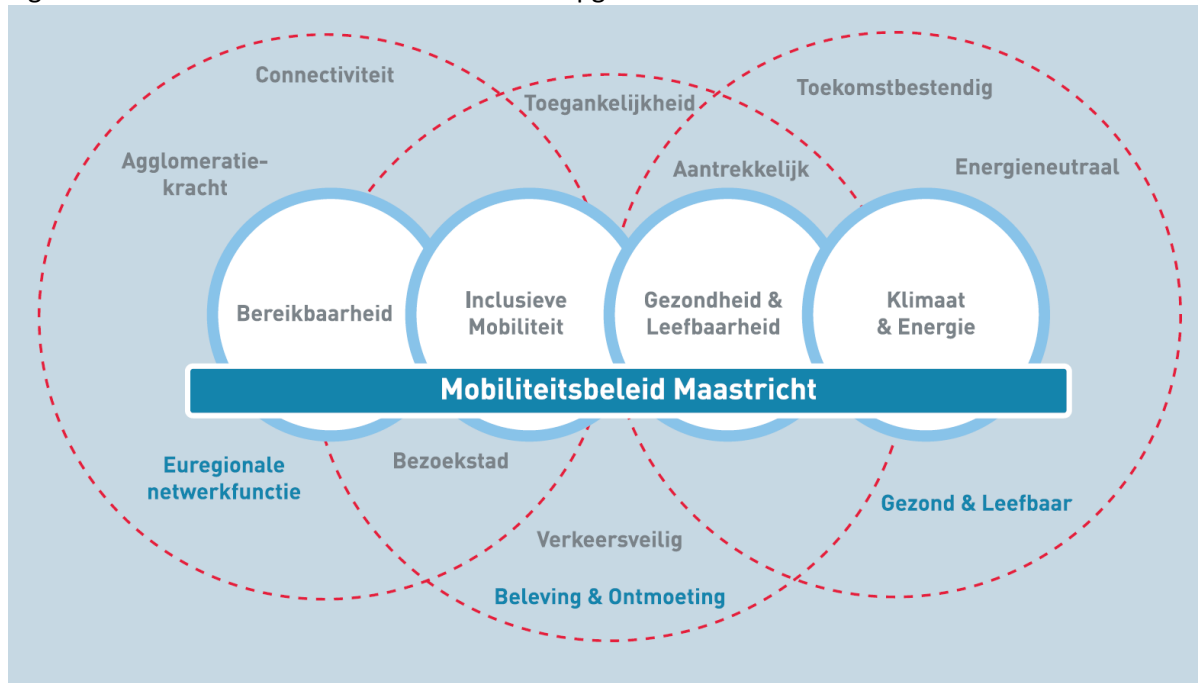
In deel 1 van de Omgevingsvisie is de ontwikkelrichting van de fysieke leefomgeving beschreven aan de hand van drie thema's:

1. het versterken van de (Eu)regionale netwerkfunctie van Maastricht, ten behoeve van de sociale en economische vitaliteit van de stad en (Eu)regio;
2. het investeren in een toekomstbestendige leefomgeving, die gezond en leefbaar is voor alle gebruikers van de stad: bewoners, werkers en bezoekers, en
3. het in stand houden en uitbreiden van plekken waar ontmoeting en beleving een bijdrage leveren aan de aantrekkelijkheid van Maastricht.

Ieder van deze thema's heeft een sterke relatie met mobiliteit. Voor het mobiliteitsbeleid van de stad Maastricht leidt dit tot vier opgaven:

- verbeteren van de gezondheid van haar inwoners en leefbaarheid van de stad;
- verbeteren van de bereikbaarheid in het belang van de bezoekstad, agglomeratiekracht en connectiviteit;
- reductie van de CO₂-uitstoot ten behoeve van klimaatdoelstellingen en daarnaast de transitie naar een energieneutrale samenleving;
- borgen van inclusieve mobiliteit door het verbeteren van de toegankelijkheid en verkeersveiligheid.

Figuur 1: De drie verbindende thema's en vier opgaven voor het mobiliteitsbeleid en hun samenhang

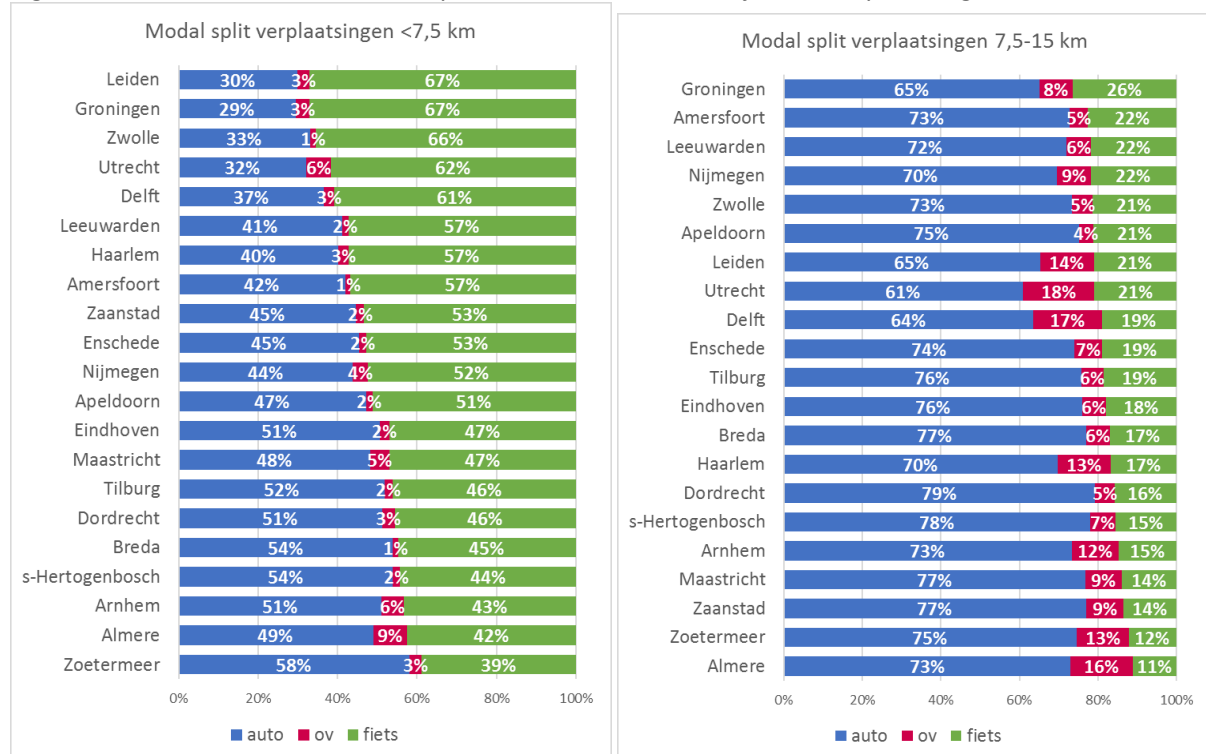
2. Analyse, trends en ontwikkelingen

Gezondheid en leefbaarheid

Inwoners van Maastricht zijn relatief ongezond. Dit blijkt uit cijfers van de GGD.ⁱ De grootste gezondheidsopgaven liggen op het gebied van eenzaamheid, overgewicht, bewegingsarmoede, psychologische gezondheid en de gezondheidsbeleving. Lopen en fietsen kunnen een positieve bijdrage leveren aan de gezondheid van de Maastrichtenaren. Voor verplaatsingen binnen Maastricht hebben lopen en fietsen een aandeel van meer dan 60%. Voor verplaatsingen van en naar Maastricht is dat aandeel 14%.

Uit figuur 2 blijkt dat in Maastricht bij het fietsen nog een wereld is te winnen. Deze figuur geeft voor middelgrote steden de *modal split* (exclusief lopen) weer voor korte verplaatsingen. Het linker diagram laat de verdeling zien voor verplaatsingen tot 7,5 kilometer, in de regel de maximum reguliere fietsafstand. Het rechter diagram toont de verdeling voor verplaatsingen tussen de 7,5 en 15 kilometer, een afstandsklasse waarvoor de e-bike zeer geschikt is. Uit deze benchmark blijkt dat in Maastricht relatief weinig wordt gefietst en veel stedelijke verplaatsingen per auto worden afgelegd. Dit is ook terug te vinden op de verkeersbruggen van Maastricht. Het autoverkeer op de Noorderbrug en Kennedybrug bestaat ongeveer voor de helft uit stedelijke ritten binnen Maastricht.ⁱⁱ

Figuur 2: Benchmark van de *modal split* in 100.000+ steden bij korte verplaatsingen

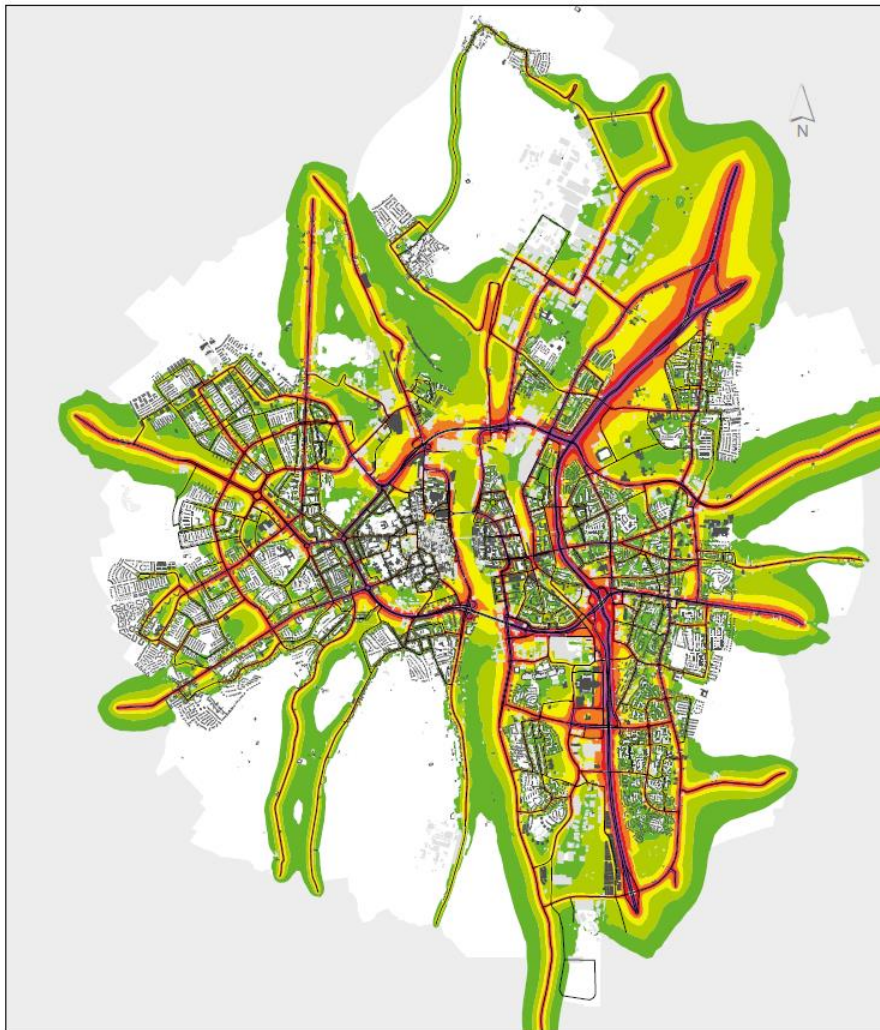
Bron: OViN, bewerking Goudappel Coffeng, gegevens exclusief lopen

Gemotoriseerd verkeer leidt tot lawaai, trillingen en uitstoot van schadelijke stoffen.

Figuur 3 toont de geluidbelasting door wegverkeer in 2016, nog voor dat de Koning Willem Alexandertunnel geopend werd voor verkeer. De ondertunneling van de A2 heeft daarna fors bijgedragen aan het verminderen van de verkeersoverlast op meerdere plekken in Maastricht. Langs de stedelijke hoofdstructuur, waar relatief veel verkeer in de nabijheid van woningen of het verblijfsgebied komt, is echter nog steeds winst te behalen.

Daarnaast wordt het door de bevoorrading met grote voertuigen en de sterke groei van pakketdiensten steeds noodzakelijker om de logistieke stromen slimmer te organiseren. Dit leidt niet alleen tot verbetering van de leefbaarheid langs de hoofdstructuur, maar ook tot een aantrekkelijkere binnenstad en woonbuurten. Tot slot geparkeerde auto's in de stad veel ruimte in beslag, ruimte die op sommige plekken schaars is.

Figuur 3: Geluidbelasting door wegverkeer 2016

Bron: Gemeente Maastricht

Bereikbaarheid

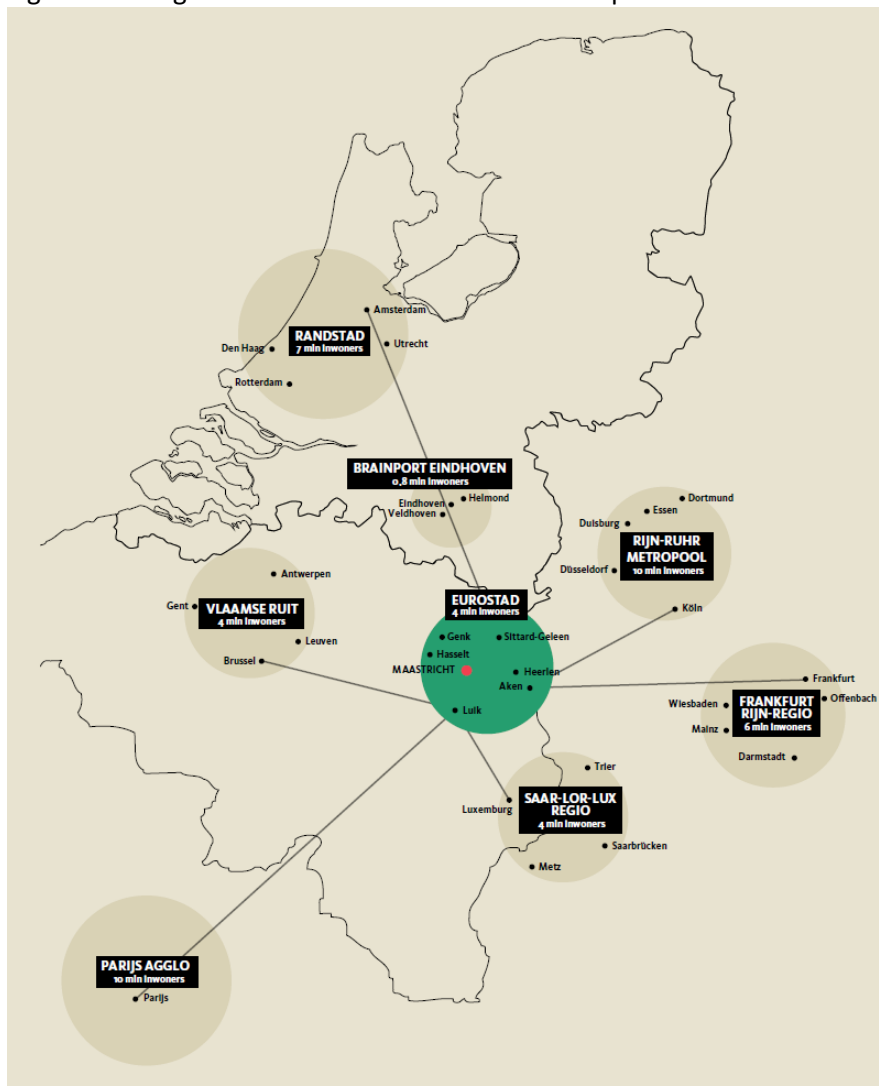
Bereikbaarheid is een randvoorwaarde voor persoonlijke ontplooiing, ontmoeting, economische activiteiten en hulpdiensten. In de bereikbaarheid van Maastricht is de afgelopen jaren fors geïnvesteerd. De autobereikbaarheid is sterk verbeterd door de ondertunneling van de A2 en de aanpak van het Noorderbrugtracé. Ook zijn forse investeringen gedaan of aanstaande in het openbaar vervoer (bijvoorbeeld treinstation en P+R Maastricht Noord, het busstation en de tram Maastricht-Hasselt) en het bevorderen van het fietsverkeer (ondergrondse fietsstalling bij station

Maastricht, aanleg van diverse stedelijke fietsroutes en het opheffen van de barrière van de A2 in de stad).

Voor een meer concurrerende arbeidsmarkt zijn goede internationale en regionale verbindingen van en naar Maastricht een voorwaarde. Beter verbindingen brengen meer banen binnen bereik, stimuleren het toerisme en bevorderen dat de (Eu)regionale steden elkaars kwaliteiten en kennis gebruiken. Een optimale verbinding met Brainport Eindhoven en de Randstad is evident. Het verbeteren van grensoverschrijdende openbaarvervoerverbindingen met de stedelijke regio's rond Aken, Luik en Hasselt en dan specifiek tussen binnensteden, campussen en economische centra is daarnaast van grote toegevoegde waarde voor Maastricht.

Hoe beter de verbindingen met de metropolen Brussel, Parijs en Londen en belangrijke internationale luchthavens zoals Schiphol en Frankfurt, hoe sterker het netwerk en de positie van Maastricht daarin (zie figuur 4). Voor bedrijven en jonge afgestudeerden is dit een cruciale en elementaire vestigingsfactor. Gelet op alle opgaven waarvoor de regio staat, investeren we daarom bij voorkeur in openbaarvervoerverbindingen.

Figuur 4: Euregio als onderdeel van een West-Europees netwerk van steden en agglomeraties

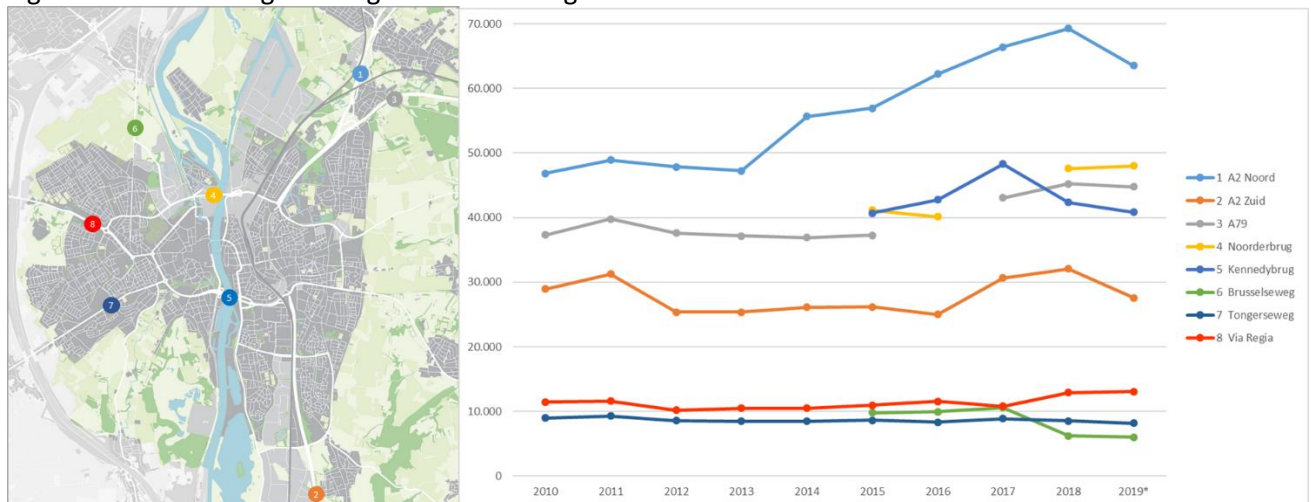

Bron: Ambitienota 'Over het Spoor'

Sinds de opening van de A2-tunnel neemt het autoverkeer op de A2 en A79 door de verbeterde doorstroming sterk in omvang toe (zie figuur 5). Op parallelle routes is het verkeersvolume gedaald. De verkeersintensiteit op de Noorderbrug en Kennedybrug schommelde op beide bruggen sinds 2000 rond de 45.000 motorvoertuigen per etmaal. Omdat het verlegde Noorderbrugtracé pas sinds eind 2018 voor het autoverkeer open is, is nog niet met zekerheid te zeggen welke lange termijn effecten dit project gaat hebben op de verdeling van het autoverkeer over de twee verkeersbruggen. Op basis van de eerste monitoringresultaten lijkt er meer verkeer gebruik te maken van de Noorderbrug en minder van de Kennedybrug. Het Maaskruisende verkeer lijkt minder hard te stijgen dan het verkeer op de A2 en A79.ⁱⁱⁱ

Op grond van een scenario-analyse van de Rijksoverheid zal het autoverkeer (uitgedrukt in voertuigkilometers) in Limburg naar verwachting toenemen, met 10% mogelijk zelfs 37% tussen 2014 en 2040.^{iv} Deze groei is lager dan het Nederlands gemiddelde omdat de beroepsbevolking in Limburg krimpt in tegenstelling tot de groei in vooral de Randstad, maar blijft fors.^v

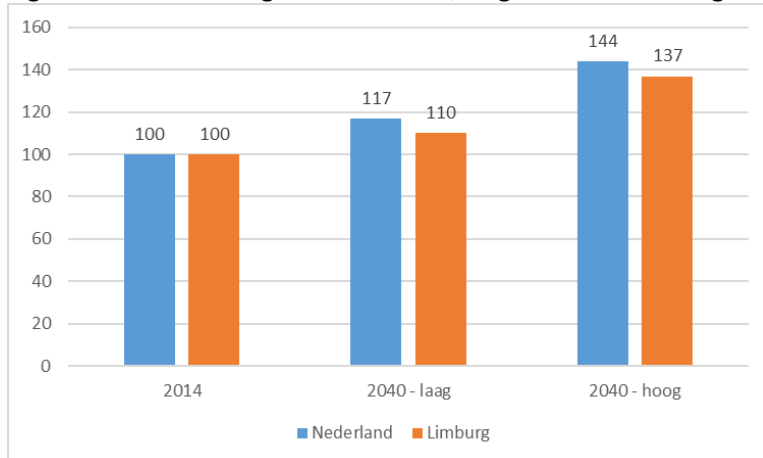
Figuur 5: Ontwikkeling voertuigintensiteiten regio Maastricht

Bron: Gemeente Maastricht en Rijkswaterstaat, bewerking Goudappel Coffeng

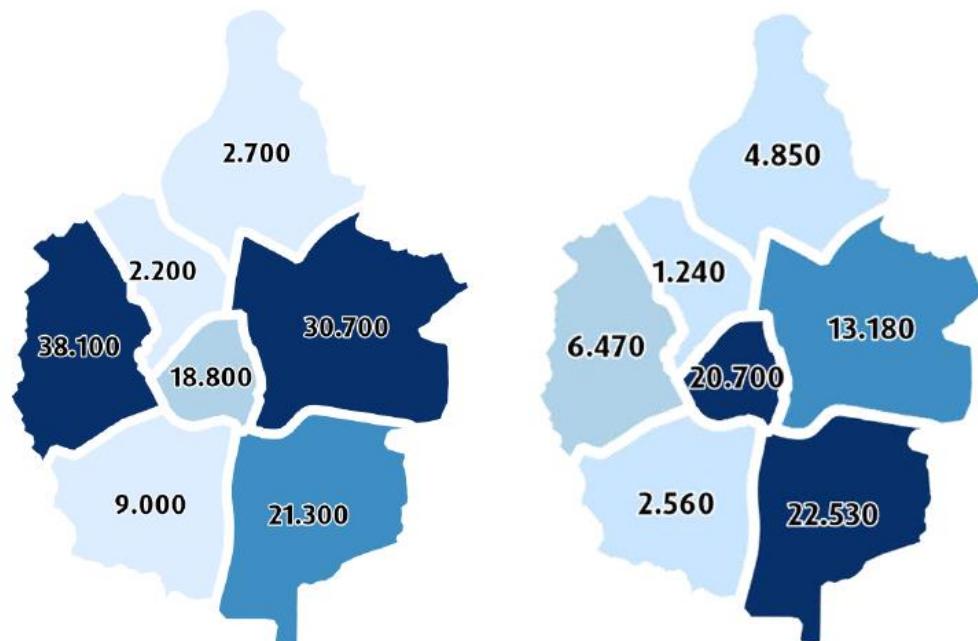
Zonder aanvullende maatregelen ontstaan nieuwe knelpunten op het hoofd- en stedelijke wegennet. Die 'restopgave' dient zich nu al aan. Zo heeft na het gereed komen van het Noorderbrugtracé de rotonde Nobellaan-Gentelaan een te kleine capaciteit. Daarnaast ontstaat regelmatig congestie op de A2 in zuidelijke richting op het weefvak tussen knooppunt Europaplein en afrit 55. In de ochtendspits leidt dit regelmatig tot het kortstondig sluiten van een van de tunnelbuizen in zuidelijke richting. Ook op de A2, richting vliegveld Maastricht Aachen Airport waar de snelweg van drie naar twee rijstroken terug gaat, ontstaat regelmatig congestie. Ook deze situatie zal zonder maatregelen steeds vaker leiden tot het kortstondig sluiten van de tunnel in noordelijke richting, met economische schade tot gevolg en een risico op nieuw sluipverkeer op parallelle routes.

Figuur 6: Ontwikkeling automobilititeit, uitgedrukt in voertuigkilometers tussen 2014 en 2040

Bron: Ministerie van Infrastructuur en Milieu

Figuur 7: Aantal inwoners (links) en arbeidsplaatsen (rechts) per stadsdeel in 2017

Bron: CBS en LISA

De werkgelegenheid in Randwyck en de Brightlands Maastricht Health Campus in het bijzonder is in tegenstelling tot de rest van Limburg de afgelopen tien jaar sterk gestegen. In dit gebied werken ruim 22.500 mensen. Daarmee is het aantal arbeidsplaatsen in Randwyck inmiddels groter dan in de binnenstad (zie figuur 7). De inschatting is dat de werkgelegenheid op de campus de komende jaren verder zal stijgen. Dit zal de druk op het wegennet rond Randwyck en dan met name knooppunt Europaplein en afrit 55 verder vergroten.

Het evenement Magisch Maastricht maakt in de decembermaand voor iedereen zichtbaar dat er grenzen zijn aan het aantal auto's dat het centrum in kan rijden. Het autoverkeer stagneert op dergelijke topdagen, waarvan Maastricht er ruim vijftig per jaar kent, meerdere uren per dag. In de kern is dit vooral een parkeerprobleem. De populaire parkeerlocaties raken vol, er ontstaan wachtrijen en het zoekverkeer naar nog beschikbare parkeerruimte neemt toe. Bovendien liggen sommige parkeerlocaties op kwetsbare plekken in het wegennet waardoor de overlast zich niet

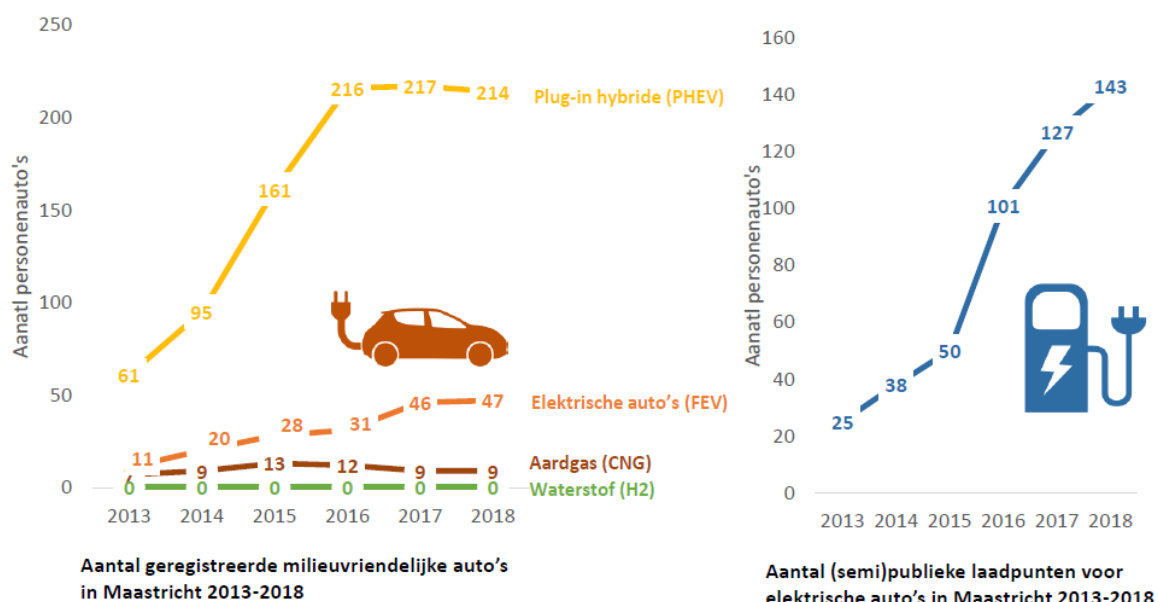
beperkt tot de automobilisten, maar ook uitstraalt naar andere verkeersdeelnemers en omwonenden. Denk hierbij aan de aanrijroutes van en naar P Vrijthof en de wachtrij voor P Mosae Forum en P Bassin die tot blokkade van de OV-as op de Maasboulevard kan leiden.

Er zal kortom blijvend geïnvesteerd moeten worden in de bereikbaarheid van Maastricht. Die investeringen zullen gericht moeten zijn op het vergroten van de agglomeratiekracht, de netwerkpositie van Maastricht en de bereikbaarheid van specifiek de Brightlands Maastricht Health Campus en de binnenstad.

Klimaat en Energie

Volgens het Regeerakkoord van 10 oktober 2017 moet de CO₂-uitstoot in 2030 49 procent lager zijn dan het niveau in 1990. Dit komt neer op een reductie met 48,7 megaton CO₂ (bovenop bestaand Nederlands beleid voor alle sectoren). Hiervan zou de sector mobiliteit 7,3 megaton voor haar rekening moeten nemen. Het is nog onderdeel van politiek debat hoe deze doelstelling bereikt moet gaan worden. In het ontwerp-Klimaatakkoord wordt voorgesteld het wagenpark in hoog tempo te vervangen, onder meer door subsidies voor de aanschaf van elektrische auto's, de aanleg van laadinfrastructuur en het stimuleren van emissieloze stadsdistributie.

Figuur 8: Elektrisch rijden in Maastricht (begin 2018)

Bron: CBS, RDW, www.oplaadpalen.nl, bewerking Goudappel Coffeng

Koploper op het gebied van emissieloos rijden in Maastricht is Arriva. Medio 2019 rijden nagenoeg alle stadsbussen van Arriva in Maastricht op elektriciteit. De overige (regionale) Arriva-bussen volgen uiterlijk in 2026. Het aantal emissieloze personenauto's in Maastricht is echter nog zeer beperkt. Begin 2018 ging het om 47 volledig elektrische auto's. Dit is zo'n 0,1% van de in Maastricht ingeschreven auto's.^{vi} Hoewel de verkoop van elektrische auto's stijgt, vergt de transitie naar een emissieloos wagenpark nog een gigantische inspanning.

Meer lopen, fietsen en openbaar vervoergebruik in plaats van autorijden draagt bij aan de klimaatdoelstelling. Lopen en fietsen zijn klimaatneutraal, maar vormen uitsluitend een reëel alternatief op korte afstanden. Bij 15% van de verplaatsingen van en naar Maastricht wordt het openbaar vervoer gebruikt en bij bijna 70% de auto. Dit geeft eens te meer aan hoe noodzakelijk de transitie van het wagenpark is: bij verplaatsingen over langere afstanden blijft de auto-afhankelijkheid groot, ook door het tekort aan alternatieve vervoerwijzen.

Onderdeel van de klimaatopgave is de energietransitie. Omdat het gebruik van fossiele brandstoffen eindig is, moet worden ingezet op een steeds efficiënter gebruik van energie en hernieuwbare energie. Ook op het gebied van mobiliteit moet worden toegewerkt naar een energieneutrale samenleving zonder gebruik van fossiele brandstoffen. Er leven hierbij wel nog vragen rond het elektrisch autoverkeer, zoals: heeft het elektriciteitsnet voldoende capaciteit voor een toename van het aantal elektrische auto's en zijn de accu's in die auto's mogelijk geschikt voor het tijdelijk opslaan van hernieuwbare energie? En hoe zorgen we dat de elektriciteitsstarieven bij het laden van voertuigen niet het parkeerbeleid met tariefdifferentiatie per locatie doorkruisen.

Inclusieve mobiliteit, toegankelijkheid en verkeersveiligheid

Mobiliteit is voor mensen van cruciaal belang om vitaal te blijven: het bevordert persoonlijke ontplooiing, de kwaliteit van leven en het in beweging blijven (lopen, wandelen, fietsen). Mobiliteit is echter niet voor iedereen vanzelfsprekend. Dit geldt met name voor kwetsbare groepen zoals ouderen, jonge kinderen en mindervaliden. De opgave is er voor te zorgen dat het deelnemen aan het verkeer vanzelfsprekend blijft en niet wordt belemmerd door zaken als toegankelijkheid, beschikbaarheid en verkeersveiligheid. Daarvoor is het nodig vervoersarmoede te voorkomen en te zorgen voor inclusieve mobiliteit.

De verkeersveiligheid is in de afgelopen jaren in Nederland niet verbeterd. Het aantal ernstig gewonden als gevolg van een verkeersongeluk stijgt al jaren; het aantal verkeersdoden neemt na een jarenlange daling de afgelopen drie jaar weer toe. Het aantal verkeersdoden in Maastricht is in absolute zin te gering om deze landelijke trend ook in de Maastrichtse cijfers terug te zien. Er zijn echter geen redenen om te veronderstellen dat Maastricht op dit gebied afwijkt.

De afgelopen jaren zien we een verschuiving in het type verkeersslachtoffers. Het aantal doden onder jonge autobestuurders is de afgelopen tien jaar teruggelopen. Daar staat een groei tegenover van het aantal ouderen dat overlijdt als gevolg van een ongeluk met de fiets of e-bike.^{vii} Ouderen maken tegenwoordig meer kilometers per fiets. Dit komt door de opkomst van de e-bike, maar ook omdat de groep groter wordt, langer gezond is en dus langer actief blijft in het verkeer.^{viii}

In Maastricht is de veiligheid rond (basis)scholen een van de belangrijkste aandachtspunten.^{ix} Onder meer vanwege de 'ervaren' verkeersonveiligheid rond scholen gaan kinderen niet zelfstandig naar school maar worden ze, veelal met de auto, gebracht. Dit heeft het gevaar in zich van een vicieuze cirkel: met meer auto's wordt de schoolomgeving (nog) onveiliger, gaan (nog) minder kinderen lopend of fietsend naar school, komen er (nog) meer auto's, etc. De opgave is de juiste randvoorwaarden te scheppen zodat zoveel mogelijk kinderen zelfstandig naar school kunnen gaan.

Het aantal basisscholen staat onder druk. De afgelopen jaren zijn, voornamelijk vanwege een teruglopend leerlingenaantal, verschillende locaties gesloten. Het gevolg is bijvoorbeeld dat na sluiting van de basisschool in Daalhof kinderen naar de basisschool in Wolder gaan en de drukke Tongerseweg moeten oversteken. De terugloop van het aantal basisscholen leidt dus tot langere loop- en fietsafstanden, een grotere kans op barrières of minder veilige situaties en dus minder kinderen die zelfstandig naar school gaan.

Een soortgelijk fenomeen treedt op bij buurtvoorzieningen zoals zorg, winkels en verenigingslokalen. Met de Structuurvisie Maastricht 2030 heeft de gemeente het beleid ingezet om deze verschillende functies zo veel mogelijk te bundelen. Dat vergroot de levensvatbaarheid van de belangrijke buurtvoorzieningen en houdt de gewenste spreiding over de stad in stand. Deze opgave blijft onverminderd van kracht, ook al leidt dit soms tot langere loop- of fietsafstanden.

Het thema inclusiviteit speelt breder dan alleen toegankelijkheid en verkeersveiligheid. De nationale beleidswijziging ‘bromfiets op de rijbaan’ had bijvoorbeeld als ongewenst bijeffect dat sommige oudere bromfietzers niet meer per bromfiets de weg op durfden. De introductie van de OV-chipkaart leidde tot een (tijdelijke) daling van het aantal reizigers, mede omdat de kaart te ingewikkeld was voor een deel van de reizigers. Ook de beschikbaarheid van een rijbewijs en/of een auto is mede bepalend voor de kansen van een individu, bijvoorbeeld op de arbeidsmarkt. Door krimp en verdergaande integratie van de Euregio worden de reisafstanden langer en zonder maatregelen de auto-afhankelijkheid groter. Dit verkleint de kansen op arbeidsparticipatie en sociale mobiliteit van huishoudens zonder een rijbewijs of auto. Zo kan op allerlei manieren, soms onverwacht, bij mensen ‘vervoersarmoede’ ontstaan.

Door vergrijzing en maatschappelijke ontwikkelingen groeit de vraag naar doelgroepenvervoer (bijvoorbeeld Wmo- en leerlingenvervoer) en worden verplaatsingsbehoeftes bij deze doelgroepen steeds diverser. Tegelijkertijd staat het gemeentelijke budget door de decentralisaties in het sociale domein, waaruit het doelgroepenvervoer wordt gefinancierd, onder druk. De opdrachtgevende overheden, waaronder ook de gemeente Maastricht, zoeken naar manieren om efficiënter met de beschikbare middelen om te gaan en tegelijkertijd te voorzien in de behoefte aan mobiliteit van deze doelgroepen.^x De opgave is er voor te zorgen dat het deelnemen aan het verkeer vanzelfsprekend blijft en niet wordt belemmerd door zaken als toegankelijkheid, beschikbaarheid en verkeersveiligheid. Daarvoor is het nodig vervoersarmoede te voorkomen en te zorgen voor inclusieve mobiliteit.

3. Doelstellingen en strategie

Doelstellingen

Vanuit de analyse van de opgaven, trends en ontwikkelingen in het vorige hoofdstuk komen we tot de volgende doelstellingen voor het mobiliteitsbeleid in Maastricht richting 2040.

I. Gezondheid en leefbaarheid

Verbeteren van de gezondheid van haar inwoners en leefbaarheid van de stad, met als doelen:

1. *Groei van het aandeel lopen en fietsen in de modal split, ter vervanging van stedelijke autoritten.*
2. *Verminderen overlast (doorgaand) vrachtverkeer.*
3. *Stimuleren schoner wagenpark.*
4. *Realiseren parkeren op afstand voor zoveel mogelijk forenzen en bezoekers.*
5. *Verschoneren en slimmer organiseren van logistiek naar de binnenstad en buurtcentra.*
6. *Een bezoekstad met ruimte voor lopen om kansen te bieden voor ontmoetingen, waarbij de gewenste dynamiek en topdrukke in balans blijven.*

II. Bereikbaarheid

Verbeteren van de bereikbaarheid in het belang van de bezoekstad, agglomeratiekracht en connectiviteit, met als doelen:

7. *Verbeteren (inter-)nationale connectiviteit van Maastricht met snelle internationale railverbindingen.*
8. *Verbeteren (Eu-)regionale autobereikbaarheid van werkgelegenheid en voorzieningen.*
9. *Verbeteren (Eu-)regionale openbaarvervoerverbindingen, met focus op centra met werkgelegenheid en voorzieningen zoals campussen.*
10. *Groei van het aandeel e-fiets en openbaar vervoer bij verplaatsingen van forenzen en bezoekers.*
11. *Goede autobereikbaarheid van bezoekstad Maastricht, ook op piekdagen, met voldoende parkeervoorzieningen op afstand.*

III. Klimaat en Energie

Reductie van de CO₂-uitstoot ten behoeve van klimaatdoelstellingen en daarnaast de transitie naar een energieneutrale samenleving, met als doelen:

12. *Verduurzamen van mobiliteit door reductie van CO₂-uitstoot.*
13. *Concentreren van nieuwe ontwikkelingen, werkgelegenheid en programma's in multimodaal bereikbare brandpunten.*

IV. Inclusieve mobiliteit, toegankelijkheid en verkeersveiligheid

Borgen van inclusieve mobiliteit door het verbeteren van de toegankelijkheid en verkeersveiligheid, met als doelen:

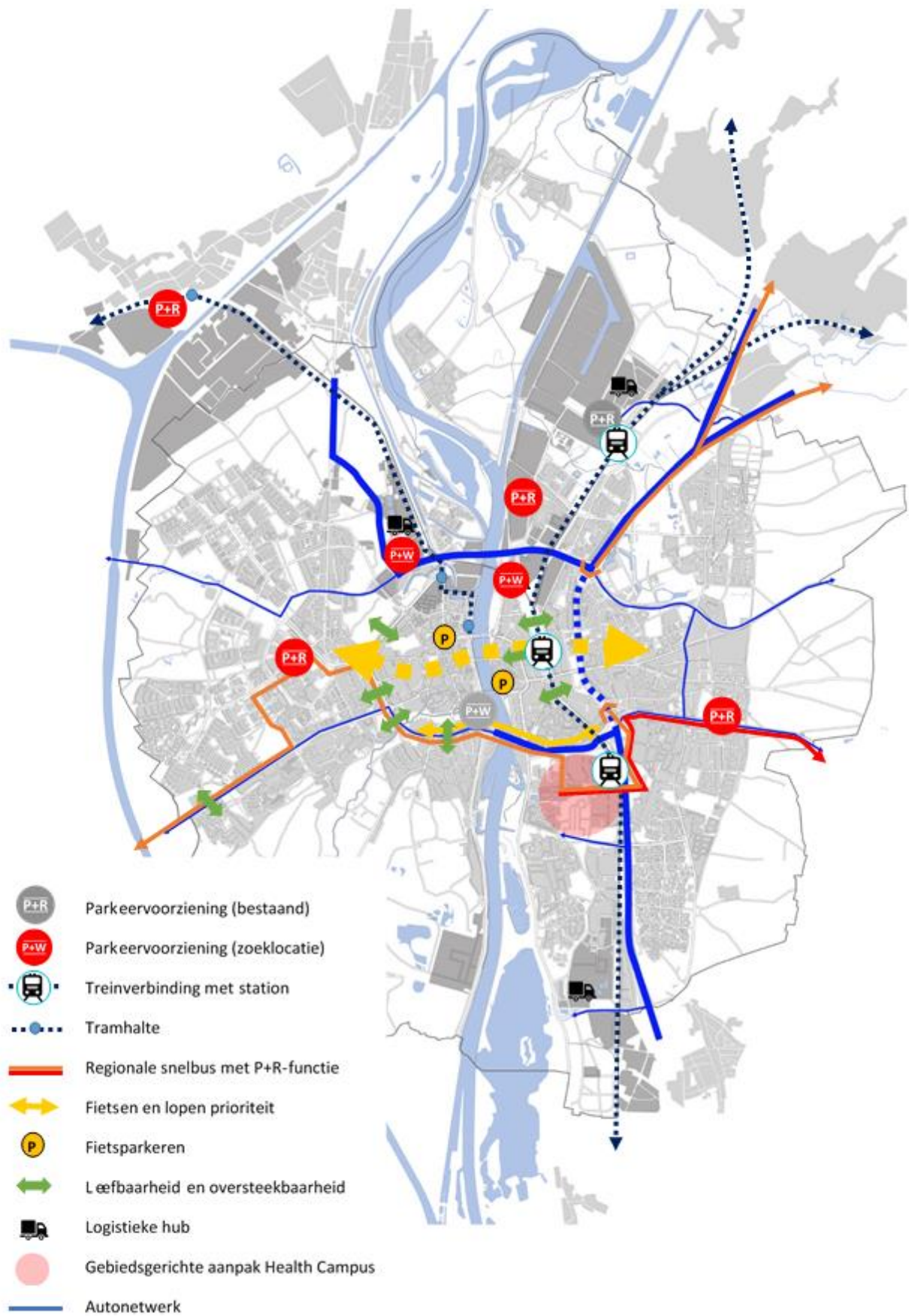
14. *Groei van het aandeel kinderen dat zelfstandig naar school gaat.*
15. *Verlagen van het aantal verkeersslachtoffers met als ambitie nul slachtoffers.*
16. *Op peil houden van mobiliteit van senioren, bij voorkeur lopend en fietsend of in het reguliere openbaar vervoer.*
17. *Alle Maastrichtenaren hebben in dezelfde mate toegang tot mobiliteit (VN-verdrag)*

Strategie: ruimte voor verbinden

De doelstellingen van het mobiliteitsbeleid vertalen we in concrete maatregelen om zowel de mobiliteit van mensen in de stad (inwoners, bezoekers, werkenden) als de bereikbaarheid van de stad te behouden c.q. vergroten. Daarbij hanteren we de volgende drieledige strategie:

- I. In de stad creëren we ruimte voor lopen en fietsen en schone vervoersmiddelen.
- II. In de regio zetten we in op snelle verbindingen en een betere bereikbaarheid van banen en voorzieningen.
- III. We sturen en beïnvloeden het mobiliteitsgedrag met parkeerbeleid, mobiliteits- en verkeersmanagement.

Figuur 9: totaalbeeld mobiliteitsbeleid gevisualiseerd

I. In de stad creëren we ruimte voor lopen en fietsen en schone vervoersmiddelen

In de stad gaan we meer ruimte creëren voor ontmoeten en bewegen. Nieuwe plekken worden ontworpen op de menselijke maat. De openbare ruimte nodigt uit tot bewegen. In de toekomst ligt het accent meer op duurzame vervoerswijzen conform het eerdergenoemde 'STOP'-principe (Stappen, Trappen, Openbaar vervoer, Personenwagen). Vanwege ruimtegebrek zal per locatie in de stad moeten worden gekozen welke vervoerswijze maatgevend is in het ontwerp van de openbare ruimte. Op plekken waar dat gewenst is, maakt de rijdende of geparkeerde auto plaats voor andere functies zoals ontmoeten, lopen, fietsen of speelruimte, mits hier voldoende lokaal draagvlak voor is bij bewoners, ondernemers en organisaties. De herinrichting van de openbare ruimte wordt bovendien gekoppeld aan de klimaatopgaven: meer groen, minder hitte, betere waterafvoer.

Figuur 10: In de stad krijgen de voetganger en fietser prioriteit

De volgende principes zijn de kernzaken waarop we ons gaan richten bij het uitwerken van de strategie om in de stad meer ruimte te creëren voor lopen, fietsen en schone vervoersmiddelen. Het zijn de principes die ten grondslag liggen aan de te nemen concrete maatregelen.

- We investeren in Maastricht als fietsstad, met aandacht voor stallingsvoorzieningen en voor ontbrekende schakels en doorgaande fietsroutes binnen de stad, de stad in en de stad uit. De focus ligt hierbij op het verminderen van barrières in het centraal stedelijk gebied (tussen Brusselsepoort en de Groene Loper) en het maken van een veilige en aangename fietsroute via het Kennedybrugtracé (van en naar de Brightlands Maastricht Health Campus).
- Routes door woonstraten worden geschikt gemaakt voor lopen, spelen en fietsen, gekoppeld aan meer groen.
- Publieke voorzieningen als basisscholen, buurtwinkels en gezondheidscentra worden verkeersveilig ontsloten voor voetgangers en fietsers. De inrichting van de openbare ruimte nodigt uit om te bewegen en draagt zo bij aan een gezonde leefstijl.
- We verlagen waar mogelijk bij herinrichting van wegen het snelheidsregime ten gunste van de verkeersveiligheid en milieuhygiëne.
- De dynamiek van de binnenstad inclusief hoge prioriteit voor voetgangers wordt uitgebreid naar het Sphinxkwartier en het station.
- Investeren in een fijnmazig fietsnetwerk.
- Extra voorzieningen voor het stallen van fietsen in de binnenstad.

- We werken toe naar een emissieloos verkeersaanbod in het centrum en vervolgens de gehele stad. We stimuleren elektrisch rijden door onder andere het realiseren van openbare laadpalen en snellaadstations op strategische locaties in de stad.
- We stimuleren de inzet van schone en slimme (stads-)logistiek en taxivervoer. Daarmee verminderen we de overlast van goederentransport van en naar de binnenstad, onder andere door het aanleggen van logistieke hubs aan de rand van de stad.
- De transitie naar volledig emissieloos verkeer kan worden versneld door onder meer de invoering van een milieuzone in en rond de binnenstad.
- Mobility as a Service (MaaS)-initiatieven die het gebruik van schone en emissieloze vervoermiddelen bevorderen en/of autobezit doen afnemen krijgen de ruimte en worden waar nodig gefaciliteerd in de openbare ruimte.

II. In de regio zetten we in op snelle verbindingen en een betere bereikbaarheid van Maastricht

We zien Maastricht als een onderdeel van een samenhangend netwerk van middelgrote steden in Zuid-Limburg en de Euregio. We zetten in op het verbeteren van de regionale en internationale bereikbaarheid van deze regio. De focus ligt daarbij op de bereikbaarheid van campussen, binnensteden en andere economische centra. In de toekomst zijn dit soort locaties zoveel mogelijk multimodaal bereikbaar: met openbaar vervoer, auto en fiets. Daarnaast versterken we het regionaal openbaar vervoer en wordt het autoverkeer van en naar Maastricht geleid via een robuust verbindend stedelijk wegennet.

Voor de bereikbaarheid en connectiviteit van de regio op de lange afstanden is de strategie tweeledig. Vliegverbindingen via regionale luchthavens blijven van belang voor de aantrekkelijkheid van de regio voor expats, zakelijk bezoek en toerisme. We blijven actief op zoek naar gelijkwaardige, duurzame alternatieven. We zetten op de lange termijn in op betere verbindingen via het hogesnelheidsrelnetwerk van en naar de grote internationaal georiënteerde luchthavens en stations. Dit leidt op den duur tot een duurzaam bereikbare regio.

De volgende principes liggen ten grondslag aan de te nemen concrete maatregelen om snelle verbindingen en een betere bereikbaarheid van Maastricht te realiseren.

- We streven naar multimodale bereikbaarheid van belangrijke centra in de regio.
- We zetten in op snel en hoogwaardig grensoverschrijdend (Eu)regionaal openbaar vervoer tussen de campussen, binnensteden en andere economische centra. Dat doen we door op korte termijn nieuwe verbindingen te realiseren (zoals de tram Maastricht – Hasselt en de Drielandentrein) en station Maastricht door te laten ontwikkelen tot een hoogwaardig (inter)nationaal en euregionaal knooppunt. Daarnaast worden stedelijke functies die veel (dagelijks) verkeer aantrekken in de toekomst nabij knooppunten gesitueerd.
- We investeren in een regionaal fietsnetwerk, geschikt voor woon-werkverkeer binnen een straal van ongeveer 15 km.
- We zorgen voor een robuust verbindend wegennet door te investeren in de restopgave en faciliteren de groei van het autoverkeer door de bestaande infrastructuur vooral slimmer te benutten. De verwachte groei van het Maaskruisende verkeer leiden we zoveel mogelijk via het Noorderbrugtracé, ter ontlasting van het Kennedybrugtracé.
- We ontmoedigen vrachtverkeer gebruik te maken van de grensovergangen met Vlaanderen, anders dan de nog te realiseren rondweg om Smeermaas. Als er op termijn een omleiding om Smeermaas komt, wordt dit en de Belvédèrelaan de voorkeursroute voor het vrachtverkeer van Maastricht naar Vlaanderen of vice versa. Tevens zetten we in op het voorkomen van ongewenste effecten als gevolg van een landelijke vrachtwagenheffing, door overleg met het Rijk over het heffingsnetwerk.

III. We sturen en beïnvloeden het mobiliteitsgedrag met parkeerbeleid, mobiliteits- en verkeersmanagement

Voor parkeren hanteren we een doelgroepenbeleid. Bezoekers van de stad, maar ook forenzen en langparkerende (buitenlandse) studenten, worden gestimuleerd op afstand te parkeren. We creëren daarvoor aantrekkelijke parkeerlocaties aan de rand van het centraal stedelijk gebied (P+W) of aan de rand van de stad (P+R). Daarnaast hebben we de ambitie om het aantal (straat)parkeerplekken in de binnenstad te verkleinen en bestaande parkeergarages anders in te zetten, mits hiervoor voldoende lokaal draagvlak is bij bewoners, ondernemers en organisaties. Hierdoor neemt het zoekverkeer af en wordt het centraal stedelijk gebied autoluw.

De volgende principes liggen ten grondslag aan de te nemen maatregelen om het vervoersgedrag te veranderen.

- We stimuleren parkeren op afstand voor bezoekers en forenzen, onder meer door het continueren van de tariefdifferentiatie met hogere parkeertarieven naarmate dichterbij het centrum wordt geparkeerd.
- We investeren in de aanleg van extra P+R en P+W-voorzieningen. Vervolgens gaan we na waar het aantal straatparkeerplekken verminderd kan worden, mits hiervoor voldoende lokaal draagvlak is bij bewoners, ondernemers en organisaties.
- Daarnaast komen er voor specifieke doelgroepen maatwerkoplossingen voor bijvoorbeeld situaties waarbij de bedrijfsauto meermaals per dag nodig is voor de bedrijfsvoering. (Ultra)-kortparkerende doelgroepen (zoals leveranciers, zorgverleners, hulpdiensten of mensen die een snelle boodschap doen) faciliteren we in de openbare ruimte op 'servicestroken'.
- Met bewoners en bedrijven in de binnenstad wordt onderzocht hoe we parkeren voor bewoners, werknemers en klanten meer op afstand kunnen organiseren, om zo de hoeveelheid autoverkeer naar de binnenstad te verminderen en tegelijkertijd de kwaliteit van de openbare ruimte en binnenterreinen te vergroten.
- Voor nieuwe initiatieven wordt het mogelijk om bij de bepaling van het aantal parkeerplekken flexibel om te gaan met de traditionele parkeernormen, door bijvoorbeeld afspraken te maken over andere mobiliteitsoplossingen zoals deelmobiliteit en elektrisch rijden. Dit zogenaamde *Duurzame Mobiliteitsplan* voorziet in duurzame afspraken tussen de initiatiefnemer en de gemeente over de mobiliteitsbehoefte (inclusief parkeren) van klanten, bewoners of werknemers.
- Bewoners parkeren zoveel mogelijk in parkeerkoffers tussen de woonblokken of centrale plaatsen aan de randen van de buurt of stad. De parkeerlocaties worden gecombineerd met bijvoorbeeld deelauto's en goede fietsvoorzieningen, en vormen daarmee *mobility hubs*.
- We vangen pieken in het verkeersaanbod op door gebiedsgericht mobiliteitsmanagement en optimaal verkeersmanagement.
 - a. Met gebiedsgericht mobiliteitsmanagement streven we naar afvlakking van de dagelijks optredende piek in het woon-werkverkeer. Dat gebeurt onder meer op de Health Campus, waar wordt gewerkt aan een juiste mix van infrastructuuraanpassingen, parkeervoorzieningen en stimuleringsmaatregelen voor alternatieven.
 - b. Extreme pieken in het verkeersaanbod (bijvoorbeeld op topdagen of tijdens extreme weersomstandigheden) vangen we op met hoogwaardig en innovatief verkeersmanagement en efficiënt gebruik van de bestaande parkeercapaciteit. Daarvoor investeren we in nieuwe technologische mogelijkheden zoals Talking Traffic. Denk hierbij aan het vanaf afstand beïnvloeden van verkeerslichten door fietsers of een actueel snelheidsadvies voor automobilisten bij wegwerkzaamheden.

4. Visie per netwerk

Naar analogie van het STOP-principe behandelen we in dit hoofdstuk achtereenvolgens de netwerken voor lopen, fietsen, openbaar vervoer, logistiek en personenauto's. Aan bod komen steeds de context, doelen, principes en beoogde maatregelen.

Lopen

Context

Binnen Maastricht vindt 32% van de verplaatsingen volledig te voet plaats.^{xi} Lopen is gezond, duurzaam en goedkoop. Bovendien ontmoet je lopend andere mensen. Nadeel zijn de lage snelheid en de hoeveelheid tijd en energie voor lopen over langere afstand. Voor langere verplaatsingen zijn personen daarom afhankelijk van een vervoermiddel. Een gangbare loopafstand naar een specifieke bestemming is doorgaans niet langer dan 500 meter. Recreatieve wandelingen ten behoeve van het wandelen zelf of winkelbezoek zijn in de regel langer.

Doelen

- Groei van het aandeel lopen ter vervanging van stedelijke autoritten.
- Groei van het aandeel kinderen dat zelfstandig naar school gaat.
- Een bezoekstad met een voetgangersgebied waar een goede spreiding van bestemmingen en 'bronpunten' (parkeervoorzieningen, treinstation, fietsenstallingen en bushaltes) zorgt voor de gewenste dynamiek en spreiding van topdrukke.

Principes

De plek voor de voetganger vormt het startpunt in elk ontwerpproces voor de openbare verkeersruimte. Als, bijvoorbeeld door ruimtegebrek, ontwerpkeuzes nodig zijn, prevaleert het belang van de voetganger vooral in de dynamische centra, levendige gebieden en routes en de centrale ontmoetingsplekken in buurten (zie ook de gebiedsprofielen in deel 1 van de Omgevingsvisie). Concreet gaat het om de volgende plekken in de stad:

1. looproutes van en naar scholen, buurtcentra en wijkcentra met veilige trottoirs en indien nodig oversteekplaatsen. Door goede looproutes te maken naar scholen creëren we de randvoorwaarden voor schoolgaande kinderen vanaf circa acht jaar om te voet (of per fiets) zelfstandig naar school te gaan;
2. binnen verblijfsgebieden zoals de campussen en onderwijsinstellingen (Hotelschool, Health Campus, Tapijn);
3. Sphinxkwartier, Belvédère, Bassin, Jekerkwartier en stationsomgeving, waarmee een bijdrage wordt geleverd aan het spreiden van drukte en waarbij ook 'bronpunten' zoals parkeervoorzieningen, fietsstallingen en openbaar vervoer goed worden aangesloten;
4. recreatieve wandelroutes en rustplekken (zoals het Stadspark, Frontenpark en Vrijheidspark).

De hoogste prioriteit voor voetgangers betekent niet dat er geen menging kan plaatsvinden met andere vervoersvormen. Net zoals bijvoorbeeld het huidige kernwinkelgebied buiten venstertijden toegankelijk is voor onder meer bevoorrading en buiten winkeltijden voor fietsers. De inrichting van deze plekken is wel gebaseerd op de menselijke maat en andere vervoersmiddelen zijn (indien toegelaten) te gast. Dat wil zeggen dat hun snelheid en rijgedrag worden aangepast aan de voetganger. Denk hierbij niet aan rigide voetgangersgebieden, maar aan gedeelde ruimtes waarin ontmoetingen kunnen plaatsvinden. Ook op rustiger tijden, bijvoorbeeld in de avonduren, blijft de openbare ruimte hier aantrekkelijk en sociaal veilig.

Zowel bij het ontwerp als in het gebruik van de openbare ruimte is aandacht nodig voor toegankelijkheid, met name voor mindervaliden en slechtzienden. Denk hierbij aan voetgangersruimte zonder hinderlijke obstakels, maar bijvoorbeeld ook aan de bereikbaarheid van

hulpdiensten en woningen in voetgangersgebieden voor mensen die reizen met doelgroepenvervoer.

Fietsen

Context

Binnen Maastricht vindt 31% van de verplaatsingen volledig per fiets plaats. Bij verplaatsingen van en naar Maastricht is het fietsaandeel 10%. Net als lopen is fietsen laagdrempelig, gezond, duurzaam en goedkoop. Vanwege de compactheid van Maastricht zijn de afstanden voor verplaatsingen binnen de stad goed befietsbaar. Het fietsnetwerk is echter niet overal op orde. De kwaliteit laat op sommige plekken te wensen over en vaak is er onvoldoende ruimte voor het toegenomen gebruik van de e-bike en speedpedelec. Het netwerk mist soms samenhang, bijvoorbeeld bij de aansluitingen van de nieuwe fietsinfrastructuur van de Noorderbrug en Groene Loper op de oude fietsinfrastructuur en ook vormen regionale fietsroutes van en naar bijvoorbeeld Bunde en Eijsden geen aaneengesloten geheel.

Doelen

- Groei van het aandeel fiets bij verplaatsingen van forenzen en bezoekers ter vervanging van autoritten van en naar Maastricht en omliggende regio tot ongeveer vijftien kilometer.
- Groei van het aandeel fiets ter vervanging van de auto bij stedelijke verplaatsingen.

Principes

Het fietsgebruik wordt gestimuleerd via drie pijlers:

- i. realiseren van een aantrekkelijk fietsnetwerk, met aandacht voor inrichting, directheid, oversteekbaarheid en doorstroming. Ook comfort en beleving zijn hierbij van belang;
- ii. creëren van voldoende veilige stallingsmogelijkheden, waarbij de capaciteit voor fietsparkeren wordt uitgebreid (met name in de binnenstad) en de voorkeur uit gaat naar grotere, mogelijk in pandige voorzieningen op strategische plekken aan de aanrijroutes naar het kernwinkelgebied;
- iii. stimuleren van een gedrags- en cultuurverandering, door het faciliteren van nieuwe initiatieven (zoals Swapfiets en Nextbike), het aanpakken van fietsparkeeroverlast en het bevorderen van mensen om meer te fietsen door onder andere bewustwordingcampagnes.

i. Aantrekkelijk fietsnetwerk voor stad en regio

Gekoppeld aan de integrale analyse in de Omgevingsvisie en het daaruit afgeleide nieuwe raamwerk voor de stad definiëren we met betrekking tot het fietsnetwerk drie prioriteiten.

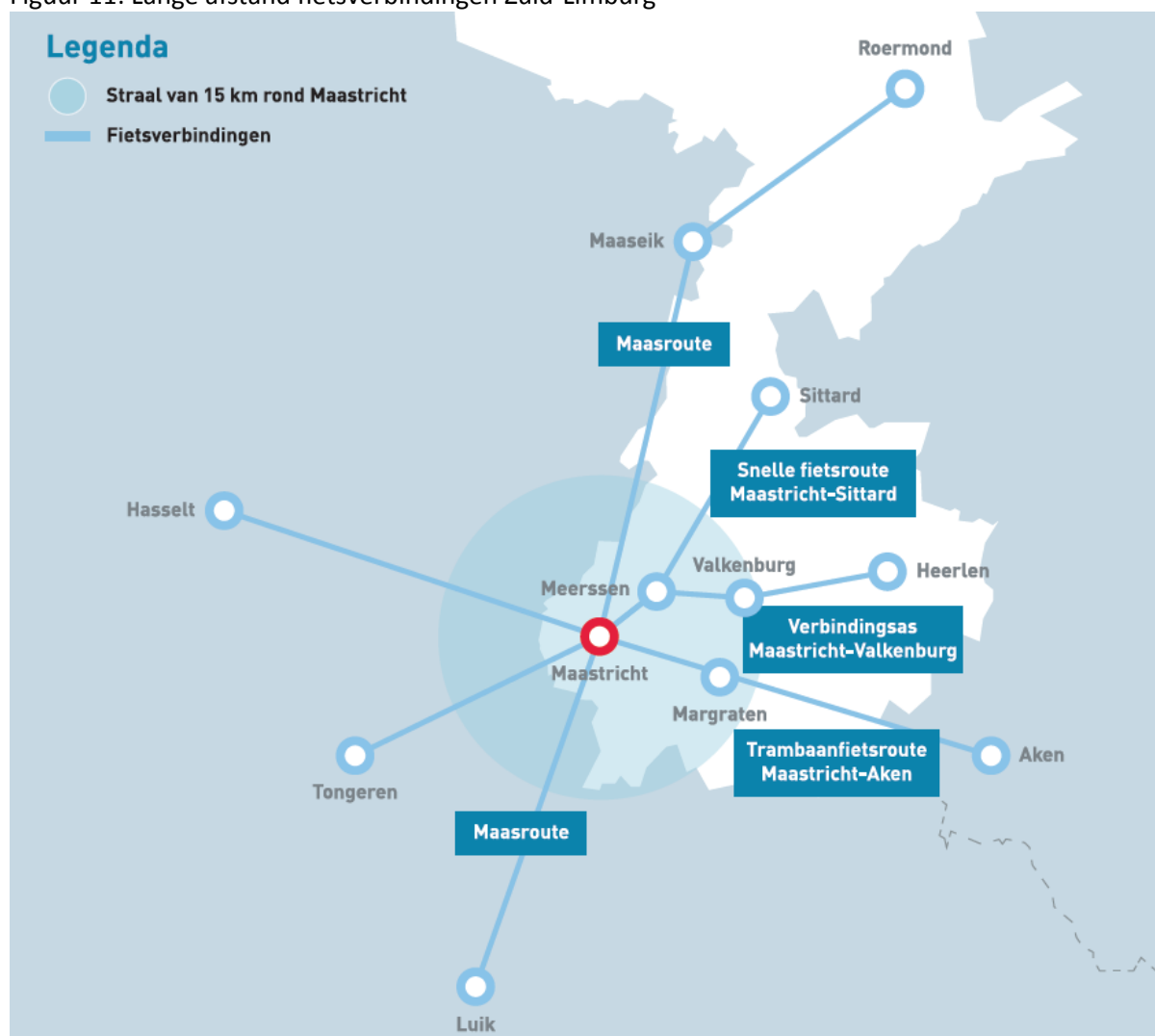
- a) De befietsbaarheid van het centraal stedelijk gebied (de bovenste gele pijl in figuur 9) door het slechten van bestaande barrières zoals de Wilhelminasingel en Hertogsingel, het spoor en de Maas. Prioriteit voor de fietser werkt in dit gebied twee kanten op. Enerzijds krijgt de fietser meer ruimte ten koste van het gemotoriseerd verkeer, anderzijds moet worden bekeken of meer fietsverkeer niet knelpunten oplevert op de plekken waar (ook) meer ruimte is voorzien voor voetgangers, bijvoorbeeld de Wycker Brugstraat en op de Markt.
- b) De fietsverbinding op het Kennedytracé in relatie tot de Brightlands Maastricht Health Campus (de onderste schematische gele pijl in figuur 9) die veilig en aantrekkelijk is en een goede toegang heeft tot de campus.
- c) Verbeteren van de fietsveiligheid op het Koningin Emmaplein en Tongerseplein, waarbij de positie van de fietser op deze pleinen wordt verbeterd. Bij voorkeur worden dit enkelstrooksrotondes, zodat de oversteekbaarheid voor fietsers veiliger wordt. Voorwaarde hierbij is wel dat de huidige verkeersdruk – mede als gevolg van de transitie naar lopen en fietsen – op de pleinen voldoende daalt om deze aanpassing van het ontwerp verantwoord te kunnen doorvoeren.

Bij het werken aan deze prioriteiten beogen we op twee fronten een stadsbrede aanpak:

- werkzaamheden aan het fietsnetwerk worden zoveel mogelijk gecombineerd met andere ingrepen in de openbare ruimte, die voortkomen uit stedelijke opgaven zoals beheer en onderhoud, vergroening, water en ruimtelijke ordening (denk aan het locatiebeleid van scholen);
- wanneer vanuit andere stedelijke opgaven maatregelen worden voorbereid, brengen we altijd ook het belang van de fietser in. Het gaat daarbij om het benutten van kansen op het gebied van veilige schoolroutes, oversteekbaarheid en het (vervol)maken van fietsroutes. Ontwerpkeuzes worden gemaakt van uit een integrale afweging van meerdere beleidsvelden, waarbij bijvoorbeeld de relevantie voor het stedelijk fietsnetwerk en de verkeersveiligheid worden meegenomen.

In figuur 11 zijn lange afstand fietsverbindingen van en naar Maastricht weergegeven. De ingetekende cirkel heeft een straal van 7,5 km, de afstand tot waar voor dagelijkse utilitaire verplaatsingen de fiets het meest potentie heeft. Naarmate de e-bike en speedpedelec aan populariteit winnen wordt de potentie ook op langere afstanden groter.

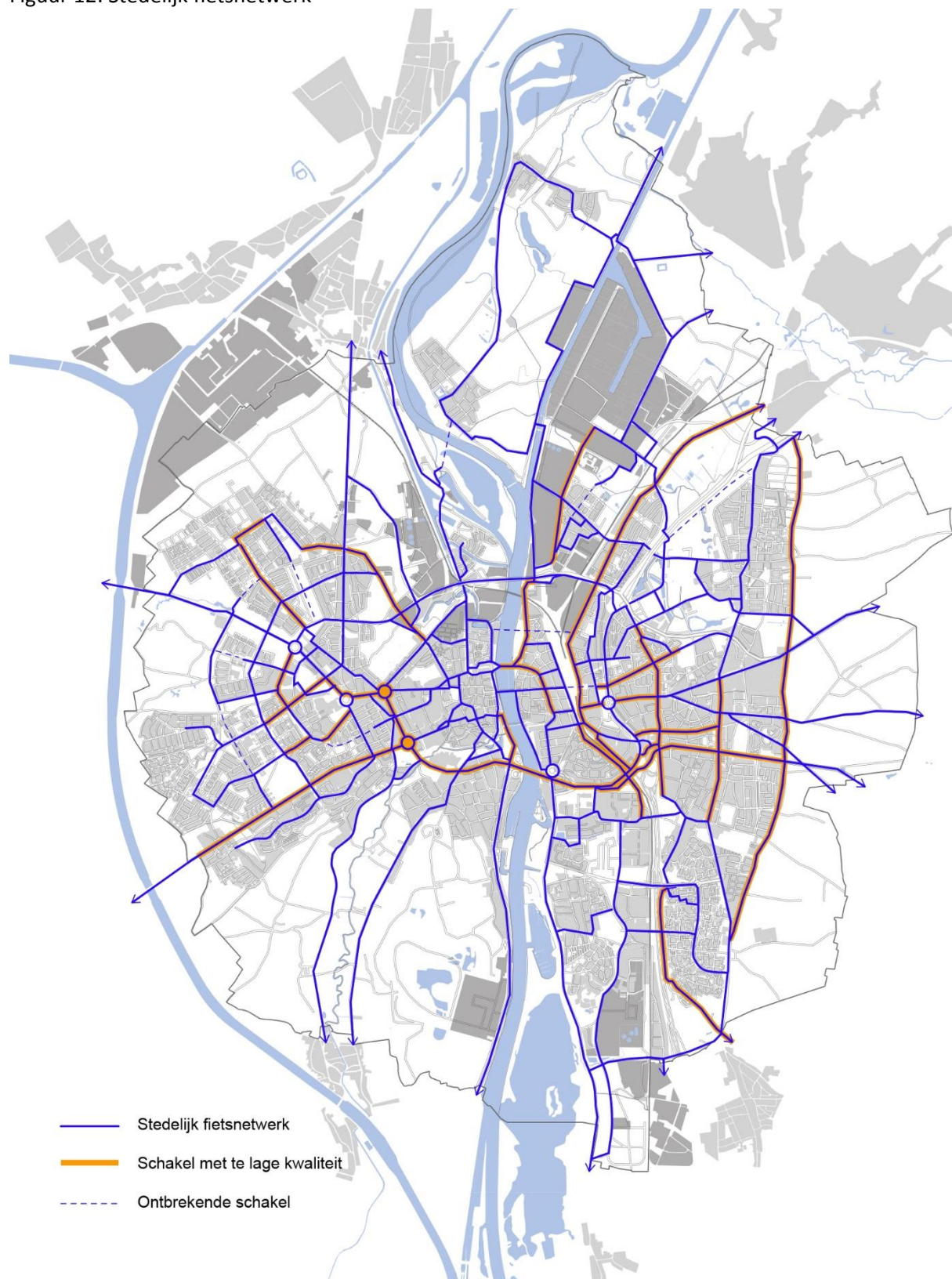
Figuur 11: Lange afstand fietsverbindingen Zuid-Limburg

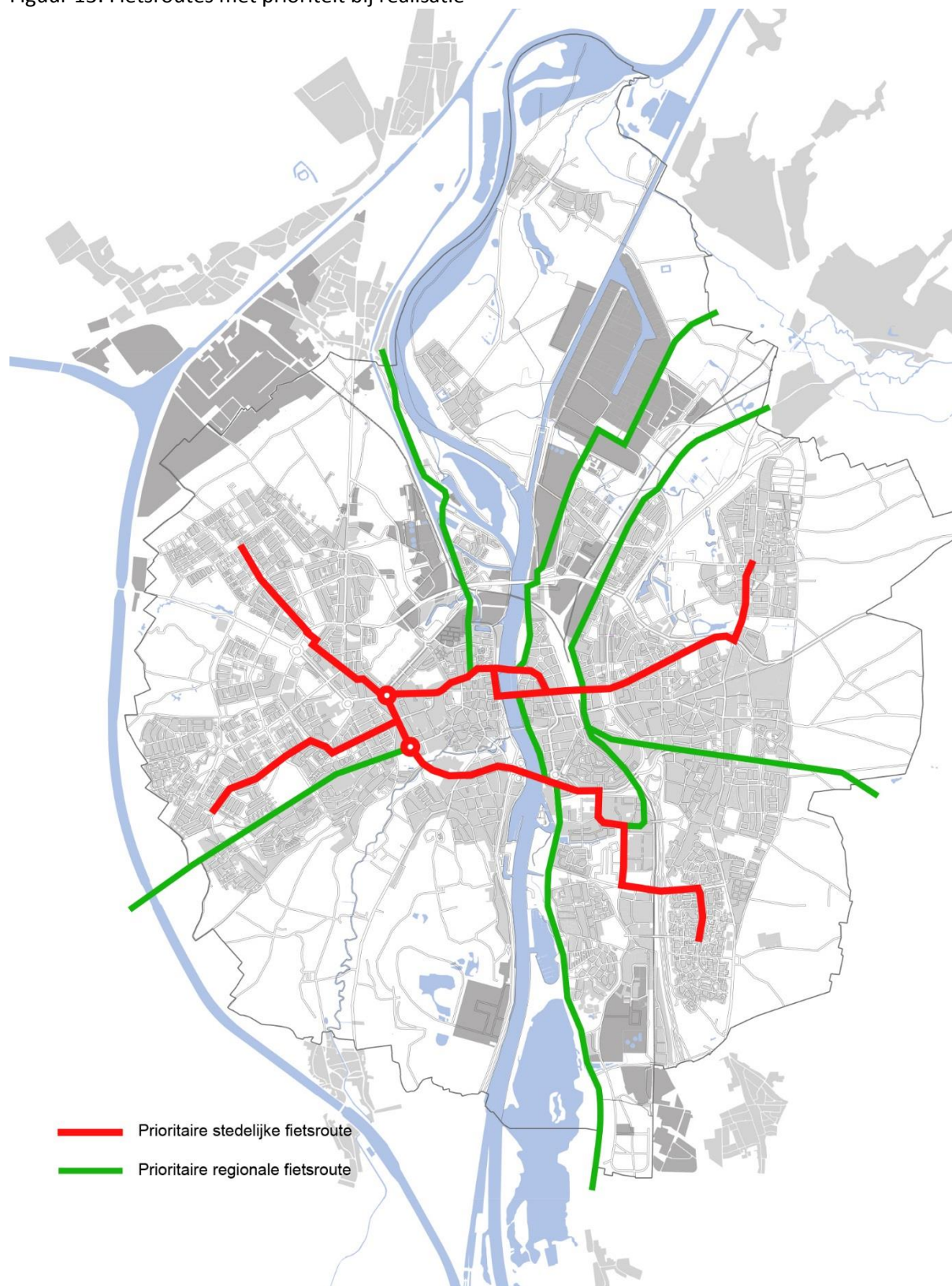
De regionale fietsverbindingen sluiten aan op het beoogde stedelijk fietsnetwerk, zoals weergegeven in figuur 12. Zo ontstaat een ideaal wijdvertakt stedelijk fietsnetwerk, dat goed aansluit op regionale routes. Dit netwerk heeft nog niet overal de gewenste kwaliteit en er ontbreken bovendien nog

schakels. Deze schakels met een te lage kwaliteit zijn oranje gemarkeerd, de ontbrekende schakels zijn gestippeld. In figuur 13 zijn de routes die vanwege hun relevantie prioriteit verdienen bij realisatie groen en rood weergegeven.

Figuur 12: Stedelijk fietsnetwerk

Figuur 13: Fietsroutes met prioriteit bij realisatie

ii. Stallingsmogelijkheden

De tweede pijler om het fietsgebruik te stimuleren is het creëren van voldoende stallingsmogelijkheden voor fietsen. De e-bike wint aan populariteit, maar is in aanschaf ook kostbaar en wordt door de eigenaar bij voorkeur gestald op een plek met toezicht of daar waar de fiets goed kan worden vastgezet. Bovendien zijn bestaande fietsparkeervoorzieningen regelmatig vol. Daarnaast conflicteert het fietsparkeren, met name in de Binnenstad en Randwyck, steeds vaker met andere functies in de openbare ruimte. Zo blokkeren gestalde fietsen looproutes van voetgangers of de doorgang naar een winkel of woning.

Het fietsparkeerbeleid is er op gericht deze vraagstukken op te lossen, zonder dat dit ten koste gaat van het fietsgebruik. Daarvoor zal per locatie worden bekeken naar de mogelijkheden om de capaciteit voor fietsparkeren uit te breiden. Omdat de ruimte voor extra rekken op straat beperkt is, gaat de voorkeur uit naar grotere, mogelijk inpandige voorzieningen met een zodanige omvang dat ook het toezicht kostenefficiënt kan worden georganiseerd. Het streven is deze stallingen te realiseren op strategische plekken aan de aanrijroutes naar het kernwinkelgebied. Fietsers hoeven dan niet 'om te fietsen' waardoor ze eerder van de stallingen gebruik zullen maken. In tabel 2 staat hoe het fietsparkeren in de verschillende gebieden in Maastricht wordt ingevuld en waar wordt gezocht naar uitbreiding.

Tabel 2: Principes fietsparkeren

Gebied	Forenzen / Bewoners	Bezoekers	Zoeklocatie voor bezoekers (capaciteit fietsparkeerplekken)
Kernwinkelgebied	<p>Bij ruimtegebrek: In het gebied Inpandig Eigen terrein</p> <p>-----</p> <p>Bij voldoende ruimte: Aan de rand Inpandig Buurtstalling</p>	<p>Aan de rand Inpandig Openbare stalling</p>	<p>Bestaande locaties: Het Bat (100 pp) Vrijthof (250 pp) Markt (250 pp) Kesselskade (250 pp)</p> <p>Extra: Omgeving Markt (250 pp) Omgeving Vrijthof (250 pp) Omgeving OLV-plein (250 pp) Omgeving Rechtstraat (250 pp)</p>
Binnenstad	<p>In het gebied Inpandig Eigen terrein of Buurtstalling</p>	<p>In het gebied Inpandig of op straat Openbare stalling</p>	
Centraal stedelijk gebied	<p>Bij ruimtegebrek: In het gebied Inpandig of buiten Eigen terrein</p> <p>-----</p> <p>Bij voldoende ruimte: In het gebied Op straat Openbare stalling</p>	<p>In het gebied Op straat Openbare stalling</p>	<p>Station Maastricht (oostzijde) Bestaand (500 pp) Nieuw (500 pp)</p>

Woonwijken	In het gebied Inpandig of buiten Eigen terrein	Bij ruimtegebrek: In het gebied Inpandig of buiten Eigen terrein ----- Bij voldoende ruimte: In het gebied Op straat Openbare stalling	n.v.t.
------------	--	--	--------

iii. Gedrags- en cultuurverandering

De derde en laatste pijler om het fietsgebruik te stimuleren is het stimuleren van een gedrags- en cultuurverandering. Hoewel jaarlijkse de grootste wielervedstrijd van Nederland start in Maastricht, is in de stad van oudsher geen sprake van een fietscultuur. Dit is het laatste decennium wel aan het veranderen. Initiatieven met nieuwe soorten aanbod, zoals Swapfiets^{xii} en Nextbike^{xiii}, krijgen voet aan de grond. Hierdoor zijn onder meer buitenlandse studenten steeds meer bereid te fietsen. Ook door de opkomst van de e-bike is fietsen voor meer mensen een toegankelijke en aantrekkelijke vervoerwijze geworden.^{xiv} Het zijn stappen naar een *bicycle society* waarin de fiets het primaire vervoermiddel is voor stedelijke verplaatsingen. Ook het aanpakken van de fietsparkeeroverlast zal het draagvlak voor de fiets vergroten.

Bij het stimuleren van een gedrags- en cultuurverandering richten we ons ook op het bevorderen van fietsen bij mensen die nu een bromfiets of scooter gebruiken. Vanuit klimaat oogpunt onderzoeken we tevens of en hoe het elektrificeren van scooters kan worden gestimuleerd.

Openbaar vervoer

Context

In vergelijking tot andere steden van vergelijkbare omvang heeft Maastricht van oudsher een populair stadsnet. In 2018 reisden ruim 2,2 miljoen passagiers per bus over de Wilhelminabrug. Het aantal loop-, fiets- en autoritten binnen de stadsgrenzen is echter vele malen groter, waardoor het aandeel openbaarvervoerplaatsingen binnen Maastricht slechts 3% bedraagt.^{xv} Bij verplaatsingen van en naar Maastricht is het aandeel openbaar vervoer (trein en bus samen) groter, namelijk 15%. De verwachting is dat het gebruik van de stadsbus tot 2040 bij ongewijzigd beleid licht zal groeien met 4 tot 14% meer reizigerskilometers dan in 2014.^{xvi} Het gebruik van de streekbus blijft daarbij in omvang redelijk stabiel, dat van de trein neemt toe met 4 tot 24% meer reizigerskilometers.^{xvii} In 2019 zijn nagenoeg alle stadsbussen van Arriva elektrisch aangedreven en in de komende jaren volgen ook de streekbussen. Dit maakt de bussen bij lage snelheden stiller en de uitstoot van NO₂ en roet nemen af tot nul. Tot slot is een sterk onderdeel van het systeem de OV-as Brusselse Poort – Centrum – Station – Randwyck met zoveel mogelijk vrije openbaarvervoerinfrastructuur en prioriteit bij verkeerslichten wanneer sprake is van vertraging.

Doelen

- Groei van het aandeel openbaar vervoer bij verplaatsingen van forenzen en bezoekers ter vervanging van autoritten van en naar Maastricht.
- Verbeteren (Eu-)regionale openbaarvervoerbindingen, met een focus op de centra met werkgelegenheid en voorzieningen zoals campussen.
- Verbeteren connectiviteit Maastricht door verkorten reistijden naar knooppunten in het hogesnelheidsnet en internationale luchthavens.
- Alle Maastrichtenaren in dezelfde mate toegang bieden tot mobiliteit.

Principes

Ter stimulering van het openbaarvervoergebruik wordt ingezet op het:

1. optimaliseren van het stedelijk busnet, waarbij vijf optimalisaties samen met de vervoerder(s) en aanbieders worden onderzocht:
 - a. het verschuiven van de OV-as van de Markt naar de Maasboulevard (effectuering raadsbesluit december 2005);
 - b. Mogelijke wijzigingen in de busroute Grote Gracht, Vrijthof, Pieterstraat en Bredestraat, in verband met prioriteit voor lopen en fietsen in de binnenstad en ter verbetering van de verkeersveiligheid;
 - c. Mogelijk wijzigingen in de busroutes rond het centraal station in het kader van Stad en Spoor;
 - d. Uitbreiden en (verdere) integratie van P+R-voorzieningen in het busnetwerk;
 - e. Experimenteren en uitrol van Mobility as a Service (MaaS), met aandacht voor MaaS-initiatieven die ketenverplaatsingen (bijvoorbeeld trein-fiets of auto-pendelbus) versterken of de auto-afhankelijkheid in de Euregio verkleinen.
2. realiseren van betere openbaarvervoerverbindingen op (Eu-)regionale schaal, om het *daily urban system* van Zuid-Limburg te versterken en uit te bouwen naar de (Eu)regio met de steden Hasselt, Luik en Aken. Naast de tram Maastricht – Hasselt en de Drielandentrein komen er aanvullende hoogwaardige buslijnen die de kenniscentra en voorzieningen die niet bij de OV-knooppunten liggen, verbinden met woongebieden. Hierbij wordt gedacht aan regionale snelbussen (de rode en oranje buslijnen in figuur 14), maar ook automatische shuttles, deelfietsen of MaaS;
3. duurzaam vergroten van de connectiviteit en netwerkpositie van Maastricht door in te zetten op intercityverbindingen met belangrijke Europese steden als Brussel, Londen, Parijs en Keulen en vliegvelden als Schiphol en Frankfurt (zie figuur 15). De trein wordt dan ook voor de middellange afstanden een goed alternatief voor de luchtvaart. De terugkeer van de Maastricht-Brussel-Express zou in deze een goede toevoeging zijn. Aanvullend op het spoornet zorgen internationale lange afstandsbusen, geëxploiteerd door private partijen, voor extra Europese bestemmingen;
4. investeren in openbaarvervoerknooppunten, door het verknopen van railverbindingen met andere vervoerswijzen. Een hoge kwaliteit van deze knooppunten draagt bij aan het OV-gebruik. Station Maastricht Noord (bijna 40.000 treinreizigers in 2018) wordt uitgebreid met perrons en bushalte. De knooppuntfunctie van Station Maastricht Randwyck (meer dan 400.000 treinreizigers in 2018) wordt versterkt door de verbinding met Luik via de Drielandentrein en de verblijfskwaliteit wordt hier verhoogd. Het Centraal Station (meer dan 5 miljoen treinreizigers in 2018) en de directe omgeving wordt in het kader van Stad internationaal knooppunt en krijgt en Spoor een hogere verblijfskwaliteit, een 'tweede' voorkant en meer dynamiek door toevoeging van publiekgerichte functies en werkgelegenheid. Thema's als overwegveiligheid en externe veiligheid maken onderdeel uit van de planvorming.
5. Optimalisatie van samenhang van openbaar vervoer, MaaS-initiatieven en het doelgroepen vervoer zodat voor iedereen mobiliteit voorhanden en toegankelijk blijft.

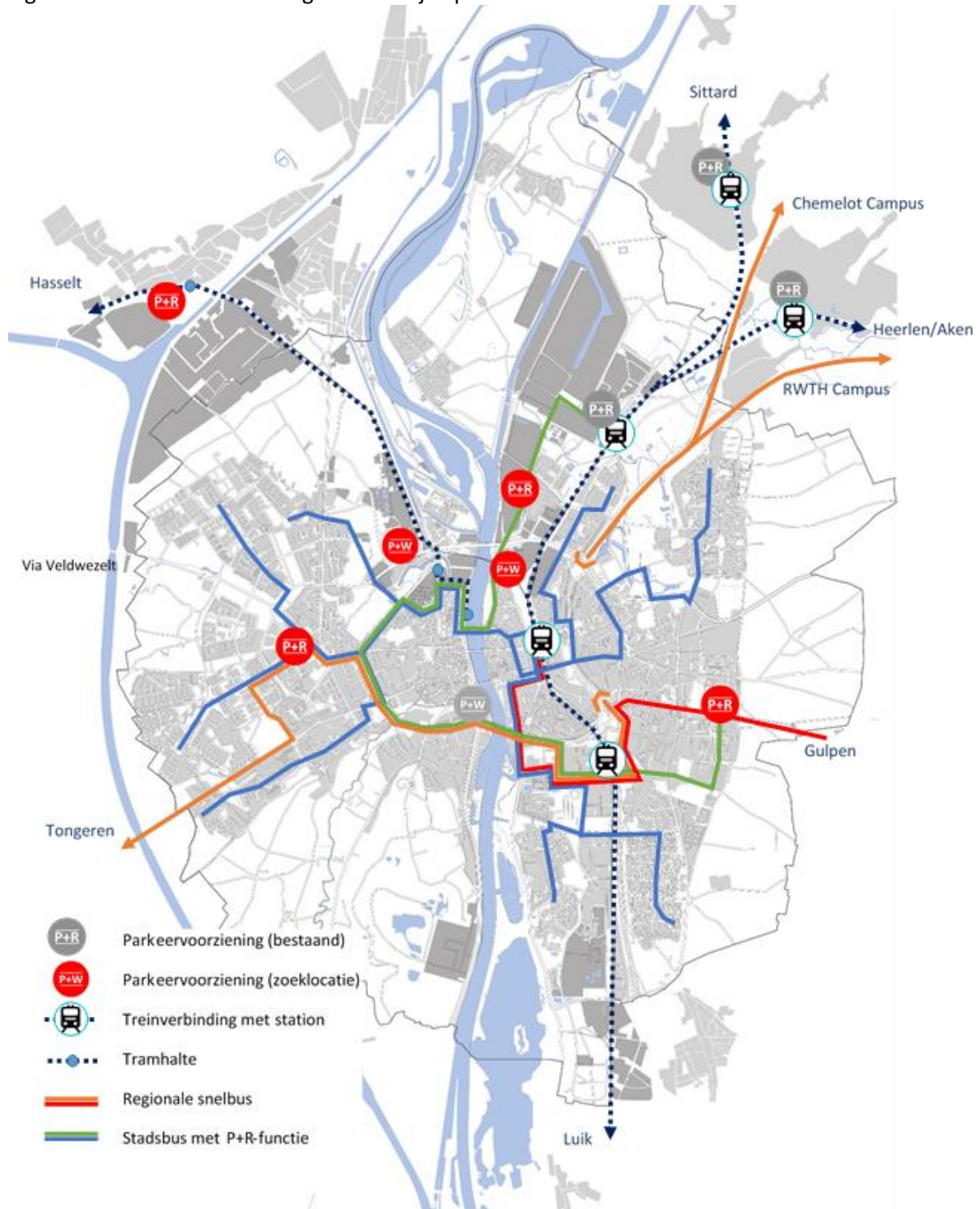
Stedelijk en internationaal netwerk

Voor het stedelijk netwerk na afloop van de Arriva-concessie wordt ingezet op het bundelen van vervoerstromen zodat de frequenties van de buslijnen in stand kunnen blijven. In figuur 14 zijn ter illustratie zoveel mogelijk van deze stromen gebundeld in een stedelijk netwerk:

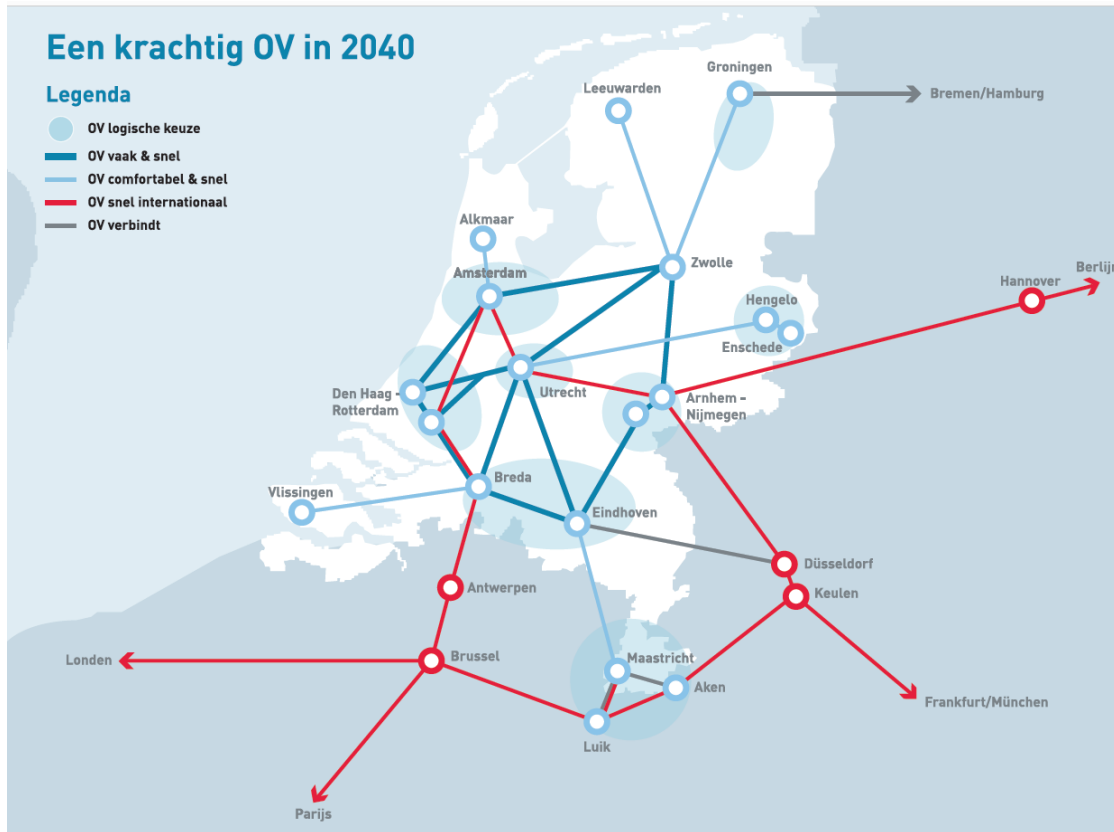
- railverbindingen tussen de omliggende kernen en station Maastricht via P+R-voorzieningen (gestippelde lijnen);

- stadslijnen gecombineerd met snelle streeklijnen zodat er rechtstreekse vervoersrelaties ontstaan tussen woongebieden en gebieden met werkgelegenheid en/of onderwijs (rode en oranje lijnen);
- stadslijnen tussen woongebieden en station Maastricht via P+R-voorzieningen (blauwe en groene lijnen).

Figuur 14: Schematische weergave stedelijk openbaarvervoernetwerk na 2031

Figuur 15: Regio Zuid-Limburg als onderdeel van een internationaal netwerk

Gebaseerd op: Toekomstbeeld OV door Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat

Logistiek

Context

Inherent aan een florerende stad zijn de aan- en afvoer van goederen. Dit leidt tot dagelijkse goederenstromen van en naar bedrijventerreinen, maar ook naar winkels en horeca. Daarnaast groeit als gevolg van de toename van het winkelen via internet de rechtstreekse goederenstroom naar de consument in de woonwijk. De toekomstige ontwikkeling van de goederenstromen is sterk gerelateerd aan die van de (regionale) economie.

Doelen

- Verschonen en verminderen van vrachtritten.
- Gebruiken van kleinere voertuigen bij de aan- en afvoer van goederen naar de binnenstad en buurtcentra.
- Verminderen van de overlast van (doorgaand) vrachtverkeer.

Principes

We zetten in op schone, slimme logistiek aan de hand van de volgende principes:

1. Verminderen van de overlast door het vrachtverkeer van en naar de binnenstad door inzet van meerdere *logistieke hubs* (weergegeven met een H in figuur 16) waar goederen worden verzameld en herverdeeld naar emissieloze, liefst kleinere voertuigen. Slim organiseren van heen- en retourstromen en afvalstromen is hierbij eveneens van belang.
2. Samen met Maastricht Bereikbaar worden pilots gestart om de inzet van schone logistiek te stimuleren. De pilots worden zo snel mogelijk opgeschaald zodat conform de afspraken in het kader van Green Deal ZES in 2025 de gehele bevoorrading van de binnenstad emissievrij zal plaatsvinden. Daarnaast stimuleren van schone en duurzame mobiliteit inclusief bevoorradend verkeer door mogelijk inzetten van een milieuzone.

Personenauto

Context

Er is de afgelopen jaren fors geïnvesteerd in de auto-infrastructuur van Maastricht. Als gevolg hiervan is het aantal files op de A2 sterk afgenomen en is de verkeersdruk op parallelle routes afgenomen. Verwacht wordt dat zonder aanvullend beleid het autoverkeer, uitgedrukt in voertuigkilometers, blijft stijgen, ondanks de krimp van de regionale (beroeps)bevolking. Dit komt door de steeds langere verplaatsingsafstanden. Deze trend wordt versterkt wanneer het lukt de Euregio verder te integreren tot een gemeenschappelijke arbeidsmarkt.

In aanzienlijke delen van de (Eu-)regio is de auto, vanwege de afstand of reistijd, het ideale vervoermiddel. In sommige gevallen is er zelfs geen reëel alternatief en zijn inwoners aangewezen op de auto. Ook hulpdiensten maken gebruik van auto-infrastructuur, waarvoor bereikbaarheid cruciaal is. De auto blijft daarom ook in de toekomst belangrijk voor de bereikbaarheid van Maastricht. Dit vervoermiddel moet daarom op een adequate manier worden gefaciliteerd. Daar staat tegenover dat de groei van de automobilititeit conflicteert met meerdere andere mobiliteitsdoelstellingen in de stad, namelijk op het gebied van leefbaarheid, klimaat, verkeersveiligheid en gezondheid. We maken daarom onderscheid naar enerzijds regionale doelen en anderzijds doelen voor de stad.

Doelen

Regionaal:

- goede autobereikbaarheid van bezoekstad Maastricht, ook op piekdagen, met voldoende parkeervoorzieningen op afstand;
- verbeteren (Eu-)regionale autobereikbaarheid van werkgelegenheid en voorzieningen.

Stedelijk:

- verminderen van het aandeel auto in stedelijke ritten ten gunste van lopen en fietsen;
- realiseren van parkeren op afstand en verminderen van het aantal parkeerplekken in de binnenstad met lokaal draagvlak van bewoners, ondernemers en organisaties;
- verschonen van het wagenpark;
- verminderen van het aantal verkeersslachtoffers.

Naar het gewenste stedelijke autonetwerk

Het wegennet van Maastricht bestaat uit een robuuste structuur met als ruggengraat de A2, waarbij het gemotoriseerd verkeer via de verschillende afritten (de 'ribben') van en naar de stad wordt geleid (in blauw weergegeven in figuur 17). Dit stedelijk hoofdnet is belangrijk voor de bereikbaarheid van de stad, maar kent meerdere (potentiële) knelpunten die sterk sturend zijn op de wijze waarop we het autoverkeer door de stad kunnen geleiden en waar we groei van het autoverkeer kunnen opvangen.

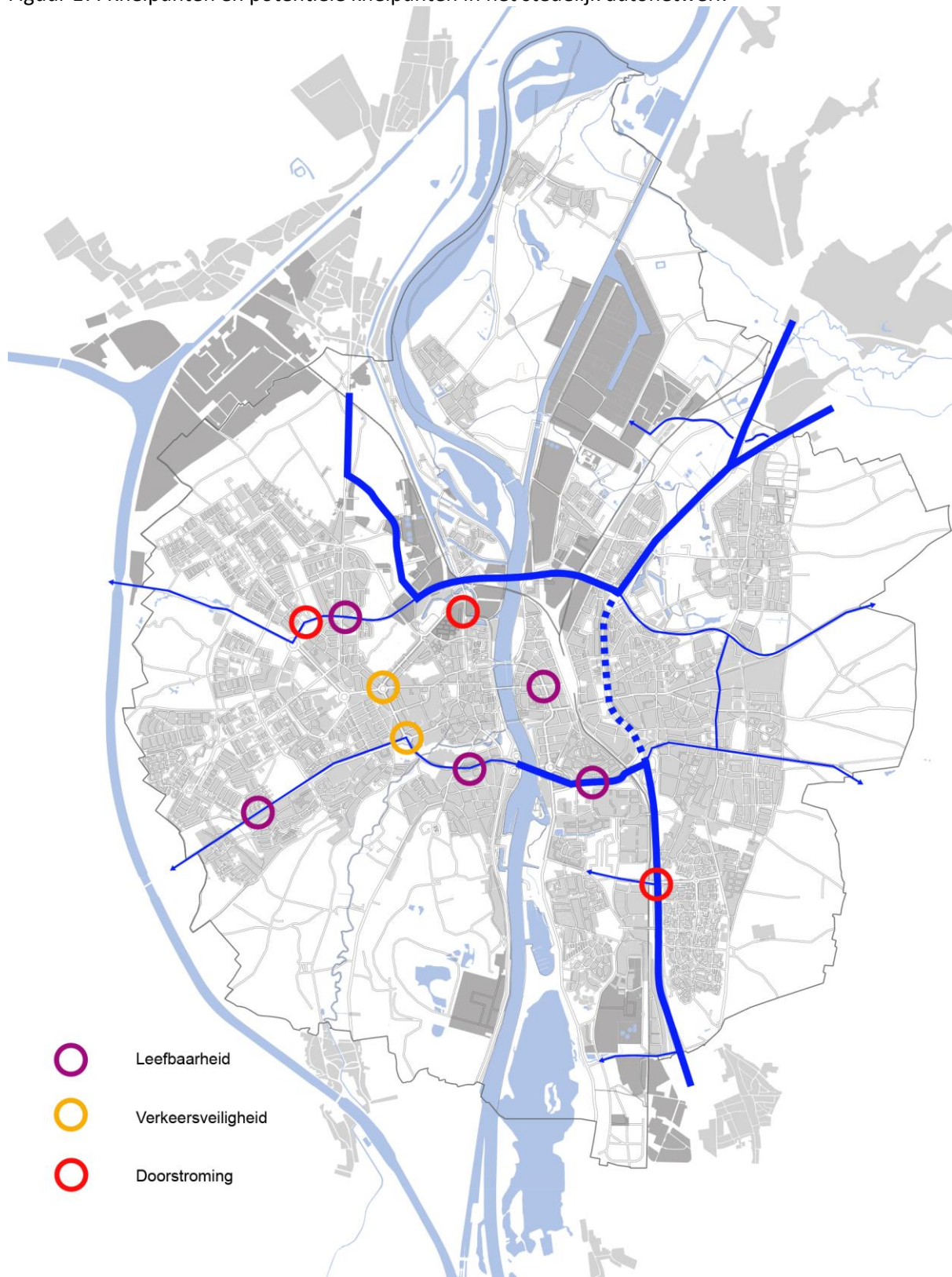
Er zijn qua doorstroming drie potentiële knelpunten in dit wegennet die de komende jaren worden aangepakt (rode cirkels):

- de rotonde Nobellaan – Gentelaan wordt aangepast;
- als het vooronderzoek positief uitpakt, wordt de ontsluiting van de parkeerroute vanaf de Noorderbrug, via de Boscherweg en Boschstraat, van en naar de Maasboulevard verlegd naar een route via Sappi-Zuid. Dit zorgt voor betere doorstroming en minder verkeer door de Boschstraat en over de Bassinbrug;
- de aanpak van afrit 55 op de A2 (richting Oeslingerbaan) is weerbarstiger en vraagt om een gezamenlijke integrale aanpak van het verkeer naar Randwyck, samen met wegbeheerder Rijkswaterstaat.

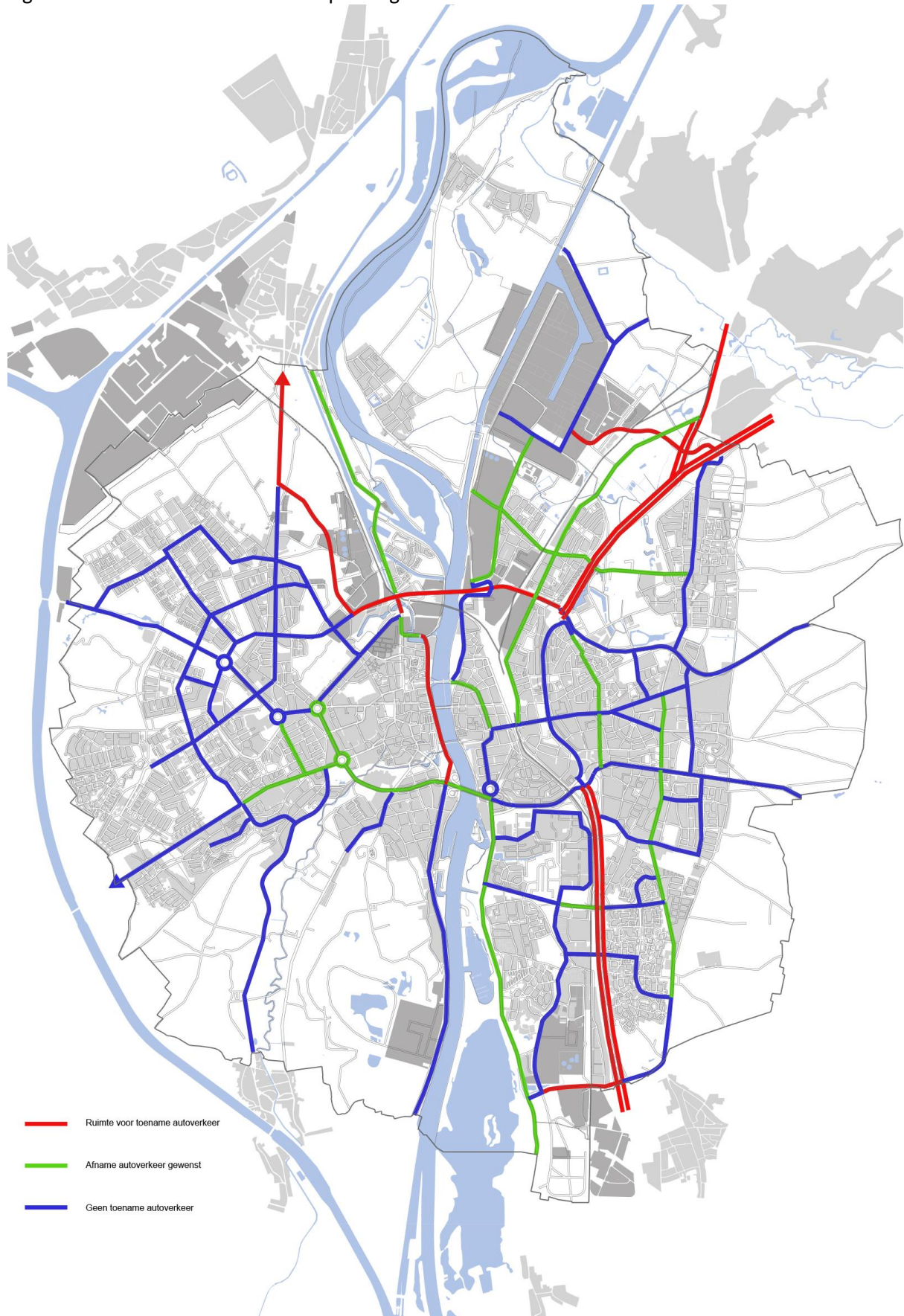
Daarnaast zijn er twee knelpunten (oranje cirkels) in het stedelijke hoofdnet met betrekking tot de positie van de fietser: het Tongerseplein en het Emmaplein. Bij voorkeur worden dit enkelstrooksrotondes, zodat de oversteekbaarheid voor fietsers veiliger wordt. Dagelijks ontstaan files op de Kennedybrug richting het Tongerseplein omdat het verkeer hier gedoseerd wordt toegelaten zodat de rotonde doorstroomt en fietsers veiliger kunnen oversteken. Tot slot zijn er vijf potentiële knelpunten op het gebied van leefbaarheid (paarse cirkels). Het gaat hier om de J.F. Kennedyingel, Prins Bisschopsingel, Tongerseweg, Wilhelminasingel en Noorderbrug waar in de toekomst, als verkeersintensiteiten toenemen, mogelijk de normen voor bijvoorbeeld luchtkwaliteit worden overschreden, maar waar ook de oversteekbaarheid en verkeersveiligheid voor voetgangers (bijvoorbeeld Wilhelminasingel) of fietsers (zoals ter hoogte van de afritten J.F. Kennedyingel) onvoldoende is.

Samenvattend wordt het stedelijk autonetwerk weergegeven in figuur 18. De wegen met een kleur hebben begin 2019 een intensiteit van minimaal 4.000 motorvoertuigen per etmaal (beide richtingen samen)^{xviii}. Op grond van de hiervoor benoemde (potentiële) knelpunten is voor deze wegen de gewenste intensiteit bepaald. Op de groene wegen is een lagere dan de huidige verkeersintensiteit gewenst. Op de rode wegen is nog ruimte voor een toename als dat voordelig is voor het totale systeem en tegelijkertijd geen belemmering is voor de leefbaarheid en/of andere vervoerswijzen. Op de blauwe wegen is een toename van het verkeer niet wenselijk.

Figuur 17: Knelpunten en potentiële knelpunten in het stedelijk autonetwerk

Figuur 18: Gewenste verkeersdruk op huidig autonetwerk in Maastricht

Principes autoverkeer

Ook in de komende jaren wordt geïnvesteerd in de bereikbaarheid van Maastricht per auto. De focus hierbij zal vooral liggen op de regionale bereikbaarheid, verplaatsingen waarvoor geen reëel alternatief beschikbaar is en het verschonen van het wagenpark. Om groei van het autoverkeer op ongewenste plekken in het netwerk te voorkomen, hanteren we de volgende aanpak.

1. Investeren in verkeersveiligheid: door het aanpakken van knelpunten en bij het ontwerp van nieuwe verkeersinfrastructuur verkeersveiligheid integraal onderdeel te laten zijn van het ontwerpproces;
2. Investeren in de 'restopgave' van de gerealiseerde auto-infrastructuur: door het aanpakken van knelpunten;
3. Slimmer benutten van bestaande infrastructuur: door korte autoritten af te laten nemen (stimuleren van lopen, fietsen en openbaar vervoer) en die ruimte te benutten voor automobilisten die afhankelijk zijn van de auto, bijvoorbeeld vanuit de (Eu-)regio;
4. Sturen met ruimtelijke ordening: Gebiedsontwikkelingen (Sphinxkwartier, Spoorzone en Health Campus) en locaties waar woningen worden gebouwd de vraag naar woningen groeit (Sphinxkwartier, Groene Loper, Limmel aan de Maas) zijn voornamelijk georiënteerd op de Noorderbrug en A2. Dit geldt ook voor verdichting in de binnenstad en studentenwoningen op de Health Campus, bovendien kennen deze twee woonmilieus over het algemeen een laag autobezit. Tot slot worden nieuwe parkeervoorzieningen (uitbreiding en vervanging) voor verkeer met bestemming binnenstad vooral gekoppeld aan de Noorderbrug. Hierdoor leiden nieuwe gebiedsontwikkelingen en eventuele groei van het Maaskruisend verkeer tot zo min mogelijk extra belasting van de Kennedybrug;
5. Gebiedsgerichte aanpak Randwyck: door maatregelen te nemen die enerzijds de bereikbaarheid van het gebied garanderen en anderzijds voorkomen dat de autodruk op het Kennedybrugtracé toeneemt. Deze combinatie bestaat uit slim mobiliteitsmanagement (voor piekmomenten), prioriteit voor lopen en fietsen op de campus zelf, een aantrekkelijke en veilige fietsverbinding via de Kennedybrug en een haalbaarheidsstudie voor een rechtstreekse aansluiting vanaf het Kennedybrugtracé naar het Duboisdomein, de zogenaamde MECC-aansluiting. Dit zou afrit 55 van de A2 richting Oeslingerbaan en Limburglaan ontlasten;
6. Verkeerscirculatie: door de aantrekkelijkheid van noord-zuid routes als de Meerssenerweg, Wilhelminasingel, Prins Bisschopsingel en Hertogsingel te verminderen voor auto's door de weginrichting te wijzigen en meer ruimte en oversteekmogelijkheden te bieden voor fietsen en lopen. Meer in het algemeen krijgen voetgangers en fietsers meer prioriteit bij verkeerslichten, zonder dat dit leidt tot het verplaatsen van problemen.
7. Hoogwaardig en innovatief verkeersmanagement: door onder andere voetgangers en fietser meer prioriteit te geven bij verkeerslichten, de punctualiteit van lijnbussen waarborgen, autoverkeer sturen naar routes waar qua verkeersintensiteit nog ruimte is voor auto's en opvang van extreme pieken in het verkeersaanbod.
8. Verschonen van gemotoriseerd verkeer: door het realiseren van laadinfrastructuur voor elektrische auto's (en in de toekomst mogelijk andere emissieloze technieken) en het toewerken, conform het landelijk beleid, naar een nulmissiezone in 2030.^{xix} We streven naar een duidelijk tijdspad waardoor automobilisten bij de reguliere vervanging van hun auto kunnen anticiperen op de beoogde transitie. In dit verband bekijken we ook de mogelijkheden van invoering van een milieuzone en gedifferentieerde parkeertarieven. Tot slot wordt waar nodig met de locatiekeuze van openbare laadplekken in samenhang met het geldende elektriciteitstarief gestuurd.

Principes autoparkeren

Ook parkeerregulering is een middel waarmee de gemeente Maastricht de keuzes van het vervoermiddel, de bestemming en tijdstip van vertrek kan sturen. Specifiek op het gebied van autoparkeren hanteren wij daartoe de volgende principes.

1. Een gebiedsgerichte aanpak: een specifiek parkeerregime per gebied, passend bij het woonmilieu. Het parkeerbeleid is gericht op de gehele stad, maar stuurt vooral op de effecten in het centraal stedelijk gebied omdat hier de vraag naar parkeren het grootst is.
2. De juiste doelgroep op de juiste parkeerplaats: maatwerk per doelgroep, waarin we in het algemeen streven naar een afname van het aantal straatparkeerplaatsen mits hier lokaal draagvlak voor is.
 - a. Bewoners en hun visite parkeren op eigen terrein en daar waar nodig in de openbare ruimte. Het streven is echter om deze doelgroepen zoveel mogelijk te laten parkeren in geclusterde (eventueel private) parkeerlocaties. In deze *mobility hubs* wordt het parkeren gecombineerd met deelauto's en goede fietsvoorzieningen.
 - b. (Ultra)-kortparkerende doelgroepen (zoals leveranciers, zorgverleners, hulpdiensten of mensen die een snelle boodschap doen) parkeren in de openbare ruimte op 'servicestroken'. Deze bieden voldoende capaciteit voor gehandicapten.
 - c. Bezoekers van de stad parkeren zoveel mogelijk op afstand.
 - d. Forenzen en (buitenlandse) studenten worden eveneens gestimuleerd op afstand te parkeren. Natuurlijk is het aan de werkgever zelf of hij voor de werknemers parkeren op eigen terrein faciliteert.
 - e. Ook ondernemers parkeren op afstand, uitgezonderd situaties waarin de bedrijfsauto meermaals per dag nodig is voor de bedrijfsvoering.
3. Parkeren op afstand:
 - a. Voordat parkeerplaatsen aan de openbare ruimte worden onttrokken, worden op afstand aantrekkelijke P+R-, P+W- en P+B-voorzieningen of combinaties daarvan aangelegd, zodanig dat aan de (resterende) parkeerbehoefte kan worden voldaan en de stad goed bereikbaar blijft. De toekomstige zoeklocaties zijn opgenomen in figuur 9.
 - b. Verder kiezen we bewust voor uitbreiding van het bezoekersparkeren rond de Noorderbrug, in plaats van de Kennedybrug. Waar dat precies gebeurt, is nog niet uitgewerkt en hangt af van het eigendom van de grond, mogelijke andere bestemmingen en de aansluiting op het wegennet. De P+W- en P+R-locaties zijn bij uitstek geschikt om openbare laadpalen of laadstraten te realiseren. Daarnaast is het denkbaar dat de terreinen ook gebruikt worden voor een logistieke hub of opwekking van zonne-energie, als bijdrage aan de energietransitie.
4. Meer ruimte voor groen, spelen en ontmoeten: in specifieke gebieden sturen we aan op het vervangen van parkeren voor nieuwe functies als groen, spelen en ontmoeten. Voorwaarde is wel dat hiervoor bij de bewoners voldoende draagvlak bestaat.
5. Nieuwe technologieën en deelmobiliteit als kans: we zetten nieuwe technologie in als middel om beleidsdoelen te realiseren. We verkennen ook de mogelijkheid om het gebruik van deelmobiliteit te versnellen door het faciliteren van deelconcepten voor fiets en auto. Het beleid hiervoor wordt verder uitgewerkt naar aanleiding van praktijkervaringen in pilot-projecten.
6. Duurzaam mobiliteitsplan in plaats van de traditionele parkeernorm: naast nieuwe bouwinitiatieven wordt het ook mogelijk om (een deel van de) bestaande parkeervoorzieningen te vervangen door parkeren op afstand, groen, ontmoetingsruimte, deelmobiliteit, een fietsenstalling en/of efficiëntere laad- en losvoorzieningen. Voldoende draagvlak onder bewoners in directe omgeving is hierbij van belang.

7. Toekomstvast exploitatie van parkeergarages:

- a. Hoewel de opkomst van de zelfrijdende auto vooralsnog toekomstmuziek is en het gebruik van de deelauto nog zeer beperkt in omvang, hebben dit soort ontwikkelingen mogelijk grote impact op de exploitatie van de parkeergarages. Het aflopen van het samenwerkingscontract met Q-park in 2032 is daarom een moment om het gebruik van de garages te heroverwegen en mogelijk (deels) anders in te zetten. Specifiek voor de parkeergarage Vrijthof zijn er dan mogelijkheden om deze (deels) anders in te zetten voor bijvoorbeeld fietsparkeren, specifieke doelgroepen of elektrische auto's. Hierdoor ontstaan er mogelijkheden om de aanrijdroutes naar het Vrijthof autoluwer te maken en toe te werken naar een vrijwel emissieloos verkeersaanbod.
- b. Vanwege de programmatische invulling van het Sphinxkwartier zal op termijn het maaiveld parkeren op P Sphinx en P Frontenpark verdwijnen. Er zal een gebouwde parkeervoorziening in de plaats komen, die plaats biedt voor de parkeerbehoefte van de voorzieningen en de functies in het gebied zelf. Gelet op de mogelijke ontwikkelingen zoals de zelfrijdende auto streven we naar voldoende flexibiliteit en toekomstvastheid. Ook lijkt het verstandig een deel van de (overloop) capaciteit te realiseren in de vorm van P+R-terreinen op afstand, waaronder een mogelijke P+R in de nabijheid van het Retailpark Belvédère. Deze vergen minder hoge investeringen en hebben een kortere afschrijvingstermijn.

Tabel 4: Parkeerprincipes per gebied

Gebied*	Opgave
Dynamisch gebied: stadshart	Voorkeursvolgorde parkeren voor bezoekers: P+R, P+B, P+W, parkeergarages buitenste ringen, overige parkeergarages
	Voorkeursvolgorde parkeren voor bewoners: garages (abonnementen, avond), straatparkeren. Tevens restrictievere vergunninguitgifte.
	Straatparkeren voor bezoekers wordt afgebouwd.
	Straatparkeren voor bewoners wordt afgebouwd, volgend aan alternatieve parkeeroplossingen.
	Parkeerplaatsen op straat geleidelijk transformeren naar servicestroken, fietsparkeren, lopen en groen.
	Werknemers en bedrijven stimuleren op afstand te parkeren.
	Visite van bewoners parkeert in gebouwde voorzieningen.
	Bij nieuwbouw gebruik maken van mobiliteitsplannen om parkeren op eigen terrein of op afstand te organiseren.
	Afname parkeerplaatsen stadshart opvangen door <i>modal shift</i> en daarna door parkeren op afstand.
	Transformatie van het parkeren monitoren.
Dynamisch gebied: overig	Servicestroken voor laden/lossen, kort zorgbezoek en voorrijden.
	Parkeren in centrale voorzieningen en niet op straat.
	Stimuleren parkeren werknemers op afstand in combinatie met bedrijfshuttles, carpoolen, P+B faciliteiten.
	Servicestroken voor laden/lossen en voorrijden.
Levendigheid in stedelijk gebied	Geen straatparkeren.
	Voorkeursvolgorde parkeren voor bezoekers: P+R, P+B, P+W, parkeergarages buitenste ringen, overige parkeergarages.
	Voorkeursvolgorde parkeren voor bewoners: garages (abonnementen, avond), straatparkeren. Tevens restrictievere vergunninguitgifte.
	Straatparkeren voor bezoekers wordt selectief afgebouwd, bijvoorbeeld in Wycker Brugstraat en Rechtstraat.
	Parkeerplaatsen op straat geleidelijk transformeren naar servicestroken, fietsparkeren, lopen en groen bij voldoende draagvlak.
	Werknemers en bedrijven stimuleren op afstand te parkeren.
	Visite van bewoners parkeert in gebouwde voorzieningen (garages) of op straat via reservering bewoners.
Nieuwbouw maakt gebruik van mobiliteitsplannen om parkeren op eigen terrein of op	

	afstand te organiseren.
	Afname parkeerplaatsen opvangen door <i>modal shift</i> en daarna door parkeren op afstand.
	Transformatie van het parkeren monitoren.
	Servicestroken voor laden/lossen, kort zorgbezoek en voorrijden.
Stedelijk gebied	Bewonersparkeren wordt gefaciliteerd op straat met vergunningen, waarbij wordt afgestemd op de aanwezige parkeercapaciteit op straat.
	Bezoekers alleen parkeren via de visiteregeling, eveneens afgestemd op de aanwezige parkeercapaciteit in de straat.
	Parkeren op eigen terrein stimuleren via nader uit te werken regeling (met aandacht voor verantwoordelijkheden en parkeren op de juiste wijze).
	Gereguleerd parkeren in het hele gebied.
	Vergunningen voor werknemers en bedrijven worden uitgegeven afhankelijk van de lokale parkeerdruk.
	De parkeervoorraad in de openbare ruimte wordt niet uitgebreid.
	Studenten en forenzen parkeren op afstand.
	Bij voldoende draagvlak parkeerplaatsen omzetten naar groen en fietsparkeren.
	Concentreren parkeren op afstand waar mogelijk en/of introduceren deelautosystemen. Bij nieuwe ontwikkelingen mobiliteitsplannen hanteren, met aandacht voor deelautosystemen.
Parkwijken	Parkeervoorraad niet laten groeien in de openbare ruimte.
	Bij nieuwe ontwikkelingen geconcentreerde en zo mogelijk gebouwde voorzieningen. Mobiliteitsplannen als eis bij nieuwbouw i.p.v. parkeernormen, waarbij deelauto's een belangrijke rol spelen.
	Parkeerregulering indien sprake is van te hoge parkeerdruk.
	Bij voldoende draagvlak parkeerplaatsen omzetten naar groen en fietsparkeren.
Stadsrand en dorpen	Parkeervoorraad niet laten groeien.
	Mobiliteitsplannen als eis bij nieuwbouw.
	Waar mogelijk en met draagvlak van bewoners parkeren verplaatsen van straat naar hofjes en parkeerkoffers.

*) gebiedsindeling komt overeen met de gebiedsprofielen uit Omgevingsvisie deel 1.

5. Realisatie en uitvoering

Onzekerheden

De geformuleerde ambities en doelstellingen worden aan de hand van een concrete uitvoeringsagenda verder uitgewerkt. Hierbij spelen twee onzekerheden een rol. Ten eerste is de haalbaarheid van maatregelen afhankelijk van samenwerking met partners, overheden in de (Eu)regio, koppelkansen met integrale gebiedsontwikkelingen en cofinanciering. Dat vraagt om prioritering, fasering en een lange adem. Ten tweede is de effectiviteit van maatregelen voor een groot deel afhankelijk van duurzame gedragsverandering van een substantiële groep mensen. De afgelopen jaren heeft het programma Maastricht Bereikbaar aan de hand van het tienstappenmodel (zie figuur 19) gedragsveranderingen bereikt en veel kennis opgedaan over *best practices*. Deze ervaring wordt ook de komende jaren ingezet.

Figuur 19: Tienstappenplan bij gedragsverandering

Tienstappenplan ● Stappen met de reiziger ○ Randvoorwaarden voor succes

Bron: Maastricht Bereikbaar

Ook voorbeelden in andere steden laten zien dat de effectiviteit van maatregelen groeit wanneer sprake is van een mix van 'push and pull' maatregelen, waarbij niet al het zwaar in één keer wordt ingezet. Mobiliteitspatronen veranderen in het algemeen heel langzaam. Succesvolle voorbeeldsteden zoals Groningen, Zwolle en Freiburg laten zien dat door gericht mobiliteitsbeleid in een periode van tien jaar 5 tot 10% van de automobilisten overstapt naar lopen, fietsen of openbaar vervoer.

Met een verkeersmodel is een theoretische toets gedaan op de effectiviteit van drie samengestelde maatregelenpakketten: mobiliteitstransitie (afname autoritten tot 15 km), verkeerscirculatie (meer prioriteit voor fietsers en voetgangers, ontmoediging autoverkeer) en parkeren op afstand (1.000 parkeerplaatsen verplaatst uit de binnenstad). De toets laat globaal het volgende beeld zien:

- een afname van het aantal korte autoritten heeft effect op alle wegen en verkeersbruggen in de stad, maar het effect is op de Kennedybrug groter dan op de Noorderbrug. Dit biedt perspectief voor de gebiedsgerichte aanpak van Randwyck;
- het op sommige wegen ontmoedigen van het autoverkeer leidt tot forse verschuivingen in de verkeersintensiteit. Noord-zuidroutes worden rustiger, met uitzondering van de A2-tunnel en de Maasboulevard waar het verkeer bewust geen belemmeringen wordt opgelegd. De vraag is of de grotere verkeersintensiteit op de Maasboulevard acceptabel is. Ook is er een ongewenste toename van het verkeer op de Nobellaan;
- het parkeerbeleid blijkt een effectief sturingsmiddel, nog sterker dan vooraf gedacht. Het leidt tot een vermindering van het aantal autoritten en verlaging van de verkeersintensiteiten in het gehele autonetwerk.

Bronnen en eindnoten

Zie laatste pagina van dit document (Omgevingsvisie deel 2).

3.2: Groen, natuur en landschap

1. Inleiding

“Maastricht heeft goud in handen. De stad heeft een uniek (micro)klimaat in het dal van de Maas, Geul en Jeker met veel stadsspecifieke flora en fauna. De binnenstad heeft een aantal waardevolle natuurpareltjes. Hoge Fronten, de stadsmuren, enkele binnentuinen, de bomen in het stadspark. Verder zijn er de kalkmuren, maar ook kalkgraslanden en glanshaverhooiland waardoor bijzondere plantensoorten, waaronder orchideeën, hier voorkomen. De mergelgroeves bieden een bijzonder onderkomen aan vele soorten vleermuizen en vormen bovengronds ook een uniek leefgebied voor bijvoorbeeld de oehoe. Er zijn prachtige ommelanden, vergaand intact gelaten, zoals de Pietersberg, het Jekerdal, de Cannerberg, het Terrassenpark Oost en de Grensmaas.”¹

In deel 1 van de Omgevingsvisie is de ontwikkelrichting van de fysieke leefomgeving beschreven aan de hand van drie thema's:

1. het versterken van de (Eu)regionale netwerkfunctie van Maastricht, ten behoeve van de sociale en economische vitaliteit van de stad en (Eu)regio;
2. het investeren in een toekomstbestendige leefomgeving, die gezond en leefbaar is voor alle gebruikers van de stad: bewoners, werkers en bezoekers, en
3. het in stand houden en uitbreiden van plekken waar beleving en ontmoeting een bijdrage leveren aan de aantrekkelijkheid van Maastricht.

Met name de thema's 'gezond en leefbaar' en 'beleving en ontmoeting' hebben een sterke relatie met groen, natuur en landschap. Maastricht staat voor een gezonde, aantrekkelijke en beleefbare groene leefomgeving. Dat is onze missie. En groen kan hier een cruciale bijdrage aan leveren. In dit hoofdstuk vindt u de visie van de gemeente Maastricht op het behoud, de uitbreiding, de versterking en het beheer van groen, natuur en landschap in Maastricht. Daarbij richten we ons in de Omgevingsvisie op de hoofdgroenstructuur en de stadsbrede opgaven. De opgaven en ambities per buurt worden in een later stadium uitgewerkt.

2. Analyse, trends en ontwikkelingen

1. De afgelopen jaren heeft de stad vooral gewerkt aan grote projecten

In de Structuurvisie 2030 van Maastricht is sterk ingezet op het versterken van het ruimtelijke raamwerk van de stad. Met de gebiedsontwikkeling van De Groene Loper, Rivierpark Maasvallei, de ENCI-groeve, het Frontenpark en de Tapijnkazerne krijgt Maastricht er fantastische groene gebieden bij. Het betreffen allemaal grote projecten die de ruimtelijke kwaliteit van de stad positief veranderen.

2. Tijd voor een lange termijn visie en concreet handelingsperspectief

De stad mist echter een overkoepelende visie en beleidsstrategie ten aanzien van de toekomstige vergroening van de stad. Dit is noodzakelijk om strategische en concrete keuzes te maken over het behouden, versterken en uitbreiden van groen, natuur en landschap. Samenwerking met burgers en bedrijven bij besluitvorming over en uitvoering van plannen, visies en projecten zorgt daarbij voor draagvlak én koppelkansen bij nieuwe ontwikkelingen.

3. De Maastrichtse samenleving vraagt om een volgende stap van de gemeente

¹ Citaat uit *Stadsnatuurvisie Maastricht – De stad heeft goud in handen*, (oktober 2017)

Er zijn de afgelopen jaren diverse initiatieven gestart die de gemeente vragen om een visie voor groen, natuur en landschap. Denk daarbij aan de ontwikkeling van de Stadsnatuurvisie (een maatschappelijk initiatief), maar ook de vele initiatiefnemers die in het kader van Mijn Groen Maastricht besluiten om zelf een stuk openbaar groen in beheer te nemen. Voor de stad is het fantastisch om te zien dat bewoners van Maastricht zo betrokken zijn bij het groen en de natuur van Maastricht.

4. Meer aandacht voor duurzaamheidsvraagstukken

Het klimaat verandert. In relatie tot groen, natuur en landschap in de context van de stad en regio, leidt dat voornamelijk tot vraagstukken op het gebied van wateroverlast, hittestress en hoogwaterveiligheid van de Maas. In het streven naar een gezonde en leefbare stad, is het van belang om de stad verder te vergroenen. Ook de stad als biotoop voor flora en fauna, heeft een belangrijke relatie met de ontwikkeling van groen, natuur en landschap.

5. Groen, natuur en landschap als randvoorwaarde voor een duurzame toekomst

Een gezonde leefomgeving is geen luxe, maar een noodzakelijke randvoorwaarde. De hoeveelheid groen, natuur & landschap in de leefomgeving en het contact hiermee, heeft een positieve invloed op het welzijn van burgers. Meer ruimte voor bewegen, betere voorzieningen voor ontmoeten en natuurbewustwording al op jonge leeftijd. Bewoners van Maastricht hebben hier recht op. Een groener Maastricht, is een sterker Maastricht. Maar vooral ook een gelukkiger Maastricht, waar mensen graag naar toe komen en willen blijven. Deze alom aanwezige stadsnatuur, die zal zorgen voor een belangrijke, toegevoegde waarde aan het woon-, verblijfs- en vestigingsklimaat, maakt Maastricht een aantrekkelijke, duurzame en toekomstbestendige stad.

3. Doelstelling, hoofdgroenstructuur en speerpunten voor beleid

Doelstelling

Vanuit de opgaven en ambities die de stad stelt richting 2040, gericht op een stad die gezond en leefbaar is én beleving en ontmoeting op de juiste plekken stimuleert, is de doelstelling als volgt:

Het creëren van een gezonde en aantrekkelijke leefomgeving, die bijdraagt aan de toekomstbestendigheid van de stad door alle stemmen van de natuur een plek te geven in planvorming- en besluitvormingsprocessen.

Om dit te realiseren investeert de gemeente in meer en kwalitatief hoogwaardig groen en natuur in de stad. We werken daarbij samen met bewoners en organisaties die een bijdrage willen leveren aan deze vergroeningsopgave. Dat doen we enerzijds door de belangrijkste groen- en natuurgebieden te beschermen. Anderzijds voegen we nieuw groen en natuur toe op die plekken waar het bijdraagt aan de gewenste ontwikkeling.

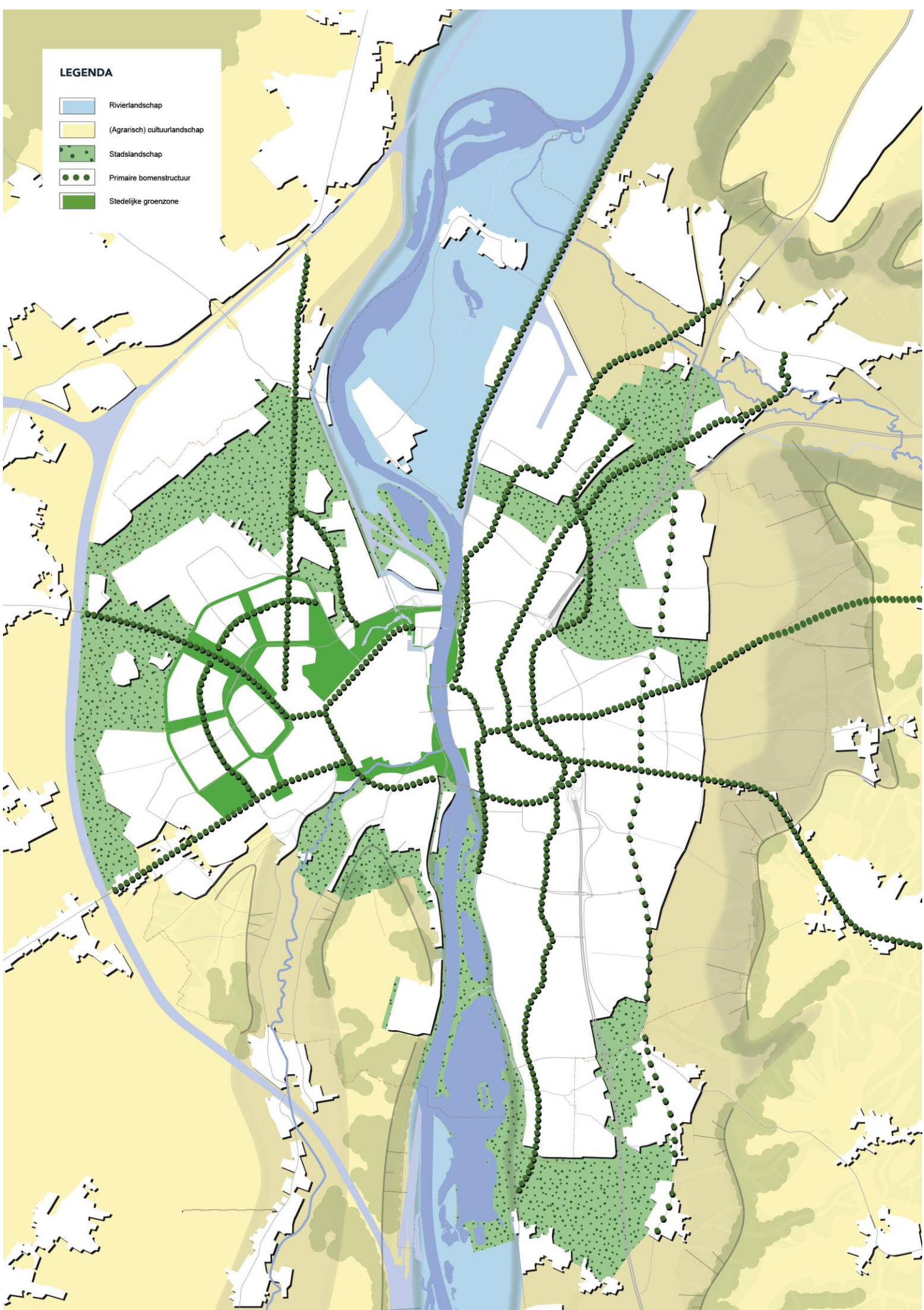
Hoofdgroenstructuur

De hoofdgroenstructuur van Maastricht dient als basis voor het behouden, versterken en uitbreiden van groen, natuur en landschap van Maastricht. De hoofdgroenstructuur beschrijft het raamwerk van verschillende type groengebieden en hun functie in de stad en is mede bepalend voor de eigenheid en identiteit van de stad en daarmee **integraal onderdeel** van de stedelijke ontwikkeling en toekomstige planvorming. Andere type ontwikkelingen in de fysieke leefomgeving dienen hier **rekening mee te houden en bij voorkeur bij te dragen aan de versterking** van de groenstructuur en de gebruikswaarde en/of natuurwaarde van het betreffende gebied. De hoofdgroenstructuur is gevisualiseerd op pagina 52.

De komende jaren ligt de nadruk op het in stand houden en waar nodig versterken van de huidige groengebieden in de stad. Uitbreiding van groen en natuur vindt voornamelijk plaats in relatie tot de *hoogwaterveiligheidsopgave* (noord- en zuidzijde van de Binnenstad en langs de Maasoevers) en *fijnmazig in buurten*. Daarnaast wordt ten aanzien van de hoofdgroenstructuur prioriteit gegeven aan: toevoegen van groen en natuur als integraal onderdeel van gebiedsontwikkelingen (waaronder realisatie van 'groene vloeren' in de Brightlands Maastricht Health Campus en Brusselsepoort); herstellen van boomstructuren en waar nodig bomen toevoegen; en benutten van koppelkansen zodra kansen zich aandienen.

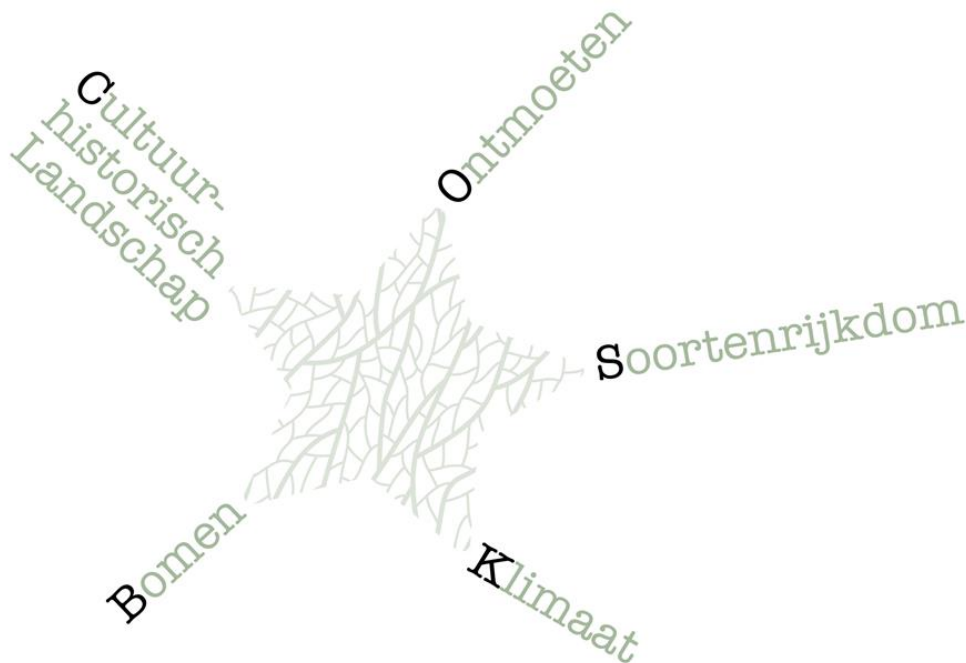
LEGENDA

- Rivierlandschap
- (Agrarisch) cultuurlandschap
- Stadslandschap
- Primaire bomenstructuur
- Stedelijke groenzone

Speerpunten voor beleid

De ambitie is om de relatie tussen mens en natuur te herstellen. De mens staat daarbij centraal, maar soms ook niet. Dat verschilt per gebied. Maastricht introduceert de Groene Ster: een ster met vijf punten die richting en structuur geeft aan het groenbeleid. Vijf onderwerpen die prioriteit krijgen, die elk met elkaar samenhangen, maar tegelijk op zichzelf staan en daarmee op waarde kunnen worden geschat.

Figuur: Groene Ster

De vijf sterpunten zijn als volgt:

1. *Cultuur-historisch landschap: 'levendig samenspel van ruimtelijke, sociale en natuurlijke kwaliteiten'*

Maastricht heeft een rijke geschiedenis op het gebied van ruimtelijke ordening. Mens en natuur hebben de stad gevormd zoals deze nu is. Samen bepalen zij de identiteit van de stad. Denk aan de historische binnenstad, de vestingwerken, de ligging aan de Maas, de Sint-Pietersberg, het stadspark, de parochiewijken, de aansluiting met het groene landschap en ga zo maar door. Maastricht wil ten alle tijden de unieke ruimtelijke kwaliteiten en functies van het groen in Maastricht behouden en versterken.

2. *Ontmoeten: 'de stad als plek van leven'*

Maastricht heeft de afgelopen jaren een ruimtelijk beleid gevoerd dat was gericht op het stimuleren van ontmoetingen. Dat geldt voor de publieke functies in gebouwen zoals winkelcentra, levendige straten en campussen, maar ook voor de openbare ruimtes, pleinen en in parken. De stad heeft een aantal zogenoemde 'Groene Ontmoetingsplekken': plekken waar het mogelijk is voor mensen om elkaar te ontmoeten in het groen. De toegankelijkheid middels fiets- en wandelroutes is hierbij een belangrijk aandachtspunt.

3. *Soortenrijkdom: 'pleidooi voor veelstemmigheid'*

Het soortenrijkdom van onze planeet staat onder druk. De biodiversiteit neemt af, terwijl de diversiteit aan dieren- en plantensoorten doorslaggevend is voor het functioneren van het leefklimaat. Verschillende soorten houden de natuur in balans. Dit soortenrijkdom zorgt voor de productie van zuurstof, het zuiveren van water en gezonde productie van voedsel. Steden zijn bij uitstek de plekken op aarde waar deze diversiteit hoog is en waar het

behouden en versterken van stadsnatuur gestimuleerd moet worden, door haar een plek te geven in onze planvorming- en besluitvormingsprocessen.

4. *Klimaat: 'over hittestress, waterproblematiek, schone lucht en nieuwe kansen'*

De klimaatverandering manifesteert zich in de fysieke leefomgeving van Maastricht met name op het gebied van hittestress en wateroverlast. Maar groen kan ook een bijdrage leveren aan schone lucht. Door een integrale benadering en focus op koppelkansen wil de gemeente Maastricht het verschil maken op die plekken waar diverse problemen op het gebied van water, hitte en verstening bij elkaar komen en zich prominent manifesteren. Daarnaast wordt klimaatadaptatie (met ruimte voor water en groen) bij alle toekomstige inrichtingsplannen meegenomen.

5. *Bomen: 'wegwijzer van het beschouwende leven'*

Bomen zijn niet alleen belangrijk voor de esthetische kwaliteit van de fysieke leefomgeving. Bomen zijn letterlijk van levensbelang. Zonder bomen, geen schaduw, geen CO₂ reductie of zuurstofproductie. Maastricht geeft een impuls aan de structuur, diversiteit en kwaliteit van bomen in de stad. Dat betekent aanplant van nieuwe bomen waar nodig, een gedifferentieerd bomenbeheer van bestaande bomen en voor alle bomen voldoende ruimte voor de natuurlijke groeipotentie.

4. Uitwerking

De Groene Ster geeft richting en structuur voor het toekomstige beleid op het gebied van groen, natuur en landschap. In deze paragraaf worden de vijf sterpunten per onderwerp nader beschreven en uitgewerkt.

4.1. Cultuur Historisch Landschap: 'levendig samenspel van ruimtelijke, sociale en natuurlijke kwaliteiten'

De basis van Maastricht is gelegd door de natuur. Geologische processen zorgden voor een doorwaadbare plek door de Maas en vruchtbare lössgronden in de omgeving, waar de mens gretig gebruik van maakte. Vanaf de Romeinse tijd tot heden is de stad gegroeid en telkens aangepast aan de noden en wensen van die tijd. Dit is nog altijd terug te zien in het (stedelijke) landschap, de groenstructuur. In deze paragraaf volgt een korte toelichting op *die* tijdslagen uit de ontstaansgeschiedenis van Maastricht die in hun onderlinge samenhang de groene 'couleur locale' van Maastricht bepalen.

***Kernkwaliteit van de groenstructuur per periode te koesteren
en waar nodig in samenhang te herstellen.***

In de volgende tekst komen chronologisch de specifieke groenkenmerken aan de orde die van cultuur historisch belang zijn.

- **De landschappelijke onderlegger als basis voor ruimtelijke kwaliteit**

De landschappelijke onderlegger is vooral vanwege de hellingen en de plateaus herkenbaar aanwezig in het stedenbouwkundige structuur van Maastricht.

Droogdalen als representant van de landschappelijk onderlegger in het stedelijk weefsel

De droogdalen als niet permanent watervoerende dalen spelen een belangrijke rol in de buffering en afvoer van het hemelwater. Uitgangspunt is het herkenbaar maken van de relatie tussen stad en buitengebied en een betere waterinfiltratie door een vergroening van deze dalen

Versterken herkenbaarheid overgang laagterras-middenteras in het stedelijk weefsel

Een bijzonder karakteristiek van de landschappelijke onderlegger in Maastricht-Oost betreft de overgang tussen de terrassen van de Maas. Het belevingseffect van het hoogteverschil is echter nauwelijks benut in de openbare ruimte. De ambitie voor De Heeg en Heer is het versterken van de herkenbaarheid van de steilrand in de hoofdgroenstructuur. Deze ontwikkeling kent een samenhang met het vanuit klimaatadaptief opzicht herstel van de kwelzone onderaan de steilrand in Heer.

Koesteren graften, holle wegen en veldwegen

De karakteristieke landschapselementen op de hellingen van het buitengebied bestaan uit graften en holle wegen. Deze elementen zijn ontstaan door eeuwenlang gebruik van het landschap door de mens. Uitgangspunt is, dat de karakteristieke beplanting van deze landschapselementen behouden blijft, dan wel hersteld wordt. Veldwegen, begeleid door bloemrijke bermen, doorsnijden het buitengebied en zijn deels geïntegreerd in de woonwijken. Ze vormen fraaie routes voor wandelaars en fietsers tussen stad en buitengebied. In samenwerking met verschillende natuurorganisaties worden aangrenzende agrariërs actief betrokken.

- **De monumentale groenstructuur van de middeleeuwse stad, vesting en industrie**

De ontwikkeling van de stad van de middeleeuwen tot aan 1945, kenmerkt zich achtereenvolgens door vesting, de industriële revolutie, de aanleg van wegen en spoorwegen, het opheffen van de stad als vesting en de eerste stadsuitbreidingen die daarop volgen. Dit heeft tal van sporen nagelaten die ook zijn af te lezen aan de wijze waarop de groenstructuur zich manifesteert.

Vesting, singels en ontsluiting

De ring van voormalige vestingwerken, rondom het stadshart van Maastricht en Wyck, wordt zichtbaar gemaakt door een aaneenschakeling van boomrijke singels en parken. De restanten van de stadsmuren herbergen een uitbundige en unieke en zeldzame muurvegetatie.

De Napoleonsbanen van Maastricht en de ontsluitingswegen van de stadsuitbreiding worden gekenmerkt door de aanwezigheid van een dubbele bomenrij. Dit maakt de historische wegverbindingen herkenbaar en draagt bij aan de oriëntatie binnen de stad. Deze kenmerken dienen te worden behouden en versterkt.

Versterken belevingskwaliteit en eigenheid historisch stadshart

De identiteit van Maastricht wordt voor de meeste bezoekers van de stad gevormd door het monumentale stadscentrum. Een belangrijk onderdeel zijn de pleinen en promenades met goed gepositioneerde bomen en boomgroepen die als welkome onderbreking van het dicht bebouwde centrum fungeren en herbergt de stad een aantal groene oases van rust. Uitgangspunt is om de versterking van de binnenterreinen in de historische bouwblokken een halt toe te roepen en de groene plekken te koesteren en te zorgen dat de groeiplaatsen van dusdanige kwaliteit zijn dat in potentie de monumentale status bereikt kan worden. Samenwerking kan hier gerealiseerd worden met externe partijen die het belang inzien om hun private buitenruimte te delen voor een publiek belang. De Maas hoort geen scheiding, maar een verbinding van twee stadsdelen te zijn. De oevers dienen beter benut te worden. Vanuit het ontwikkelingsperspectief van pleinen en promenades wordt het contact tussen stad en Maas versterkt. Herinrichting van de noord-zuidverbinding biedt kansen voor een goede wandel- en fiets verbinding en een aantrekkelijke groene flaneerzone tussen parken en natuurgebieden.

Monumenten met een representatieve groenstructuur

De meeste monumenten betreffen gebouwen, terwijl in een divers aantal gevallen ook nog delen van de originele tuin- en erfinrichting aanwezig zijn. De ambitie is om bij behoud of hergebruik van monumenten de originele groenstructuur te behouden.

De oude kernen en buurtschappen onderscheiden zich door hun karakteristieke groenstructuur

Binnen het stedelijk weefsel van Maastricht zijn er nog divers oude kernen en buurtschappen te onderscheiden. De ambitie is om de oude kernen in de groenstructuur te onderscheiden door het toepassen van een verspreide bomenstructuur binnen een op de historische kern toegesneden inrichting van de openbare ruimte. Deze vergroeningsopgave ligt in het toepassen van het gevelgroen, lei (nuts-)bomen en enkele solitaire bomen op markante locaties.

ENCI en d'n Observant, industrieel erfgoed en natuurparel

De ENCI-groeve heeft zich op basis van het plan van transformatie ontwikkeld tot een uniek natuurgebied dat onlosmakelijk is verbonden met Maastricht. De groenstructuur is nog volop in ontwikkeling, maar vormt al een unieke weergave soortendiversiteit, ontmoeten en ontspannen. Als gevolg van de kalksteenwinning zijn het ENCI-bos en d'n Observant tot stand gekomen als beboste stortlocaties van de dekgronden. D'n Observant heeft zich in de loop der tijd ontwikkeld tot hét baken van Maastricht. Deze toegankelijke natuurparel met het uitzichtpunt in de vorm van de ster van Maastricht en haar zichtlijnen wordt voor de toekomst geborgd.

Landgoederen koesteren als monumenten van architectuur en parkaanleg

Rondom Maastricht ligt een concentratie aan kastelen en landgoederen met een bijzondere geschiedenis die zich uit in architectuur, interieur en park- en wateraanleg.

De (restanten van) monumentale parken bij de verschillende kastelen die vaak nog sporen dragen van een 18de eeuwse formeel parkontwerp worden gekoesterd en zoveel als mogelijk in hun originele

samenhang met het kasteel behouden. Mogelijkheden bestaan om parkdelen die buiten een bepaalde afstand van de bebouwing liggen, ecologisch te beheren. Om tot een logische ontsluiting te komen van de individuele kastelen en kasteelparken en teneinde een rondgang in het gebied te creëren, worden enkele nieuwe ontsluitingswegen voor fietsers en wandelaars aangelegd die verbinden met het omliggende routenetwerk.

Karakteristieke groenstructuur kanalen, sluizen en stuw

Het Julianakanaal en de Zuid-Willemsvaart worden geflankeerd door een begeleidende bomenstructuur. Deze dient als windvang voor passerende binnenvaart en vormt door zijn voorkomen een van de ruimtelijke kernkwaliteiten van het kanaal. Daarom is het van belang om de aanwezige bomenstructuren en begeleidend groen te behouden en waar nodig deze structuur te completeren. Het Albertkanaal ligt op Belgisch grondgebied. In overleg met Belgische partners wordt onderzocht of deze ecologische verbindingzone geoptimaliseerd kan worden door de aanpassingen van de groenstructuur.

- **De parochiewijken - Geloof in het groen**

De wederopbouw na de Tweede Wereldoorlog komt in Maastricht tot uiting in de parochiewijken, voornamelijk gesitueerd in het westelijke deel van Maastricht. Gemengde wijken in een ring om het oude stadshart met een heldere stedenbouwkundige opzet en de kerk als middelpunt.

De radiale en concentrische hoofdgroenstructuur van de parochiewijken

Elke wijk kent een onderscheidende groenstructuur die vooral terug te vinden is in het oorspronkelijk toegepaste bomenassortiment. Dit onderscheid geldt als uitgangspunt bij toekomstige aanpassingen in de hoofdgroenstructuur, zodat de verschillende parochiewijken onderscheidend en herkenbaar blijven en mede in de bomenstructuur hun identiteit behouden. De groene radialen tussen de wijken vormen fraai vormgegeven groengebieden tussen de parochiewijken die geschikt zijn als ontmoetings- en ontspanningsplekken voor alle generaties en die dagelijks worden gebruikt.

Het tweede centrum, De Brusselsepoort

Voor de toekomstige gebiedsontwikkeling van de Brusselsepoort, met onder ander het winkelcentrum, de rechtbank en een kliniek, dient de groenstructuur als basis voor een meer samenhangende, 'campusachtige' ontwikkeling met een 'groene vloer'. Hierbij functioneert het gebied meer als een aaneengesloten gebied, met (grote) gebouwen die door een aantrekkelijke (groene) openbare ruimte beter met elkaar worden verbonden. Dit vraagt om een integrale benadering met aandacht voor onder meer ook benodigde fiets- en autoparkeren.

Representatieve stadsentrees

De ontsluitingen van de Kennedybrug en de Noorderbrug, vormen sinds respectievelijk de jaren '70 en '80 de zuidelijke en noordelijke hoofdontsluiting van Maastricht. Beide wegen worden geflankeerd door een losse groenstructuur. De ambitie is om beide in het groen gelegen wegen integraal te ontwikkelen met een representatieve groenstructuur waarmee Maastricht haar bewoners en bezoekers welkom heet.

De Via Regia en het flankerende Van de Vennepark, kennen een karakteristieke opzet met boomstructuren die het geheel eigen karakter geven. De opgave is om deze oude groenstructuren meer herkenbaar te maken en waar nodig te dunnen. De herstructurering van de Tongerseweg staat in de steigers en hier kunnen integrale kansen gegrepen worden.

- **Van woonerf tot integrale stadsvernieuwing**

Vanaf circa 1975 ontstaat geleidelijk een nieuwe beweging in Maastricht die niet alleen tot uiting komt in de stedenbouwkundige opzet van de wijken, maar ook in het denken over bijvoorbeeld natuur, de omgang met industrieel erfgoed en het netwerk van hoofdwegen.

De Groene Loper als centrale verbinding tussen wonen, werken en recreatie

Door de ondertunneling van de A2 is de Groene Loper aangelegd. Deze door bomen en brede berm geflankeerde wandel- en fietsboulevard vormt de verbinding tussen de landgoederenzone Buitengoed Geul en Maas en de Maastricht Health Campus en ontsluit zo aanliggende wijken en sportpark Geusselt. Het centraal aan de looper gelegen Vrijheidsplein ontwikkelt zich geleidelijk tot een centrale ontmoetingsplek aan deze zijde van Maastricht.

Maastricht Health Campus, samenhangend cluster van zorg, zaken en onderwijs

Maastricht Health Campus, de zuidelijke entree van Maastricht, is vanaf begin jaren '80 in etappes tot stand gekomen en is in zijn huidige vorm nog niet af. Uitgangspunt voor de verdere stedenbouwkundige ontwikkeling is een groene campusvloer. De Maastricht Health Campus heeft een sterke relatie met de omliggende bedrijven, opleidingsinstituten en hotels en om die reden is de ambitie om de campusvloer te verbinden met de Groene Loper.

Stadslandbouw & volkstuinieren

Stadslandbouw is het telen, oogsten en afzetten van voedsel in of in de nabijheid van een stad. Het gebruik van duurzame productiemethoden en het toepassen van natuurinclusieve landbouw wordt een basisvoorwaarde, zodat stadslandbouw een bijdrage kan leveren aan de onder druk staande voedselopgave. Vaker vindt deze vorm van landbouw plaats in de vorm van coöperaties met meewerken, zelfplukkers en groente-abonnementen als werkvorm met bewustwording en verantwoordelijkheid over voedselproductie als resultaat. Daarnaast geven de verse en lokale seizoensgebonden producten een kwalitatieve duurzaamheids impuls aan ons dagelijks voedsel. Naast stadslandbouw is er op kleinere schaal het volkstuinieren. Een volkstuin draagt bij aan een actieve leefstijl en hierdoor aan gezond ouder worden. De magie van een eigen moestuin en het contact met medetuinders is niet alleen een gegeven uit het verleden, maar beleeft een hernieuwd interesse en brengt mensen weer dicht bij de natuur. Er zijn initiatieven van tijdelijke moesbakken, waar zowel validen als minder validen kunnen tuinieren. (Tijdelijk) braakliggende gronden kunnen voor kleinschalige, biologische voedselproductie worden herbestemd indien de ondergrond hiervoor geschikt is (gemaakt).

4.2. Ontmoeten: 'de stad als plek van leven'

Een groene omgeving draagt bij aan het welzijn van bewoners en gebruikers. Openbaar groen als parken en grotere groengebieden bieden de mogelijkheid voor ontmoetingen tussen mensen in en met het groen, maar ook om te ontspannen en af te schakelen.

Het recreatieve raamwerk bestaat enerzijds uit gebieden met een eigen zonering voor verschillende vormen van ontmoeten & ontspannen op basis van gebruiksintensiteit. Anderzijds uit een netwerk van verbindingen, de zogenaamde trage wegen voor wandelen en fietsen. Dit netwerk zorgt ervoor dat de Maastrichtenaar op comfortabele wijze de uithoeken van het groen recreatief raamwerk kan bereiken.

Voorwaarden scheppen van ontmoeting en verbinding tussen mensen in en met het groen in de daarvoor specifiek benoemde gebieden in en om Maastricht.

- **Zonering ontmoeten & ontspannen**

Ontmoetingen in en met het groen vinden op diverse manieren op verschillende plekken in de stad plaats. De ene locatie wordt daarbij intensiever gebruikt dan de ander. De gemeente kiest voor een zonering van het soort en intensiteit van gebruik, die sturend is als het gaat over het stimuleren en faciliteren van verschillende activiteiten in het groen. Daarmee wordt de balans tussen gebruikswaarde en intrinsieke natuurwaarden in verschillende gebieden bewaakt, zonder dat daarmee de aantrekkingskracht van gebieden verloren gaat door een te hoge gebruiksdruk en/of niet passende activiteiten.

Laag: ontmoeten & ontspannen in een groene omgeving

In deze zone vormen de aanwezige waarden op het gebied van natuur, cultuur en landschap een prachtig decor, waarin mensen in harmonie met deze waarden recreëren en verblijven. Deze gebieden hebben een relatief lage draagkracht en worden veelal gebruikt om te wandelen en fietsen. Kleinschalige activiteiten vinden alleen plaats met respect voor aanwezige natuurwaarden.

Midden: ontmoeten met een stedelijk karakter

In deze zone bevinden zich vooral gebieden in het binnenstedelijk groen, nabij de directe woon- en leefomgeving van inwoners van Maastricht. Ontmoeting in deze gebieden vindt vooral plaats tussen bewoners van het betreffende stadsdeel zonder stedelijke of regionale aantrekkingskracht en zijn geschikt voor activiteiten die een specifieke doelgroep aantrekt binnen de stad.

Hoog: ontmoeten met een bovenstedelijk karakter

In deze zone zijn gebieden aangegeven met een hoge draagkracht, geschikt voor diverse type ontmoetingen en activiteiten met een stedelijke of regionale aantrekkingskracht. Door hun fraaie verschijningsvorm en (omliggende) functies betreft het gebieden waar (in potentie) vele inwoners en bezoekers komen. Maatwerk is daarbij altijd van belang, met aandacht voor schaal, impact, aanwezige natuurwaarden en beheerconsequenties.

- **Groene verbindingen of groene trage wegen**

Een gezonde stad bezit niet alleen ruimte voor ontmoeting en ontspanning in een groene omgeving, maar bezit ook een dekkend netwerk van overwegend groene routes voor traag verkeer (lopen en fietsen). Dit netwerk is tevens essentieel voor het ontwikkelen van een klimaatrobuuste stad, waarbij groene routes bijdragen aan o.a. CO₂ compensatie. Uitgangspunt is een groene, verkeersveilige route tussen de verschillende wijken, parken en de sport- en recreatievoorzieningen van Maastricht waarmee tevens het gebruik van de fiets wordt gestimuleerd.

Ring van stadsparken

De stadsparken, geschakeld door een groene verbinding via de singels, vormen een aangename route, die vanwege de relatie van dit groen met de voormalige vestingwerken ook de historie van Maastricht als vestingstad verteld. Om deze groene ringstructuur aan te haken op de oostoever van de Maas en de Groene Loper verdient allereerst de oversteekbaarheid van de Maas voor fietsers en voetgangers aandacht. De voor snelverkeer ingerichte Kennedybrug kan worden veraangenaamd voor traag verkeer en omwille van de verbinding tussen Frontenpark en Griendpark kan de in onbruik geraakte spoorbrug hier wellicht een rol in spelen.

“Rondje Maastricht”

Waar de Groene Loper de verbinding tussen de recreatievoorzieningen binnen het stedelijk weefsel vormt, vormt het Rondje Maastricht de fietsverbinding buitenom tussen de verschillende toeristische bezienswaardigheden en de recreatiegebieden. Deze route maakt zoveel mogelijk gebruik van de bestaande recreatieve, groene wegenstructuur, maar het rondje is nog niet rond en de ontbrekende schakels dienen nog gerealiseerd te worden.

Radialen als verbinding tussen stad en land

De overwegend groene radialen vormen structuren die stad en buitengebied met elkaar verbinden voor fietsers en voetgangers. Het zijn allemaal verkeersveilige en autoluwe routes ingebed in de groen- of parkstructuur van het betreffende aanwezige (stedelijke) landschap dat wordt aangedaan. Voor een optimale ontsluiting van het centrum voor traag verkeer is het noodzakelijk de oversteekbaarheid van de spoorlijn en de Prins Bisschopsingel ter hoogte van de Jeker te optimaliseren.

- **Gezonde, groene schoolpleinen in de stad**

De gemeente heeft als doel een aangename groene en gezonde leefomgeving te realiseren in de stedelijke omgeving. Schoolpleinen zijn hiervoor bij uitstek geschikt: kinderen leren al van jongs af aan groen te waarderen, in groen te spelen en de functies van groen te ontdekken. Daarnaast kunnen versteende pleinen worden omgetoverd tot natuurspeelplaatsen en kan het hemelwater infiltreren in de groene omgeving. Samenwerking zal worden gezocht met de Provincie en onderwijsinstellingen.

- **Evenementen**

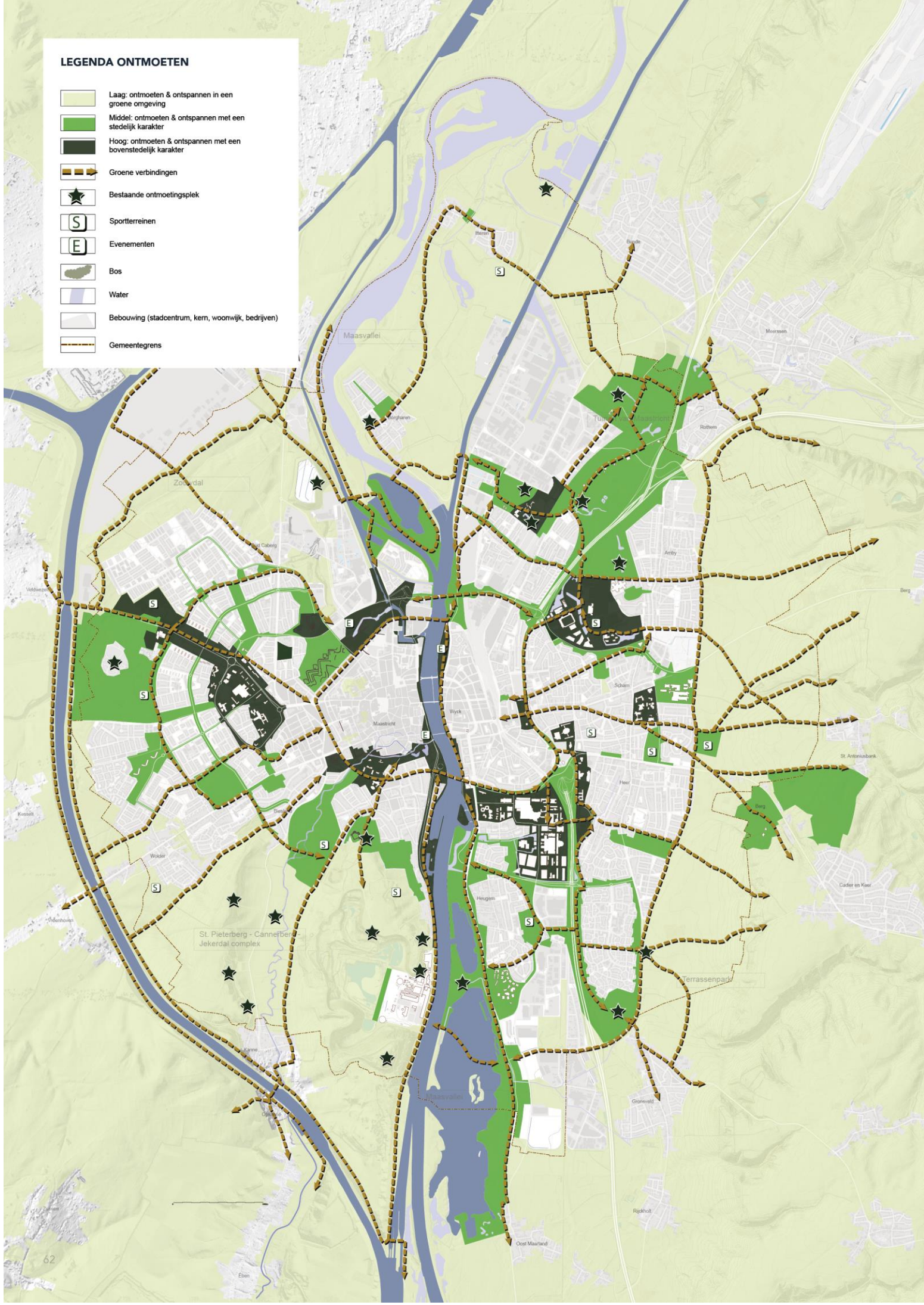
Gebieden voor evenementen leveren een positieve bijdrage aan het stedelijk leven en de aantrekkingskracht van de stad. Een robuust raamwerk van plekken is van belang om deze behoefte te faciliteren en het gebruik van het stadspark in het centrum te ontlasten. De strategie is dan ook om het gebruik van groene gebieden te spreiden. De gebieden met zonering ‘hoog’ zijn hier in eerste instantie het meest voor geschikt. Voor elke activiteit of evenement geldt dat maatwerk nodig is per gebied.

- **Concentratiegebied Sport met representatief groen**

De sportparken West, Jekerdal, Scharn en Geusselt vormen de vier locaties in Maastricht met een hoge concentratie aan sportfaciliteiten. De aanwezigheid van een representatieve groenstructuur is ondersteunend aan de ter plekke aanwezige faciliteiten en draagt bij aan de sportbeleving. De concentratiegebieden kunnen, zoals in het Jekerdal het geval is, naast sportfaciliteiten en routestructuren voor individuele sporten ook recreatieve voorzieningen omvatten zoals natuureducatie-terreinen, stadslandbouwpercelen, speeltuinen, kinderboerderijen en kleinschalige horeca ten dienste van voornoemde functies. Uitgangspunt hierbij is een goede ruimtelijke inpassing van verschillende sport- en recreatievoorzieningen en dat ze in samenhang in een groene omgeving bijdragen aan de ruimtelijke kwaliteit.

LEGENDA ONTMOETEN

- Laag: ontmoeten & ontspannen in een groene omgeving
- Middel: ontmoeten & ontspannen met een stedelijk karakter
- Hoog: ontmoeten & ontspannen met een bovenstedelijk karakter
- Groene verbindingen
- Bestaande ontmoetingsplek
- Sportterreinen
- Evenementen
- Bos
- Water
- Bebouwing (stadcentrum, kern, woonwijk, bedrijven)
- Gemeentegrens

4.3. Soortenrijkdom: 'pleidooi voor veelstemmigheid'

Net zo divers als de inwoners van Maastricht is de unieke flora en fauna van Maastricht. Denk daarbij aan de muurhagedis, de orchideeënrijkdom, de muurvegetaties op de vestingwerken, de winterverblijven van tal van vleermuissoorten en niet te vergeten de oehoe.

*Behouden en vergroten van de soortenrijkdom in de stad,
waarbij recht wordt gedaan aan alle stemmen in de natuur.*

De hoofdgroenstructuur vormt hierbij het raamwerk binnen het stedelijk weefsel, waarmee wordt voorzien in een *leefgebied* voor allerhande diersoorten, *robuuste verbindingen* tussen deelpopulaties en een *uitvalsbasis* voor diverse soorten om gebieden te koloniseren. Het aanpakken van knelpunten in de stad krijgt hierbij prioriteit. De waardevolle gebieden en verbindingen, inrichtingsmodellen alsmede specifieke ingrepen ter vergroting van het soortenrijkdom, komen hieronder aan bod.

- **De parels van diversiteit**

Natura2000 - Balanceren tussen natuurwaarde en gebruikswaarde

In en om Maastricht liggen meerdere belangrijke natuurgebieden met daarin een aantal zeer bijzondere ecologische waarden. Deze gebieden zijn aangewezen als Natura2000-gebieden. Het Natura2000 netwerk is een Europees netwerk van natuurgebieden. De bescherming van deze gebieden is opgenomen in de wet natuurbescherming. Deze wet haakt aan in het vergunningenstelsel; bevoegd gezag is de provincie Limburg. De gebieden hebben elk hun eigen set beschermde habitattypen en doelsoorten. Ook het kerngebied van de ENCI-groeve wordt tot het Natura2000-gebied gerekend. Wij staan achter de instandhoudings- en ontwikkelingsdoelstellingen voor deze unieke natuurgebieden en zullen terreineigenaren waar nodig faciliteren in het proces om te komen tot natuurherstel en -ontwikkeling. Veel Natura2000 gebieden rondom Maastricht staan onder druk; bijvoorbeeld vanwege het intensieve recreatieve gebruik van de gebieden of de depositie van stikstof uit de lucht. Een nadere zonering van recreatie, op de Sint Pietersberg in het bijzonder, en de handhaving daarvan heeft prioriteit. De gemeente gaat samen met natuurbeherende instanties, zoals Staatsbosbeheer, Natuurmonumenten en stichting het Limburgs Landschap, blijvend anticiperen op de ontwikkeling van bezoekersaantallen en recreatietrends en de gevolgen daarvan voor de Natura2000-gebieden.

Goudgroene Natuurzone

Deze gebieden zijn onderdeel van het Natuurnetwerk Nederland en vormen gezamenlijk de van rijkswege door de provincie Limburg beschermde natuurwaarden. Deze terreinen zijn voornamelijk in eigendom bij natuurbeherende instanties. Wij faciliteren deze instanties conform vigerende regelgeving waar nodig in het proces om te komen tot natuurherstel en -ontwikkeling. Voor zover wij zelf eigendommen hebben binnen de Goudgroene Natuurzone, gaan wij bijdragen in de ontwikkeling van natuur- en landschapswaarden. Dit gebeurt bijvoorbeeld door het ontwikkelen van natuurwaarden in bermen van wegen en het meewerken aan het reguleren van grondgebruik en toegankelijkheid van deze gebieden ten bate van natuurontwikkeling.

Dynamische riviernatuur

Het rivierlandschap Maas, Geul en Jeker worden gekenmerkt door een aaneenschakeling van dynamische natuurgebieden. Deze liggen grotendeels binnen de begrenzing van de Goudgroene Natuurzone en deels binnen de begrenzing van Natura2000-gebieden. Water is hier de sturende factor. De Maas is van groot belang voor trekvissen die hun paaiplaatsen hebben langs de bovenloop van de Maas en zijriviertjes in bijvoorbeeld de Ardennen. Ook Geul en Jeker bezitten paaiplaatsen voor trekvissen. In principe moeten vissen dan ook ongehinderd op en af kunnen zwemmen en de waterkwaliteit moet gewaarborgd zijn.

Daarnaast hebben ook de vogels, bever en grote grazers een wezenlijk aandeel in de vorming van het gebied. Tot slot geldt dat natuur en recreatie met elkaar in balans moeten zijn. Ten noorden is het gebruik extensiever, meer gericht op natuurbeleving. Ten zuiden wordt het gebruik intensiever, meer gericht op recreatie van de bewoner en bezoeker van Maastricht.

Robuuste ecologische verbindingen

Noordelijk en zuidelijk van Maastricht bevindt zich een zone van min of meer aaneengesloten groengebieden waardoor het voor onder andere groot wild mogelijk is om te migreren tussen de gebieden en het achterliggende gebied. Wij dragen bij aan het opheffen van knelpunten met verkeersslachtoffers onder dieren in het gemeentelijk wegennet. Ook zetten wij ons in voor het realiseren van ontbrekende schakels in de ecologische verbindingen door selectieve aankoop en inrichting van gronden in deze ecologische verbindingen. Daarnaast gaan wij via de planologische weg de duurzame instandhouding van robuuste ecologische verbindingen verankeren.

Eigen natuurgebieden

Wij kiezen er voor om natuurgebieden in eigendom en beheer te hebben; uiteenlopende gebieden met een eigen karakter zoals de grotere Hoge- en Lage Fronten en het Jekerdalpark, maar ook een aantal kleinere gebieden. Hiermee draagt Maastricht bij aan de instandhouding van de soortenrijkdom. Het voortbestaan van bijvoorbeeld de muurhagedis in Nederland hangt samen met de Maastrichtse natuurgebieden.

- **Versterken soortenrijkdom op basis van inrichtingsmodellen**

In Maastricht is een grote diversiteit aan habitattypen aanwezig, zowel in het buitengebied als in de stad zelf. De natuurbeherende instanties hebben samen een groot netwerk aan natuurgebieden in eigendom en beheer, met daarin zeer belangrijke ecologische waarden. Naast deze bijzondere partijen dragen wij eveneens bij aan de instandhouding en versterking van de soortenrijkdom daar wij de mogelijkheden hebben door gerichte maatregelen meerwaarde te kunnen bieden. Denk hierbij aan de aanpassing van het beheer, het toepassen van soortgerichte maatregelen en/of de instandhouding van de soorten in de eigen natuurgebieden. Onderstaand is een aanpak voorgesteld op basis van modellen. Dit is een vereenvoudiging van de werkelijkheid aangezien de verschillende soorten elk een eigen strategie en levenswijze kennen. Elk model kent een doelsoort die als boegbeeld fungeert voor brede groep aan soorten waarvoor de ingrepen in de groenstructuur op basis van het model een gunstige uitwerking hebben.

Model Hamster

Het Middenterras en haar kruidenrijke akkers vormen een van de vier kernleefgebieden van de Hamster in Nederland. Via natuurbeheer en agrarisch natuurbeheer, aangevuld met ecologisch bermbeheer door de gemeente wordt hier de populatie van deze zeldzame soort in stand gehouden en kan deze groeien totdat een gunstige staat van instandhouding wordt bereikt. Het agrarisch grondgebruik dat voor de Hamster relevant is, draagt tevens bij aan de instandhouding van de akker- en weidevogelpopulatie. Om uitwisseling tussen deelpopulaties te bevorderen is het noodzakelijk om zorg te dragen voor goede faunavoorzieningen om veilig te kunnen oversteken. Daarnaast stellen wij gemeentelijke gronden ter beschikking voor de Hamster en/of compenseren wij pachters die hun gronden hamstervriendelijk inrichten.

Model Veldleeuwerik

Aan de noord- en westkant van Maastricht is het model Veldleeuwerik van toepassing. Agrarisch grondgebruik kent hier een gezonde mate van intensiteit en diversiteit in landbouwgewassen die de duurzame instandhouding van een populatie grondbroedende akkervogels mogelijk maakt. Agrariërs worden gemotiveerd en gestimuleerd om grondbewerking, gewasbescherming en onkruidbestrijding af te stemmen op de aanwezige nesten, eventueel in combinatie met de aanleg van kruidenrijke

grasbanen en -akkerranden. De akkervogels zoals grauwe gors, geelgors, patrijs en gele kwikstaart, zijn drastisch afgenomen door intensivering van de landbouw.

Model Hagedis

Maastricht is het noordelijkste puntje van het verspreidingsgebied met de enige inheemse populatie van muurhagedissen in Nederland. Deze soort is warmteminnend en gebonden aan stenige structuren waarin mogelijkheden zijn om te verblijven, in combinatie met een goed foerageergebied. Het leefgebied omvat nu de kernen Hoge Fronten, Lage Fronten en Belvédèreberg. Deze gebieden zijn onderling verbonden door linten van stenige structuren en herpetoducten². Fort Sint Pieter biedt een kans om in de toekomst de populatie uit te breiden naar het zuiden.

Andere hagedissen zoals de hazelworm en de levendbarende hagedis komen verspreid in kleine populaties voor in plekken zoals open bossen met goede bosranden, houtwallen en struwelen, ruige graslanden en bermen. Doelstelling is de verschillende deelpopulaties met elkaar te verbinden door bij inrichtingsplannen rekening te houden door toepassing van kruidenrijk grasland/bermen en introductie van kleine landschapselementen.

Model Steenuil

Daar waar de oude dorpskernen in Maastricht aan het buitengebied grenzen komen op diverse plekken kleine landschapselementen voor in de vorm van hagen, knotbomen en hoogstamboomgaarden. Samen met de vaak oude (monumentale) boerderijen vormen deze elementen essentiële onderdelen van het leefgebied en de instandhouding van de Steenuil. Zowel langs de oost- als de westzijde van Maastricht wordt de instandhouding, het herstel en de ontwikkeling van kleine landschapselementen gestimuleerd.

Model Page

Verspreid over Maastricht komen deelpopulaties voor van zeer bijzondere dagvlindersoorten. Deze vlinders vormen de ambassadeurs van de ontwikkeling van de soortendiversiteit in het binnenstedelijk groen van Maastricht. Naast een goede spreiding van de lep als boomsoort is het van belang in het binnenstedelijk groen te werken aan behoud en heraanplant van bosplantsoen en extensief beheer van grasland. Door hier een goede balans te houden tussen waardplanten en overige inheemse vegetatie kan een breed palet aan insecten overleven in het stedelijk gebied van Maastricht, in het bijzonder in de vaak brede groenstroken tussen de wijken en bermen.

Model Vroedmeesterpad

Deze soort komt in de huidige situatie voor op de Hoge Fronten, op de Sint Pietersberg en incidenteel in de omgeving van het Stadspark. Vanwege de klimaatnoodzaak om waterbuffers aan te leggen in beek- en droogdalen en kwel- en brongebieden, in combinatie met een amfibievriendelijke inrichting van de omgeving, kan een bijdrage worden geleverd aan de uitwisselingsmogelijkheden tussen de verschillende deelpopulaties van de soorten.

Model Steenbreekvaren

Het stadshart van Maastricht herbergt een groot aantal oude muren. De voormalige vestingwerken en oude stads- en kademuuren vormen daarvan fraaie voorbeelden. Hier komen vaak bijzondere en deels ook wettelijk beschermde soorten muurplanten voor. Als er een consolidatie/restauratie van een muurdeel benodigd is, wordt dit op een manier uitgevoerd dat muurplanten gespaard worden en er mogelijkheden worden geschapen voor hervestiging.

² faunapassages voor reptielen en amfibieën

- **Specifieke ingrepen ter vergroting van het soortenrijkdom**

Gebouwbewonende diersoorten

De gewone dwergvleermuis, gierzwaluw en huismus zijn voor hun verblijven afhankelijk van bebouwing. Voor deze wettelijk streng beschermde soorten is het van belang dat voldoende geschikte verblijfplaatsen aanwezig blijven in het stedelijk gebied. Energetische verduurzaming van gebouwen kan desastreus uitpakken voor de genoemde soorten. Insteek is dat de gunstige staat van deze soorten in Maastricht wordt aangetoond en behouden. Het proactief inbouwen van effectieve nestkasten bij renovatie en nieuwbouw in combinatie met een groene omgeving zijn stappen om te komen tot een gunstige staat van instandhouding. Het vergunningentraject kan dan vereenvoudigd worden door het maken van soortmanagementplannen gevolgd door een generieke ontheffing.

Insecten

Insecten zijn de afgelopen periode in grote getalen afgenomen als gevolg van het gebruik van bestrijdings- en beschermingsmiddelen in de landbouw en de afnemende biodiversiteit in de flora. In de stad zijn er nog plekken die insecten kunnen benutten, zoals de Hoge Fronten. Door gerichte maatregelen en aanpassingen van beheer is het mogelijk om verschillende insecten een kans te geven. Het toepassen van vergif is hierbij uit den boze. De Groene Loper krijgt extra aandacht door onderdelen in te zaaien met een bijvriendelijk kruidenmengsel, zodat een bijenlint ontstaat dat als een soort ecologische verbinding voor bijen de stad doorkruist.

Vleermuizen en verlichting

Vleermuizen zijn zeer kwetsbaar doordat ze heel honkvast zijn, meerdere verblijven met een ander klimaat (kritisch) nodig hebben, heel gevoelig zijn voor verlichting en in veel gevallen maar één jong per moeder voortbrengen. Door de verborgen levenswijze is onvoldoende bekend over het exacte voorkomen van de verschillende soorten. Nader onderzoek is benodigd naar het gebruik van de gangenstelsels, oude gebouwen en het openbaar gebied door vleermuizen. Daarnaast dient in waar mogelijk bij de toepassing van verlichting (openbare verlichting, aanlichten gebouwen) rekening gehouden met vleermuizen, door een aanpassing in de exacte plaatsing, kleur en sterkte.

Tijdelijke natuur

Terreinen waar na sloop of door economische recessie niet direct een ruimtelijke ontwikkeling op gang komt of kwam, kunnen in potentie ruimte bieden voor tijdelijke vormen van natuur. De ontwikkeling van met name de eerste pioniersvegetatie levert een belangrijke ecologische meerwaarde voor de stad.

Belang van monitoring

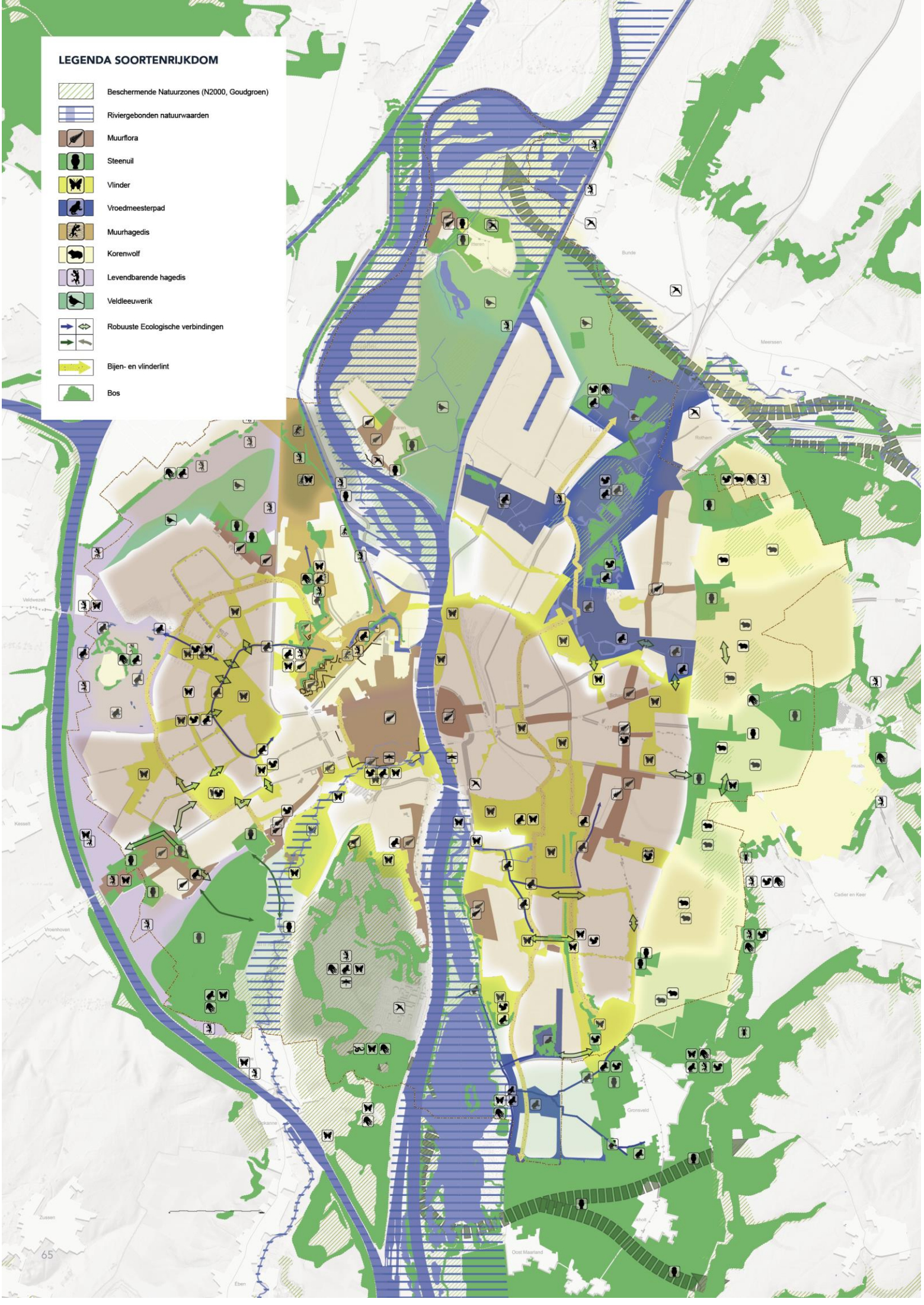
Monitoring is het inventariseren en analyseren van de ecologische stand van zaken van de stad om daarmee het gevoerde beheer aan te scherpen maar ook om de gunstige staat van instandhouding te kunnen aantonen. De gemeente heeft als ambitie om de ontwikkeling van de biodiverse stad via monitoring te volgen om het effect van haar gevoerde beleid te evalueren en om waar nodig bij te kunnen sturen.

Invasieve exoten

Invasieve exoten zijn soorten die van nature niet voorkomen in Nederland, door de mens zijn verspreid en in staat om zich zeer snel te vermeerderen, ten koste van de inheemse natuur en biodiversiteit. De schadelijke invasieve exoten moeten worden bestreden.

LEGENDA SOORTENRIJKDOM

- Beschermende Natuurzones (N2000, Goudgroen)
- Riviergebonden natuurwaarden
- Muurflora
- Steenuil
- Vlinder
- Vroedmeesterpad
- Muurhagedis
- Korenwolf
- Levendbare hagedis
- Veldleeuwerik
- Robuuste Ecologische verbindingen
- Bijen- en vlinderint
- Bos

4.4. Klimaat: 'over waterproblematiek, hittestress, schone lucht en nieuwe kansen'

De groenstructuur is bij uitstek geschikt om te anticiperen op klimaatverandering. Om via de hoofdgroenstructuur een klimaatbestendiger Maastricht te creëren, ligt de focus op vier onderwerpen.

1. **Hoogwaterveiligheid: maatregelen bieden kansen om de hoofdgroenstructuur van Maastricht te versterken, door groen- en natuurontwikkeling langs de Maasoevers aan de noord- en zuidzijde van de historische binnenstad.**
2. **Hemelwater: benut het bufferend en infiltrerend vermogen van groenstructuren om wateroverlast van piekbuien op te vangen. Benut daarbij de hoogteverschillen en kansen om kwaliteit toe te voegen aan de openbare ruimten.**
3. **Hittestress: versterk het groene raamwerk als dempende werking op de opwarming van de stad, met name in bebouwde omgeving met veel verhard oppervlak. Zorg dat de stad een aangename verblijfsruimte blijft in tijden van hitte.**
4. **Schone lucht: benut de filterende werking van groenstructuren op fijnstof.**

Bovenstaande doelen worden in de navolgende tekst verder inhoudelijke toegelicht.

- **Groen- en natuurontwikkeling gekoppeld aan hoogwaterveiligheid van de Maas**

Vergroten waterveiligheid zuidelijk Maasdal

De ambities uit de ontwikkelingsvisie Zuidelijk Maasdal worden nader uitgewerkt en dragen bij aan een vergroting van de afvoercapaciteit van de Maas en een vergroting van de waterveiligheid. Ten noorden van de historische binnenstad ontstaan kansen voor natuurontwikkeling met een extensiever gebruik. Ten zuiden van de historische binnenstad ontstaan kansen voor meer recreatief groen langs de Maas, dat zich kenmerkt door intensiever gebruik en direct contact met de Maas.

- **Opvang en afvoer pieken in de hemelwaterafvoer**

Herstel sponswerking beken, rivieren, bron- en kwelgebieden

Waar mogelijk wordt de natuurlijke karakteristiek van beken en rivieren hersteld. Enerzijds wordt hierdoor de ruimtelijke en ecologische kwaliteit van de beken en rivieren verbeterd, anderzijds zal dit de natuurlijke sponswerking van de dalen vergroten. In de Tuinen van Maastricht als onderdeel van Buitengoed Geul en Maas wordt in integraal overleg gekeken naar een optimalisatie van het watersysteem en het treffen van voorzieningen voor de landgoederen ter beperking van de schade bij langdurige droogte. Afkoppeling van hemelwater uit aangrenzende wijken en het vasthouden van dat water ten behoeve van de Tuinen van Maastricht kan onderdeel zijn van de oplossing.

Gecontroleerde afvoer hemelwater landelijk gebied

Maastricht wordt omringd door hogere gronden, zodat bij piekbuien via hellingen en droogdalen veel regenwater verwerkt dient te worden. De focus ligt de komende jaren op het aanpakken van concrete waterknelpunten in de stad, die op termijn mogelijk schade toebrengen aan de bebouwde omgeving en/of tot veel overlast leiden in de openbare ruimte. Bij de aanpak van wateroverlast knelpunten wordt zoveel mogelijk de synergie gezocht met andere projecten zoals bijvoorbeeld een wegconstructie, de herinrichting of herstructurering van een woonwijk of de omvorming van een groenvoorziening. Daarnaast wordt er ook in samenspraak met de landbouw en natuurbeherende instanties onderzocht in hoeverre er water in de haarvaten kan worden vastgehouden. Dit zijn integrale ruimtelijke opgaves met naast waterberging aandacht voor landschappelijke, ecologische, cultuurhistorische en recreatieve aspecten.

Hergebruik en infiltratie hemelwater

Verstening zorgt voor een grote belasting van het rioleringsstelsel bij piekbuien. De gemeente stimuleert de opvang van het hemelwater dat op eigen terreinen valt door in te zetten op

campagnes waarbij het waterbewustzijn wordt vergroot, burgers worden daarbij opgeroepen om verhardingen op eigen terrein om te zetten naar groen en het aanschaffen van regentonnen om in tijden van droogte het groen te kunnen bewateren. Daarnaast bestaat er de stimuleringsregeling afkoppeling regenwater.

Oppervlakkige afvoer stedelijk hemelwater naar hemelwaterbuffers

Het raamwerk van de hoofdgroenstructuur van Maastricht is op een aantal locaties ruim voldoende gedimensioneerd en gunstig gelegen om tijdelijk hemelwater te kunnen bergen. Integrale herinrichting van het groengebied kan een oplossing bieden voor gebieden waar integratie van hemelwatervoorzieningen geen bevredigende oplossing biedt. Vanuit de woonwijken wordt het afstromend hemelwater waar mogelijk oppervlakkig afgevoerd richting de tijdelijke opvangvoorzieningen in de hoofdgroenstructuur. De ambitie is om 25-jaars piekbuien op te vangen in het openbaar groen en zo mogelijk ruimte te scheppen voor de opvang van 100-jaars piekbuien. Buffervoorzieningen worden daarbij op harmonieuze wijze geïntegreerd in de vormgeving van het openbaar groen en kunnen daarbij belevings- en speelaanleiding vergroten. Het hemelwater wordt zoveel als mogelijk vastgehouden in de groenstructuur, zodat het ter plekke kan infiltreren in de ondergrond. Zo blijft water langer in de bovengrond beschikbaar voor aansluitende droge periodes, zodat ook de groenstructuur beter bestand is tegen stedelijke hittestress.

Vertraagde afvoer richting beken, rivieren en kanalen

De hemelwateropvang in de hoofdgroenstructuur is zodanig met elkaar verbonden dat in het geval van 100-jaars piekbuien of langdurig natte periodes een voorziening bestaat om hemelwater vanuit de groenstructuur door te voeren richting een beek of rivier. Per droogdal wordt een integraal plan opgesteld waar naast de doelstelling voor de afvoer van het hemelwater ook de ruimtelijke kwaliteit van de groenstructuur versterkt wordt.

Tot in de 19de eeuw bestond een kunstmatige waterverbinding tussen Jeker en de Lage Fronten om in tijden van oorlog de inundaties zeker te stellen. Onderzocht wordt of het mogelijk is om dit zogenaamde Jekerkanaal te herstellen als afvoer van hemelwater. Daarnaast wordt onderzocht in hoeverre de grachten van de Lage Fronten door een tijdelijke waterspiegelstijging als buffer kunnen worden ingezet alvorens vertraagd richting de Zuid-Willemsvaart en/ of de Maas kan worden afgevoerd.

- **Tegengaan hittestress**

Hittestress doet zich voor in gebieden die overdag snel opwarmen en 's-nachts langzaam afkoelen. Deze situatie doet zich in Maastricht niet in elke wijk of elk stadsdeel in even grote mate voor. Meer groen en water in de stad is één van de belangrijkste factoren die kunnen bijdragen aan een trage opwarming en verkoeling in hete periodes. De aanplant van bomen levert de grootste bijdrage aan het tegengaan van hittestress.

Vergroten oppervlakte stedelijk en particulier groen

Waar mogelijk onderzoeken we de kans tot vergroting van de oppervlakte binnenstedelijk groen door ontstening: van publieke ruimte tot privétuintjes en de uitbreiding van de bomenstructuur langs wegen om een bijdrage te leveren aan het verminderen van hittestress. De belangrijkste opgaven liggen echter in buurten: de directe woon- en leefomgeving van de Maastrichtenaren. Het vergroten van de oppervlakte stedelijk groen gebeurt hier in samenspraak met omwonenden, bedrijven en andere belanghebbenden om zo tot een gedragen plan voor de vergroening van de openbare ruimte te komen.

Stimuleren passend gevelgroen en dakbegroening

Het stadshart van Maastricht kent door zijn historisch gegroeide situatie slechts een beperkt aandeel openbaar groen. Ook het aandeel privaat groen is beperkt doordat binnenruimtes in bouwblokken eveneens zijn volgebouwd en/of opgeofferd voor parkeerruimte. Als gemeente stimuleren we subtiele en strategische vormen van vergroening passend bij het historische karakter van ons stadshart. Het gaat daarbij om de toepassing van gevelgroen, dakgroen op uitbouwen binnen de bouwblokken, of het toepassen van bijvoorbeeld begroeide pergola's op parkeerplaatsen. De werklocaties van Maastricht zorgen door de toegepaste bouwmaterialen en de grote dakoppervlaktes voor een uitbundige uitstraling van warmte. Als gemeente stimuleren we ondernemers om naast zonnepanelen ook meer groen toe te passen op en bij de bedrijfsgebouwen.

- **Filteren fijnstof en tegengaan stikstofdepositie**

Groene maatregelen leiden, mits op de juiste manier toegepast, tot een betere luchtkwaliteit in de stad door het filteren van fijnstof. Daarnaast wordt specifiek een aantal maatregelen in de groenstructuur getroffen om de hoeveelheid fijnstof in de lucht te beperken.

Herstel en aanvulling bomenstructuur netwerk hoofdinfrastructuur

De groenstructuur van Maastricht wordt zodanig ontwikkeld dat de aanwezige bomen in beginsel tot in lengte van jaren in goede gezondheid kunnen groeien. De bomen krijgen zo de kans zich te ontwikkelen tot een optimaal functionerend filter waarmee in ieder geval een deel van de uitstoot van het autoverkeer wordt afgevangen. Daarnaast kan in de berm en klimaatadaptieve beplanting worden aangelegd. De hoofdinfrastructuur van autoverkeer in Maastricht krijgt hierbij prioriteit.

Optimalisatie van het netwerk van routes voor langzaam verkeer

Een brongerichte aanpak om schone lucht in Maastricht te bevorderen is de optimalisatie van het netwerk van trage wegen. Dit netwerk moet het aantrekkelijke en logische alternatief zijn voor autogebruik, waardoor het in hete periodes ook aantrekkelijk blijft om naar buiten te gaan en mensen zich kunnen verplaatsen in de stad. De basis voor dit netwerk is gegeven vanuit het sterpunt ontmoeten & ontspannen.

LEGENDA KLIMAAT

Vergroten waterveiligheid / Afkoppeling en piekvang hemelwater

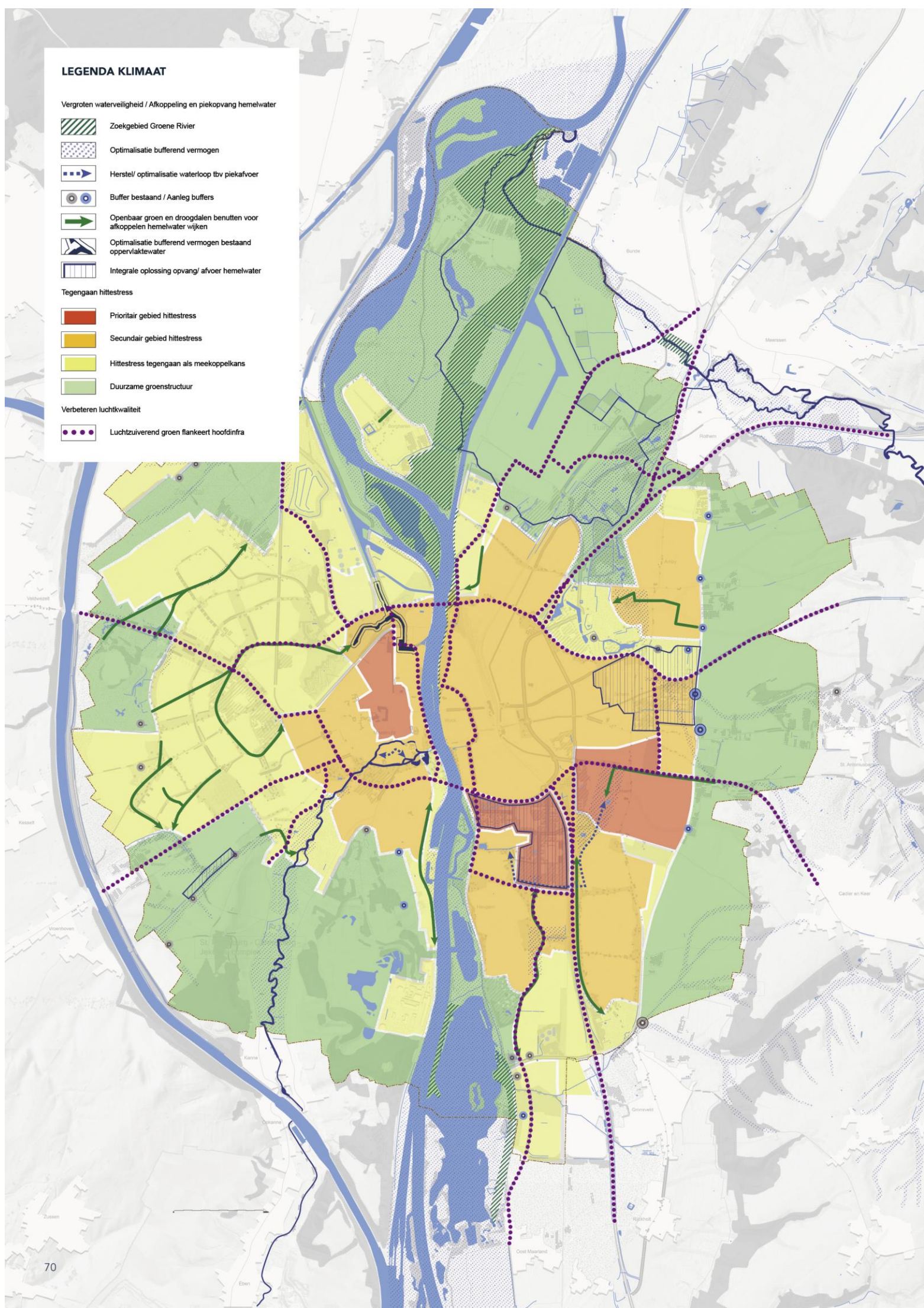
- Zoekgebied Groene Rivier
- Optimalisatie bufferend vermogen
- Herstel/ optimalisatie waterloop tbv piekafvoer
- Buffer bestaand / Aanleg buffers
- Openbaar groen en droogdalen benutten voor afkoppelen hemelwater wijken
- Optimalisatie bufferend vermogen bestaand oppervlaktewater
- Integrale oplossing opvang/ afvoer hemelwater

Tegengaan hittestress

- Prioritair gebied hittestress
- Secundair gebied hittestress
- Hittestress tegengaan als meekoppelkans
- Duurzame groenstructuur

Verbeteren luchtkwaliteit

- Luchtzuiverend groen flankert hoofdinfra

4.5. Bomen: 'wegwijzer van het beschouwende leven'

Bomen zijn belangrijke groene structuurdragers binnen het stedelijk weefsel van Maastricht. Ze dragen voor een groot deel bij aan een visueel aantrekkelijk ruimtelijk beeld van de stad, recreatieve en economische waarde van de stad en vereenvoudigen ze de oriëntatie. Ook zijn ze van groot belang als het gaat om schone lucht, het tegengaan van hittestress en het vergroten van het soortenrijkdom.

Verbeteren en complementeren van de stedelijke bomenstructuur.

Het aantal bomen dient met name in de wijken te worden uitgebreid. Meer en grotere bomen vergroten de buffercapaciteit voor extra waterberging bij piekbuien en zorgen voor verkoeling in de stad. De ambitie is een toekomstbestendige bomenstructuur in ideale groeiomstandigheden te realiseren die zo een hoge leeftijd kan bereiken. De optimale bomenstructuur begint bij de juiste boom op de juiste plaats.

Enkele, dubbele en meervoudige bomenrijen langs wegen en straten

Dit type bomenstructuur is langs zowel hoofdwegen voor autoverkeer als trage wegen aanwezig. Specifiek voor de singels en de uitvalswegen van Maastricht geldt in principe herstel en duurzame instandhouding van de monumentale laanstructuren. Daarnaast wordt hier gekozen voor bomen met een sterk luchtzuiverende werking. Bij elke ontwerpogave dient rekening te worden gehouden met verkeersveiligheid.

Parkway

Dit betreft voornamelijk de groenstructuur van de naoorlogse en huidige (hoofd)wegenstructuur, die wordt gekenmerkt door riante bermen met verspreide bomen, boomgroepen en bomenrijen, waarbij dit groen op diverse plekken naadloos overgaat in aangrenzende park- en groenstroken. Het assortiment langs de parkway is divers en draagt bij aan de herkenbaarheid van de individuele wijken door per wijk andere boomsoorten en/of andere plantverbanden toe te passen.

Verspreide bomenstructuur oude bebouwinglinten en dorpskernen

De oude bebouwinglinten en dorpskernen zijn vaak op een organische wijze gegroeid langs een smal straatprofiel. In het verleden bestond de groenstructuur hier uit nutsbomen, huisweides, leibomen tegen gevels. Met de verdichting van de linten is het groen grotendeels verdwenen. In analogie met het verleden wordt gestreefd naar een verspreide bomenstructuur, waardoor in de linten beeldbepalende bomen een welkome verfraaiing vormen in het straatbeeld.

Wegen met een landschappelijk karakter

Wegen met een landschappelijk karakter zijn wegen waarvan de groene kwaliteit wordt bepaald door de groenstructuur van de omgeving. Bij deze wegen gaat het erom dat de inrichting en aankleding bekeken wordt in de context van het landschappelijke beeld. Wij streven bij vervanging en toevoeging naar een passende assortimentskeuze die bijdraagt aan dit typische beeld.

Bomen en boomgroepen in binnenstedelijk groen

Binnenstedelijk groen in de vorm van parken en brede groenstroken kent een groot aandeel bomen, van jonge aanplant tot monumentale exemplaren. De bomenstructuur vormt een wezenlijk onderdeel van de totale inrichting van het gebied. Het assortiment voegt zich naar de boven- en ondergrondse omstandigheden en het gewenste effect in de beeldkwaliteit en de identiteit van de locatie. Het streven is om duurzame groeiplaatsen te realiseren die hieraan voldoen.

Kleine landschapselementen

In het buitengebied van Maastricht en rondom een aantal van de oude dorpskernen en bebouwingslinten in Maastricht zijn kleine landschapselementen aanwezig in de vorm van hagen, hoogstamfruitboomgaarden, graft- en holle wegbeplantingen en worden ze waar mogelijk hersteld. Deze opgaande landschapselementen horen bij de identiteit van het Zuid-Limburgse landschap en dragen bij aan de verankering van Maastricht in het omringende buitengebied.

Grotere bosgebieden

Bossen komen binnen Maastricht slechts in beperkte oppervlakte voor. Instandhouding staat voorop, uitbreiding is te overwegen daar waar dit een bijdrage levert aan klimaatadaptatie en biodiversiteit. Het Millenniumbos is daarvan een goed voorbeeld.

Bomen en zonnepanelen

Zonnepanelen en bomen leveren beide een positieve bijdrage aan een duurzame stadsontwikkeling van Maastricht. De gemeente hanteert als beleidsuitgangspunt dat de aanwezigheid van zonnepanelen of de wens om deze te plaatsen in principe geen reden is voor het kappen of drastisch snoeien van gezonde bomen. Meer en meer krijgt de stad te maken met hittestress in de zomer. Aanplant van groen en bomen zal ervoor zorgen dat de omgeving koeler en gezonder blijft. Tevens vangen bomen meer CO₂ op dan ze uitscheiden. Ook in nieuwe situaties is het noodzakelijk ruimte te reserveren voor het aanplanten van bomen en dient er rekening te worden gehouden met het rendement van de zonnepanelen.

Voor- en nadelen van bomen

Gezien het grote maatschappelijke belang van bomen is de gemeente zeer terughoudend met het kappen of drastisch snoeien van bomen. Naast de vele voordelen van bomen zorgen bomen ook voor enige overlast, zoals vallende bladeren, bloesem, vruchten, allergische reacties, verminderde lichtinval, overlast van vogels en overhangende takken. Dit zijn geen aanleiding om bomen te verwijderen. Algemeen uitgangspunt is dat bomen zich zoveel mogelijk op een natuurlijke manier moeten kunnen ontwikkelen. Bomen worden pas vervangen als de kwaliteit sterk afneemt, als er sprake is van overmatige wortelopdruk en zorgt voor onveilige situaties of bij grootschalige aanpak van de openbare ruimte waarbij de bomen niet gehandhaafd kunnen blijven. De publiekscommunicatie over bomen wordt uitgebreid.

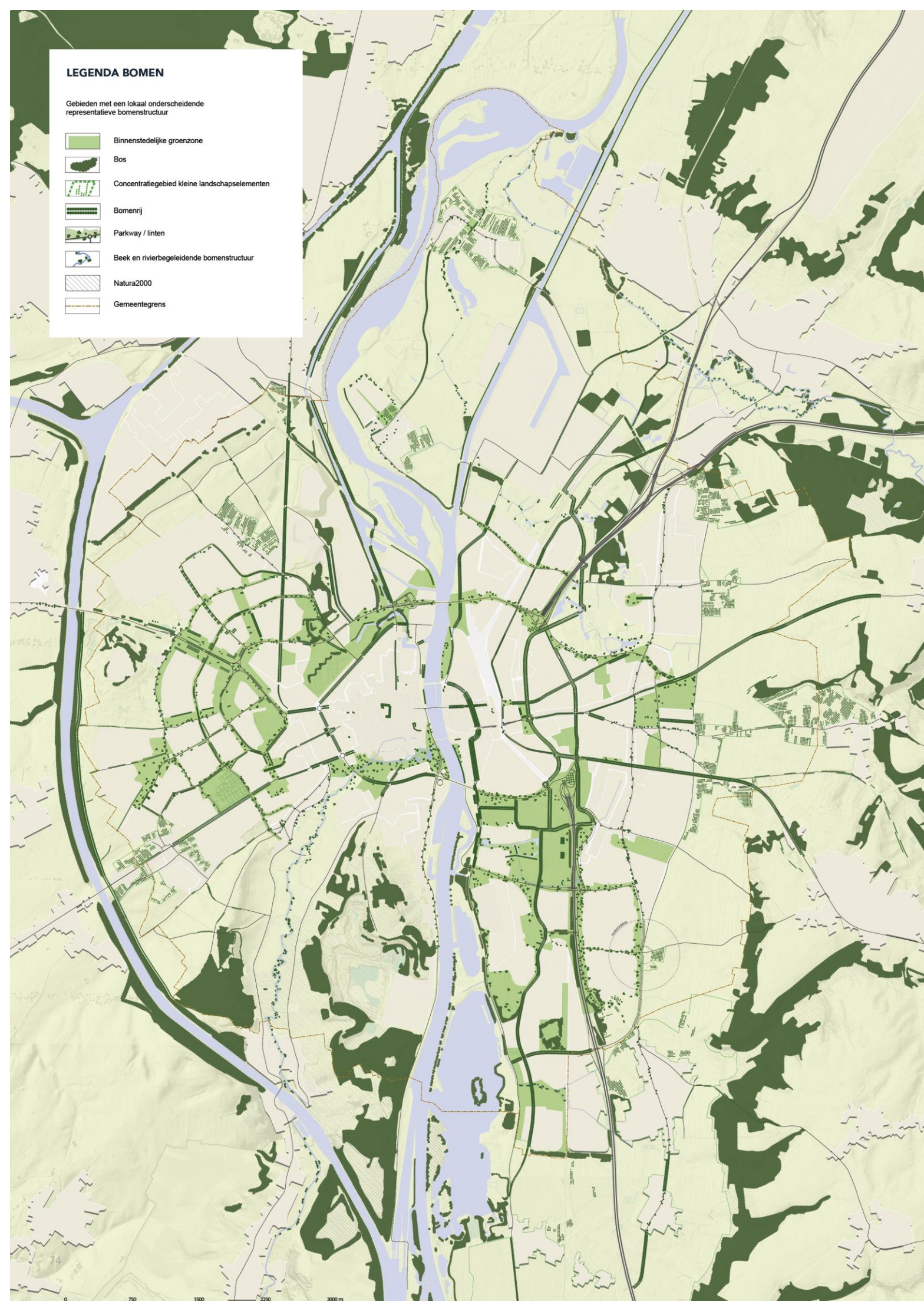
Stadspark als arboretum

Het stadspark van Maastricht staat bekend om zijn grote variatie aan boomsoorten. Een aantal van de bomen(structuren) is beschermd via de Rijksmonumentenstatus of als gemeentelijk waardevol groenelement. Veel van die mooie en bijzondere bomen zijn in de loop der jaren echter verdwenen door ouderdom, storm of aanpassing van de openbare ruimte. De gemeente hecht zeer grote waarde aan het stadspark en geregeld zijn in de loop der jaren nieuwe en bijzondere bomen aangeplant. Bomen hebben niet het eeuwige leven en daarom is het van belang om regelmatig nieuwe bomen aan te planten om dit 'arboretum' in stand te houden. Nader onderzoek dient plaats te vinden om het stadspark officieel aan te wijzen als arboretum.

LEGENDA BOMEN

Gebieden met een lokaal onderscheidende representatieve bomenstructuur

- Binnenstedelijke groenzone
- Bos
- Concentratiegebied kleine landschapselementen
- Bomenrij
- Parkway / linten
- Beek en rivierbegeleidende bomenstructuur
- Natura2000
- Gemeentegrens

5. Realisatie

Parallel aan de uitwerking van deze Omgevingsvisie wordt ook gewerkt aan een plan met tactisch/operationele maatregelen voor Groen, Natuur en Landschap. De visie op groen, natuur en landschap zoals vastgelegd in dit hoofdstuk vormt hiervoor de basis. Dit plan wordt vlak na vaststelling van deze Omgevingsvisie opgeleverd. In deze paragraaf worden vier uitgangspunten voor het vormgeven van de realisatiestrategie benoemd.

1. *Slimmer werken door integrale aanpak en koppelkansen*

Door samen te werken met verschillende disciplines en organisaties maakt de gemeente slimme combinaties ten aanzien van meerdere doelstellingen die gesteld worden en middelen die hiervoor beschikbaar zijn. Wij noemen dat koppelkansen. De gemeente heeft noch alle middelen noch alle kennis in huis om alleen de ambities en opgaven op te pakken. Daarom is het cruciaal om duurzame samenwerkingsrelaties te vormen met bewoners en organisaties die een belang hebben bij de vergroening van de stad.

2. *Samenwerken met bewoners, partijen en andere initiatiefnemers*

De gemeente wil niet alleen een voordeur bieden voor initiatiefnemers, maar ook kennis, netwerk en middelen ter beschikking stellen om initiatieven te ondersteunen én zelf actief op zoek gaan naar nieuwe coalities en projecten.

3. *Aandacht voor projecten en programma's*

In de uitvoering besteden we aandacht voor projecten en programma's. Projecten zijn fysieke maatregelen gericht op het behoud, versterken en/of uitbreiden van Groen, Natuur en Landschap in verschillende gebieden in Maastricht. Daarbij kan de sector groen een trekkersrol op zich nemen of meeliften op integrale maatregelen of gebiedsontwikkelingen waar groen, natuur en landschap een onderdeel van uitmaken. Daarnaast worden ook programma's benoemd. Dit zijn trajecten waar de gemeente in samenwerking met andere partijen aan de slag gaat met specifieke onderwerpen of thema's zoals het vergroenen van schoolpleinen of het stimuleren van natuurinclusief bouwen. Definitieve besluitvorming hiervan wordt meegenomen in de reguliere begrotingscyclus.

4. *Groenbeheer gericht op meer gedifferentieerd groenbeheer en een hoger onderhoudsniveau*

De wijze waarop het openbaar groen (dat in eigendom is van de gemeente) wordt onderhouden, wordt vastgelegd in de Leidraad Groenbeheer als integraal onderdeel van het tactisch/operationeel plan voor Groen, Natuur en Landschap. De Leidraad Groenbeheer wordt daarnaast opgesteld in samenhang met de overige producten betreffende het integraal beheer van de openbare ruimte, zoals afval en schoon.

Sinds 2011 is het onderhoudsniveau van groen vastgesteld op niveau CROW-C (sober). Sindsdien is ook onderhoudsintensief groen vervangen of omgevormd in goedkoper te beheren beplantingen, zoals gras en blokhagen. Het beeld is hierdoor eenvormiger geworden; gras en bomen. Daarnaast is ook 'Mijn Groen Maastricht' gestart, waar mensen de gelegenheid krijgen om zelf een stuk openbaar groen te onderhouden. Inmiddels zijn er ruim 100 beheerovereenkomsten gesloten met bewoners en verenigingen van eigenaren. Naar aanleiding van een enquête in 2017 bleek dat veel bewoners ontevreden zijn over de staat van het onderhouden groen. Ook is er sprake van veel toenemend onkruid, waardoor veel beplantingen helemaal moeten worden vervangen.

Het nieuwe beleid voor het beheer van openbaar groen is gericht op een hoger onderhoudsniveau van CROW-B (basis), waardoor de beeldkwaliteit erop vooruit gaat. Daarnaast wordt meer gedifferentieerd groenbeheer toegepast, waaronder meer ecologisch beheer, waardoor specifieke gebieden in de stad een hoger onderhoudsniveau krijgen (CROW-A) en andere gebieden wat minder (CROW-C). Extra aandacht krijgt het onderhoud en vervangen van bomen, het verhogen van het

soortenrijkdom (inclusief ecologisch beheer) en het stimuleren van zelfbeheer via 'Mijn Groen Maastricht'.

3.3: Water

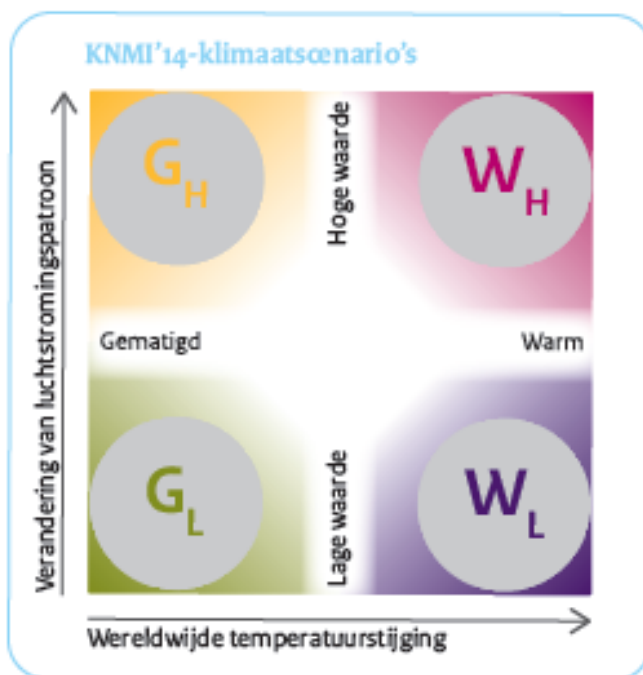
1. Inleiding

Historisch gezien is water de basis voor Maastricht. De stad is ontstaan bij een doorwaadbare plaats in de Maas en is in de Middeleeuwen groot geworden door de waterkracht van de Jeker. Water is belangrijk voor het versterken en verbinden van het landschap, een van de hoofdthema's van deze Omgevingsvisie. Water is namelijk een belangrijke drager voor de natuur in en om de stad en is vaak verweven met de groenstructuur. Water nodigt uit tot recreatief gebruik als varen, zwemmen, wandelen, fietsen en sporten. Water in de stad geeft verkoeling tijdens hittegolven. Een duurzaam aantrekkelijk woonklimaat vraagt bovendien om een goede bescherming tegen wateroverlast en overstromingen. Ook voor de aantrekkelijkheid van Maastricht als woonstad is water belangrijk. Goed vormgegeven oppervlaktewater maakt de openbare ruimte aantrekkelijker om in te wonen, te werken en te verblijven. Het historische Maastricht, de watermolens en de Landgoederenzone zijn nog steeds een bezienswaardigheid en dragen in belangrijke mate bij aan de aantrekkelijkheid van Maastricht als cultuurstad en de toeristische aantrekkingskracht van Maastricht.

2. Analyse, trends en ontwikkelingen.

De effecten van klimaatverandering zijn nu al merkbaar. De zomer van 2018 illustreert met een zeer warme en droge zomer dat de behoefte aan verkoeling in de stad groot is en water van goede kwaliteit een schaars goed kan zijn en dit terwijl noodweer in het voorjaar meldingen van wateroverlast opleverde. Enorme tegenstellingen dus! Met name in het Heuvelland heeft dit geleid tot erosie, forse modderstromen en veel overlast met bijbehorende schade. Het klimaat lijkt dus snel te veranderen, dit is inmiddels een feit. Waarneming over de afgelopen eeuw laten zien dat de aarde versneld opwarmt. Ook al slagen we er in de CO₂ uitstoot drastisch terug te dringen, dan nog zal deze trend zich door de traagheid van het systeem doorzetten. Dit betekent dat in de toekomst steeds vaker extremen zullen optreden. Het jaar 2018 was daar een voorbeeld van.

Het KNMI heeft onderzoek uitgevoerd naar het veranderende klimaat en heeft in 2014 de geactualiseerde modellen gepubliceerd. Deze scenario's beschrijven de meest waarschijnlijke veranderingen in het klimaat, er zitten weliswaar onzekerheden in maar dat het klimaat gaat veranderen staat vast. Het tempo waarin is nog niet duidelijk.

Het waterregime in Maastricht zal, evenals in de rest van Nederland, wijzigen als gevolg van klimaatverandering. Nattere winters, drogere zomers en een hogere neerslagintensiteit zullen leiden tot watertekorten in de zomer, extremere Maasoverstromingen in de winter en tot heviger en vaker optredende regen- en grondwateroverlast. Maastricht streeft naar een watersysteem dat hierop is voorbereid, wat consequenties heeft voor de inrichting van de stad.

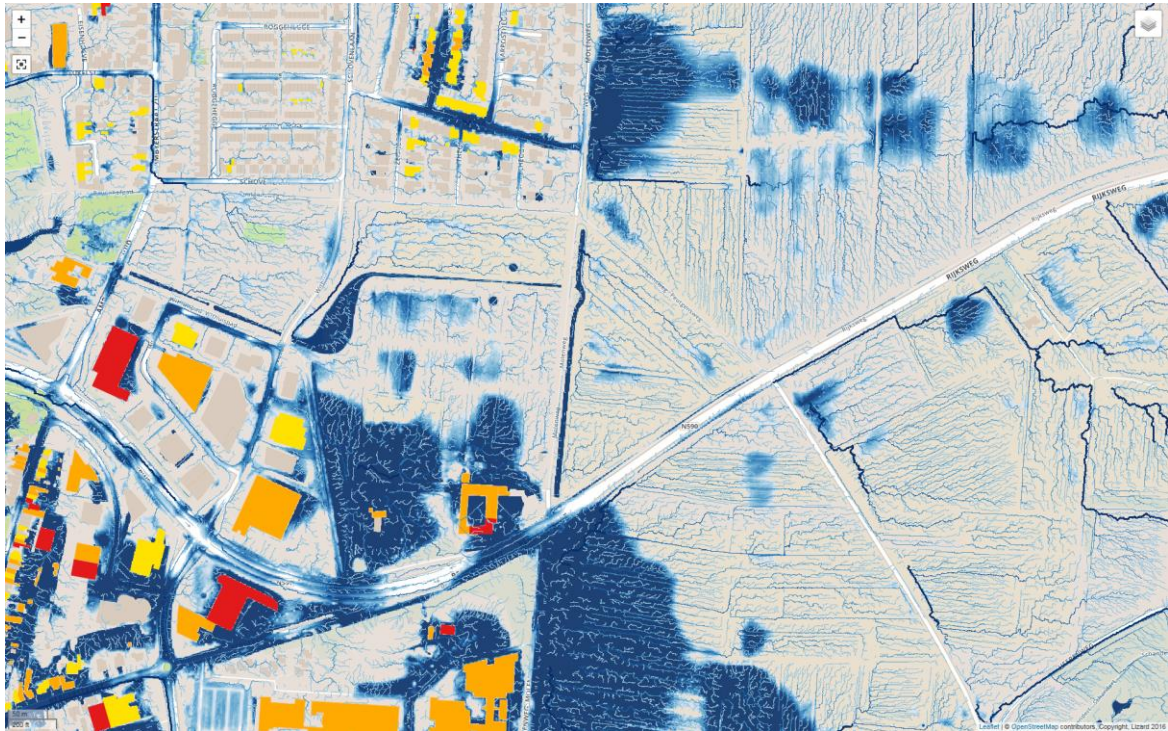
3. Beleidsuitgangspunten

Regenwater

De ambitie om wijken met weinig openbaar groen te transformeren tot gebieden met meer bomen en oppervlaktewater (zie thema Groen), biedt tevens de kans om de stad klimaatbestendiger in te richten. Dit niet alleen ten behoeve van voorkomen van wateroverlast maar ook voor het tegengaan van hittestress. Zwaardere buien zullen namelijk leiden tot heviger en vaker voorkomende wateroverlast. Het is niet duurzaam en financieel onhaalbaar om die extra regen alleen met grotere rioolbuizen af te voeren. Aan de oppervlakte verzamelen, opvangen, afvoeren en infiltreren heeft meerdere voordelen. Het waterschap is, afhankelijk van de hoeveelheid afstromend water, verantwoordelijk voor de wateroverlast in of vanuit het landelijke gebied. Het waterschap is daarbij mede afhankelijk van de andere terreinbeheerders in het landelijk gebied en de vertegenwoordigers van onder andere de landbouw. De afgelopen jaren heeft het waterschap diverse buffers aan de randen van de stad aangelegd om aan de veiligheidsnormen te voldoen. Maar ook in het Heuvelland zijn er buffers aangelegd waardoor het water minder snel naar Maastricht afstroomt. Binnen het stedelijke gebied is de gemeente grotendeels verantwoordelijk voor wateroverlastknelpunten, daarbij is het van belang om afstemming te zoeken met de buurgemeenten. Voor wat betreft de regenwateropgave is het van belang dat de waterpartners samenwerken. Het is inmiddels duidelijk dat door het veranderende klimaat niet alles opgelost kan worden. Een bewustwordingscampagne is dan ook zonder meer noodzakelijk.

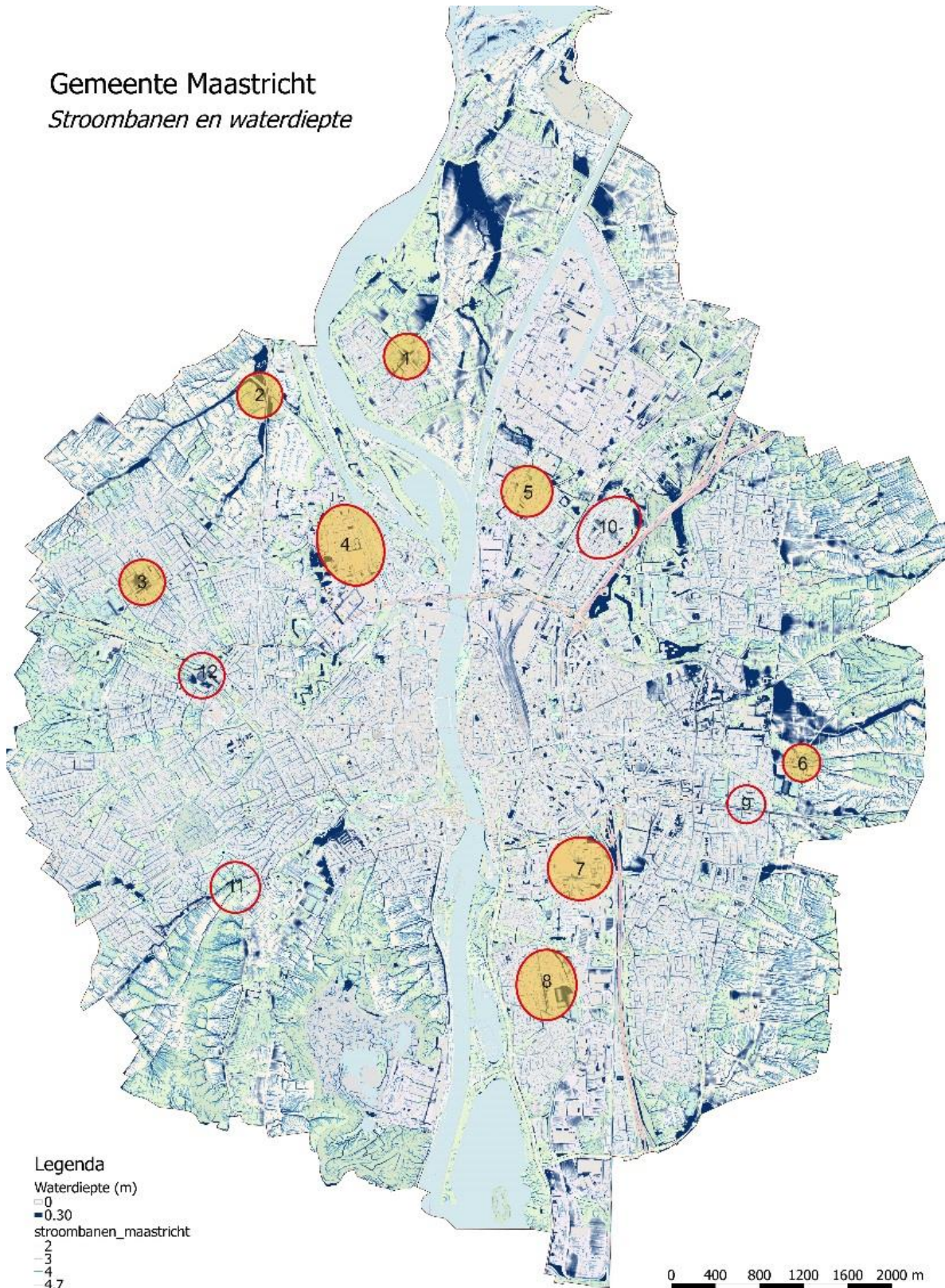
Klimaat

Wat de consequenties zijn van de temperatuurstijging en veranderende neerslag patronen voor de gemeente Maastricht is afhankelijk van de lokale omstandigheden van de gemeente en ten slotte ook van de kwetsbaarheid van de functies op de plekken waar effecten optreden. De gemeente Maastricht heeft daarom een adviesbureau gevraagd om inzichtelijk te maken welke effecten waar in de gemeente optreden en tot welke opgaven deze effecten leiden. Dit heeft geleid tot de klimaatatlas <https://maastricht.klimaatatlas.net>. Uit dit onderzoek is gebleken dat Maastricht op sommige plekken gevoelig is voor wateroverlast en hittestress. Deze effecten zijn met name zichtbaar op lagere plekken en in het stedelijk gebied waar door het grote aandeel verhard oppervlak de infiltratiecapaciteit beperkt is. Hierdoor zal vaker water op straat staan. De gemeente Maastricht heeft er in het verleden al voor gekozen om bij nieuwbouw en renovatie in te zetten op de aanleg van gescheiden rioolstelsels waarbij hemelwater wordt gescheiden van het huishoudelijk afvalwater. Recente voorbeelden in dit kader zijn de herontwikkelingen rondom de A2, de Noorderbrug en de Tapijnkazerne. Ook is gebleken dat het afvoeren van water vaak leidt tot hoge kosten en is het ook vanuit technisch opzicht niet altijd mogelijk. Daarom wordt ook vaak gekeken of er mogelijkheden zijn om hemelwater af te leiden naar groenvoorzieningen of oude droogdalen.

Bovenstaande afbeelding is een uitsnede van de klimaatatlas. De informatie uit de klimaatatlas wordt gebruikt om voor risicolocaties maatregelen te nemen door het water lokaal af te leiden of op te vangen. Tegelijk heeft Maastricht het beleidsdoel om op langere termijn vrijwel al het regenwater af te koppelen van de riolering. Omdat afkoppelen vanuit het oogpunt van doelmatigheid vooral gebeurt bij rioolvervanging of wegconstructies, is het tempo laag en zal het tientallen jaren duren voordat het doel is bereikt. Maastricht maakt per project de afweging of afkoppelen doelmatig is, waarbij het einddoel om op termijn vrijwel alle gebieden af te koppelen nadrukkelijk wordt meegenomen. Om te komen tot een klimaatadaptieve stad wordt afstemming gezocht met de regio en het waterschap, in de loop van 2019 wordt een aanvang gemaakt met het voeren van de zogenaamde risicodialoog. Daarin zal met bewoners en andere stakeholders (bijvoorbeeld de landbouw en terrein beherende instanties) worden bepaald welke kansrijke oplossingen er mogelijk zijn. Binnen Maastricht is een eerste analyse uitgevoerd en daarbij zijn de top 10 maatregelen benoemd, dit zijn de plekken met de hoogste urgentie en de plekken waarbij de synergie met andere projecten het grootst is.

Gemeente Maastricht
Stroombanen en waterdiepte

Hemelwaterstructuren

Zowel het voorkomen van wateroverlast als het afkoppelen van regenwater van de riolering vraagt om ruimte om het regenwater te bergen, te verzamelen, te transporteren, te infiltreren dan wel af te voeren naar een beek of de Maas. Maastricht streeft naar een aaneengesloten gebied dekkende waterafvoerstructuur (zie kaart afwatering structuur). Regenwater van extreme buien en van (toekomstige) afkoppelprojecten kan hiermee veilig worden verwerkt. Tevens biedt deze structuur een raamwerk voor meer groen en oppervlaktewater in de stad. Bestaande beeklopen als de Jeker, de Kanjel en de Fontein en Tapgraaf en droogdalen als het Zouwdal, het Wandal en de Termaardergrub vormen de hoofdstructuur. Van daaruit gaan vertakkingen de wijken in. Waar dalen in het verleden zijn volgebouwd, worden deze structuren indien mogelijk hersteld zodra zich kansen voordoen. Deze regenwaterstructuur ligt bij voorkeur bovengronds, waar mogelijk in de groenstructuur, anders in het straatprofiel.

Ondergronds afvoeren via buizen wordt alleen toegepast bij gebrek aan ruimte. Bovengrondse regenwatervoorzieningen zijn beter te onderhouden en te controleren, bijvoorbeeld op onbedoelde aansluitingen van afvalwater. Bovendien hebben voorzieningen met een grasmat een soort van zuiverende werking, toch dient per situatie te worden beoordeeld hoe verontreinigingen van de ondergrond en oppervlaktewater kan worden voorkomen.

Tot slot kunnen zichtbare structuren bijdragen aan de beleving en bewustwording van water. Regenwatervoorzieningen lenen zich uitstekend voor meervoudig ruimtegebruik met groen en recreatie en kunnen bijdragen aan voorkoming van hitte-eilanden in de stad. Bepalend voor de mogelijkheden voor infiltratie is de bodemopbouw en -samenstelling en de grondwaterstand. Naast het afkoppelen van de openbare verhardingen door de gemeente, worden ook bedrijven en particulieren door voorlichting gestimuleerd om hun daken en verhardingen af te koppelen. Dit is een langdurig proces dat vooral rendement oplevert bij grote bedrijfsgebouwen. Bij nieuwbouw is het gescheiden houden van regenwater een vanzelfsprekend uitgangspunt en vastgelegd in de rioleringsverordening. Hiervoor geldt een doelstelling van 100%. Om het afgekoppelde regenwater schoon te houden worden in principe geen uitlogende bouwmaterialen toegepast.

Rioolwater

De gemeente Maastricht heeft de wettelijke taak om afvalwater van burgers en bedrijven in te zamelen en te transporteren naar de overnamepunten van het waterschap. Van daar gaat het rioolwater naar de rioolwaterzuiveringsinstallaties in Heugem, Limmel en Bosscherveld, die het na zuivering lozen op de Maas of de zuid-Willemsvaart. Doordat met het rioolstelsel ook veel regenwater van daken en wegen wordt ingezameld, is de aanvoer tijdens hevige neerslag groter dan het stelsel kan verwerken. Dan treden zogenaamde riooloverstorten in werking en wordt het overtollige regenwater, vermengd met afvalwater, geloosd op beken, vijvers of de Maas. Dit geeft een plotselinge afvoer- toename die verstorend is voor het waterleven en brengt giftige en zuurstof verbruikende stoffen in het water. Het Europese waterbeleid (Kaderrichtlijn Water) en de uitwerking op landelijk en regionaal niveau bepalen dat gemeenten de lozingen vanuit de riolering moeten terugdringen. Voor lozing op de Maas is de zogenaamde basisinspanning voldoende. Deze is nagenoeg afgerond, alleen de lozing op de zuid-Willemsvaart voldoet nog niet. De verwachting is dat deze in 2020 definitief is aangepakt waardoor wordt voldaan aan de basisinspanning. Dit neemt echter niet weg dat we de Maas en oppervlaktewater als drinkwaterbron zoveel mogelijk moeten beschermen. Afkoppeling van hemelwater draagt daaraan bij.

De aanleg van rioolwaterbergingen heeft ruimtelijke consequenties, de meeste gerealiseerde voorzieningen zijn beperkt zichtbaar of worden dusdanig ingericht dat er sprake is van meervoudig ruimtegebruik. Het Petrus Bandenplein is hier een mooi voorbeeld van.

Voor lozingen op het Kanjelsysteem moet de lozing terug naar eens in de twee jaar. Het betreft een resultaatverplichting in termijnen, inmiddels zijn er twee zogenaamde Kader Richtlijn Water buffers gerealiseerd in het Kanjelsysteem, dit zijn de buffers aan de Severenstraat en aan de Willem Alexanderweg. De buffer aan de Ankerkade wordt naar verwachting gerealiseerd in de loop van 2020. Daarmee zijn de grootste riooloverstorten met een KRW verplichting gesaneerd.

Bestaande oppervlaktewaterstructuur

De bestaande oppervlaktewaterstructuur van Maastricht bestaat uit de Maas, de Maasplassen, de kanalen, de beken en droogdalen, stads- en kasteelvijvers en regenwaterbuffers. De Maas, het Julianakanaal, de Zuid-Willemsvaart inclusief Verbindingskanaal, het Bassin, de Maasplassen ten zuiden van de stad en de bijbehorende stuwen, havens en havenkommen zijn grotendeels in beheer bij Rijkswaterstaat. Veel activiteiten in of langs de Rijkswateren zijn vergunning plichtig in het kader van de Waterwet³ om de belangen van de scheepvaart en de (hoog)waterafvoer, waterkwaliteit en het waterbeheer in zijn algemeenheid te beschermen⁴. Bebouwing is onder voorwaarden toegestaan in het Maasdal, waardoor een open landschap met laag dynamische functies (landbouw, natuur en recreatie) in stand blijft. Het Maasdal is daarmee belangrijk voor de landschappelijke structuur van de gemeente. Voor de periode tot 2030 zal voor het Grensmaasgebied de nadruk liggen op grindwinning en daarna de ontwikkeling van rivier gebonden natuur met extensief recreatief medegebruik en KRW opgaven. Met name in het zuidelijk plasseengebied ligt de nadruk op de verdere ontwikkeling van dagrecreatie. De beeksystemen, de belangrijkste droogdalen, grubben en enkele regenwaterbuffers zijn in beheer bij Waterschap Limburg.

Bouwactiviteiten zijn binnen de beschermingszones van deze wateren vergunning plichtig in het kader van de Waterwet. Daarmee wordt ruimte voor de watervoerende en ecologische functie en voor het bijbehorende onderhoud van de watergangen vrijgehouden. Langs primaire wateren geldt een beschermingszone, die is vastgelegd in de waterschapslegger. Secundaire wateren, zoals stads- en kasteelvijvers, zijn in beheer bij de gemeente of particulieren, maar vallen wel onder de keur van het waterschap als het gaat om bijvoorbeeld dempen of aanpassen. Bij alle ontwikkelingen in de buurt van oppervlaktewater is afstemming met het waterschap nodig. (zie kaart oppervlaktewaterstructuur voor overzicht)

Maastricht Waterstad

De Maas is het hart van Maastricht. Geen enkele stad in Nederland heeft zich zo evenwichtig aan twee oevers van een rivier ontwikkeld. De open ruimte van de Maas is een aangename afwisseling met de nauwe straten van de Middeleeuwse binnenstad en Wyck. Met name in het deel tussen Servaasbrug en Wilhelminabrug vormen oevers en bruggen samen één stedelijke ruimte. De afgelopen jaren is door de aanleg van het Charles Eyckpark en het Griendpark op de oostelijke oever en de gedeeltelijke ondertunneling van de Maasboulevard aan de westzijde de stad in versterkte mate op de rivier betrokken. Aan de noordzijde, rondom spoorbrug en Noorderbrug domineert nog het industriële karakter van de bebouwing van (voormalig) Landbouwbelang en Sappi aan de westzijde en de omgeving van Wesseem aan de oostzijde. Hier zijn de Maasoevers niet altijd openbaar toegankelijk.

Aan de zuidzijde kan het recreatief gebruik van het water versterkt worden door de oevers van de Pietersplas beter toegankelijk te maken voor waterrecreatie.

³ Sinds eind 2009 is de Waterwet de grondslag voor het integraal waterbeheer. Het is 1 van de 26 wetten die per 2021 opgaan in de Omgevingswet.

⁴ Afhankelijk van de situatie kunnen bouwactiviteiten in het kader van de Waterwet en de WABO vergunning plichtig zijn.

Vooraf in de wijken waar nu relatief weinig openbaar groen is, zullen wijkreconstructies worden aangegrepen om meer groen en water in de wijk te brengen. Dit biedt tegelijk de kans om deze wijken klimaatbestendig in te richten.

Vanuit de Europese Kaderrichtlijn Water hebben de waterbeheerders en gemeenten de taak om de kwaliteit en inrichting van de wateren op een goed ecologisch niveau te brengen. De taak van de gemeente is het terugdringen van riooloverstorten en is beschreven onder Rioolwater. De doelstellingen en maatregelen waarvoor het waterschap verantwoordelijk is, zijn verwoord in het Waterbeheersplan Waterschap. Op dit moment wordt gewerkt aan LIWA (Limburgse Integrale Water Aanpak) waarin gezocht wordt naar integrale maatregelen om het watersysteem beter op orde te krijgen zowel kwantiteit als kwaliteit en ecologie. De resultaten zijn input voor het nog op te stellen waterprogramma van de provincie en waterbeheerprogramma van het waterschap. Concreet gaat het om de herinrichting en waterbodemsanering van het Gelei- en Kanjelsysteem (een verplichting vanuit de Provincie) en de ontwikkeling van het Zouwdal. En in de toekomst zijn de grote uitdagingen Plateau- en Beekdalontwikkeling.

Hoogwater Maas

Op dit moment heeft Maastricht een beschermingsniveau van 1/250, dit betekent dat de kans op overstromingen statistisch gezien een maal in de 250 jaar voorkomt. In het kader van de waterwet zijn de normen voor Maastricht aangepast. Voor Maastricht oost is de norm verhoogd naar 1/3000, voor Maastricht west naar 1/1000 en voor Itteren en Borgharen naar 1/300.

De klimaatverandering en aanscherping van de waterveiligheidsnormen leiden tot een grote waterveiligheidsopgave voor de gezamenlijke partijen langs de Maas. De Voorkeursstrategie voor de Maasvallei uit het Deltaprogramma 2015 is erop gericht in te spelen op de verwachte klimaatverandering en om het beschermingsniveau langs de gehele Maas uiterlijk in 2050 te laten voldoen aan de nieuwe normen. De strategie voorziet in dijkversterkingen en rivierverruiming. Het streven is daarbij om deze maatregelen zoveel mogelijk te combineren met andere, ruimtelijk-economische ambities. Het motto van destijds was: ruimte waar het kan en dijken waar het moet!

In het Zuidelijk Maasdal zijn er mogelijkheden om de waterstanden van de Maas bij hoogwater door middel van rivierverruimende maatregelen substantieel te verlagen. Daardoor hoeven de dijken in het Maasdal en stroomopwaarts in de toekomst minder te worden verhoogd. Omdat zich een veelheid aan mogelijke oplossingsrichtingen aandienende, startte de gemeente Maastricht in 2015 met een vervolg op de Voorkeursstrategie voor de Maasvallei, gericht op het Zuidelijk Maasdal. In samenwerking met de gemeente Eijsden-Margraten, Waterschap Limburg, Programmabureau Delta Maas, provincie Limburg, Rijkswaterstaat en het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat bracht de gemeente de hoogwaterbeschermingsopgave in en om Maastricht beter in kaart. Ook besteedde de gemeente aandacht aan het identificeren en verbinden van opgaven, ambities en meekoppelkansen, dit vanuit de behoefte om de ruimtelijke kwaliteit in het Zuidelijk Maasdal te behouden en waar mogelijk te versterken. Dit is verwoord in de 'Ontwikkelvisie Zuidelijk Maasdal'. Na het vaststellen van de Ontwikkelvisie is gestart met de opstelling van een MIRT-onderzoeksrapportage, indien deze is afgerond en vastgesteld is de onderzoeksfase afgerond. Op basis hiervan zal de vervolgstراتيجية worden bepaald.

Op basis van de eerste hydraulische en ruimtelijke analyses en met de kennis van nu zijn, naast dijkversterking, vijf van de zeven potentiële verruimingsmaatregelen uit de Ontwikkelvisie beoordeeld als interessant voor nadere verkenning:

- groene rivier Borgharen-Itteren: het verbeteren van de doorstroming ten oosten van Borgharen en Itteren;

- optimaliseren doorstroming eiland Bosscherveld: een combinatie van waterstandsdeling en diverse meekoppelkansen, waaronder een verbetering van de nautische veiligheid en het realiseren van KRW doelstellingen;
- Franciscus Romanusweg en spoorbrug: een potentiële combinatie van waterstandsdeling, stedelijke ambities en nautische veiligheid als oplossing voor de flessenhals van Maastricht;
- optimaliseren doorstroming Pietersplas/Oosterplas: een potentiële combinatie van waterstandsdeling en de gewenste (recreatieve) kwaliteitsimpuls voor het gebied;
- verdieping van het zomerbed: een relatief grote potentiële waterstandsdeling in combinatie met de verbetering/verbreding van de vaarroute.

Het MIRT-onderzoek heeft tot doel om een voorkeursalternatief met maatregelen voor de korte en/of lange termijn vast te stellen. Als eerste stap in dit MIRT-onderzoek is dus een Ontwikkelvisie voor het Zuidelijk Maasdal vastgesteld door de gemeenten Eijsden-Margraten en Maastricht. De Ontwikkelvisie een belangrijke bouwsteen voor dit MIRT-onderzoek.

De Maas als vervoersader

De gemeente Maastricht heeft een voorkeur voor maatregelen die ertoe moeten leiden om het wegtransport te beperken en de CO₂-uitstoot te verlagen. Het Rijk zet in op capaciteitsvergroting van de hoofdvaarwegen en het verkorten van de wachttijden bij sluizen, zodat het groeiende transport van de mainports en green ports naar de economische kerngebieden en het buitenland over het water zonder kwaliteitsverlies afgewikkeld kan worden. Hiertoe worden de Maas en het Julianakanaal ten noorden van Born geschikt gemaakt voor klasse VIb-schepen en vierlaagscontainervaart. Tussen Born en Ternaaien is klasse Vb en drielaagscontainervaart voldoende om aan de vraag te voldoen. De sluis in Limmel is in 2012 vervangen door een keersluis, deze is nu zodanig ingericht dat grotere schepen makkelijker kunnen passeren.

Een aantal bruggen binnen Maastricht zijn nog niet geschikt voor de vier-laags containervaart, hiervoor is een doorvaarhoogte van 9.10 meter nodig. Alleen de Noorderbrug, Hoge Brug en de Kennedybrug hebben deze gewenste hoogte. Rijkswaterstaat heeft aangegeven dat op termijn (na 2040) een eventuele verhoging aan de orde is, bij grootschalig onderhoud of vervanging van bruggen wordt met deze uitgangspunten rekening gehouden. Indien een en ander aan de orde is worden met de gemeente Maastricht nadere afspraken gemaakt.

Grond- en drinkwater

De gemeente Maastricht wil grondwater goed beschermen, niet alleen omdat het zo ingewikkeld en kostbaar is om er – als het eenmaal vervuild is – verontreinigingen uit te halen, maar ook vanwege het feit dat het grondwater wordt gebruikt voor (Maastrichts) drinkwater. Daarom beschouwen we grondwater maar ook oppervlaktewater als erfgoed waar we als goede rentmeesters mee moeten omgaan, zodat ook de generaties na ons er gebruik van kunnen maken. Bovendien streven we binnen Maastricht net als in de rest van Nederland, mede vanuit de Kaderrichtlijn Water (KRW), naar het maken van drinkwater met eenvoudige zuivering, uit bronnen die in kwaliteit niet achteruit mogen gaan. En omdat het niet eenvoudig is om grondwaterwinningen te verplaatsen, is het van groot belang om ervoor te zorgen dat het grondwater en oppervlaktewater schoon blijven. Dit uitgangspunt wordt ingevuld vanuit het verzorgingsbeginsel wat wil zeggen dat als er kans is op, of twijfel over, mogelijke nadelige effecten van een ingreep op het grondwater, deze niet wordt toegestaan.

De Provincie en WML hebben samen met de andere stakeholders rondom de drinkwaterwinningen zogenaamde gebiedsdossiers opgesteld. Gebiedsdossiers bevatten informatie over de kwaliteit van het grondwater waar drinkwater van wordt gemaakt, over bronnen van verontreinigingen, over de kwetsbaarheid van het watersysteem en de specifieke risico's voor de drinkwaterwinning. In het

bijbehorende Uitvoeringsprogramma zijn afspraken gemaakt over maatregelen en welke partijen verantwoordelijk zijn voor de uitvoering daarvan.

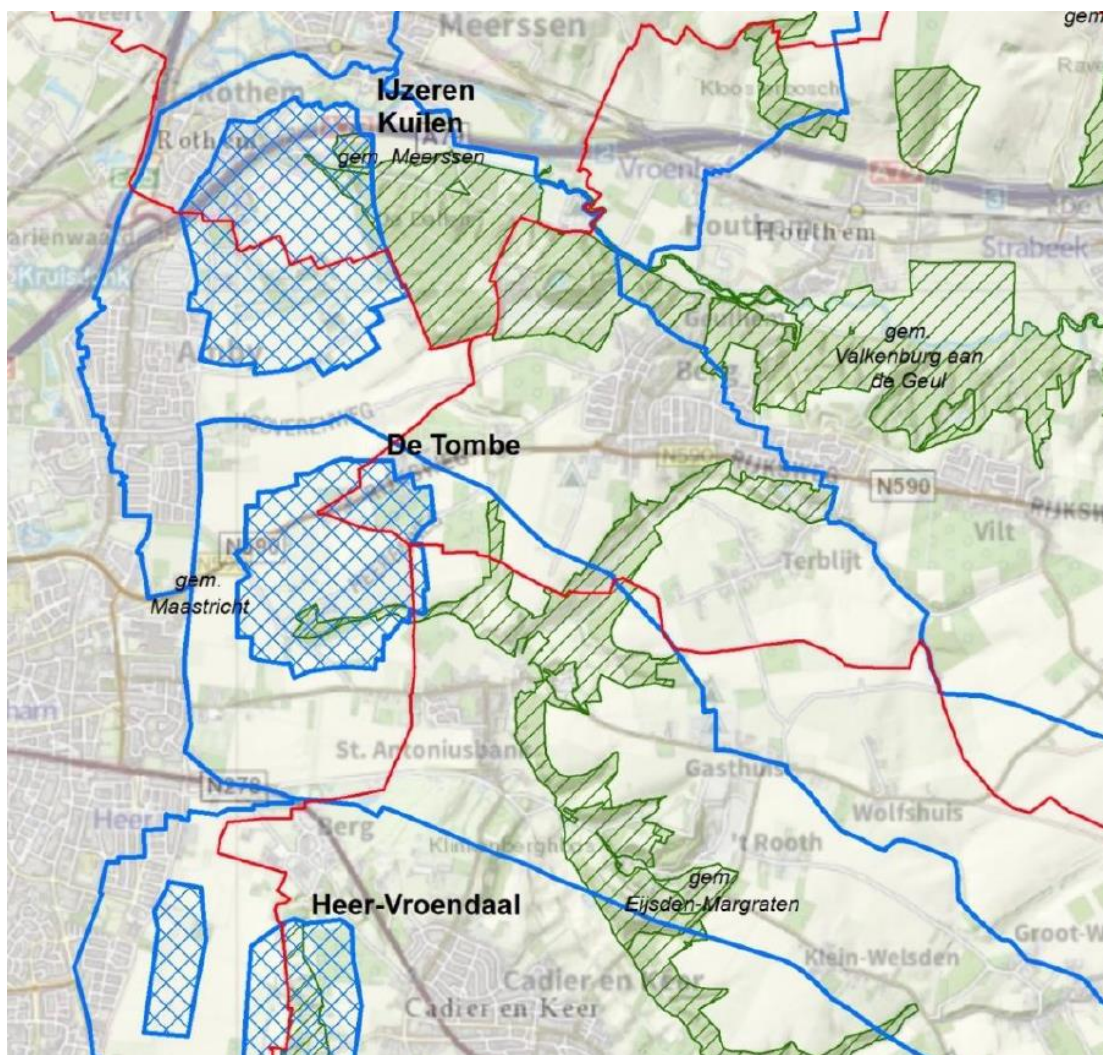
De gebiedsdossiers en het Uitvoeringsprogramma worden opgesteld om invulling te geven aan de KRW-opgave voor drinkwaterbronnen: de risicoanalyse en maatregelen die hieruit voortkomen, worden ingebracht in de stroomgebied beheersplannen.

In het kader van de gebiedsdossiers is de huidige situatie binnen de gemeente Maastricht in beeld gebracht met betrekking tot:

- De beleidsmatige bescherming van de winning.
- De huidige waterkwaliteit.
- Belemmeringen in het benutten van de vergunde winhoeveelheid.
- Het huidige ruimtegebruik, het gebruik van de ondergrond en geplande ontwikkelingen in het waterwingebied, grondwaterbeschermingsgebied en een bufferzone daar omheen.

Door de bestaande situatie te vergelijken met de doelstelling is duidelijk geworden waar zich problemen of risico's in de duurzame veiligstelling van de drinkwaterwinning voordoen

Meer specifiek voor Maastricht zijn er gebiedsdossiers opgesteld voor Heer-Vroendaal, de Tombe en de IJzeren Kuilen. (zie ook onderstaande kaart)

4. Transformatieprincipes

- Meer oppervlaktewater en openbaar groen in de stad brengen als onderdeel van wijkreconstructies. Dit combineren met een aaneengesloten bovengrondse regenwaterstructuur om wateroverlast te voorkomen en op te lossen en voor het verwerken van regenwater uit toekomstige afkoppelprojecten.
- Belangrijke droogdalen en beekdalen vrijmaken van bebouwing zodra zich kansen voordoen.
- Bij weg- en wijkreconstructies en bij rioolvervanging inzetten op zoveel mogelijk scheiden van regenwater van het afvalwater.
- De bestaande oppervlaktewaterstructuur van Maas, kanalen, beek- en droogdalen, vijvers, plassen en regenwaterbuffers behouden en versterken door alleen water gerelateerde ontwikkelingen toe te staan en door herinrichting, bodemsanering en natuurontwikkeling.
- Verhoging van het beschermingsniveau tegen hoogwater van de Maas door de inzet van rivier verruimende maatregelen en waar mogelijk gecombineerd met dijkverhogingen.

Hoofdstuk 4: Functies en voorzieningen

4.1: Economie

1. Inleiding

Het hebben van werk is essentieel voor het welzijn en de welvaart van inwoners. De aanwezigheid van banen is daarnaast een basisvoorwaarde voor een sociaal en economisch vitale stad. Maastricht wil daarom een stad zijn met voldoende werkgelegenheid en optimaal welzijn voor haar inwoners. Om die stad te zijn en te blijven is economische concurrentiekracht noodzakelijk. Het doel van economisch beleid is dan ook: het bevorderen van de economische vitaliteit en weerbaarheid in Maastricht en de (stads)regio; het waarborgen van voldoende werkgelegenheid en een goede aansluiting bij de toenemende mate van kennisintensiteit van de economie en maatschappij. Om dit te bereiken zijn behoud en versterking van de huidige brede, gedifferentieerde economische structuur en innovatie en vernieuwing de belangrijkste opgaven voor de toekomst voor Maastricht. De brede portfolio met aandacht voor de vele sectoren van de economie, blijkt de afgelopen jaren een bufferende werking te hebben gehad in tijden van crisis. Maastricht heeft zich op basis van de brede portfolio ontwikkeld tot een economisch weerbare en vitale stad.

Op het niveau van Zuid-Limburg blijkt dat de groei van het Bruto regionaal Product sinds 2012 groter is dan het gemiddelde van Nederland. De economische samenwerking in triple helix verband en structuurversterkende investeringen in de kenniseconomie van provincie, universiteit, academisch ziekenhuis (MUMC+), Zuyd Hogeschool, de Zuid-Limburgse steden en de Brightlands campussen hebben hun vruchten afgeworpen en een belangrijke transformatie in gang gezet (Public Result, Monitor economisch programma Zuid-Limburg 2017). De Brightlands Campussen in Maastricht en Geleen horen in het landelijke rijtje erkende campussen tot campussen waar de werkgelegenheids groei en ontwikkeling voorspoedig loopt (Buck 2018, Inventarisatie en meerwaarde van Campussen in Nederland). Voor Maastricht betekent het steeds meer een transformatie van een industriestad naar dienstverlening-, zorg- en kennisstad, met ook een moderne hoogwaardige technologische maakindustrie.

Het economisch succes van Zuid-Limburg en Maastricht in het bijzonder heeft geleid tot een gemeenschappelijke agenda van Economische Samenwerking Zuid-Limburg (ESZL) met acht strategische doelen: een slimme grensregio; een duurzame regio; een saamhorige regio; een ondernemende regio; een lerende regio; een bereikbare regio, een aantrekkelijke regio en een unieke regio (Strategisch actieplan Randstad Zuid Limburg Soete 2018). Hier zijn inmiddels programma's op ingericht in ESZL-verband (Strategisch Actieplan Randstad Zuid-Limburg 2018). Complementair aan deze agenda hebben de groene hart gemeenten het "Actieplan Middengebied Zuid-Limburg Van groene hart tot groene Long" in maart 2019 vastgesteld. De nota economische visie "Made in Maastricht" is vastgesteld in 2013 en zal in 2020 worden geactualiseerd en herijkt op onderdelen. In de actualisatie van de Omgevingsvisie vóór 1 januari 2024 wordt de herijkte economische visie verwerkt.

Economie in cijfers

Op 1 januari 2018 zijn er 73.772 werkzame personen in Maastricht (Etil, Maastricht aan het werk, december 2018). Het aantal arbeidsplaatsen schommelt de laatste 10 jaar rond de 72.000 arbeidsplaatsen. Binnen de sectoren is wel sprake van kleine verschuivingen. De grootste werkgelegenheidssectoren in Maastricht zijn gezondheid en welzijn (20,8%), zakelijke dienstverlening (17%), onderwijs (10,2%), detailhandel (9,7%), industrie (9,2%), overheid (7,1%) en horeca (7%). Het aantal bedrijven groeit sterker dan het aantal arbeidsplaatsen. Zo is de gemiddelde

groei in de afgelopen 10 jaar 3,7%. Grote groeiers zijn zichtbaar in de sectoren de zakelijke dienstverlening (organisatie en advies), paramedische praktijken, thuiszorg en de creatieve industrie. Ongeveer 70% van de bedrijfsvestigingen in Maastricht heeft slechts 1 werknemer (is dus ZZP-er). Het gaat om 7.433 van de totaal 10.676 bedrijven en organisaties. Het betreft ca. 10% van de werkgelegenheid in Maastricht. De grootste groei van dit soort bedrijven en organisaties doet zich dan ook voor op de werklocaties in het stedelijk gebied, maar ook in de dynamische centra: het stadshart (inclusief het Sphinxkwartier en de stationsomgeving), retailpark Belvédère, de Geusselt en de Brightlands Maastricht Health Campus.

De potentiële beroepsbevolking in Maastricht bedraagt 98.270 personen. De arbeidsparticipatie is echter met 62,4% laag ten opzichte van het landelijke gemiddelde van 70,1% (Etil, Maastricht aan het werk december 2018). 41% van de beroepsbevolking werkt buiten de gemeente Maastricht en 58% van de banen in Maastricht worden ingevuld door werknemers van buiten de gemeente Maastricht. Maastricht vervult daarmee een belangrijke centrumfunctie in de (Eu)regionale economie. De binnenstad van Maastricht presteert bovengemiddeld als het gaat om haar werkgelegenheidsfunctie: in de top 3 van 81 binnensteden in Nederland (Bureau Louter, december 2018).

De grootste werkgevers in Maastricht zijn MUMC+, Teleperformance BV, Vodafone, Mercedes-Benz, Provincie Limburg, MTB, Envida Zorghuis, Gemeente Maastricht, Politie Limburg en Maastricht University. Maastricht kent tevens de meest internationale populatie van Limburg als geheel met ruim 4.476 internationals. Dit zijn zowel kenniswerkers als arbeidsmigranten. In Zuid-Limburg als geheel zijn 28.679 grenswerkers actief. Dit zijn mensen die in Nederland wonen en in België of Duitsland werken en omgekeerd. Het aantal economisch actieve internationals blijft de laatste jaren sterk groeien. Grotere internationale werkgevers in Maastricht zijn onder andere de Universiteit Maastricht, MUMC+, Mercedes, Medtronic en Boston Scientific.

Trends

Een aantal economische ontwikkelingen zijn sinds de vaststelling van de vorige structuurvisie in 2012 veranderd. De recessie is voorbij, de economische motor draait volop. Maar de verwachting is dat de betrekkelijke hoge groei van de afgelopen jaren terugkeert naar een min of meer standaard groei. Onzekerheden op wereldschaalniveau zoals het handelsbeleid van de Verenigde Staten, de Chinese Economie en de Brexit hebben hun weerslag op de reële economie (CPB maart 2019). Naast deze algemene en macro economische ontwikkelingen zijn er een aantal trends waarneembaar die een stempel drukken op de economische ontwikkelingen in Maastricht. In onderstaande uiteenzetting worden een aantal gedeut.

1. Demografische transitie en groeiend tekort aan arbeidskrachten

De demografische transitie is één van de belangrijkste aandachtspunten voor de toekomst. De regio als geheel krimpt en de beroepsbevolking in Zuid-Limburg daalt. Ook de samenstelling van de (beroeps)bevolking verandert, met minder jongeren en meer ouderen die langer leven en werken. Maastricht heeft als een van de weinige steden in Zuid-Limburg relatief meer jongeren en een positief migratiesaldo, dat met name veroorzaakt wordt door een positief buitenlands migratiesaldo. Door de huidige en de te verwachten economische ontwikkelingen, deze demografische tendens en de huidige mismatch op de arbeidsmarkt, dreigt een groeiend tekort aan arbeidskrachten. Op dit moment is dat al het geval voor een aantal sectoren en op meerdere opleidingsniveaus. Het is dan ook zaak talent aan te trekken en te blijven binden en hier de mogelijkheden te bieden om een carrière op te bouwen. Anderzijds heeft Maastricht ook juist de potentie om de - overigens wereldwijde - trend van de trek naar de stad te faciliteren. Immers Maastricht wordt als een aantrekkelijke woon- én werkstad ervaren, ook door ouderen uit de regio die vanwege de aanwezigheid van diverse voorzieningen in de nabijheid graag naar de stad trekken. Dit zal

ruimtelijke vertalingen hebben naar toekomstige ontwikkeling van werklocaties, de woningmarkt, (culturele) voorzieningen en de verzorging- en detailhandelsstructuur.

2. Schaalvergroting en concentratie

Binnen de economie en ook daarbuiten vindt een steeds verdergaande schaalvergroting. Dit uit zich in grootschalige winkels en filialisering, concentratie in steeds grotere hoofdkantoren van bedrijven en instellingen die vaak ten koste gaan van kleinere, regionale vestigingen. Dit laatste zien we vooral terug in de financiële dienstverlening, zorg en onderwijs, maar ook op bestuurlijk en administratief vlak. Hierdoor neemt de centrumfunctie van Maastricht to.v. de regio als geheel toe en dit maakt dat aan de bereikbaarheid van de stad grote eisen worden gesteld. Deze trend lijkt haaks te staan op een andere trend: de toename van juist de toename van het aantal kleinere bedrijven en zzp'ers. Dit is niet het geval. Beide trends zijn waarneembaar en hebben hun ruimtelijke impact.

3. Transformatie

Maastricht ontwikkelt zich van een industriestad naar dienstverlening, zorg en kennisstad met ook een moderne hoogwaardige technologische maakindustrie. Binnen de sectorale indeling van bedrijven en werkgelegenheid, alsmede die naar grootteklasse, zijn een aantal tendensen te zien. De verwachting is dat de werkgelegenheid in de overheid en onderwijssectoren (vooral primair en voortgezet onderwijs) licht zullen krimpen. De directe werkgelegenheid in de industrie zal haar krimpende tendens voortzetten. Leisure, met de sectoren horeca en detailhandel, blijven in Maastricht een grote werkgelegenheidssector. De verwachting is dat het aantal toeristen blijft toenemen. Het aantal ondernemingen blijft stijgen. De verwachting is dat er groei ontstaat in vernieuwende vormen van zorg, persoonlijke dienstverlening en nieuwe concepten in de circulaire economie. Er zullen vooral ook meer mengvormen van particuliere en maatschappelijke initiatieven ontstaan en combinaties met wonen. Denk hierbij ook aan sociaal ondernemerschap, broedplaatsen en mogelijk een andere mix van functies (zoals *blurring*, horeca en detailhandel). Economische trends en ontwikkelingen zijn onzeker en moeilijk op de lange termijn ruimtelijk te vertalen. Daarom blijft er behoefte aan flexibiliteit en maatwerk waarbij er vooral ruimte wordt geboden aan combinaties van particulier en maatschappelijk initiatief.

4. Toename flexibiliteit (kleine bedrijven, zzp'ers, 'het nieuwe werken')

Ondanks de schaalvergroting neemt het aantal bedrijven in Maastricht nog steeds toe, de laatste 10 jaar gemiddeld met 3,7%. Starters, zzp'ers en 'het nieuwe werken' nemen het grootste deel van deze groei voor hun rekening. Werknemers werken minder in vaste dienst en meer op contractbasis als eenmans- of kleine bedrijfjes en/of combinaties daarvan. De gemiddelde levensduur van diverse bedrijven wisselt sterk. Pop-ups komen en gaan. Woningen worden voor meerdere doeleinden gebruikt, zoals blijkt uit de toename van het aantal Airbnb. Door deze toename aan kleine bedrijven neemt de vraag naar kleinschalige werklocaties, woon-werkwoningen, flexibele werkplekken en co-workspaces toe.

5. Innovatie en circulaire economie

Innovatie draagt bij aan de ontwikkeling van nieuwe concepten, methodes en werkwijzen. Juist op de cross-over tussen sectoren treden de vernieuwingen op. Grenzen tussen traditionele sectoren vervagen. Zo is er in Maastricht een bloeiende culturele en creatieve industrie ontstaan, verbonden met de meer traditionele maakindustrie. Ruimtelijk betekent dit dat we oog moeten hebben voor plekken die buiten de bestaande ruimtelijke kaders zijn geformuleerd waar bijvoorbeeld horeca, detailhandel, werkplaats en kantoor worden gecombineerd maar die kwalitatief en daardoor qua prijsniveau ook divers kunnen zijn. Daarbij speelt ook de fase van het bedrijf een rol: de behoefte aan start-ups, broedplaatsen en incubators is groot en belangrijk om talent onderling en aan de stad te blijven verbinden. Kortom dit vraagt om maatwerk om nieuwe concepten te faciliteren in de fysiek leefomgeving.

Een bijzonder element in de innovatie is circulaire economie. In een circulaire economie worden kringlopen gesloten en grondstoffen optimaal gebruikt. Met optimaal bedoelen we dan: de toepassing met de hoogste waarde voor de economie en de minste schade voor het milieu. Circulaire economie gaat verder dan recycling en afvalbeleid. Door een product anders te ontwerpen is vaak meer milieuwinst in de hele productketen mogelijk. Nieuwe verdienmodellen, waarbij wordt betaald voor gebruik in plaats van bezit van producten, zijn relevant om de transitie naar een circulaire economie te maken. Om de circulaire economie te bevorderen, zullen bedrijven en organisaties van de gemeentelijke overheid een veel bredere, integrale afweging vragen bij de diverse ruimtelijke vraagstukken.

6. Digitalisering en ontmoeten

De verdere digitalisering en groei van de ICT betekent een toename van het 'nieuwe werken' en leidt tot grote veranderingen in bijvoorbeeld de detailhandel en dienstverlening. Winkels veranderen in een soort uitstallingszaken. De inrichting van kantoren en bedrijven wordt flexibeler en veelal hebben zij relatief minder oppervlakte nodig. De strikte scheiding tussen vrije tijd en werken vervaagt. De behoefte aan het daadwerkelijk fysiek ontmoeten, kennis uitwisselen of het echte funshoppen neemt toe. Ontmoetingsplekken, waar verschillende mensen en functies bij elkaar komen, moeten daarom uitnodigen tot contact: aantrekkelijk, een plek met "Buzz", goed bereikbaar, veilig. Fysieke retailers zullen steeds meer nieuwe concepten willen ontwikkelen om klanten te blijven trekken met gecombineerde functies en evenementen. De toename van virtuele ontmoetingsplekken moet tevens gefaciliteerd worden door een goede ICT-infrastructuur. Er liggen daarbij kansen om meer online communicatie te verbinden aan meer offline ontmoetingen tussen mensen in de stad.

7. Internationalisering

Maastricht is een internationale stad. Dit blijkt onder meer uit de vele grenswerkers, internationale kenniswerkers, studenten en bezoekers. De internationalisering van het hoger onderwijs neemt toe. Er zijn groei ambities voor meer internationale studies aan de Universiteit Maastricht en een groei van de Brightlands campussen. Daarnaast groeit het internationaal onderwijs en het United World College in leerlingenaantal. Maastricht kent van oudsher zeer veel internationale instellingen en instituten. De Call Centers in Maastricht en omgeving, verenigt in de Customer Service Valley, bieden 6000 arbeidsplaatsen waar meertaligheid juist een pré is. Maastricht heeft het grootste aantal internationaal opererende bedrijven en instellingen van de regio met de meeste internationale staf. De economische kansen voor Maastricht liggen dan ook in een grensoverschrijdende economische ontwikkeling. Maastricht en de omliggende gemeenten beschikken echter over onvoldoende kritische massa om zich op eigen kracht tot centrum van kennis, innovatie en hoogwaardige werkgelegenheid te ontwikkelen. Om optimaal te profiteren van de kansen die de kenniseconomie biedt, moeten Maastricht en omliggende gemeenten aansluiting zoeken bij een groter (Eu)regionaal verband. Ruimtelijke vertaling moet plaatsvinden in sterke internationale verbindingen in alle modaliteiten.

8. Leegstand

Door de aantrekking van de economische ontwikkeling en een jarenlang consequent ruimtelijk beleid en afstemming in de regio, is de leegstand van zowel kantoren als winkelruimten, lager dan gemiddeld op Limburgse schaal. Zo zien we dat deze sinds de vorige structuurvisie zijn gedaald voor kantoren naar 10%, winkels 7,5% en industrie naar 5%, leegstand Maastricht en Heuvelland 2014-2016). De laatste tijd zien we de leegstand in het kernwinkelgebied iets oplopen. Zo zijn filiaalbedrijven als Blokker en Intertoys failliet gegaan en worstelen andere winkels nog steeds met opvolging.

2. Van trends naar beleid

Werkgelegenheid en arbeidsmarkt

Het faciliteren van ondernemers, het bieden van letterlijk ruimte voor talentontwikkeling en het accommoderen van de bestaande (directe) werkgelegenheid in de diverse economische sectoren vormt de basis voor het economisch beleid. Het aantal bedrijven groeit sterker dan het aantal arbeidsplaatsen. Er is behoefte aan vestigingsruimte zoals weergegeven in de bedrijventerreinenvisie en kantorenvise.

Aangezien de economische ontwikkelingen steeds dynamischer en flexibeler worden, zijn ondernemersvaardigheden en het vormen van kennisnetwerken van groot belang. De gemeente Maastricht wil ondernemers hierbij optimaal faciliteren. Om te komen tot robuuste en duurzame economische groei wil Maastricht - naast de aandacht voor de genoemde 'reguliere' economie-onderdelen - met name investeren in kennis, innovatie en creativiteit. Dit omdat kennis en innovatie doorslaggevend zijn voor regionale verschillen in economische groei, maar ook passen bij het karakter van de stad. Ook de minder kennisintensieve economische sectoren in Maastricht zijn gebaat bij een keuze van Maastricht voor kennis. Een florerende kennissector vertaalt zich namelijk ook naar extra groei en werkgelegenheid in ondersteunende en dienstverlenende sectoren.

De doorontwikkeling van de regionale arbeidsmarkt is een grote opgave. Limburg heeft in 2025 behoefte aan 20.000 extra arbeidskrachten, terwijl de beroepsbevolking in dezelfde periode met 50.000 mensen daalt. Ofwel er dreigt een tekort van 70.000 mensen in Limburg en 24.000 in Zuid-Limburg om de economie draaiende te houden. De structurele trek van talent naar de Randstad is daarom extra zorgwekkend. Behalve een tekort aan arbeidskrachten is er ook een mismatch op de arbeidsmarkt omdat het tekort zich manifesteert in sommige sectoren. Ook is er een lagere arbeidsparticipatie in Zuid-Limburg. Cijfers uit 2018 tonen aan dat Zuid-Limburg met 62,4% laag scoort in Nederland, ten opzichte van 70,1% in Nederland als geheel (Etil, Maastricht aan het werk 2018). Bovendien is de arbeidsmobiliteit in de (Eu)regio gering. De grensbarrières spelen hier een belangrijke rol op het gebied van taal en cultuur, fiscaliteit en wet- en regelgeving. Al deze factoren samen vormen een bedreiging voor de toekomstbestendigheid van de regio, inclusief Maastricht. De regio heeft behoefte aan extra arbeiderspotentieel om het tekort op de arbeidsmarkt op te vangen. Op dit moment spelen de internationale Servicedesk, ITEM en GIP hierin een rol evenals, My Maastricht en de Housing Helpdesk.

Op het gebied van toerisme is het beleid gericht op verbreding van het toeristisch profiel en selectieve spreiding waarbij niet alleen de potenties van het stadshart, Sphinxkwartier en de stationsomgeving worden benut, maar ook het MECC en de verbindingen met de omliggende regio. Hiervoor zijn betere verbindingen met de regio nodig. Het meerdaags verblijf en zakelijk toerisme kan hierdoor verder worden vergroot.

Kenniseconomie en innovatie

"Daar waar kennis en steden elkaar ontmoeten, daar wordt welvaart geschapen", blijkt uit de scenario's van het CPB. Nederland verdient op termijn voor een belangrijk deel zijn geld met kennis. Kennis is de bron voor nieuwe ideeën die leiden tot toegevoegde waarde. Kernactiviteiten in een kenniseconomie zijn het vergaren, overdragen en valoriseren van kennis en het stimuleren van innovatie. Kenniseconomie beperkt zich daarom niet tot één sector.

Campussen spelen een cruciale rol als knooppunten van innovatie. De campussen vormen het vliegwiel van de Kennis-as Limburg. De campussen in Limburg hebben zich verbonden onder de naam Brightlands en omvatten inmiddels vier campussen (Greenport Venlo, Chemelot, Smart Service Hub en Maastricht Health). De Brightlands Maastricht Health Campus is een samenwerking van de Universiteit Maastricht, MUMC+, LIOF, gemeente Maastricht en Provincie Limburg. Doel is

het toonaangevend biomedisch cluster dat zich in Randwyck heeft ontwikkeld te laten uitgroeien tot een campus van internationale allure. Niet gehinderd door wetenschappelijke, geografische of organisatorische grenzen werken wetenschappers, ondernemers en studenten samen om gezonde, innovatieve en duurzame oplossingen te vinden voor actuele, maar ook toekomstige ontwikkelingen. Dat doen ze door hun kennis over materialen, gezondheid, voeding te delen. Ook het regionale MKB is hierbij steeds meer betrokken. Speerpunten van de Brightlands Maastricht Health Campus zijn cardiovasculaire research, biomedische imaging en regeneratieve geneeskunde. Het MECC als ontmoetingsplek, congres- en evenementenorganisatie speelt een belangrijke rol in de ontwikkeling van zowel de Brightlands Maastricht Health Campus als de overige campussen; het kan gaan fungeren als de etalage van de kenniseconomie en letterlijk het hart van de campus gaan vormen. Die ontwikkeling is al in volle gang: volgens het CBS (2017) heeft Maastricht Zuid-Oost (waaronder Randwyck-Noord en de Brightlands Maastricht Health Campus) met ruim 22.500 banen zich ontwikkeld tot het gebied met de meeste banen in Maastricht. Met de toekomstige gebiedsontwikkeling en investeringen van diverse partijen verwachten we dat de economische positie van deze campus voor de stad én regio verder gaat toenemen.

Het stimuleren van de kenniseconomie is een regionale opgave van overheden, kennisinstellingen en bedrijfsleven in een internationale setting, waarbij complementariteit in de regio uitgangspunt is om een concurrerende regio te blijven. Daarbij gelden internationale maatstaven: het verbeteren van de reistijd binnen de regio met openbaar vervoer en auto, reistijd buiten de regio, vliegverbindingen met andere Europese kennis- en besliscentra, internationaal concurrerend voorzieningenniveau op het gebied van onderwijs, cultuur, sport, ontspanning en huisvesting, imago van de regio en de attractiviteit van de campussen. De kwaliteitsslag geldt tevens ten aanzien van de gebiedsontwikkeling.

Niet alleen op de bovengenoemde campussen is sprake van een intensieve relatie tussen onderwijsinstellingen, overheden, maatschappelijke organisaties en bedrijfsleven. Er zijn meer plekken waar de verbinding tussen onderzoek, onderwijs, kleinschalige bedrijvigheid/ambacht, kunsten educatie centraal en de verbinding met de stad centraal staan. Naast de Brightlands Maastricht Health Campus vinden nieuwe ontwikkelingen plaats in het Sphinxkwartier en de Tapijnkazerne. Daarnaast worden via het broedplaatsen beleid nieuwe broedplaatsinitiatieven ondersteund. Daarmee wordt jong en creatief talent van de diverse onderwijs- en culturele instellingen aan de stad verbonden.

Gemeentelijke rol

De economische ontwikkeling van de stad is onderhevig aan vele (inter)nationale externe invloeden. Voor een belangrijk deel liggen deze buiten de invloedssfeer van de overheid. De rol van de gemeente wordt bepaald door de toegevoegde waarde die zij vanuit haar positie in het economisch krachtenveld kan leveren. Enerzijds betreft dit het zorg dragen voor een adequaat vestigingsklimaat voor bedrijven in onze stad (en regio). Een klimaat dat nieuwe ondernemers aantrekt en bestaande uitnodigt te vernieuwen. Randvoorwaardelijke zaken als voldoende ruimte voor ondernemers, een passend woonbeleid, een goede bereikbaarheid, flexibiliteit en begeleiding binnen de gemeente van de vragende ondernemer zijn hiervoor belangrijk. Anderzijds kan de gemeente vanuit haar positie in het netwerk van overheid, maatschappelijke initiatieven, ondernemers en onderwijs nieuwe ontwikkelingen initiëren en aanjagen en verbindingen tussen partijen tot stand brengen.

Beleidsuitgangspunten

Gelet op de economische doelstellingen, de beschreven trends en de rol van de gemeente beoogt de Omgevingsvisie ten aanzien van de ruimtelijke economie het volgende:

- Versterken van de agglomeratiekracht van de (Eu)regio, met bijzondere aandacht voor optimale verbondenheid, een breed economisch profiel en versterking van de kenniseconomie in samenwerking met andere steden.
- Doorontwikkeling van de regionale arbeidsmarkt om het dreigende tekort aan arbeidsplaatsen tegen te gaan.
- Inzetten op het aantrekken en behoud van (jong) talent en het versterken van de centrumfunctie van Maastricht, die agglomeratievoordelen kan benutten;
- Inzetten op behoud en innovatie van de huidige bedrijven en ondernemers en faciliteren circulaire economie
- Realiseren van voldoende kwantitatieve en kwalitatieve ruimte voor ondernemers. Deze ruimte is nodig voor nieuwe bedrijvigheid, voor uitbreiding, innovatie en/of verplaatsingen van bestaande ondernemingen.
- Ruimte geven aan de transformatieopgave: in ruimtelijke plannen ruimte geven aan groot- én kleinschalige ontwikkelingen, combinaties van particulier en maatschappelijke initiatieven en combinaties van (type) functies. De gebiedsprofilen zoals beschreven in deel 1 van de Omgevingsvisie dienen hiervoor als een richtinggevend instrument.
- Uitgaan van een organische, dynamische stad, die in staat is in te spelen op de voortdurende en snelle veranderingen van de economie en de maatschappij.
- Versterken van Maastricht als internationale stad: de economische structuur, het voorzieningenniveau, het woonbeleid, de mobiliteit, de culturele infrastructuur en de arbeidsmarkt hebben een internationale dimensie.
- Optimale bereikbaarheid. Vanuit economisch oogpunt dienen de binnenstad, de economische centra, de en de werklocaties goed bereikbaar te zijn om goed te kunnen functioneren en floreren. Dit vraagt om goede OV en autobereikbaarheid. Stimuleren van een duurzame economie: de energietransitie als aanjager voor onder andere nieuwe economische modellen, transformatie van kantoorgebouwen en multifunctioneel ruimtegebruik.

Economische ordeningsprincipes

Belangrijke uitgangspunten voor de ruimtelijk-economische structuur van de stad voor de komende jaren zijn dan ook:

- We benaderen de fysieke leefomgeving integraal en hanteren een gebiedsgerichte aanpak.
- De huidige (bedrijven)posities zijn uitgangspunt.
- Grotere bedrijven en instellingen moeten gevestigd worden op een van de grote economische concentraties in de stad, waar sprake is van een goede bereikbaarheid en bij voorkeur multimodaal. Voorbeelden zijn de binnenstad, de Geusselt, Beatrixhaven, Maastricht-Eijsden en de Brightlands Maastricht Health Campus.
- Door de toename van het aantal ZZP'ers neemt het werken vanuit thuis toe en is er behoefte aan extra ruimte in huis. Kleinschalige startende bedrijfjes krijgen de kans op specifieke plekken verspreid over de stad wortel te schieten.
- Meer kleinschalige dienstverlening betekent meer behoefte aan kleine zelfstandige kantoren, kleine bedrijfslocaties en woonwerkconcepten. Daarnaast zal er meer behoefte zijn aan ontmoetingsplekken met faciliteiten op multimodaal bereikbare locaties.
- Snelheid en flexibiliteit zijn een vereiste: zowel ten aanzien van de daadwerkelijk te bouwen gebouwen (die moeten duurzaam zijn en voor meerdere doeleinden kunnen worden gebruikt) als ten aanzien van zaken als ontmoeting, procedures en duur van de regelgeving, regelvrije zones, experimenteergebieden voor bepaalde sectoren, goedkopere bedrijfsverzamel-gebouwen en leegstand, als ten aanzien van cross-overs tussen sectoren. Door verstedelijking ten koste van de regio neemt de druk op de stad en de binnenstad verder toe. Dit vraagt om bereikbaarheidsoplossingen.
- Multifunctioneel ruimtegebruik biedt kansen om energiebesparing én energieopwekking slim te combineren met bestaande functies, businessmodellen en bedrijvigheid.

3. Fysieke leefomgeving

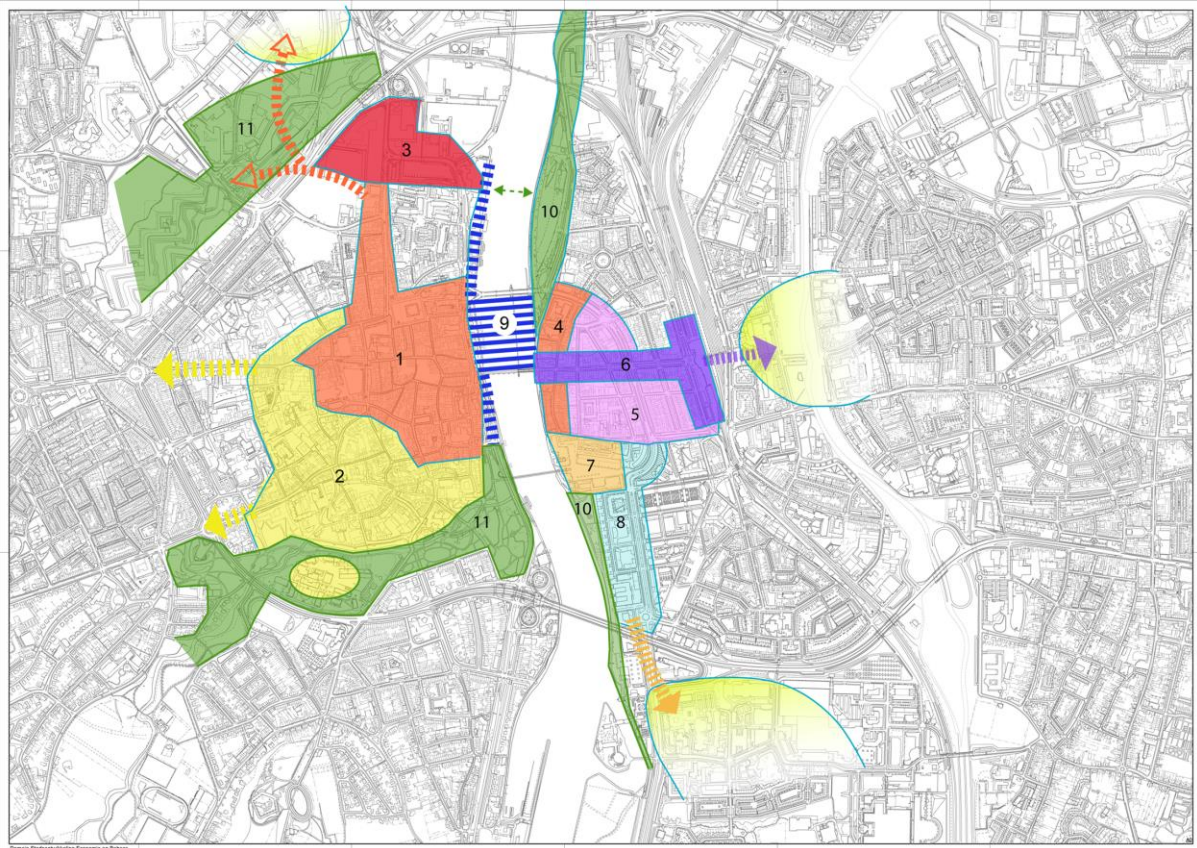
In deze paragraaf wordt beschreven hoe de economische beleidsuitgangspunten en ordeningsprincipes vertaald worden naar de fysieke leefomgeving. Daarbij richten we ons op specifieke gebieden en functies die een cruciale rol vervullen in de Maastrichtse en/of (Eu)regionale economie. Deze beschrijving sluit naadloos aan op de gebiedsprofielen zoals beschreven in deel 1 van de Omgevingsvisie. In deze paragraaf gaan we gedetailleerder in op de volgende zes onderdelen: de binnenstad, buurt- en wijk economie, detailhandel, toerisme en evenementen, bedrijventerreinen en kantorenlocaties.

Daarnaast wordt de invoering van de Omgevingswet gebruikt om initiatiefnemers sneller en integraler te bedienen en tegelijk de kwaliteit van de leefomgeving te waarborgen. Hiervoor kiest ze voor een flexibele rol, benadert zij de leefomgeving integraal en hanteert zij een gebiedsgerichte aanpak en meer interactieve werkwijze gebaseerd op samenwerking. De Omgevingswet neemt hierbij het motto 'ruimte voor ontwikkeling, waarborgen van kwaliteit' als uitgangspunt.

Binnenstad

De economische betekenis van de historische en monumentale binnenstad blijft onomstreden groot, met een rijke diversiteit aan voorzieningen, een goede mix van winkels, kantoren en horeca, culturele instellingen en bedrijvigheid en een aantrekkelijke stedelijke uitstraling voor bewoners, werkers en bezoekers. In de beleidsnota 'Visie op de Binnenstad' is de toekomstvisie van de binnenstad richting 2030 beschreven. Deze visie is één van de bouwstenen die in de gebiedsprofielen is verwerkt. Het benutten van verschillende buurtkarakters geldt daarmee als uitgangspunt voor de toekomstige ontwikkelingen in de binnenstad.

In de gebiedsprofielen zoals beschreven in deel 1 van de Omgevingsvisie zijn de gebieden in de binnenstad opgedeeld in de categorieën 'dynamische gebied', 'levendig gebied' en 'levendige route'. In deze paragraaf wordt de omschrijving van de verschillende onderdelen in de binnenstad meer gedetailleerd beschreven, met respect voor specifieke sfeer en karakter. Er is een zeer breed draagvlak om de verschillende buurtkarakters optimaal te benutten en deze te versterken waar dat kan. Hierdoor wordt het voor uiteenlopende initiatiefnemers duidelijk waar voor hen de meeste kansen liggen en kunnen zij verleid worden tot vestiging in een gebied met een passend buurtkarakter. Er is hierbij sprake van het geleiden van de dynamiek die er is. Zo komen de verschillende buurtkarakters versterkt tot ontwikkeling, terwijl er in elke buurt toch een bepaalde mix mogelijk blijft.

Beschrijving 11 buurtkarakters in de binnenstad

	globaal gebied	sfeer	fysieke ruimte	functies
1 Hartje binnenstad	hart binnenstad-west	levendigheid, gezelligheid, sfeervol, kleurrijk	grote en kleine schaal, historie (Middeleeuwen en Vroegmodern)	winkel- en uitgaansgebied, wonen op de verdiepingen.
2 Binnenstad zuidwest	binnenstad zuidwest, o.a. delen van Jekerkwartier en Kommelkwartier	rustig, dromerig, sfeervol, onderwijs met bijbehorende levendigheid ('urban campus')	historie	instituten, wonen
3. Bassin/Sphinx	Bassin, Sphinx, Timmerfabriek, Boschstraat-Noord	dynamisch, ruw, robuust, onaf, kansrijk voor innovatie en ontwikkeling	grote schaal, historie 19e eeuw, industrie, water	cultuur, leisure, horeca, creatieve en innovatieve ambachtelijkheid, plaatselijk wonen op verdiepingen

4. Wyck- Rechtstraat- kwartier	Rechtstraat, Stenenwal, Cörversplein, Oeverwal	aanloopmilieu	kleine schaal, historie (Middeleeuwen en 19e /20e eeuw)	winkels, horeca, wonen op verdiepingen
5. Wyck- Singelkwartier	Wyck ten oosten en westen van de Wilhelminasingel	rustig	straten en bomenlanen	wonen met bedrijven en kantoren
6. Percée	Wycker Brugstraat, Stationstraat en Stationsplein	statisch, levendigheid, gezelligheid, sfeervol, kleurrijk	kleine en grote schaal, 19e eeuw	winkels, horeca, wonen op verdiepingen
7. Plein 1992	omgeving Plein 1992	modern, levendig	grote schaal, architectuur	ontmoetingsplek, horeca, buurtwinkels, wonen
8. Avenue Céramique	Avenue Céramique	stedelijk, modern- monumentaal, voortzetting Wilhelminasingel	grote schaal, architectuur	mix van kantoren, cultuur en wonen
9. Maas	Maas en westoever	verblijfsgebied met stedelijk waterplein	rivier, oevers, kades, groen	recreatie en verblijf, horeca
10. Oostelijke maasoever	oostoever	groen, recreatief	rivier, oevers, park	recreatie en verblijf, horeca
11. Parken	Stadspark en Frontenpark	groen, recreatief verblijf, ontspanning	historisch park (Stadspark) resp. experimenteel natuurpark (Frontenpark)	recreatie en verblijf, kleinschalige horeca; Frontenpark met parkeren in ontwikkeling

Nadere toelichting: gebieden in de binnenstad

Een belangrijk gegeven voor deze indeling is de verbeterde bereikbaarheid van de binnenstad per auto door de verlegging van de Noorderbrug. Vanaf deze route zijn diverse parkeergelegenheden in het Sphinxkwartier, Mosae Forum, Onze Lieve Vrouwe/stadspark en Franciscus Romanusweg goed bereikbaar. Dit zijn belangrijke bronpunten: plekken waar veel bezoekers hun bezoek aan de binnenstad aanvangen. Het belangrijkste bronpunt qua openbaar vervoer is natuurlijk het Centraal Station. Dit betekent dat het gebied tussen deze bronpunten (1, 3, 6 en 9) het aantrekkelijkst is voor bezoekers en daarmee het zeer dynamische gebied met de meeste potentie is. Hier wordt dan ook ruimte geboden voor bestaande en nieuwe ontwikkelingen die gericht zijn op een groot aantal bezoekers, uiteraard aansluitend op het omschreven buurtkarakter. Dit geldt voor initiatieven op het gebied van detailhandel, horeca, leisure en evenementen, ook die van grote omvang. Op de hoofdwinkelroute (Boschstraat, Markt, Grote Staat, Kleine Staat, Maastrichter/Wycker Brugstraat en Stationsplein) staat beleving voorop. Dit kan spanningen c.q. een dilemma opleveren met het monumentale karakter en met de woonfunctie in de binnenstad. Hierin wordt de juiste balans gezocht aangezien wonen voor de verblijfskwaliteit en beleving van economisch belang is. Inwoners van de binnenstad zorgen voor sociale veiligheid, cohesie, voor sfeer en het authentieke karakter.

Omdat de detailhandel steeds dynamischer wordt, moeten de winkels kunnen inspelen op ontwikkelingen. In dit kader moet de hoofdwinkelroute ook ruimte kunnen bieden voor winkelformules van grote omvang. Dit mag echter niet ten koste gaan van de monumentaliteit en identiteit. De beleving blijft voorop staan. Woonfuncties op verdiepingen, zeker de bestaande, blijven belangrijk voor de leefbaarheid, ook op de hoofdwinkelroute.

In de overige straten alsmede in gebied 4 (Wyck-Rechtstraatkwartier) is er vooral ruimte voor kleinere winkeltjes en horeca. Hier blijft, ook om verhoging van huurniveaus te voorkomen, grootschalige uitbreiding of uitbreiding naar de verdiepingen in principe niet toegestaan. Gebied 2 (Binnenstad-zuidwest) heeft een ander, rustiger karakter waar de woonfunctie en het onderwijs met de bijbehorende levendigheid duidelijker aanwezig zijn. Ook hier is er ruimte voor initiatieven, maar dan wel voor een minder omvangrijk publiek dan in de gebieden 1, 3, 6 en 9. Gebied 3 (Sphinxkwartier) is een gebied met een mix van grootschalige cultuur-, leisure- en winkelgelegenheden in combinatie met creatieve en innovatieve ambachtelijkheid en ruimte voor zzp'ers op dit vlak. Dit gebied maakt tevens deel uit van het kralensnoer binnenstadgrootschalige detailhandel-perifere detailhandel Belvédère.

Gebied 5 (Wyck-Singelkwartier) blijft voornamelijk voorbehouden voor rustig wonen met bedrijven en kantoren. Plein 1992 (gebied 7) kent een levendigheid in de vorm van ontmoetingsplek voor de inwoners van Maastricht en regio, maar ook voor (toeristische) bezoekers. In gebied 8 (Avenue Céramique) zien we voornamelijk grootschaligheid in publieke gebouwen en wonen. Winkels, horeca, leisure en evenementen zijn niet uitgesloten, maar dienen op een specifiek publiek gericht te zijn. Bovendien vormt gebied 8 de schakel naar het gebied Randwyck. Gebied 9 (Maas) biedt ruimte voor meer relatie tussen stedelijkheid, recreatie en evenementen (bijvoorbeeld licht- en watershows). In de groene gebieden 10 en 11 (Oostelijke Maasoever en Parken) kan gerecreëerd worden en is er ruimte voor horeca. Het Frontenpark is in ontwikkeling en biedt daardoor meer ruimte voor experimenten.

Buurt- en wijk economie

Maastricht kent naast de dynamische en levendige gebieden, bedrijvenparken en grote kantorenlocaties ook in alle woonwijken bedrijfsmatige activiteiten (eventueel gecombineerd met wonen). Deze vaak kleinschaligere economische dynamiek ligt verspreid over de gehele stad en is van groot belang voor de stad. In de woonbuurten zijn deze ondernemers en het behoud en groei van (basis)voorzieningen van belang waarbij innovatief en creatief ondernemerschap centraal staat.

Buurt- en wijk economie is samenwerken op vele fronten met als inzet 'het versterken van de sociaal-economische structuur'. Daarom is het van belang dat zzp-ers, andere ondernemers, organisaties en verenigingen in woonwijken samenwerken. Belangrijke instrumenten voor deze buurtgerichte aanpak zijn bedrijvigheid in algemene zin en het bieden van zichtbaar werk in de buurt. De inzet van deze instrumenten vergroot de levendigheid in de buurt, verkleint het sociale isolement, kan bijdragen aan een veilig gevoel en inspireert mensen die buiten het arbeidsproces staan om daar weer aan deel te nemen. Naast onze aandacht voor het motiveren en inspireren van de mensen om deel te nemen aan het arbeidsproces, staat voor de ondernemers zelf voldoende bedrijfshuisvesting, veiligheid en een prettige (leef)omgeving in de wijken centraal. Economische dynamiek, ontstaan in een woonwijk, kan zo behouden worden en de bewoners blijven een constante 'feeling' houden met diverse vormen van ondernemerschap ('zien werken is doen werken'). Met name sectoren zoals de zakelijke dienstverlening, zorg en onderwijs, maar ook de (internet)handel en bouwnijverheid zijn voor een groot deel gevestigd in en nabij de woonbuurten. Daar liggen namelijk kansen voor deze startende en doorgroeende ondernemers. Denk aan locaties op de stedelijke werklocaties, in bedrijfsverzamelgebouwen, in en nabij ontmoetingsplekken, in wijkgebouwen/buurthuizen en in en bij de eigen woning ('werken aan huis').

Trends laten zien dat in de toekomst nog meer ondernemers werkzaam zijn in de buurten. Ze zijn op zoek naar nieuwe woonwerkconcepten en naar kleinere bedrijfslocaties eventueel in combinatie met een bedrijfswoning. Dan hebben we het bijvoorbeeld over de trends van groei van zzp-ers in Maastricht, de groei van sociale- en zorgvoorzieningen op 'buurniveau' en het daardoor ook groeiende 'sociaal ondernemerschap'. Deze ondernemers zoeken in beginsel naar mogelijkheden aan huis en bij groei is er een behoefte aan meer ruimte, professionaliteit en een eigen identiteit. In het toekomstige Omgevingsplan worden voor het 'werken aan huis' stadsbreed, rechtstreekse vestigingsmogelijkheden en voorwaarden voor 'beroep aan huis' en consumentverzorgende beroepen in een woning opgenomen, zodat een bewoner c.q. ondernemer snel duidelijkheid heeft. Ook bij een groei van de activiteiten van kleinschalige bedrijvigheid zijn de grotere bedrijvenparken voor deze ondernemers meestal minder geschikt. Dit omdat de bedrijfspanden op bedrijvenparken vaak te groot zijn en de bedrijfsomgeving minder interessant is en niet noodzakelijk is. Stedelijke werklocaties en bedrijfsverzamelgebouwen zijn daar eerder een optie voor.

Naast het streven naar behoud en nieuw klein ondernemerschap streven we in de buurten naar behoud en het versterken van de ontmoetingsplekken met (winkel)centra als sociaal-economische ontmoetingsplek. Naast detailhandel liggen juist op deze plekken ook kansen voor zorg en onderwijs, dienstverlening, maatschappelijke voorzieningen en culturele activiteiten. Een combinatie van dergelijke functies in of nabij een winkelcentrum stimuleren zo gezamenlijk een (economische) 'kruisbestuiving'. Herbestemming van leegstaande panden in deze ontmoetingsplekken en aan 'levendige routes' heeft daarbij een eerste voorkeur. De gemeente biedt daar ruime mogelijkheden en flexibiliteit voor het vestigen van verschillende functies. Voor leegstaande voormalige commerciële en maatschappelijke panden in woonstraten die buiten de ontmoetingsplekken liggen is een woonfunctie een eerste optie, mits de woonprogrammering hier ruimte voor geeft. Voor andere niet-woonfuncties wordt eerst naar het 'stedelijk gebied' gekeken. Waarbij in principe wordt gedacht aan buurtgerichte zorgfuncties, culturele en maatschappelijke activiteiten (*bijvoorbeeld 'door de buurt, voor de buurt'*), *bedrijfsverzamelgebouwen voor starters, ateliers en zogenoemde 'broedplaatsen'*.

Detailhandel

- Ruimte voor vernieuwing binnen bestaande detailhandelsstructuur

Een evenwichtige en duurzame detailhandelsstructuur is het uitgangspunt om te zorgen voor een goede consumentenverzorging. Dit betekent dat de huidige detailhandelsstructuur leidend is. Winkelgebieden die zijn aangeduid als kansrijk krijgen, binnen de kaders van deze visie, de mogelijkheid om te vernieuwen. Hiermee wordt in deze visie aan marktpartijen ruimte geboden om flexibel en dynamisch in te kunnen spelen op trends en ontwikkelingen in de detailhandel.

Het is belangrijk mee te bewegen met de eisen/wensen van de consumenten, ondernemers en andere marktpartijen, mits het belang van de algehele gemeentelijke detailhandelsstructuur en consumentenverzorging in acht wordt genomen. Indien niet op de juiste manier wordt ingespeeld op dynamische processen als schaalvergroting, internetverkoop en veranderend consumentengedrag, bestaat het risico dat consumentenbestedingen gaan verschuiven richting internet en omliggende plaatsen. Dat kan uiteindelijk resulteren in verschraling in plaats van verrijking.

De detailhandel in de buurten en wijken dient primair gericht te zijn op het zo optimaal bedienen van de inwoners in de directe omgeving. Daarnaast dient het voorzieningenaanbod en de leefbaarheid in de buurten en wijken die behoren tot de hoofdstructuur detailhandel op peil te blijven, zoals ook wordt benoemd in het POL en de Structuurvisie Ruimtelijke Economie Zuid-Limburg (SVREZL). Het aanbod in de centra moet daarbij worden afgestemd op het bijbehorende draagvlak en de doelgroep. De Maastrichtse binnenstad heeft vanzelfsprekend een bijzondere positie, omdat het naast een functie voor de eigen inwoners ook een belangrijke (inter)nationale verzorgingsfunctie heeft.

Zowel in Oost- als West-Maastricht is er sprake van een duidelijk hoofdcentrum. In Oost is dat winkelgebied Heer. Er is een volwaardig aanbod aanwezig voor het doen van boodschappen en efficiënt recreatief winkelen. In Maastricht-West is dat Brusselsepoort. Uitgangspunt van beleid is een versterking van Winkelcentrum Brusselsepoort tot een modern en volwaardig hoofdwinkelcentrum voor Maastricht-West. Beide winkelgebieden zijn in de Detailhandelsvisie benoemd als stadsdeelcentrum.

In de overige winkelcentra die behoren tot de hoofdstructuur detailhandel zijn er ook kansen voor vernieuwing. Voor alle winkelgebieden in de hoofdstructuur geldt dat bij vernieuwing de functie c.q. de positie van het winkelcentrum in de structuur niet mag veranderen. In de SVREZL zijn de binnenstad, de twee stadsdeelcentra en het Retailpark Belvédère aangewezen als concentratiegebied, hetgeen betekent dat hier de sterkste winkelactiviteiten plaatsvinden en dat het doel voor 2030 kwalitatieve en kwantitatieve versterking is. De overige winkelgebieden in de hoofdstructuur zijn aangewezen als balansgebied. Het doel voor 2030 is het behouden van deze winkelgebieden en kwalitatieve versterking binnen hun huidige voorraad aan meters.

HOOFDSTRUCTUUR DETAILHANDEL		
Hoofdstructuur	Winkelcentrum	
Hoofdwinkelgebied	Binnenstad (incl. Plein 1992)	
Stadsdeelcentrum	Brusselsepoort	Winkelcentrum Heer
Wijkcentrum	Ambyerstraat Noord Voltastraat	Malbergplein Winkelcentrum Carré
Buurtcentrum	Daalhof Caberg Winkelcentrum Belfort	De Heeg De Beente Hoolhoes (Limmel/Nazareth)
Buurtsteunpunt	Glacisweg	
Supermarktcentrum	Scharnerweg	
Locatie perifere en grootschalige detailhandel	Retailpark Belvédère	

In de hoofdstructuur detailhandel is een hiërarchische opgebouwde voorzieningenstructuur leidend. Dit betekent dat verschillende niveaus worden onderscheiden die ieder een eigen functie vervullen.

- *Streven naar compacte winkelgebieden*

Winkels dienen bij voorkeur te worden opgenomen in een bestaand winkelgebied dat behoort tot de hoofdstructuur. Vanuit het POL en de SVREZL is dit ook een belangrijk uitgangspunt. De meerwaarde van concentratie van winkels is dat ondernemers kunnen profiteren van gemeenschappelijke faciliteiten, elkaars nabijheid en aantrekkingskracht. Dit geldt bijvoorbeeld ook voor internet afhaalpunten, die idealiter worden gevestigd in of aansluitend aan winkelgebieden. Op deze manier worden bezoeken gemotiveerd geclusterd. De consument heeft als voordelen gemak, overzichtelijkheid en ruimere keuzemogelijkheden. Clustering resulteert daardoor in meer bezoekers. Daarnaast draagt concentratie ook bij aan beperking van het aantal verkeersbewegingen. Ontwikkelingen buiten de hoofdstructuur worden in principe niet toegestaan, tenzij wordt aangetoond dat een dergelijk initiatief van meerwaarde is voor de detailhandelsstructuur (bijvoorbeeld doordat versnippering afneemt), de consumentenverzorging en de leefbaarheid en dat er geen sprake is van onaanvaardbare effecten hierop (zoals leegstand).

- *Vernieuwing faciliteren*

Hoewel de bestaande structuur prioriteit heeft en uitbreidingen kritisch beoordeeld dienen te worden op de toegevoegde waarde, gaat de vernieuwing in de detailhandel in een hoog tempo door. Het is belangrijk deze vernieuwing een plek te geven. Dat betekent dat er binnen de winkelgebieden die behoren tot de hoofdstructuur detailhandel, medewerking wordt verleend aan kwalitatieve impulsen, innovatieve concepten of vervanging van oud door nieuw, voor zover passend bij hun verzorgingsfunctie. Ook buiten de hoofdstructuur wordt vernieuwing niet zondermeer uitgesloten. Hier dient vernieuwing echter uitsluitend betrekking te hebben op de kwaliteit van de huidige functie in plaats van de kwantiteit. Per saldo mag geen sprake zijn van een toevoeging van winkelruimte. Wel kan oud door nieuw worden vervangen. Innovatieve concepten worden gestimuleerd.

- *Koopgedrag als leidraad voor positionering winkelgebieden*

In toenemende mate wordt in de detailhandel ingespeeld op het type koopgedrag van de steeds diffuser wordende groep consumenten. Bij dit gedrag spelen aspecten mee als het aan te schaffen artikel, de eisen die gesteld worden aan het winkelbezoek (bereikbaarheid en parkeren) en de kenmerken van de aankoopplaats (aanbod en verblijfsklimaat). Door in te zetten op een bepaald bezoekmotief (recreatief, doelgericht, boodschappen) kunnen winkelgebieden, maar ook delen van grotere centra, zich duidelijk profileren en hun eigen identiteit uitdragen. Dit draagt weer bij aan het onderscheidend vermogen van de winkelgebieden. Het streven is immers te komen tot een heldere, evenwichtige en duurzame voorzieningestructuur, waarbij de verschillende winkelgebieden elkaar aanvullen en ieder een eigen taak binnen de structuur hebben. Wel moet opgemerkt worden dat er in winkelcentra vrijwel altijd sprake zal zijn van gerichtheid op een combinatie van soorten aankoopgedrag. Het gaat daarom om de *nadruk* op een bepaald bezoekmotief.

- *Afbouwen verspreid gelegen doelgericht aanbod*

Ruim een kwart van het detailhandelsaanbod in Maastricht is gevestigd op verspreid gelegen locaties. Een centraal uitgangspunt van het detailhandelsbeleid is het terugdringen van deze verspreid gelegen winkelmeters, ten gunste van de ontwikkelingen van een centrale locatie. Dit hangt daarmee samen met het kiezen voor concentratie en het uitgangspunt van het POL en de SVREZL om verspreide bewinkeling zoveel mogelijk te beperken. Het is opvallend dat het in een stad als Maastricht ontbreekt aan een perifere en/of grootschalige detailhandelslocatie. Daar komt verandering in. De komende jaren ontwikkelt het Retailpark Belvédère zich tot dé locatie voor perifere detailhandel, wat ook is opgenomen in het POL. Belvédère krijgt een bovenlokale verzorgingsfunctie. Het programma wordt afgestemd op de huidige marktomstandigheden. Doelstelling is een mix van nieuwvestigers en verplaatsters binnen de gemeentegrenzen.

- *De markt verleiden met duidelijkheid*

Grote landelijk opererende belangenorganisaties vragen om heldere keuzes en actueel detailhandelsbeleid. Investeerders in de winkelmarkt maken keuzes voor de langere termijn. Een duidelijk en vasthoudend beleid wordt door deze partijen gewaardeerd en vormt een belangrijk criterium bij investeringsstrategieën. Duidelijkheid over perspectiefrijke en -arme locaties is een middel om marktpartijen te verleiden om te investeren.

- *Leegstand en leefbaarheid*

De toename van winkelleegstand kan negatieve gevolgen hebben voor de leefbaarheid van woongebieden en de uitstraling van winkelgebieden. Winkels dragen in zijn algemeenheid in positieve zin bij aan de leefbaarheid. Ze voorzien in de verzorging van de bewoners, hebben een functie als ontmoetingspunt en creëren door hun trekkracht vaak ook een draagvlak voor andere publieksgerichte voorzieningen. Met name supermarkten spelen hierbij een centrale rol. Als het consumentendraagvlak in het marktgebied te klein is voor een rendabele exploitatie van een supermarkt, dan verdwijnen ook vaak andere (winkel)voorzieningen. In Maastricht hebben vrijwel alle inwoners op aanvaardbare afstand van de woning (900 meter) een supermarkt. Uitgangspunt van de visie is het koesteren van spreiding en dichtheid in combinatie met het opschalen op strategische plekken. Dat betekent dat supermarkten (binnen de eigen verzorgingsfunctie) moeten kunnen meebewegen met de wensen/eisen van de moderne consument.

- *De wijk als knooppunt van ontmoeting*

De nieuwe detailhandelsnota borduurt voort op het uitgangspunt van de Structuurvisie Maastricht 2030 om de aangewezen centra in de wijken meer in te zetten als ontmoetingsplekken. Detailhandel (en met name supermarkten) blijven in de wijkcentra trekkers van formaat maar het veranderende koopgedrag van de consument zorg er wel voor dat ook buurt-, wijk- en stadsdeelcentra dienen te anticiperen op de toekomst. Dat kan bijvoorbeeld door het clusteren van functies in het hart van de

wijk. Het clusteren van functies leidt tot een combinatie van bezoekmotieven waardoor de overlevingskansen worden vergroot. Het gaat hierbij om functies als zorg, maatschappelijk, sport, dienstverlening, horeca, detailhandel en wonen.

- *Gastvrijheid, service en beleving in winkelcentra*

Consumentenbewegingen zijn essentieel voor het behoud van een detailhandelsstructuur. De consumentenbewegingen naar fysieke winkelcentra zullen de komende jaren verder afnemen vanwege de verdere opmars van het internet. De stakeholders die belang hebben bij bloeiende winkelcentra dienen daarop te anticiperen. Vanuit dat oogpunt moet gastvrijheid een centraal thema zijn. Consumenten zoeken toegevoegde waarde in winkelgebieden. Gastvrijheid en service zijn centrale elementen waarmee de winkelcentra de strijd aan kunnen gaan. Het is van belang deze gastvrijheid ook in alle beleid uit te dragen. Dat heeft bijvoorbeeld te maken met de inrichting van de openbare ruimte, het parkeren, de bereikbaarheid, gemakselementen in centra (WiFi, speeltoestellen, toiletten et cetera) en klantvriendelijkheid van het personeel. Gastvrijheid is het nieuwe goud! Maar vanzelfsprekend dient ook te worden doorgepakt op de beleving in winkelcentra met evenementen en andere verrassende activiteiten.

Toerisme en evenementen

Toerisme is een belangrijke bron van werkgelegenheid. Het doel is om Maastricht als bezoekstad te versterken, de economische spin-off te vergroten en de hiermee gemoeide werkgelegenheid te maximaliseren. Maastricht beschikt hiervoor over een aantal unieke kwaliteiten op het gebied van cultuurhistorie, gastvrijheid en cultuur. Maastricht is en blijft een stad met een unieke Europese uitstraling, historie, kwaliteit en eigenheid en zal als een moderne stuwende toeristenstad een eigentijdse cultuurhistorische setting moeten hebben en behouden. Maastricht dient die positie ook te versterken in samenhang en fysiek verbonden met de kwaliteiten van de aangrenzende (Eu)regio en omgekeerd. Daarnaast ligt er een belangrijke opgave om ook de vrijetijdsbesteding van de stadsbewoner en de bewoners van de regio te faciliteren.

Uit het Bewonersonderzoek Toerisme Zuid-Limburg (2019) blijkt dat een meerderheid van de inwoners van Maastricht een grote betekenis geeft aan het toerisme in Maastricht. Inwoners erkennen dat toerisme belangrijk is voor de lokale economie en bijdraagt aan een hoger voorzieningenaanbod voor lokale bewoners en het behoud en de versterking van het culturele en internationale karakter van Maastricht. Kritische geluiden zijn er met name over de toename van verkeersproblemen en afval. 26% van de ondervraagden vindt dat het (toenemend) aantal toeristen de leefbaarheid in de gemeente vermindert en 19% vindt dat toeristen zorgen voor overlast.

Speerpunten

- *Toeristisch dag- en meerdaags verblijfsbezoek*

Maastricht kent op toeristisch gebied een sterke focus op de stedelijke cultuur- en winkeltoerist. Belangrijke aspecten hiervoor zijn onder meer de historische kwaliteit, de compactheid, de winkeldifferentiatie, sfeer Sphixkwartier, het culinaire gehalte en het Bourgondische karakter. Beleving staat centraal. Maastricht zet primair in op het stimuleren van een groter aandeel verblijfs gasten die meerdaags verblijven en het liefst ook door de weeks. Daarvoor is profielverbreding noodzakelijk. Hiervoor liggen kansen in de samenwerking met het Heuvelland en het te ontwikkelen Rivierpark Maasvallei, maar ook door gebieden binnen de stad onderdeel te maken van het toeristisch profiel, zoals de vestingwerken of de ENCI-groeve. Ook het sterker benutten van Maastricht Cultuurstad biedt een extra motief.

- Zakelijk toerisme

De stad met haar unieke kwaliteiten, haar compacte karakter en het Europese imago maken haar tot een prominente ontmoetingsplek voor zakelijke activiteiten. Hierbij is het MECC een belangrijke aanjager voor de gehele (eu)regio en overstijgt daarmee het gemeentelijke belang. Met het MECC en enkele internationale hotelketens beschikt Maastricht over hoogwaardige congresfaciliteiten en een breed en gezond hotelaanbod. Grote internationale beurzen zoals Tefaf en internationale congressen dragen bij aan de naamsbekendheid en economische ontwikkeling van de stad en regio. Binnen de speerpunten van stedelijk en provinciaal beleid (zoals Brainport, met daarin de Brightlands Health Campus, maar zeker ook de ontwikkelingen rond Chemelot met sterke spelers zoals Philips, DSM, UM, MUMC+ etc.) liggen kansen om dé (zakelijke) ontmoetingsplek te worden van Zuid-Nederland op het gebied van congressen en beurzen én bij te dragen aan de ontwikkeling en spreiding van kennis en de bekendheid van stad en regio. Een uitstekende bereikbaarheid is hierbij essentieel. Voor het verbeteren van de bereikbaarheid en connectiviteit van de regio op de lange afstanden is de strategie tweeledig. Vliegverbindingen via regionale luchthavens blijven van belang voor de aantrekkelijkheid van de regio voor expats, zakelijk bezoek en toerisme. We blijven actief op zoek naar gelijkwaardige, duurzame alternatieven. We zetten op de lange termijn in op duurzame verbindingen via bijvoorbeeld het hogesnelheidstreinnetwerk van en naar de grote internationaal georiënteerde luchthavens en stations. Dit leidt op den duur tot een duurzaam bereikbare regio.

- Imago- en beleidsversterkende evenementen

Evenementen vormen een onlosmakelijk thema in een stad waar wordt gewoond, gewerkt en gerecreëerd. Het evenementenbeleid richt zich op het versterken van (de balans tussen) het imago van de stad, de beleidsdoelen van de gemeente (zoals jongerenparticipatie of economische bestedingen) en de leefbaarheid. In het evenementenbeleid 2016-2020 wordt voorrang verleend aan evenementen die hier het meest aan bijdragen. Hiervoor zijn het jaarprogramma evenementen en de evenementenverordening de instrumenten. Het beleid gaat uit van spreiding van evenementen, verder kijkend dan alleen het centrum. Zo wordt de Stadsweide in het Sphinxkwartier voor medegebruik voor evenementen ingericht. Spreiding is vooral van toepassing op nieuwe initiatieven. Per locatie wordt bekeken aan welke randvoorwaarden een evenement moet voldoen om die locatie te mogen benutten. Dit gebeurt via de zogenoemde 'locatiematrixen'. Onderdeel hiervan is het bepalen van geluidscontouren. Ook wordt het (maximaal) respecteren van ecologische belangen gezien.

- Recreatieve behoeften eigen bewoners

Naast aandacht voor (zakelijke) bezoekers van de stad komt er een grotere focus op de recreërende stadsbewoner. Evenementen en voorzieningen moeten recreatie in eigen stad faciliteren. Stedelijke recreatieve voorzieningen, zoals op het gebied van sport, groen, wandelen, winkelen, evenementen en uitgaan, moeten goed afgestemd worden op de behoeften van de moderne stadsbewoners en gelegenheid bieden voor ontmoeting.

Ordering/locaties

De binnenstad speelt als bezoekenmotief een centrale rol in het kader van vrijetijdseconomie. Vrijetijdseconomie raakt aan vele beleidsthema's, zoals de kwaliteit van de openbare ruimte, bereikbaarheid van de stad, hotel- en horecabeleid, detailhandelsbeleid en evenementenbeleid. Dit in goede balans met de leefbaarheid van de binnenstad. Voor het detailhandelsbeleid wordt verwezen naar het betreffende hoofdstuk. Het toerisme vraagt om meer spreiding in de stad met andere locaties en belevingen waaronder in het Heuvelland en regio, Rivierpark Maasvallei, de ENCI groeve en het Sphinxkwartier. Vanuit de balans tussen imago van de stad, beleid en leefbaarheid moeten de voor evenementen bedoelde/geschikte locaties binnen en buiten het centrum nader geduid worden in de locatiematrixen.

Ten aanzien van het zakelijk toerisme is het MECC een belangrijke aanjager voor de gehele regio en overstijgt daarmee het gemeentelijke belang. Het is de bedoeling dat het MECC de komende jaren een kwaliteitsslag maakt om de rol van ontmoetingsplek, voor met name de zakelijke markt, beter te kunnen vervullen binnen het kader van de kwalitatieve gebiedsontwikkeling Randwyck en meer specifiek de Brightlands Maastricht Health Campus. De doorontwikkeling van het MECC en de kansrijke acquisitie van internationale congressen rondom speerpunten van beleid vragen om snelle internationale verbindingen en multimodale bereikbaarheid. Daarnaast moet ook de verbinding tussen het MECC en de binnenstad optimaal zijn, om de unieke kwaliteit van de compacte stad te kunnen benutten.

Binnen het hotelbeleid wordt ingezet op kwalitatieve vernieuwende concepten. Dit omdat gestreefd wordt naar meer differentiatie van het aanbod in de stad. Zo wordt voorkomen dat meer van hetzelfde wordt toegevoegd aan de hotelmarkt in Maastricht. Daarnaast is er in het hotelbeleid voor gekozen om uit te gaan van een berekende marktruimte aan nieuw toe te voegen hotelkamers in Maastricht, die zorg draagt voor een evenwichtige en gezonde hotelmarkt.

Op dit moment vindt er een pilot plaats met betrekking tot toeristische woningverhuur. Hiermee wordt verhuur van woningen (of een deel ervan) voor toeristisch gebruik geregeld. Het betreft hier zowel recreatief als zakelijk toerisme. Hoofdbewoners mogen na registratie onder voorwaarden (een deel van) hun woning maximaal 60 dagen (overnachtingen) per jaar verhuren voor toeristische doeleinden. Dit toeristisch gebruik is dan toegestaan voor één gezelschap van maximaal 6 personen. Na evaluatie van deze pilot zal het definitieve beleid vastgesteld worden.

In het horecabeleid maken we alleen nog ruimte vrij voor nieuwe concepten, mits deze voldoen aan de vier criteria uit het horecabeleid: Unicité, Gewild, Kwaliteit en Bijzonder. Nieuwe initiatieven beoordelen we daarop zodat de horecamarkt in Maastricht niet op slot gaat en toegankelijk blijft, maar restrictief van aard blijft voor meer van hetzelfde. Daarmee blijft de kwaliteit van het horeca-aanbod op niveau.

Bij evenementen gaat het ruimtelijk om het bereiken van een evenwichtige verdeling van de druk van evenementen over locaties. Doel is waar mogelijk (nieuwe) evenementen te spreiden binnen de beperkende randvoorwaarden van locaties en de locatie-eisen die het evenement zelf stelt. Ook wordt ingezet op acceptatie van evenementen als deel van een leefbare stad door het voorkomen van vermijdbare overlast. In dit kader zal gestudeerd worden of een nieuw evenemententerrein in of aan de rand van de binnenstad wenselijk en haalbaar is. Voor niet-binnenstedelijke evenementen kunnen het Geusselpark, stadion de Geusselt (beperkt) en het MECC een rol spelen.

Recreatie van bezoekers en bewoners vinden in de stad met name plaats in 'dynamische en/of levendige gebieden' (zie omschrijving van de gebiedsprofielen in deel 1 van de Omgevingsvisie) zoals in het Stadshart (incl. Sphinxkwartier en de stationsomgeving), Retailpark Belvédère, de Geusselt, Stadspark, sportparken en langs de Maasoeveren. Voor de bewoners vindt recreatie ook plaats in de woonbuurten, waarvan de publieksaantrekkende functies zich concentreren in de ontmoetingsplekken en aan de levendige routes. Dergelijke gebieden en plekken vervullen met de vaak aanwezige mix van functies en aantrekkelijke openbare ruimte een functie als ontmoetingsplek.

Voor de recreatie van bezoekers en bewoners spelen ook de groen- en natuurgebieden van de stad een rol. Het stedelijk groen, het weidse landschap om de stad heen en specifieke groene verbindingzones zoals de Groene Loper vervullen een rol in de ontmoeting tussen mensen en tussen mens en natuur. Recreatieve plekken en routes zullen hiertoe verder ingericht moeten worden. De gebieden 'Buitengoed Geul & Maas' en Rivierpark Maasvallei bieden kansen voor de

aanleg van fiets- en wandelroutes en voor nieuwe markten. Voor Geul en Maas kun je denken aan functies zoals horeca en recreatie als ook de beleving van groen en erfgoed in combinatie met functies die bestaande waardevolle gebouwen op een passende manier vullen (zoals het crematorium in La Grande Suisse). Het zijn functies in panden die door hun ligging, ruimtelijke kwaliteit en geschiedenis uniek zijn in de regio en daarmee complementair aan andere toeristische plekken in de regio.

Bedrijvenparken en Stedelijke werklocaties

“In Zuid-Limburg zijn er voldoende bedrijventerreinen beschikbaar om de komende jaren aan de vraag te voldoen. Waarbij wel soms in bepaalde segmenten, zoals lokaal gemengd, een overaanbod is terwijl in andere segmenten, zoals logistiek, mogelijk tekorten zijn. In de bedrijfspanden is relatief weinig leegstand en de totale behoefte aan bedrijventerreinen zal naar verwachting de komende jaren nog wat groeien. Deze bedrijventerreinenmarkt werkt vooral lokaal waarbij ongeveer 90% van de verhuisbewegingen plaats vindt binnen een straal van 25 km en het gros daarvan binnen de 5 tot 10 km.” (bron: Stec Groep / Structuurvisie Ruimtelijke Economie Zuid Limburg)

De voorraad in Maastricht

Maastricht kent een divers aanbod aan bedrijventerreinen c.q. bedrijfslocaties. In de Visie “Ruimte voor Ondernemen, van bedrijventerreinen naar bedrijvenparken en stedelijke werklocaties” (2013) zijn deze ingedeeld in Industriële Bedrijvenparken, Bedrijvenparken en Stedelijke werklocaties. De bedrijvenparken hebben een totale omvang van zo’n 600 hectare (inclusief bedrijfskavels, infrastructuur, groenvoorzieningen en dergelijke). De stedelijke werklocaties in en nabij de woonwijken (<10 ha) zijn samen opgeteld circa 20 ha groot.

Voor Maastricht is het van belang dat de voorraad in de stad bestaat uit voldoende terstond uitgeefbare terreinen. Dit om de werkgelegenheid en de benodigde dynamiek in deze markt voor stad en regio te behouden. Bijvoorbeeld voor doorgroeiende Maastrichtse bedrijven en voor (hoogwaardige/kennisintensieve) bedrijvigheid die de economische structuur van de stad versterken zijn in Maastricht uitgeefbare terreinen nodig. Een recente globale analyse van de voorraad binnen de stad Maastricht laat zien dat de komende vier jaren nog ‘terstond beschikbaar aanbod’ aanwezig is maar dat op relatief korte termijn een tekort dreigt te ontstaan als de vraag zich in hetzelfde tempo blijft ontwikkelen. Met mogelijk als gevolg dat er vanaf 2024 geen bedrijfsterreinen van de gemeente en van private partijen terstond beschikbaar zijn voor ondernemers. Het aanwijzen van nieuwe terreinen voor bedrijvigheid binnen de stad Maastricht is niet eenvoudig, dit onder meer door de Wet natuurbescherming (Wnb) en het daarbij horende Programma Aanpak Stikstof (PAS). In aanloop naar een actualisatie van de visie op bedrijvenparken en stedelijke werklocaties zal hier in 2020 nader onderzoek naar plaatsvinden.

In de Visie “Ruimte voor Ondernemen, van bedrijventerreinen naar bedrijvenparken en stedelijke werklocaties” zijn het Trega/Zinkwit en het ENCI-terrein aangeduid als ontwikkelgebieden met behoud van ruimte voor bedrijvigheid. In de Omgevingsvisie deel 1 zijn deze gebieden aangegeven als ‘mogelijke transitiegebieden’ waarvan de toekomstige invulling plaats vindt op basis van een integrale afweging. Deze is met name afhankelijk van nadere studies naar de (regionale) voorraad, de vraag en de aanbodontwikkelingen waarbij ook andere toekomstige economische en maatschappelijke ontwikkelingen van de stad worden meegenomen. Het multifunctioneel gebruik maken van ruimte is op deze terreinen een optie bij de toekomstige planontwikkeling maar dit is geen eenvoudige opgave gezien de vaak benodigde meervoudige investeringen. Denk bij de locatie Trega/Zinkwit aan bedrijvigheid gecombineerd met andere type stedelijke functies door ondergronds, in meer lagen of met vernieuwende concepten te werken. Op het ENCI-terrein ligt het onderzoek en de uitdaging in het dicht bij elkaar kunnen vestigen van verschillende type activiteiten zoals bedrijvigheid, recycling, natuurbeleving en recreatie.

Toekomstbestendigheid

Er is in Maastricht gemiddeld op deze terreinen een redelijk tot goede kwaliteit waar bedrijven kunnen uitbreiden en innoveren. Echter de vraag naar terreinen verandert en aanpassingen moeten dan ook mogelijk zijn. Marktontwikkelingen zoals een brede economische groei, groeiende clusters (zoals chemie, logistiek, staal) en andere trends zijn mede bepalend bij het maken van keuzes voor bedrijfslocaties. Denk daarbij aan trends en opgaven zoals schaalverkleining en specialisatie, duurzaamheid en energietransitie, functiemenging met niet traditionele industriële bedrijfsfuncties, behoefte aan ontmoeting, groei van specifieke bedrijvigheid en bereikbaarheid van de stad. Allemaal ontwikkelingen die kunnen leiden tot wijziging van het gebruik door ondernemers van de huidige terreinen of behoefte tot plaatselijke uitbreidingen. Waar nodig wordt dit afgestemd met de regio Zuid-Limburg, waarbij het denken van kwantiteit naar kwaliteit voorop staat. Met andere woorden; werken aan het behouden en ontwikkelen van toekomstbestendige werklocaties. Bedrijven die willen verplaatsen of bedrijven die zich nieuw willen vestigen, willen we helpen met het vestigen van het bedrijf op een juiste plaats in de stad. Daarbij is er aandacht voor bijvoorbeeld de aansluiting bij bedrijvigheid in de stadsregio Maastricht c.q. bij een cluster op het terrein of ter versterking van de economische structuur. Zo kunnen bedrijven goed gefaciliteerd worden en kan op de huidige terreinen het bereikte kwaliteitsniveau voor een langere termijn vastgehouden worden. Belangrijk ook voor het behouden en ontwikkelen van toekomstbestendige werklocaties is de onderlinge relatie en communicatie tussen de bedrijven en de afstemming tussen overheid en bedrijven. Parkmanagement is daarbij een belangrijke factor.

Uitgangspunten

Voor de bedrijvenparken en stedelijke werklocaties gelden de volgende uitgangspunten:

- behoud van voldoende voorraad aan terstond uitgeefbare terreinen;
- aandacht voor aantrekken van ondernemers die leiden tot hoogwaardige werkgelegenheid;
- op bedrijvenparken ligt de nadruk op productie en (arbeidsintensieve) logistieke bedrijvigheid;
- op stedelijke werklocaties ligt de nadruk op het midden en kleinbedrijf met een specifieke bredere functiemenging (zoals met productie gebonden detailhandel, sportieve recreatie en kunstenaarswerkplekken);
- vragen van ondernemers verantwoord faciliteren met als uitgangspunt: “het juiste bedrijf op de juiste plek”. Afwegingsfactoren daarbij zijn onder andere de (on)mogelijkheid om op eigen locatie te kunnen uitbreiden, clustering, arbeidsintensiviteit, (ruimtelijke) kwaliteit, milieucategorie, multimodale bereikbaarheid, publiek aantrekkende werking en versterking van de economische structuur;
- in principe bedrijven in Maastricht met verplaatsingsbehoeften herhuisvesten in Maastricht;
- bij (her)plaatsing van een bedrijf is duurzaamheid een belangrijk aspect. Met bijzondere aandacht voor de energietransitie in de vorm van flexibel indeelbare bedrijfspanden en aandacht voor energiebesparing en energieopwekking (denk aan isoleren, kleine windturbines, zonnepanelen op daken en toepassingen met restwarmte);
- zeer ruimte-extensieve en/of grote milieubelastende bedrijven, waar plaatsing op eigen terreinen na afweging niet verantwoord mogelijk is, begeleiden naar bovenregionale locaties;
- geen nieuwe solitaire kantoor-, detailhandel- en woonfuncties.

De locaties

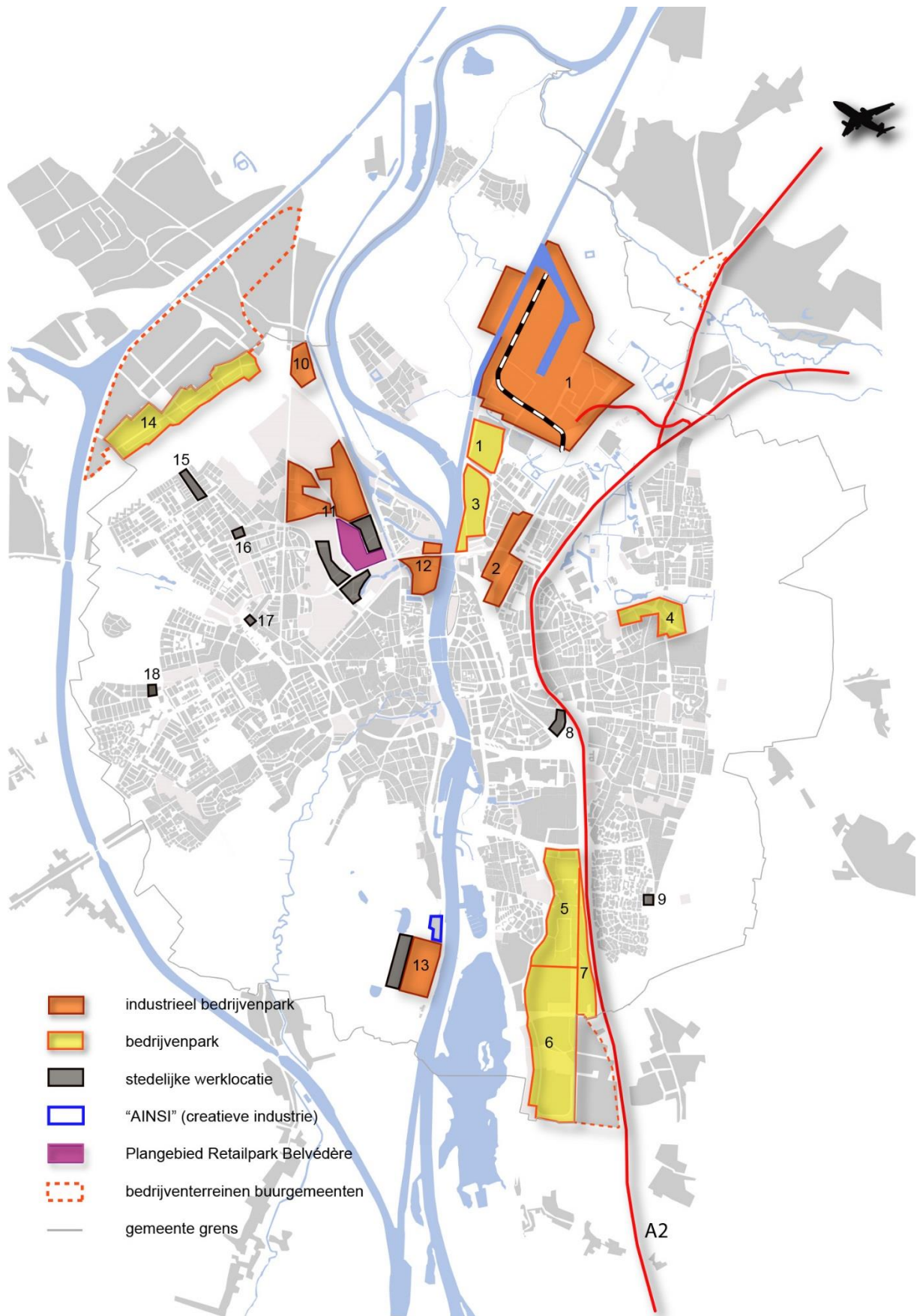
De basis hiervoor ligt in de visie 'Ruimte van Ondernemen, Van bedrijventerreinen naar Bedrijvenparken en Stedelijke werklocaties 2013' en in de 'Structuurvisie Ruimtelijke Economie Zuid-Limburg'. Beide visies zijn het resultaat van een interactief proces met stedelijke en regionale partners. Uitgangspunten zijn hierin geformuleerd met de wenselijke profielen voor bedrijfslocaties.

De huidige bedrijfslocaties blijven beschikbaar voor bedrijvigheid met enige veranderingen in het vooruitzicht. Daarbij spreken van strategieën per terrein:

- *Consolideren*: behoud huidige positie, faciliteren bestaand type bedrijvigheid waarbij een kleine verruiming mogelijk is (zoals kleinschalige ontmoeting/horeca, productie gebonden detailhandel).
- *Transformeren*: deels definitief komen tot andere invullingen (zoals het Retailpark Belvédère, wijziging van infrastructuur, woonw erkoningen).
- *Vernieuwen*: naast het faciliteren van bestaand type bedrijvigheid is het mogelijk een specifieke functiemenging te combineren met de huidige bedrijvigheid.

In de praktijk kan er sprake zijn van een combinatie van strategieën voor verschillende gebieden.

Op het industriële bedrijvenpark Bosscherveld is bijvoorbeeld sprake van het plangebied 'Retailpark Belvédère' en is een deel aangewezen als stedelijke werklocatie waar een specifieke verruiming van functies mogelijk is.

LOCATIE	GROOT (bruto)	PROFIEL	STRATEGIE	BIJZONDERHEDEN
1. Beatrixhaven	ca. 300 hectare	Industrieel gezoneerd bedrijvenpark met accent op zware milieucategorie en in zuidelijk deel en aan randen ruimte voor lagere categorieën	Consolideren	Een cluster staalsector en multimodale bereikbaarheid (inclusief gebruik van haven en 'natte kavels'). Direct bereikbaar via afslag A2 met aanwezig een groot Park&Ride locatie en NS Station.
2. Limmel	ca. 15 hectare	Industrieel gezoneerd bedrijvenpark.	Consolideren	Bedrijfslocatie Mosa, schakelstation en O-I Manufacturing.
3. Trega/Zinkwit	ca. 17 hectare	Bedrijvenpark met gemengd midden en kleinbedrijf	Deels mogelijk op termijn transformeren /vernieuwen	Ontwikkelgebied Mede afhankelijk van nadere studie en marktontwikkelingen is dit een potentiële stedelijke locatie voor verschillende functies.
4. Scharn-Noord	ca. 17 hectare	Bedrijvenpark met gemengd midden en kleinbedrijf	Consolideren	Hoog kwalitatief, met name regionaal gerichte bedrijvigheid.
5. Randwyck-Zuid	ca. 35 hectare	Bedrijvenpark met gemengd midden en kleinbedrijf	Consolideren	Van bovenregionale bedrijvigheid tot ambachtelijke activiteiten aanwezig in een ruim opgezet terrein. Met de nadruk op groothandel en productie en in het noordelijk deel een boulevard voor 'autohandel en mobiliteit'
6. Maastricht Zuid	ca. 45 hectare	Bedrijvenpark met brede gemengde bedrijvigheid	Consolideren	Van bovenregionale bedrijvigheid tot ambachtelijke activiteiten aanwezig in een ruim opgezet terrein. Met de nadruk op groothandel, productie- en logistieke bedrijvigheid.

7. Karosseer	ca. 15 hectare	Bedrijvenpark met specifiek profiel	Consolideren	Behoud van het specifiek profiel, een combinatie van autogerelateerde activiteiten met bedrijfswoningen c.q. bedrijfswoonwagens.
8. Heerderdwarstraat	ca. 1 hectare	Stedelijke werklocatie,	Vernieuwen	Kansen voor verbreden met een specifieke functiemenging Bereikbaar via Groene Loper.
9. Heerderrein	ca. 2 hectare	Stedelijke werklocatie,	Vernieuwen	Kansen voor verbreden met een specifieke functiemenging aanvullend op huidige mix met dienstverlening op gebied van zorg en medische handel.

Maastricht-West

LOCATIE	GROOT (bruto)	PROFIEL	STRATEGIE	BIJZONDERHEDEN
10. Klinkers-terrein	Ca. 8 hectare	Industrieel gezoneerd bedrijvenpark	Consolideren	Bedrijfslocatie Klinkers BV
11. Bosscherveld	ca. 65 hectare	Industrieel gezoneerd bedrijvenpark met deels een stedelijke werklocatie en het Retailpark Belvedere.	Deels consolideren, transformeren en vernieuwen	Van bovenregionale bedrijvigheid tot midden en kleinbedrijf aanwezig. Grootschalige detailhandel op het Retailpark. Kansen voor verbreden met een specifieke functiemenging op stedelijke werklocatie. Via Frontenpark is er een loop- en fietsverbinding met de binnenstad.
12. Boschpoort	ca. 15 hectare	Industrieel gezoneerd bedrijvenpark	Consolideren	Bedrijfslocatie Sappi BV, Wesley Kartonnage KIMA etc.
13. ENCI-terrein	ca. 33 hectare	Industrieel gezoneerd bedrijvenpark en	Deels transformeren	Ontwikkelgebied Mede afhankelijk van nadere

		stedelijke werklocatie, beiden met specifiek profiel. Leegstaande bedrijfshallen en bedrijfskavels beschikbaar	/vernieuwen	studie en marktontwikkelingen is dit een potentiële locatie voor verschillende vormen van ondernemerschap. Kernwoorden zijn: innovatie, recycling, duurzaamheid, natuurbeleving, (re)creatieve en culturele functies en relatie met activiteiten van Enci zelf.
14. Lanakerveld	ca. 45 hectare	Bedrijvenpark met gemengd midden en kleinbedrijf	Consolideren	Zonneweide gecombineerd met gemengd midden en kleinbedrijf. Start uitgifte afhankelijk van marktontwikkelingen.
15. Malberg	ca. 6 hectare	Stedelijke werklocatie	vernieuwen en mogelijk op termijn transformeren	Kansen voor verbreden met een specifieke functiemenging Gebied met een wat lagere kwaliteit met enkele bedrijfswoningen. Afhankelijk van woonprogrammering meedenken aan nieuwe vormen van het gecombineerde werken en wonen.
16. Symfoniesingel	ca. 5 hectare	Stedelijke werklocatie	Vernieuwen	Kansen voor verbreden met een specifieke functiemenging
17. Weustenraad straat	ca. 2 hectare	Stedelijke werklocatie	Vernieuwen	Kansen voor verbreden met een specifieke functiemenging
18. De Hazendans	ca. 1 hectare	Stedelijke werklocatie	Vernieuwen	Kansen voor verbreden met een specifieke functiemenging Een aaneengesloten bebouwing met kwalitatieve uitstraling.

Kantorenlocaties

Maastricht kent in vergelijking met andere gemeenten in Nederland relatief veel kantoren, in totaal zo'n 575.000 m², waarvan op dit moment zo'n 10 procent leeg staat voor verhuur. Het merendeel van de kantoorlocaties is gelegen in of nabij de binnenstad, met slechts een klein deel aan de randen van de stad. Ze zijn te verdelen in clusters met kennisintensieve bedrijvigheid, stedelijke kantorenlocatie topsegment en overige reguliere kantorenlocaties. De leegstand is de afgelopen jaren gedaald naar circa 10%. Dit is veroorzaakt door meer verhuur van m² aan kantoorruimten, maar ook door sloop en transformaties naar andere functies zoals maatschappelijke zorg en woonfuncties (Bron: Dynamisch sprekende cijfers, Jaarverslag Bedrijfscontactpunt 2019).

De huidige kantorenmarkt kenmerkt zich voornamelijk door een vervangingsmarkt die moet kunnen uitbreiden en innoveren. Daarom blijft hier de vraag in hoeverre er in de toekomst behoefte is aan een toename of wijziging van de kantorenvorraad. Welnu, de vraag is verschoven naar een groeiend aandeel kleinschalige en middelgrote kantoorgebruikers en naar flexkantoren. Dit lijkt een structureel karakter te hebben, ook omdat er landelijk sprake is van een blijvende afname van kantoorwerkers. De huidige voorraad op de kantorenmarkt is in aantal m² dan ook in Maastricht voldoende aanwezig. De vraag is echter of het aanbod kwalitatief nog voldoende aansluit bij de huidige en toekomstige vraag. Het is daarom belangrijk om te komen tot een goed voorraadbeleid met kantoren die voldoen aan de marktvraag en werken aan evenwicht in de kantorenmarkt. Samen met marktpartijen kan worden ingeschat of sprake is van een kansrijk, kanshebbend of kansarm vastgoed.

Binnen de kantorenmarkt is sprake van trends die niet altijd passen in de huidige kantorenvorraad. Zoals het steeds meer werken in 'open vloeren' met centrale ontmoetingsplekken in de gebouwen. Het kantoor is steeds vaker een merk geworden met niet alleen een plek om te werken maar met een community waar je bij wilt horen. Dit vindt plaats in zogenoemde co-workingplaces, startups, incubators en bedrijfsverzamelgebouwen. Ook innovatieve grotere kantoren zetten hun deuren open voor *entrepreneurs*. Ook zijn er ontwikkelingen van Medtech-ondernemers die groeien vanuit een incubator naar een grotere kantoorachtige bedrijfsruimte voor productieactiviteiten. Een actieve kantorenstrategie is daarom gewenst, waarbij we specifiek de kantorenmarktvraag met zijn eigen specifieke trends en ontwikkelingen willen faciliteren en daarnaast blijven inspelen op transformatie van leegstaande kantoorgebouwen naar andere functies.

Evenwicht zoeken in de kantorenmarkt betekent onder meer vraaggericht inspelen op de markt en verouderde kantoren waar mogelijk en nodig te verduurzamen, transformeren of slopen. Hierbij gaat de voorkeur uit naar hergebruik en verduurzaming van leegstaande kantoorpanden, maar zal het soms toch nodig zijn om moderne duurzame nieuwe kantoorgebouwen toe te voegen. Bij het vraaggericht inspelen op de markt zal rekening moeten worden gehouden met de wensen van de ondernemers. Er is meer vraag naar kleinere kantoorruimten en flexkantoorruimten dan naar grotere kantoren.. Met een voorkeur voor locaties in binnensteden met goede ontsluitings- en parkeermogelijkheden (zowel voor openbaar vervoer als de auto) en een mix van functies in de directe omgeving. Daarbij is er veel vraag naar duurzame en efficiënte gebouwen waarin men zich als bedrijf goed kan profileren.

De energietransitie raakt ook de kantorenmarkt. Vanaf 1 oktober 2018 geldt de nieuwe en vergaande verplichting dat kantoren minimaal energielabel C moeten hebben om per 2023 nog als kantoor gebruikt te mogen worden. Concrete besparingsmaatregelen moeten eigenaren stimuleren om maatregelen te nemen die leiden tot een zodanige verlaging dat de energierekening, dat deze binnen vijf jaar weer is terugverdiend.

Aan de hand van de Structuurvisie Ruimtelijke Economie Zuid-Limburg (SVREZL), bijbehorende evaluatie in 2021, de provinciale monitoring en algemene trends en ontwikkelingen in de kantorenmarkt, worden locaties en uitgangspunten geformuleerd over zaken als programmering en benodigde kwaliteitsimpulsen. Voor de kantorenmarkt kan dit resulteren in een kantorenstrategie waarin voor Maastricht kan worden opgenomen; het prioriteren van nieuwbouwlocaties, het stimuleren van transformatie, herbestemming, sloopmaatregelen, meer mogelijkheden voor kleinschalige kantoren en nieuwe samenwerkingen met een faciliterende rol voor de gemeente. Voorlopig wordt terughoudend omgegaan met het verlenen van vergunningen voor kantoren bij strijd met bestemmingsplannen. Dit betekent dat ondernemers die een locatie zoeken op de kantorenmarkt in Maastricht primair terecht kunnen in diverse leegstaande kantoren en daarvoor bestemde kavels.

Overzicht kantorenlocaties

Locatie	Strategie
Binnenstad	Consolideren en vernieuwen: Als kantoorconcentratiegebied stimuleren tot vestiging van kantoren en mogelijk ook transformatie met centrumfuncties in de dynamische en levendige gebieden.
Randwyck-Noord	Consolideren en vernieuwen: Als kantoorconcentratiegebied stimuleren tot vestiging van kantoren en mogelijk ook transformatie ter ontwikkeling en versterking van de Brighthlands Maastricht Health Campus.
De Groene Loper	Consolideren en vernieuwen: Topsegment van kantoren en/of andere passende bedrijvigheid faciliteren op zichtlocaties aan de koppen van de A2-traverse.
Geusselt Businesspark	Vernieuwen: Profileren voor topsegment van kantoren.

Consolideren:

Behoud van huidige positie en faciliteren met kantoorinvulling.

Vernieuwen:

Naast het faciliteren van bestaande kantoren is hier een specifieke bredere functiemenging mogelijk. Denk aan andere centrumfuncties, themagerichte invulling van gebied of nieuwe werkconcepten/ woonwerkconcepten.

4.2: Cultuur

1. Inleiding

Maastricht is een echte cultuurstad, volgens de Atlas voor Gemeenten (2018) zelfs de tweede monumenten- en cultuurstad van Nederland, na Amsterdam. Maastricht is rijk aan culturele instellingen en het cultureel ondernemerschap groeit. Er is ook een breed aanbod aan kunst- en cultuuropleidingen en verenigingen en maatschappelijke initiatieven die bijdragen aan de cultuurparticipatie van bewoners en andere gebruikers van Maastricht. Als één van de negen culturele brandpunten van Nederland heeft Maastricht niet alleen een grote aantrekkingskracht op kunstenaars, studenten en creatieve professionals, maar ook op toekomstige bewoners, werkers en bezoekers. Juist de uitwisseling tussen cultuur, economie, onderwijs, maatschappelijke participatie en gebiedsontwikkeling maakt van Maastricht een cultuurstad. Cultuur is daarmee van grote betekenis voor de sociaaleconomische vitaliteit van Maastricht.

Maastricht heeft als een van de negen culturele brandpunten in het land een bijzondere verantwoordelijkheid voor de professionele kunsten. Niet alleen als hoofdstad van de provincie, maar ook voor haar eigen inwoners en bezoekers, die mede vanwege het hoogwaardig cultureel aanbod graag in Maastricht wonen, werken en ontspannen.

Maastricht heeft bovendien een bijzondere opdracht om de volle diversiteit van de bevolking te betrekken bij cultuur. Dit werkt het beste door juist die groepen, die afstand ervaren ten opzichte van bestaande voorzieningen in de gelegenheid te stellen om zelf cultureel actief te worden en in door hen zelf gekozen vormen hun verhaal te vertellen, zich te uiten.

Dus:

Wat Cultuur Maastricht brengt aan aantrekkelijkheid, zingeving, inspiratie, sociale samenhang, economische en intrinsieke waarde is voor Maastricht als gastvrije onbegrensde internationale stad zo belangrijk, dat Maastricht ruim baan geeft aan alle makers van cultuur. Of ze nu professioneel zijn of niet, of ze nu gevestigd zijn of startend.

Cultuur maakt Maastricht en Maastricht maakt cultuur. Daarom koesteren we de bestaande en stimuleren we de nieuwe culturen. Om uiteindelijk iedereen in Maastricht gelegenheid te bieden om cultuur te maken én mee te maken.

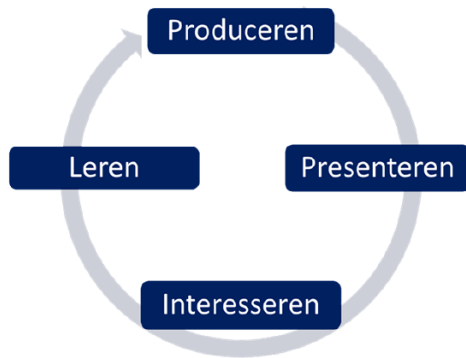
2. Rol gemeente

We koesteren bestaande en stimuleren nieuwe culturen door:

- het faciliteren van (liefst alle) inwoners van de stad in het zich kunnen uiten van, in het betrokken zijn op de ander. Iedereen heeft zijn eigen verhaal (te vertellen) en verhalen zorgen voor verbinding tussen mensen
- het realiseren van stedelijke dynamiek in al zijn uitgangsvormen.

3. Ruimte geven en ruimte laten

Cultuur is dus een veelomvattend begrip dat vele vormen kent. Het is daarom lastig te definiëren in ruimtebeslag en ook niet altijd precies op de kaart van Maastricht aan te wijzen. Het gaat vooral om ruimte geven en ruimte laten voor cultuur. Om een poging te doen om cultuur ruimtelijk te vertalen maken we gebruik van de onderstaande cirkel.

De culturele keten kan worden voorgesteld als een cirkel, waarbij je kan zeggen dat iedere kennismaking met cultuur begint met een presentatie, die interesse oproept. Al dan niet als gevolg van bewuste interventies, lessen, inleidingen, rondleidingen of andere uitingen. Vervolgens kan van daaruit de motivatie om te leren gevoed worden, wat dan op enig moment tot presentatie kan leiden en dan is de cirkel weer rond.

Omdat Maastricht concentreert op maken, **producersen**, door professionals en door de eigen bevolking, investeert de stad in de top van deze cirkel. Dit producersen vindt met name plaats bij de professionele voorzieningen. Anno 2019 zijn dat bijvoorbeeld de Toneelgroep Maastricht en de Jan van Eyck Academie en op buurtniveau vooral de atelierpanden van Stichting Ateliers Maastricht en culturele broedplaatsen. Bij voorkeur vindt het op buurtniveau plaats in de ontmoetingsgebieden en aan de levendige routes.

De 'verhalen' die professionals en amateurs, gevestigd of startend, hebben 'gemaakt' worden vervolgens op vele plekken gepresenteerd in de stad. Het **presenteren** van de verhalen die een groter publiek trekken vindt bij voorkeur plaats bij de centrale professionele voorzieningen. Anno 2019 zijn dat bijvoorbeeld het Theater aan het Vrijthof, Marres, de Muziekgieterij en het Bonenfantenmuseum. Andere verhalen worden gepresenteerd op buurtniveau in onder andere de ontmoetingscentra, culturele broedplaatsen en huiskamers waarbij presenteren meer samenvalt met ontmoeten en ontspannen. Bij voorkeur vindt het op buurtniveau plaats in de ontmoetingsgebieden en aan de levendige routes. Bovendien worden vele verhalen gepresenteerd in de vorm van culturele evenementen in gebouwen en openbare ruimten, zowel in het hart van de stedelijke dynamiek als daarbuiten.

Het presenteren in Maastricht wordt zodanig georganiseerd dat het optimaal leidt tot **interesse en inspiratie**. Dit interesseren vindt plaats bij laagdrempelige voorzieningen. Anno 2019 is dat bijvoorbeeld in Centre Ceramique maar ook op diverse plekken binnen of buiten het stedelijk gebied die je niet of moeilijk kunt organiseren. Dit kunnen plekken in de openbare ruimte zijn maar ook tijdelijke kunstwerken in gebouwen. Anno 2019 vindt dit bijvoorbeeld plaats in de Sphinxpassage in het Eiffel gebouw en in het stadspark, maar ook bijvoorbeeld met een videokunsttentoonstelling. Op buurtniveau vinden deze activiteiten bij voorkeur plaats in de ontmoetingsgebieden en aan de levendige routes.

Als inwoners en bezoekers geïnteresseerd en geïnspireerd worden, kan de wens ontstaan om vaardigheden te **leren** om zelf hun eigen ‘verhaal’ te presenteren. Dat noemen we cultuurparticipatie, ook maken en produceren dus. Dat verrijkt de samenleving, vergroot de uitdrukkingsvaardigheid en de mogelijkheden om naar elkaar te luisteren en te verstaan. Dit leren vindt plaats bij de professionele voorzieningen. Anno 2019 vindt dit plaats bijvoorbeeld bij het nagenoeg complete kunstvakonderwijs en bij de Jan Van Eyck Academie. Ook op buurtniveau vindt dit leren plaats in bijvoorbeeld de atelierpanden en de culturele broedplaatsen aan de hand van het ‘gildeprincipe’, waarbij de jonge generatie onder de hoede wordt genomen van de oude generatie in de zogeheten gildes. Kennis en ervaring wordt uitgewisseld in de gildes en de jonge generatie wordt door de sector zelf opgeleid en leert een vak.

Waar kansen ontstaan om bovengenoemde activiteiten (produceren, presenteren, interesseren en leren) samen te brengen, moeten we die benutten. Een concrete kans doet zich voor in het Sphinxkwartier, dat zich uitstekend leent voor een concentratie van culturele functies. Deze unieke locatie kan bijdragen aan de kwalitatieve en kwantitatieve groei en ontwikkeling van Maastricht als Cultuurstad en tegelijkertijd van een nog grotere betekenis zijn voor de stad en regio voor een langere termijn. Een andere kans die in dit verband genoemd moet worden is leegstand. Leegstand wordt vanuit het ruimtelijk oogpunt gezien als een probleem maar is voor culturele initiatieven een kans om zich te ontplooiën en waarde toe te voegen aan de stedelijke dynamiek. Zoals uit de praktijk is gebleken kunnen deze plekken gebieden ‘opladen’. Daarvoor zijn goedkope plekken nodig en een open blik voor brede waardecreatie in de stad, met oog voor maatschappelijke en culturele dynamiek dat moeilijk in euro’s is uit te drukken.

4. Ordeningsprincipes

Naast het historisch centrum - met een rijke mix aan cultuur en erfgoed functies – zetten we in op twee gebieden waar cultuur in al haar verschijningsvormen (produceren, presenteren, interesseren en leren) kan concentreren en de gewenste stedelijke dynamiek bepaalt. Dit betreft het Sphinxkwartier en Céramique.

Voor toevoeging van nieuwe of verplaatsing van bestaande, grootschalige initiatieven met een publiekaantrekkelijke functie (zoals musea of culturele instellingen) zetten we bij voorkeur in op de dynamische centra of de levendige gebieden (zie ook de beschrijving van de gebiedsprofielen in deel 1 van de Omgevingsvisie). Uitzonderingen zijn mogelijk binnen het stedelijk gebied, in het bijzonder als het een leegstaand monumentaal of beeldbepalend pand betreft dat wacht op een nieuwe bestemming. Hier kan gemotiveerd van worden afgeweken.

Voor kleinschalige en/of tijdelijke initiatieven is meer flexibiliteit gewenst. Initiatieven die bijdragen aan een inclusieve samenleving en/of het stimuleren van meer beleving en ontmoeting, kunnen ook in woonbuurten plaatsvinden. Bij voorkeur vinden dit soort initiatieven in buurten plaats in de ontmoetingsgebieden en aan de levendige routes. Hier kan gemotiveerd van worden afgeweken, waarbij altijd rekening moet worden gehouden met de woonfunctie van buurten.

4.3: Sociaal

1. Inleiding

In het kader van de Omgevingswet worden niet alleen ruimtelijke aspecten in de Omgevingsvisie meegenomen. Ook opgaven en ambities vanuit het economisch en sociaal domein komen aan bod. In dit hoofdstuk gaan we nader in op het thema sociaal en hieraan gerelateerde onderwerpen zoals eenzaamheid, armoede, toenemende maatschappelijke tegenstellingen, huisvesting van kwetsbare groepen en veiligheidsbeleving. In de Omgevingsvisie wordt er geen specifiek beleid gemaakt of vastgelegd voor deze onderwerpen omdat vanuit een integraal perspectief verbanden worden gelegd tussen verschillende sectoren en disciplines. In deel 1 van de Omgevingsvisie worden toekomstige ontwikkelingen en ingrepen in het fysieke domein vanuit de samenhang en met betekenis voor het sociale domein beschreven. In dit hoofdstuk worden de wensen vanuit het sociaal perspectief voor de inrichting van de fysieke leefomgeving beschreven.

Voor dit hoofdstuk wordt het sociaal domein ingedeeld in gemeenschappelijke en individuele voorzieningen. Voorbeelden van individuele voorzieningen zijn jeugdhulp zoals pleegzorg, dyslexiebehandeling en crisishulp, passend onderwijs en leerlingen vervoer, WMO individuele voorzieningen, de participatiewet waarbij mensen begeleid worden naar passend werk en schuldhulpverlening. De relatie met het ruimtelijk domein is bij de individuele voorzieningen doorgaans beperkt. Om die reden gaat de Omgevingsvisie hier alleen op hoofdlijnen op in.

Voor de gemeenschappelijke voorzieningenstructuur ten behoeve van onderwijs, welzijn en zorg, sport en recreatie en gezondheid is dat anders. Voor de gemeenschappelijke voorzieningen kiest de gemeente voor een strategie van 'sturen en volgen'. We *sturen* op een optimale voorzieningenstructuur zoveel als mogelijk gekoppeld aan ontmoetingsplekken in de stad, waardoor een evenwichtige spreiding gegarandeerd blijft. Daarnaast *volgen* we initiatieven uit de markt en samenleving die bijdragen aan een sociaal, gezond en leefbaar Maastricht, zonder daarbij afbreuk te doen aan de optimale voorzieningenstructuur. Initiatieven die een bijdrage leveren aan meer sociale cohesie, verbinding van doelgroepen, welzijn van mensen en een gezondere en veiligere buurt, worden omarmd.

2. Transformatie sociaal domein

Het sociaal domein stelt de mens centraal. In de *Toekomstagenda Sociaal Domein Maastricht-Heuvelland* is als ambitie opgenomen dat in 2022 de inwoners van Maastricht-Heuvelland gezond en veilig opgroeien en oud worden, hun talenten blijvend ontwikkelen en naar vermogen meedoen in onze samenleving. Ze zijn zo veel mogelijk zelfredzaam en voelen zich bij elkaar betrokken. Onze regio biedt de mogelijkheden aan haar inwoners om collectief en individueel tot ontplooiing te komen, zodat haast iedereen zodra hij/zij volwassen is in zijn/haar eigen onderhoud en inkomen kan voorzien.

Binnen het sociaal domein vindt sinds 2015 een enorme transformatie plaats naar aanleiding van de drie decentralisaties; WMO, Jeugdwet en Participatiewet. De transformatie is het proces dat:

- erop gericht is om iedereen in de samenleving ongeacht leeftijd, afkomst, sociale omstandigheden of beperking in staat te stellen mee te doen;
- uitgaat van de kracht van mensen en de mens centraal zet op het moment dat deze niet (geheel) in staat is om zelfstandig deel te nemen aan de samenleving; en
- gebaseerd is op het verbinden van en het vertrouwen op de kwaliteiten van inwoners en professionals. Dit vraagt om een beduidende vermindering van bureaucratie.
- met minder middelen meer moet worden bereikt.

De transformatie van de samenleving vraagt van de gemeenten dat er ruimte wordt gemaakt voor initiatieven en experimenten die gericht zijn op burgerkracht en werkwijzen die aansluiten op wat mensen met een ondersteuningsbehoefte zelf al kunnen, graag willen en nodig hebben. We nodigen inwoners en professionals uit om met zulke initiatieven en experimenten te komen en deze waarderen, stimuleren, faciliteren en verbinden.

3. Analyse, trends en ontwikkelingen

De transformatie vindt plaats binnen een brede context. Hierbij worden de beleidskaders WMO, Participatiewet en Jeugdwet onderling verbonden met beleidskaders voor volksgezondheid, vrijwilligerswerk, passend onderwijs en ruimtelijke ontwikkeling. Hierbij worden ook thema's als armoedebestrijding, sporten en bewegen, verenigingen en het gemeenschapsleven meegenomen.

Volksgezondheid

Er bestaat een duidelijke relatie, een inhoudelijke aansluiting en soms overlap tussen de zorgtaken uit de Wet Publieke Gezondheid (WPG) en de doelstellingen van bijvoorbeeld de WMO. De WPG regelt vooral het preventiebeleid gericht op een gezonde leefstijl en versterking van de positieve gezondheid. Het beleid dat we als gemeenten op het gebied van de WPG voeren en de afspraken die we in dat kader maken met maatschappelijke partners moeten daarom in samenhang gezien worden met de doelen van het transformatieproces.

Uitgangspunt voor het beleid is het concept Positieve Gezondheid. In dit concept wordt gezondheid niet meer gezien als de af- of aanwezigheid van ziekte, maar als het vermogen van mensen om met de fysieke, emotionele en sociale levensuitdagingen om te gaan en zoveel mogelijk eigen regie te voeren. In deze visie is gezondheid niet langer meer strikt het domein van de zorgprofessionals, maar van ons allemaal. Positieve gezondheidsbenadering met 'wonen, werken, leven in balans' als kernwaarde bij een nieuw gezondheidsbeleid, plannen en projecten. Participatie van doelgroepen is daarbij vertrekpunt.

Stimuleren van vrijwilligerswerk

Vrijwilligers dragen bij aan de ondersteuning van mensen in het normale leven, los van indicaties, protocollen en bureaucratische regels. Ze leveren een grote bijdrage aan de kwaliteit van leven van onze inwoners. De belangrijkste uitdaging is om actieve bewoners en vrijwilligersorganisaties meer met elkaar in contact te brengen en meer te verbinden met de professionele inzet in de buurten. Het beleid op het gebied van werk en inkomen moet zo zijn vormgegeven dat dit een versterkend effect heeft op de participatie en burgerkracht van onze inwoners.

Langer zelfstandig thuis wonen

De WMO heeft onder meer als doel betere en thuis nabije ondersteuning te organiseren zodat inwoners langer zelfstandig thuis kunnen blijven wonen en meer kunnen mee doen in de maatschappij. Of mensen langer zelfstandig kunnen blijven wonen, wordt mede bepaald door hun (positieve) gezondheidssituatie: hun vermogen om zich aan te passen aan de fysieke, emotionele en sociale uitdagingen van het leven en de mate waarin ze in staat zijn om regie te voeren over hun eigen leven. Daar waar deze regievoering niet voldoende lukt blijft ondersteuning geboden.

Langer zelfstandig thuis wonen mogelijk maken, vraagt dus om voldoende senioren- en levensloopbestendige woningen, zodat de woning al (grotendeels) aangepast is op de beperkingen. Ook een openbare ruimte die makkelijk toegankelijk is voor mensen met een beperking conform het VN verdrag voor mensen met een beperking, een optimale voorzieningenstructuur en aanwezigheid van zorg en ondersteuning (zowel formeel) draagt bij aan het vermogen van mensen om langer thuis te kunnen blijven wonen. De ingezette extramuralisatie maakt al deze aspecten extra van belang,

In de Woonvisie 2018 is bovenstaande vertaald naar de volgende beleidsdoelen:

- ondersteuning van bewoners die langer zelfstandig thuis willen blijven wonen,
- vraag naar en aanbod van betaalbare rollator- en rolstoelgeschikte woningen moet in evenwicht zijn,
- bevorderen van de doorstroom van mensen met een Wmo-indicatie naar zorggeschikte woningen,
- het informeren over en faciliteren/stimuleren van innovatieve oplossingen die zich bevinden tussen wonen in een zorginstelling en thuis blijven wonen (geclusterd verzorgd wonen).
- doorstroom verbeteren vanuit de intramurale maatschappelijke zorg naar zelfstandig wonen,
- vanuit woonbeleid een bijdrage leveren aan het bevorderen van de veiligheidsbeleving in de wijken.

Armoedebestrijding

Armoede is meer dan een inkomensvraagstuk. Het is een complex verschijnsel met veelal samenhangende dimensies: inkomen, maatschappelijke participatie, opleiding, gezondheid, zelfredzaamheid, wonen en leefomgeving. Er zijn verschillende redenen waarom iemand in de armoede terecht kan komen. Zowel persoonlijke, sociale, maatschappelijke als economische oorzaken spelen een rol. Als je in de armoede zit, zijn er weer veel verschillende factoren die op elkaar inwerken, waardoor het heel lastig is om weer uit de armoede te komen. Armoede wordt dan een vicieuze cirkel en het doorbreken van die vicieuze cirkel kunnen we niet alleen. Het is niet mogelijk het vraagstuk met één beleidsmaatregel of met één partij in één keer op te lossen en integraal werken is daarom heel belangrijk.

We moeten ons echter ook realiseren dat niet iedereen in armoede ook ongezond leeft of klachten heeft. Er zijn ook mensen die zich prima redden. Toch heeft armoede negatieve effecten op mensen en de samenleving als geheel. Cruciaal daarbij is de schaamte die vaak gepaard gaat met armoede. Veel mensen vinden het moeilijk om over armoede of geldzorgen te praten. Dat kan ertoe leiden dat ze te lang wacht met het vragen om hulp, zodat de (schulden)problemen al geëscaleerd zijn. Daarom is preventie en vroeg signalering een belangrijk onderdeel van de aanpak van armoede.

Sporten en bewegen: naar een beweegvriendelijke omgeving (BVO)

Sporten en bewegen heeft een positief effect op een aantal terreinen: het zorgt voor een gezonde levensstijl en daarmee heeft het op langere termijn een preventief effect. Een ander aspect van sport en bewegen is het sociale contact; het versterkt iemands sociale netwerk. Veel vrijwilligers zijn actief in het sportverenigingsleven. We willen bereiken dat meer mensen (met en zonder beperking) zoveel mogelijk 'normaal' mee kunnen doen en deel kunnen nemen aan het 'reguliere' aanbod van sportclubs. Goede voorbeeldprojecten zijn de 'Vrijtijdscoach' waarbij jeugdigen uit de jeugdhulp worden geholpen om door te stromen naar vrijwilligersorganisaties en een sportproject in Heugem dat zich richt op mensen met een beperking te laten sporten in de reguliere sportomgeving. Daarbij zien we een verschuiving optreden van meer mensen die bewegen en sporten in de openbare ruimte en een afname van het aantal leden bij sportverenigingen. Stimuleren van individuele of collectieve beoefening van sport of bewegen is de opgave.

Verenigingen en gemeenschapsleven

Verenigingen en gemeenschapsleven leveren een belangrijke bijdrage aan sociale samenhang en leefbaarheid in onze stad en aan de opsporing en bestrijding van eenzaamheid. Onze gemeente kent bovendien de nodige verenigingen die op zorg en ondersteuning van kwetsbare burgers gericht zijn. Enerzijds liggen er kansen: we willen bereiken dat meer mensen (met en zonder beperking) zoveel mogelijk 'normaal' mee kunnen doen en deel kunnen nemen aan het 'reguliere' aanbod van verenigingen en aan andere vrijetijdsactiviteiten in de buurt. Anderzijds zijn er bedreigingen: al jaren

loopt het aantal leden van verenigingen terug en neemt de individualisering van de samenleving toe. Een aantrekkelijke fysiek leefomgeving kan echter uitnodigend werken om mensen formeel en informeel gebruik te laten maken van de openbare ruimte voor activiteiten op het gebied van bijvoorbeeld bewegen, sporten en cultuurparticipatie.

Passend onderwijs

Sinds 1 augustus 2014 zijn schoolbesturen ervoor verantwoordelijk dat alle leerlingen die extra ondersteuning nodig hebben, een passend onderwijsaanbod krijgen. Daarvoor werken reguliere en speciale scholen samen in regionale samenwerkingsverbanden met als doel een zo passend mogelijk onderwijsprogramma voor alle leerlingen te bieden. De transitie is gericht op meer inclusie en zo thuisnabij mogelijk onderwijs en het daartoe versterken van de basisondersteuning. Afstemming en samenwerking tussen onderwijs en gemeenten is daarvoor zeer belangrijk. Gemeenten hebben namelijk taken die van belang zijn voor het realiseren van passend onderwijs, zoals de brede jeugdzorg, WMO, Participatie, het leerlingenvervoer, onderwijshuisvesting en leerplicht/RMC. Door goede afspraken te maken, kan ondersteuning vanuit de gedachte “één kind, één plan” worden gerealiseerd en wordt versnippering voorkomen. Hiertoe voeren gemeenten en schoolbesturen bestuurlijk een ‘Op Overeenstemming Gericht Overlegt (OOGO)’.

4. Beleidsdoelstellingen

De volgende vier beleidsdoelstellingen worden centraal gesteld vanuit het sociaal domein in relatie tot de fysieke leefomgeving en de toekomstige werkwijze van de gemeente Maastricht.

1. De individuele kracht in de samenleving wordt versterkt

In de toekomst zullen we vaker vertrouwen op het vermogen van mensen om hun eigen problemen op te lossen. Dat zullen we stimuleren en dat verwachten we ook van onze inwoners. Als we meer inzetten op zelf- en samenredzaamheid van mensen zelf, is het van belang dat professionals niet alleen met elkaar samenwerken maar vooral in toenemende mate met de (kwetsbare) burger en het netwerk van mensen om hem of haar heen. Het is zeker geen vanzelfsprekendheid dat iedere inwoner de betrokkenheid en zelfredzaamheid toont of kan tonen. De fysieke leefomgeving moet zodanig zijn ingericht dat deze zelf- en samenredzaamheid optimaal gefaciliteerd wordt, met name voor kwetsbare doelgroepen zoals ouderen en mensen met een beperking. De nabijheid en toegankelijkheid van voorzieningen, levensbestendige woningen en mogelijkheden voor sociale contacten in de nabijheid zijn hierbij van groot belang.

2. De collectieve eigen kracht in de samenleving wordt versterkt

Het versterken van de collectieve eigen kracht in de samenleving gaat over het mogelijk maken van burgerinitiatieven en maatschappelijk verantwoord ondernemen. Het gaat uit van wat mensen zelf willen en kunnen bijdragen aan hun (directe) omgeving. Deze initiatieven overstijgen het persoonlijk belang en dragen bij aan publieke doelen en een meer inclusieve samenleving. Voor de realisatie van dit doel zijn in eerste instantie de inwoners van onze stad en regio zelf aan zet. We ondersteunen ze eventueel bij het leggen van verbindingen met bedrijven en maatschappelijke organisaties.

Algemene voorzieningen in buurten, kernen en dorpen kunnen voor veel mensen ondersteuning bieden, niet alleen bij het versterken van hun zelfredzaamheid maar ook het stimuleren van participatie. Er zijn in Maastricht heel wat burgerinitiatieven bekend die als algemene voorziening kunnen worden aangemerkt. Deze initiatieven draaien vaak op enthousiaste vrijwilligers die op die manier van onschatbare waarde zijn voor hun directe omgeving en de stad. Wanneer algemene voorzieningen van mensen zelf zijn, plus goed bereikbaar en vindbaar, zullen mensen hier gebruik van maken. Als gemeenten stimuleren we dit soort initiatieven, ondersteunen we ze waar nodig en verbinden we ze met andere initiatieven of organisaties indien wenselijk. Dit doen we samen met inwoners, al dan niet georganiseerd.

We maken werk van het onder de aandacht brengen en op praktische wijze waarderen van de mooie burgerinitiatieven die we al kennen. Door onderlinge uitwisselingen te faciliteren leggen we verbindingen en maken we doorontwikkeling mogelijk. We nodigen inwoners en bedrijven uit om te komen met goede ideeën en creëren vervolgens de ruimte voor de initiatiefnemers om deze ideeën te implementeren. We stimuleren en ondersteunen de vrijwillige inzet van onze inwoners. Alleen als we het echt nodig vinden, organiseren we zelf aanvullende algemene voorzieningen of stimuleren we dat partners of vrijwilligers dit doen.

3. In onze samenleving staan de burger en zijn of haar directe omgeving centraal, niet het systeem

Als inwoners zelf iets organiseren, volgen ze niet de structuren en scheidslijnen die de huidige verzorgingsstaat karakteriseren. Een ééndimensionale, sectorale benadering doet zich in het dagelijks leven immers niet voor. Daar gelden veel sterker de onderlinge verwevenheid van problemen en capaciteiten. Als gemeente hanteren we daarom in de toekomst een meer gebiedsgerichte benadering, waarbij de burger en zijn of haar directe omgeving centraal staat in plaats van een afzonderlijke beleidssector. Per gebied wordt afgewogen welke opgaven en kansen echt prioriteit krijgen en de meeste meerwaarde opleveren voor de mensen die er wonen. Dat kunnen opgaven uit het fysieke, sociale en/of economische domein zijn. Maar als gemeente gaan we meer als één overheid functioneren.

4. We werken aan een inclusieve samenleving waarin iedere inwoner gelijkwaardig mee kan doen

We blijven mensen ondersteunen die tijdelijk of permanent geen regie over hun eigen leven kunnen voeren en/of een chronische beperking hebben. In een inclusieve kan iedere inwoner gelijkwaardig mee kan doen. In clubs en verenigingen, op school, op het werk of in de buurt. Uit verhalen van mensen met een beperking blijkt er op tal van gebieden in het leven nog drempels zijn die het meedoen in de weg staat. Drempels zijn er op vele gebieden. Denk aan de fysieke omgeving, de gemeentelijke organisatie, toegankelijkheid publieke gebouwen, het onderwijs, de arbeidsmarkt, het (openbaar) vervoer. Maar het kan ook gaan om de toegang tot informatie, de manier van communicatie en bejegening. Samen met inwoners, ondernemers en maatschappelijke organisaties geven we vorm aan die inclusieve samenleving. Het in 2016 geratificeerde VN-verdrag Handicap is hiervoor een belangrijke aanleiding. Dit betekent concreet dat de rechten op meedoen van mensen met een beperking nu ook wettelijk zijn vastgelegd per 1 januari 2017.

5. Ordeningsprincipes

De beleidsdoelstellingen worden vertaald naar ordeningsprincipes die gehanteerd worden voor het behouden, herschikken of faciliteren van bestaande of nieuwe initiatieven die cruciaal zijn vanuit sociaal perspectief. Deels zijn deze ook beschreven in deel 1 van de Omgevingsvisie. In deze paragraaf benoemen we een aantal cruciale principes waarbij nadere toelichting gewenst is, aanvullend op deel 1. Thematische deelnota's die in het verleden zijn vastgesteld dienen hierbij als uitgangspunt. Daarnaast worden in deze Omgevingsvisie vanuit de integrale afstemming bestaande of nieuwe principes benoemd, die onder andere in actuele of toekomstige dossiers wat betreft huisvesting van (maatschappelijke) voorzieningen gehanteerd worden.

1. Spreiding van ontmoetingsplekken en voorzieningen

Gemeenschappelijke voorzieningen spelen niet alleen een belangrijke rol in het leven van de individuele inwoners van onze stad. Ze zijn ook belangrijk voor de sociale cohesie in buurten. Aantrekkelijke ontmoetingsplekken vormen het cement van de sociale structuren. Vanuit de parochiële structuur van de stad is een voorzieningennetwerk ontstaan, waardoor in iedere buurt een school, een gemeenschapshuis, een huisarts, een sportvoorziening, een harmonie en/of andere publiek aantrekkende functies gerealiseerd werd. Al deze ontmoetingsplekken, gerealiseerd voor de toenmalige parochies van zes- à zevenduizend bewoners, vragen ruimte. De huidige spreiding van

voorzieningen in Maastricht staat echter onder druk vanwege demografische ontwikkeling, wijzigende leefstijlen en bevolkingssamenstelling van buurten.

We zetten in op een strategie gebaseerd op 'sturen en volgen';

Sturen: de ambitie blijft om de spreiding van ontmoetingsplekken en voorzieningen in stand te houden, zonder daarbij de (economische) duurzaamheid en lange termijn ontwikkelingen uit het oog te verliezen. Deze plekken liggen zoveel mogelijk evenwichtig verspreid over de stad, aansluitend bij en inspeland op wensen, behoeften en gedragspatronen van burgers en organisatie. Als gemeente sturen we hierop. Voorzieningen worden waar mogelijk (en zinvol) geclusterd rondom ontmoetingsplekken waardoor deze van elkaars nabijheid kunnen profiteren en elkaar kunnen versterken. Het bredere aanbod van verschillende functies versterkt de mogelijkheid van ontmoeting van bewoners; een belangrijk ingrediënt voor een leefbare stad. Waar mogelijk wordt zoveel mogelijk gebruik gemaakt van de bestaande voorzieningen en ontmoetingsplekken. De bestaande infrastructuur biedt een goed netwerk waarop kan worden voortgeborduurd.

Volgen: naast de centrale ontmoetingsplekken en meer formele, grootschalige voorzieningen, hebben specifieke buurten en/of doelgroepen behoefte aan meer nabije, kleinere en flexibele voorzieningen. Als gemeente volgen en faciliteren we hierbij, zonder daarbij het netwerk van ontmoetingsplekken onder druk te zetten. De huidige praktijk wijst ons ook op de veranderende behoefte aan meer kleinschalige (vaak tijdelijke) en laagdrempelige ontmoetingsvormen in de directe woonomgeving, zoals zogenaamde 'hoeskamer' en 'Buurtbröks'. Deze worden bij voorkeur gesitueerd nabij de centrale ontmoetingsplekken of aan bestaande levendige routes. Maar voor deze kleinschalige initiatieven is altijd maatwerk nodig en kan gemotiveerd hiervan worden afgeweken. We stimuleren namelijk mensen in buurten die zelf initiatief nemen, activiteiten organiseren en daarmee de leefbaarheid en sociale samenhang bevorderen. Maar deze initiatieven dragen ook bij aan buurten waarin bewoners in kwetsbare posities zich veilig en geborgen voelen, doordat er voldoende sociale netwerken en steunstructuren zijn waarop zij kunnen terugvallen. Zo ontstaat er een nog fijnmaziger netwerk van formele en meer informele ontmoetingsplekken, die ontstaat in de dynamiek van een dialoog en geen invulling is van een vooraf getekend patroon.

Bij het sturen op de spreiding van voorzieningen dient de behoefte en het gebruikspatroon van burgers uitgangspunt te zijn. Het is daartoe allereerst van belang om de basisprincipes voor spreiding en clustering te formuleren:

- verspreid over de stad een beperkt aantal grote voorzieningen zoals kwaliteitssportparken, brede scholengemeenschappen en beroepscolleges, grotere winkelcentra of een groot gemeenschapshuis/zalencentrum voor grotere activiteiten: bedrijfsmatig gerund, breed aanbod, hoge kwaliteit. Dit gebeurt in principe door optimale aansluiting bij de bestaande situatie of door uitvoering van reeds geplande ontwikkelingen,
- verspreid over de ontmoetingsplekken op wijkniveau een clustering van verschillende basisvoorzieningen zoals basisscholen/Kindcentra, centrale sport- en speelvoorziening, gezondheidscentra en/of lokale supermarkt,
- een klein aantal kleinschalige, flexibele of specifieke functies, bij voorkeur gesitueerd in de nabijheid van centrale ontmoetingsplekken en/of langs levendige routes, zoals een Buurtbrök of een speciaalzaak,

- zoveel mogelijk combineren en clusteren. Meer voorzieningen bij elkaar stimuleert gebruik (= meer draagvlak voor elke voorziening) en ontmoeting (= herkenbare plekken waar iets gebeurt). Clustering en combineren van functies gebeurt binnen gebouwen alsook gesitueerd rondom een openbare ruimte zoals een plein,
- maatwerk leveren per buurt. De meerwaarde van (nieuwe) voorzieningen en functies is afhankelijk van de behoefte van een buurt en/of doelgroep. En kijk tevens naar wat werkt en wat nodig is; sturen waar nodig, volgen waar dat kan.

2. Onderwijs

Maastricht zet in de toekomst meer in op een kenniseconomie. Om toekomstige en huidige burgers op te leiden om deel te nemen aan deze kenniseconomie, zijn hoogwaardige educatieve voorzieningen nodig. Maastricht als compacte stad kent een compleet en fijnmazig netwerk aan voorzieningen voor: Kinderopvang, Primair Onderwijs, (Voortgezet) Speciaal Onderwijs, Voortgezet onderwijs, Middelbaar Beroeps Onderwijs, Hoger Beroeps Onderwijs en Academisch Onderwijs.

De gemeente speelt een belangrijke rol bij de ruimtelijke aspecten van deze voorzieningen en heeft daarmee invloed op de spreiding van locaties. De rol van de gemeente hierbij is tweeledig.

1. Ten eerste heeft de gemeente een actieve en initiërende rol, zowel vanuit financiering en economisch eigendom van de onderwijsgebouwen (zorgplicht Onderwijshuisvesting PO, VO en SO).
2. Ten tweede is er sprake van een regisserende rol van de gemeente, bijvoorbeeld bij de beoogde krachtenbundeling van educatieve partners in Integrale Kindcentra (Kinderopvang, Jeugdhulp). Maar ook om segregatie tegen te gaan, kansengelijkheid te bevorderen en zorg te dragen dat de gewenste clustering/spreiding van dergelijke voorzieningen bij ontmoetingsplekken in buurten plaatsvinden.

Mede als gevolg van wet- en regelgeving in het onderwijs is er sprake van grote autonomie bij schoolbesturen met een eigen stevige organisatie- en infrastructuur in stad en regio. Hierdoor is een nauwe samenwerking van de gemeente en relatiebeheer met de bevoegde gezagen in het onderwijs nodig, in afstemming met de buurgemeenten. Bijna alle partners die een rol spelen in en om het onderwijsveld vallen onder de regie van de gemeente (welzijn/schoolmaatschappelijk werk, sport, cultuur, natuur en milieu, jeugdhulp, jeugdgezondheid, WMO, participatie). De houders van voorschoolse voorzieningen zijn marktpartijen.

Vanwege de jarenlange ontgroening zijn met name de voorzieningen in het primair, speciaal en voortgezet onderwijs zwaar onder druk komen te staan. Daarnaast blijkt ook uit het huidige leerlingenbestand van de scholen dat het afstandscriterium een steeds geringere rol speelt in het schoolkeuzeproces van de ouders. Een derde ontwikkeling is de toename van het aantal tweeverdienende gezinnen, waardoor er een groeiende behoefte is van ouders aan dag arrangementen voor kinderen.

Herschikking basisonderwijs

In verband met bovengenoemde ontwikkelingen zijn nieuwe criteria voor aard, omvang en bereikbaarheid van de scholen nodig. De gemeente wil op basis daarvan samen met de schoolbesturen proactief herstructureren/sturen om koude sanering van scholen tegen te gaan. Daartoe is in 2015 een Integraal Huisvestingsplan Primair Onderwijs opgesteld, dat in 2019 wordt geactualiseerd. Het aantal basisscholen/Kindcentra zal van de huidige 27 afnemen tot 18-21 Integrale Kindcentra in 2025.

Een proactieve herstructurering van het aantal en de spreiding van voorzieningen moet bijdragen aan een aantal kwaliteitsslagen:

- het verder uitbreiden van zogenoemde 'Integrale Kindcentra' 0-12 jaar (IKC) met ontwikkelingsgerichte dagarrangementen als basis van de pedagogische infrastructuur. In dit concept worden basisscholen en kinderopvang gecombineerd en aangevuld met andere partners;
- scholen integreren/concentreren in IKC's van voldoende robuuste omvang om toenemende segregatie tegen te gaan (max. 30% achterstandsleerlingen per school);
- een groter doelgroepbereik realiseren voor Voor- en Vroegschoolse Educatie (VVE) van nu 50% naar 100% om vroegtijdig taalachterstand aan te pakken;
- voldoen aan de regelgeving passend onderwijs-jeugdhulp door inrichting van maatwerk in zorg in en om de school (vindplaats is werkplaats) waardoor eerder en preventiever gewerkt wordt en meer kinderen met special needs in een reguliere schoolsetting opgevangen kunnen worden (Inclusie); en
- zorg dragen voor een fijnmazige spreiding van het basisonderwijs over de stad met als streven om kinderen zelfstandig naar school te kunnen laten gaan (loop- of fietsafstand), rekening houdend met bovenstaande kwaliteitsslagen en ontgroening.

Orderingsprincipes basisonderwijs

Voor het te actualiseren Integraal Huisvestingsplan (IHP) gelden de volgende orderingsprincipes:

- Integrale Kindcentra moeten groot genoeg zijn om voldoende kwaliteit te bieden en dagarrangementen mogelijk te maken (marktpositie Kinderopvang).
- Indien mogelijk koppelen aan andere jeugdgerelateerde voorzieningen (in gebouw of in nabijheid).
- Onderwijslocaties moeten goed en veilig bereikbaar zijn:
 - o primair onderwijs via veilige loop- en/of fietsroute;
 - o speciaal onderwijs voor zover nodig met leerlingenvervoer.
- Door het strategisch positioneren van Kindcentra in de stad verdere segregatie voorkomen. Voor het functioneren van dagarrangementen/markt en het bestrijden van onderwijsachterstanden is bijvoorbeeld voldoende middenklasse in het voedingsgebied van een IKC nodig.
- Kindcentra bij voorkeur situeren nabij ontmoetingsplekken of aansluiten bij natuurlijke centrale plekken (plekken die nu goed functioneren, met stedenbouwkundige en functionele logica).
- Onderwijslocaties met een stedelijk of regionaal verzorgingsgebied (bijvoorbeeld Islamitische school, PC, vrije school) bij voorkeur positioneren nabij een subcentrum en goed regionaal bereikbaar (niet in woonbuurt in verband met bereikbaarheid/parkeren).
- Indien mogelijk bestaande gebouwen gebruiken en/of leegstaand vastgoed invullen.
- Zorgplicht voor voldoende binnensportmogelijkheid nabij de school en voldoende buitenruimte en groen.
- Indien nieuwbouw moet worden gepleegd, flexibel bouwen. Zowel met het oog op veranderingen van schoolorganisatie (werken we over 20 jaar nog in groepen?) als met het oog op brede ontwikkeling (kindpartners mogelijk in het gebouw) en op duurzaamheid (mogelijkheid van een andere functie indien school alsnog op termijn verdwijnt).
- Stimuleren van het vergroenen van schoolpleinen als aantrekkelijke en klimaatbestendige omgeving.
- De openbare ruimte om de onderwijslocatie inrichten als veilige en gezonde leefomgeving, waarbij lopen en fietsen prioriteit krijgt en voldoende ruimte is voor sport, beweging en groen.

Bij een gewijzigde spreiding op basis van bovenstaande ordeningsprincipes is er binnen een straal van 1000 meter voor vrijwel alle basisschoolleerlingen een school/kind centrum bereikbaar.

Speciaal onderwijs

De ontwikkelingen in het speciaal onderwijs moeten gezien worden vanuit een keuze voor eigenstandige gespecialiseerd onderwijs/zorgaanbod, dan wel geïntegreerd zorgaanbod in het reguliere onderwijs (inclusie). Bestuurlijk is voor de inclusielijn gekozen. Als gevolg van deze keuze kunnen de ruimtelijke consequenties bekeken worden. Ook hier wordt nog een nominale afname van het leerlingenaanbod door ontgroening verwacht. Daarnaast is voor Speciaal (Basis) Onderwijs (SBO) vanuit de gedachte van passend onderwijs de beweging ingezet naar het opnemen van meer leerlingen binnen het reguliere basisonderwijs. Deze verschuiving wordt versneld door de bezuinigingsmaatregelen van de rijksoverheid (verevening).

Dit zal effect hebben op de omvang, inrichting en bereikbaarheidseisen van Kindcentra en het samenvoegen en regionaal spreiden van het aantal voorzieningen voor speciaal onderwijs die overblijven met een verdichte problematiek. Bij handhaving van gespecialiseerde scholen met een groter (regionaal) voedingsgebied blijven bestaande spreidingscriteria aan de orde. Het gaat dan onder meer om voldoende ruimte in en om de school en goede bereikbaarheid vanaf de hoofdinfrastructuur. Dit zal ook consequenties voor het leerlingenvervoer hebben.

Voortgezet onderwijs en Beroepsonderwijs

De ruimtelijke consequenties van de geschetste ontwikkelingen voor het Voortgezet onderwijs (VO) en het Middelbaar Beroeps Onderwijs (MBO) zijn ook zeer groot geworden. De terugloop van leerlingen heeft inmiddels voor een financieel onhoudbare situatie geleid. Er wordt vanaf 2019 gewerkt aan een Integraal Huisvestingsplan Voortgezet Onderwijs ter herinrichting van het gehele VO in de stad.

In dit verband heeft de gemeente een regisserende en faciliterende rol. Deze onderwijsinstellingen worden, mede gelet op hun regionale functie, en als voortzetting op de vigerende beleidslijnen, op stadniveau gerealiseerd. Verdere ruimtelijke clustering in het VO is nodig om kwalitatief hoogwaardig en toekomstbestendig onderwijsaanbod te kunnen blijven garanderen. Behoud van aanbod aan zowel de oost- als de westzijde van de stad blijft daarbij een uitgangspunt. Multimodale bereikbaarheid (ook vanuit de regio) en het bevorderen van onderlinge samenwerking staan centraal.

VO en MBO (LVO, Vista en Citaverde) gaan samen in Maastricht Heuvelland, binnen de OCW-beleidslijn 'Sterk Beroepsonderwijs', met het bedrijfsleven vier Beroepscolleges inrichten die nauw zullen aansluiten bij de behoeftes van de lokale arbeidsmarkt. In principe geldt deze ontwikkeling ook voor het Hoger Onderwijs. Het Hoger Beroeps Onderwijs is verdeeld over de stad. De universiteit is verdeeld over de Binnenstad en de locatie Randwyck-Noord. De onderlinge relatie in het Hoger Onderwijs, alsmede de afstemming met cultuurstad, kan leiden tot ruimtelijke consequenties zoals mogelijke concentratie in het Sphinxkwartier.

3. Sport en recreatie

Op het gebied van sport en recreatie ontwikkelt Maastricht een Beweeg Vriendelijke Omgeving (BVO). Het hoofddoel van het sportbeleid van de gemeente Maastricht 'is meer Maastrichtenaren in beweging krijgen'. Dit kan voor een belangrijk deel gerealiseerd worden door juist aandacht te besteden aan de manier waarop de openbare ruimte wordt ingezet om bewegen te stimuleren. Van alle Nederlanders sport 41% wel eens in de openbare ruimte (*rapportage sport 2014). Dit is meer dan in de zwembaden en de buiten- en binnensportaccommodaties samen. Daarom wordt de openbare ruimte ook wel benoemd als de 'sportaccommodatie van de toekomst'.

Trends en ontwikkelingen wijzen op de steeds belangrijkere rol die onze eigen leefomgeving speelt in het in beweging houden en krijgen van mensen. Een sportief gezond beweegklimaat in de directe leefomgeving zet bewoners aan tot beweging. Voor alle bewoners willen we een gezonde leefomgeving realiseren met openbare ruimten die uitnodigen tot sporten en bewegen. Immers bewegen is een must, daar bestaat geen twijfel meer over.

Het belang van bewegen kan niet overschat worden. Regelmatige lichamelijke activiteit bevordert de kwaliteit van leven en leidt tot diverse positieve gezondheidseffecten. Bewegen is gezond voor alle leeftijdsgroepen. Bewegen is voor veel mensen een laagdrempeliger activiteit dan (intensief) sporten en zal naar de toekomst toe in belang toenemen, zeker gezien de vergrijzing.

Voor veel ouderen is het (starten met) sporten een brug te ver. Voor hen kunnen met 'simpelweg' bewegen veel positieve effecten worden bereikt die veel overeenkomsten vertonen met de positieve effecten als gevolg van sportparticipatie. Een beweegrijke dag kan vaak ook relatief eenvoudig worden ingepast in de normale dagelijkse activiteiten, maar hier gaat wel een fase van bewustwording aan vooraf. Meer bewegen moet een logisch onderdeel worden van de dagindeling, zodat een actieve levensstijl volgt met louter positieve effecten.

Sporten en bewegen in de openbare ruimte

De beweegvriendelijke omgeving (BVO) is een onderdeel van de gezonde leefomgeving. Het is een middel om te komen tot leefbaarheid, sociale cohesie, een gezonde leefstijl, betere school en werkprestaties, identiteit van een buurt, en participatie. Het gaat hierbij om items als: mobiliteit, veiligheid, milieu, groen, voorzieningen en activiteiten. Een beweegvriendelijke omgeving bestaat uit een omgeving:

- met voorzieningen (plekken) in de openbare ruimte waar mensen spelen, bewegen, sporten, ontmoeten en zich verplaatsen.
- waarin gebruikers worden gestimuleerd (o.a. door een activiteitenaanbod) zich actief te verplaatsen en bewegen, te spelen en te sporten.
- waar aan de voorzieningen een activiteitenaanbod is gekoppeld, zodat de voorziening duurzaam gebruikt wordt.

Een BVO bestaat niet alleen uit fysieke elementen. Er zijn drie even belangrijke onderdelen te onderscheiden: orgware, software en hardware.

- Orgware: bevat alles wat betreft het proces achter het zichtbare aanbod (hardware en software). De gemeente en haar partners (sport- en beweegaanbieders) zorgen samen voor een sportief gezond beweegklimaat.
- Software: staat voor de organisatie van activiteiten, begeleiding en communicatie en voorlichting. Activiteiten bestaan onder andere uit interventies, programma's, projecten en (sport)aanbod verenigingen zoals organisatie van spelmiddagen en begeleiding van buurtcoaches.
- Hardware: bestaat uit de fysieke (sport)infrastructuur dat voor iedereen toegankelijk is en die sport en bewegen faciliteren. Kenniscentrum Sport heeft samen met Mulier Instituut de BVO indicator ontwikkeld die uit 6 onderdelen bestaat.

Zes onderdelen BVO indicator:

- Sportaccommodaties/sportvoorzieningen (zoals grasvelden, sporthallen, gymzalen en zwembaden)
- Speel- en sportplekken (zoals playgrounds, schoolpleinen, speeltuinen, skateparken, trapveldjes en outdoor fitness)
- Sport-, speel- en beweegruimte (zoals beweegtuinten, parken, plantsoenen, volkstuinten, speelvijvers en meren)
- Routes (zoals wandelroutes, fietspaden en -snelwegen, ruiterspaden en skeeleroutes)
- Buitengebied (zoals bos, hei, duin en strand)
- Nabijheid publieke voorzieningen (zoals school, supermarkt, kerk en huisarts)

Als uitgangspunt voor het realiseren van sport- en speelvoorzieningen in de openbare ruimte wordt gebruik gemaakt van een aantal inrichtingsprincipes die als leidraad gelden.

- De focus ligt op één, bij voorkeur centraal gelegen, goede en veilig bereikbare, openbare sport- en speelvoorziening per buurt (eventueel voor twee buurten samen). Deze heeft een minimale afmeting van 2.000m² (?). Hier omheen blijft een beperkt aantal kleinschalige sport- en/of speelvoorzieningen bestaan waarbij voor jeugd t/m 12 jaar uitgegaan wordt van een actieradius van 400 meter. Vanaf 12 jaar, inclusief volwassenen en senioren, is deze 1000 meter. Bij instandhouding van speelplekken moet gelet worden op de fysieke omgeving (o.a. verkeersveiligheid).
- Het afstandscriterium wordt (per doelgroep en locatie) integraal bekeken met de diverse beleidsterreinen (sport-onderwijs-welzijn).
- Aandachtspunt is het aanhaken bij de buitenruimte van (basis)scholen en/of bestaande ontmoetingsplekken in een buurt.
- Groene speelplekken leveren een bijdrage aan de ontwikkeling van kinderen. Deze groene speelplek biedt een kind de ruimte om op creatieve wijze in contact te komen met de natuur. Daarnaast leveren groene speelplekken een bijdrage aan het behoud van voldoende groen in de stad en het creëren van aantrekkelijke woonmilieus. Vanuit deze visie is er behoefte aan een aantal hoogwaardige, duurzame groene speelplekken verspreid over de stad. Tevens is het gewenst dat er voldoende kleinschalige groene speelaanleidingen zijn.
- Bij deerschikking spelen ook de beheeraspecten een belangrijke rol. Het organiserend vermogen van bewoners en sleutelbeheer komen daarbij aan de orde.
- Bij nieuwbouwplannen, herstructurering en inrichting van de openbare ruimte worden plekken voor openbare sport- en speelvoorzieningen vroegtijdig in de planontwikkeling meegenomen, dit in afstemming met bewoners en gebruikers.

Duurzame Sportaccommodaties

Sportaccommodaties vormen een onderdeel van de beweegvriendelijke omgeving. Het gaat hierbij om zowel buitensportaccommodaties als de binnensportaccommodaties. De koppeling van binnen-, buiten-, openbare sport- en speelvoorziening en de samenvoeging met andere maatschappelijke voorzieningen bieden nieuwe mogelijkheden voor het vergroten van het gebruik.

Voor de buiten- en binnensportaccommodaties geldt dat sprake is van een spreiding over de stad.

- De spreiding van buitensport is stadsdeel georiënteerd opgepakt. De grote kwaliteitssportparken/multifunctionele sportparken zijn de ankerpunten voor de gehele sportinfrastructuur van de stad. In een groeiproces trekken de sportvoorzieningen die daaromheen liggen naar het kwaliteitssportpark/multifunctioneel sportpark toe. Ze vormen groene ontmoetingsplekken in de stad, die dienen als uitvalsbasis voor sport en recreatie in het omliggende groene (buiten)gebied (wandelen, hardlopen, fietsen etc.). Begin 2018 is bepaald dat moet worden vastgehouden aan deze ingeslagen koers.

- De spreiding van binnensportaccommodaties is gekoppeld aan de onderwijsontwikkelingen. We hanteren het principe dat rondom een Integraal Kind Centrum binnen een straal van maximaal 1000 meter een gymzaal met voldoende capaciteit voor het aantal leerlingen aanwezig moet zijn. Hierbij wordt uitgegaan van het principe dat de jongste doelgroep terecht kan in een speellokaal of vergelijkbare voorziening in of op korte afstand van het schoolgebouw.
- Bij de realisaties van IKC's moet niet uit het oog worden verloren dat ook de buitenruimte van deze voorziening van grote waarde is voor het omliggende gebied. De speelruimte rondom het IKC of de school is bij voorkeur ook beschikbaar voor de buurt.

Jongeren en voorzieningen in de openbare ruimte

Jongeren maken nadrukkelijk gebruik van de openbare ruimte. Er is echter sprake van grote mobiliteit en flexibiliteit in groepen en hun behoefte. Daartoe is het wenselijk over de stad verspreide, gedifferentieerde vormen en plekken voor ontmoeting te hebben. Er zijn genoeg plekken in de stad, van belang is dat deze anders worden ingericht en gebruikt. Naast de initiërende rol van de gemeente die zorg draagt voor de voorzieningen, is de eigen inbreng van jongeren bij de keuze en invulling van een (tijdelijke) plek cruciaal. Sport en Recreatie heeft de afgelopen jaren in samenwerking met jongeren diverse succesvolle sport-, speel- en ontmoetingsplekken gerealiseerd: skatepark op De Griend, Cruyffcourts, diverse sportkooien met aanvullende voorzieningen. Naast de inrichting van diverse plekken in de stad, is het met name de software (programma's, projecten, activiteiten) die ervoor zorgt dat jongeren gebruik maken van deze voorzieningen.

4. Welzijn, Zorg en Gezondheid

Het voorzieningenpakket voor de stad is zeer divers en omvat gemeenschapsaccommodaties, informatie- en participatiepunten, eerstelijns- en tweedelijnszorg en opvangvoorzieningen. Ook de verantwoordelijkheid en betrokkenheid van de gemeente (eigendom, subsidie beheer, exploitatie) is zeer divers. De gemeente doet dit op grond van haar drie onderscheidende rollen als initiator, regisseur en facilitator, waarbij deze ook in combinatie kunnen voorkomen.

Ontwikkelingen

Verschillende contraire ontwikkelingen moeten met elkaar worden verbonden. Er is enerzijds sprake van een trend van schaalvergroting die een wijk- en zelfs stadsgrensoverschrijdend denken vereist. Aan de andere kant vindt ook steeds meer specialisatie plaats met bijbehorende gespecialiseerde kleinschalige voorzieningen. Dit laatste wordt versterkt door een derde ontwikkeling: de verschuiving van formele dienstverlening en zorg naar informele netwerken en eigen verantwoordelijkheid. Voor elk onderdeel van Welzijn, Zorg en Gezondheid leiden bovengenoemde ontwikkelingen tot verschillende consequenties voor het voorzieningenaanbod en de spreiding daarvan over de stad of regio.

Wonen en Zorg / Maatschappelijke opvang

Veel mensen in onze stad hebben te maken met een kwetsbaarheid. Soms uit zich dat in een lichamelijke beperking soms uit zich dat in een geestelijke beperking en soms hebben we te maken met een combinatie. Een stad waarin iedereen zich thuis voelt, een eigen plek heeft en mee kan doen is een sociaal duurzame stad. In de komende jaren gaan we werken aan meer differentiatie in woonvormen en woonvoorzieningen voor uiteenlopende mensen in de stad. Op dit moment beperkt zich de keuze tot twee opties: zorgwoningen in een beschermde setting of zelfstandig wonen met lichte ondersteuning. Dit is in de praktijk niet voldoende, er moet een meer gedifferentieerd aanbod komen waarbij mensen met een zorgbehoefte midden tussen mensen zonder zorgbehoefte gaan wonen zodat ondersteuning in de praktijk geen extra handelingen vraagt. Denk daarbij aan woonruimtes waarin de zorg voor ouderen en het eigen gezinsleven makkelijk te combineren is (kangoeroe woningen). Gemengde woonvormen zoals we die nu reeds in de stad kennen van

studenten met jong volwassenen met een zorgbehoefte waarbij de studenten zich mede verantwoordelijk maken voor het reilen en zeilen in huis. Woonvormen waarin mensen anticiperen op de toekomst door als 'vriendengroep' samen te gaan wonen om elkaar op hogere leeftijd te kunnen ondersteunen.

Deze differentiatie in aanbod zal gespreid over de stad vormgeven worden waarbij de directe leefomgeving wordt betrokken. Initiatieven in buurten worden betrokken bij nieuwe woonvormen en nieuwe vormen van zorg. Zo ontstaan er samenwerkingsverbanden niet alleen in een woonvorm maar ook daaromheen. Maatschappelijke voorzieningen in buurten spelen hierin ook een belangrijke rol. Voor sommige mensen met een zorgbehoefte is immers afstand moeilijk te overbruggen en zij hebben behoefte aan voorzieningen zo dicht mogelijk in de woonomgeving.

4.4: Wonen

1. Inleiding

Maastricht is een aantrekkelijke stad om te wonen. Niet alleen voor de eigen bewoners; de historische binnenstad, het complete voorzieningenniveau, de landschappelijke ligging en het internationale karakter hebben ook een grote aantrekkingskracht op (internationale) studenten, kenniswerkers en arbeidsmigranten. Door de regionale demografische ontwikkeling is het onduidelijk of de stad gaat groeien. De verwachting is dat het aantal huishoudens de komende jaren nog iets gaat toenemen, maar naar de toekomst toe moeten we voldoende flexibiliteit houden om een mogelijke groei of afname op te kunnen vangen (afhankelijk van sociaal-maatschappelijke en ruimtelijk-economische ontwikkelingen).

Het woonbeleid is vastgelegd in de Woonprogrammering 2016-2020 (vastgesteld september 2016) en de Woonvisie Maastricht 2018 (vastgesteld januari 2018). De visie van wonen is op deze twee beleidsnota's gebaseerd. Een actualisatie van de woonprogrammering voor de periode 2021-2024 wordt in 2020 vastgesteld.

Daarnaast wordt de invoering van de Omgevingswet gebruikt om initiatiefnemers sneller en integraler te bedienen en tegelijk de kwaliteit van de leefomgeving te waarborgen. Hiervoor kiest ze voor een flexibele rol, benadert zij de leefomgeving integraal en hanteert zij een gebiedsgerichte aanpak en meer interactieve werkwijze gebaseerd op samenwerking. De Omgevingswet neemt hierbij het motto 'ruimte voor ontwikkeling, waarborgen van kwaliteit' als uitgangspunt.

2. Woonprogrammering 2016-2020

Maastricht is een stad waar mensen prettig stedelijk wonen in diverse woonmilieus, variërend van stedelijk wonen midden in de dynamiek tot wonen in het groen met de dynamiek om de hoek. De verschillende woonmilieus (zie figuur 1) zijn vastgelegd in de Woonprogrammering 2016-2020. Deze woonmilieus zijn overgenomen in de gebiedsprofielen (zie deel 1 van de Omgevingsvisie) en zijn daarmee nog steeds van kracht. In deze paragraaf beschrijven we verschillende onderwerpen die richtinggevend zijn voor de ontwikkeling van de diverse woonmilieus in Maastricht.

Herstructurering van bestaande woonmilieus aan de rand van de stad

In woonmilieus met veel corporatiebezit betreft dit de vervanging van bestaande woningen. In wijken met veel particulier bezit gaat het vaker om woningverbetering en woningaanpassing dan om sloop. De herstructurering is gericht op kwaliteitsverbetering in combinatie met verdunning. Op sommige plekken (bijvoorbeeld rond de 'ontmoetingsplekken') kan intensivering aan de orde zijn. Dit alles moet leiden tot een meer duurzame woningvoorraad waarbij er stapsgewijs wordt toegewerkt naar de gewenste woonmilieus conform onderstaande woonmilieukaart.

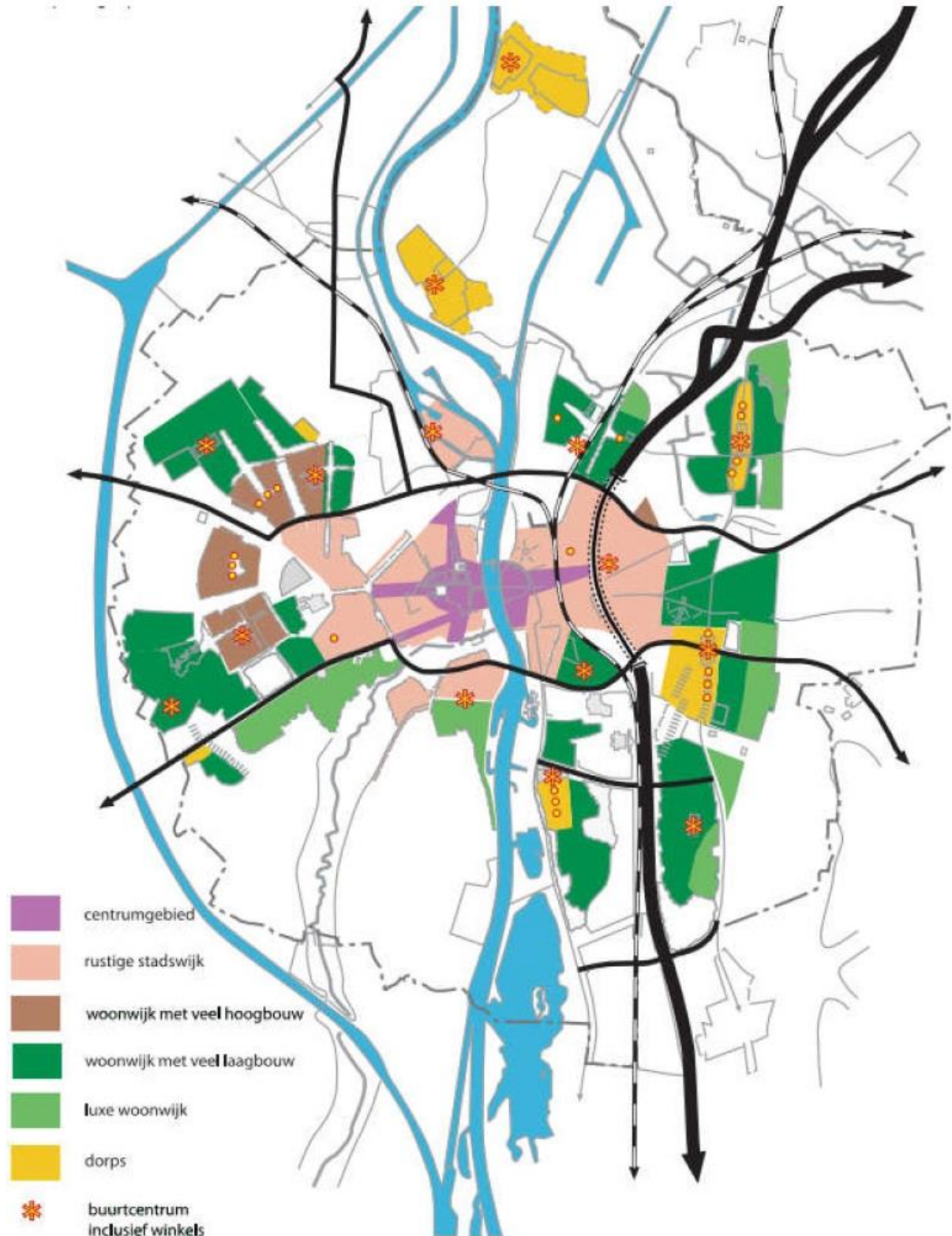
De woningcorporaties krijgen via de stadsbrede toepassing van de saldo-nul afspraak (nieuwbouw min sloop resulteert in een saldo nul) en de financiële subsidieregeling herverdeling woningbouwprogramma de mogelijkheid om in het woonmilieu 'rustige stadswijk' (zoals vastgesteld in de woonprogrammering 2016 en verbeeld in figuur 1: De potenties van de Maastrichtse woonmilieus) meer woningen voor hun doelgroepen te realiseren als dit gepaard gaat met verdunning in woonbuurten meer aan de rand van de stad (woonwijken met veel hoogbouw of laagbouw: zie figuur 1). Het tempo waarin dit plaatsvindt is mede afhankelijk van de financiële draagkracht van de woningcorporaties.

Realisatie woningen in nieuwe stedelijke woonmilieus

Binnen de woningprogrammering voor de komende 10 tot 15 jaar staan de ontwikkelingen van het Sphinxkwartier binnen het programma Belvédère en de Groene Loper (inclusief het terrein van het

voormalige KPN-gebouw) als onderdeel van het project A2 Maastricht centraal. Het publieke belang van deze projecten is evident. Door realisatie van woningen in combinatie met andere (publieksaantrekkende) functies in deze gebieden wordt de integrale gebiedsontwikkeling versterkt en worden de randvoorwaarden gecreëerd voor de economische doorontwikkeling van Zuid-Limburg als topregio. Hier kunnen de stedelijke woonmilieus worden gerealiseerd. Maastricht kan zich hiermee blijven profileren als een aantrekkelijke woonstad.

Figuur 1: De potenties van de Maastrichtse woonmilieus (Bron: Woonprogrammering 2016 – 2020)

Nieuwbouw: periode tot en met 2020

In de periode tot en met 2020 wordt op verschillende plekken in het plangebied langs de Groene Loper nieuwbouw gerealiseerd. Zo worden Wyckerpoort en Wittevrouwenveld op meerdere plekken met elkaar verknoopt. Het programma bestaat uit woningen voor verschillende doelgroepen; een diversiteit van woningtypes en prijsklassen. De monumentale Gemeenteflat is reeds gerenoveerd.

Bij de ontwikkeling van het Sphinxkwartier ligt de prioriteit tot en met 2020 bij het gebied binnen de singels (afmaken terrein Nutsbedrijven en realisatie van Sphinx-Zuid). Daarnaast wordt gewerkt aan de herbestemming van de monumentale gebouwen, deels ook met niet-woonfuncties. Veel gebouwen hebben inmiddels (deels) een nieuwe bestemming gekregen, waaronder de Timmerfabriek, het voormalige kantoorgebouw van de Sphinx aan de Boschstraat en de Eiffel.

De woningcorporaties pakken de vernieuwing van de sociale voorraad aan via twee sporen. De eerste is renovatie en verduurzaming, waarbij de woningvoorraad qua aantal en typering gelijk blijft. De tweede betreft herstructurering via sloop en vervangende nieuwbouw. De doelgroep vraagt met name om kleine(re), goedkope woningen, dus daar zal bij nieuwbouw het accent liggen. De herstructurering vindt plaats via de afronding van de plannen voor Malberg en Caberg-Malpertuis, het doorgaan met de herstructurering in Maastricht Noordoost, de start met plannen op basis van de integrale gebiedsvisie Heer-Scharn en de aanpak van Mariaberg inclusief de Blauwe Loper. Door diverse omstandigheden ligt het tempo van uitvoering lager dan aanvankelijk werd verwacht.

De totale capaciteit in de periode tot en met 2020 bedraagt zo'n 1.100 woningen, waarvan circa 700 in het Sphinxkwartier en langs de Groene Loper. Binnen de herstructureringsopgaven worden per saldo geen woningen toegevoegd; daarbij gaat het om het vernieuwen en vervangen van de bestaande woningvoorraad. Daarnaast kan een aantal particuliere woningbouwprojecten worden gerealiseerd die reeds in de pijplijn zitten, waaronder bijvoorbeeld Looiershof, Klevarie en Ridderbrouwerij. Of het totale aantal ook daadwerkelijk in zijn geheel voor 2020 tot realisatie komt is onder meer afhankelijk van de marktomstandigheden.

Nieuwbouw: periode na 2020

Na het jaar 2020 is de ontwikkeling van de vraag onzeker. De concrete marktbehoefte is mede afhankelijk van het gevolg van ruimtelijke en economische ontwikkelingen en beleid. Daarnaast is de bouwopgave afhankelijk van de voortgang van de transformatie, kwaliteitsverbetering en verdunding van de bestaande woningvoorraad en de sanering van de bestaande plancapaciteit in de niet-prioritaire projecten. In ieder geval blijft de plancapaciteit binnen het programma Belvédère en het project A2 Maastricht beschikbaar om deze snel te kunnen realiseren als de markt daartoe aanleiding geeft. De herstructurering van bestaande buurten door de woningcorporaties loopt na 2020 door. Daarnaast gaan we ervan uit dat er nog steeds behoefte is aan 'stedelijk wonen met dynamiek om de hoek', in de nabijheid van de (voorzieningen in de) binnenstad op loop- of fietsafstand.

Gelet op bovenstaande onzekerheden zijn er diverse beleidsknoppen waarmee de gemeente condities kan creëren waarin het voor de markt mogelijk is om in te spelen op (demografische) ontwikkelingen. Deze beleidsknoppen kunnen eventueel ook worden ingezet bij gewijzigd provinciaal beleid.

1. huidige (bestemmings)plannen bieden in Maastricht de mogelijkheid om nog grofweg 3.000 woningen bij te bouwen. Grootschalige locaties in deze zijn de Groene Loper en het Sphinxkwartier/ Belvédère;
2. het beleid voor studentenhuysvesting biedt aanvullende mogelijkheden voor het realiseren van nieuwbouw. Voor de periode 2019 t/m 2024 is een groei geprognoseerd van 2.900

studentenwoningen. Deze kan naar boven of naar beneden worden bijgesteld wanneer blijkt dat deze verwachte groei in de praktijk anders uitpakt;

3. mogelijk kunnen transitiegebieden in de toekomst worden ingezet voor woningbouw of kan een woonwijk – wanneer een woningoverschot blijkt – in de toekomst worden benoemd tot transitiegebied waar woningverdunding plaatsvindt;
4. de regionale kaders, vastgelegd in de Structuurvisie Wonen Zuid-Limburg, kunnen door de Zuid-Limburgse gemeenten worden aangescherpt of worden versoepeld afhankelijk van de bevolkingsontwikkeling op Zuid-Limburgse schaal en/of gewijzigd provinciaal beleid. Ook kunnen de gelden die worden opgehaald met het financieel compenseren van nieuwe woningbouw worden ingezet voor sloop of omvorming van woningen waar in de toekomst minder behoefte aan is; en
5. het lokale woningbeleid kan worden verruimd of worden verscherpt, bijvoorbeeld ten aanzien van de transformatiemogelijkheden voor Rijksmonumenten of het toevoegen van tijdelijke woningen.

Studentenhuisvesting

Tot en met 2020 bedraagt het bouwprogramma voor studentenhuisvesting 1.461 eenheden, waarvan 861 in grootschalige complexen als Carré, het voormalige Bonnefantencollege en Eiffelgebouw. Bij de invulling van het programma wordt aldus prioriteit gegeven aan het herbestemmen van monumentale gebouwen in en rond de binnenstad. De realisatie van deze complexen dient meerdere doelen. Ten eerste wordt hiermee ingespeeld op de woningbehoefte van internationale studenten. Ten tweede wordt hiermee het aanbod van studentenhuisvesting in Maastricht meer divers van karakter. En ten derde kan hiermee de druk op woonbuurten als gevolg van de groeiende studentenbevolking worden verminderd. Dit programma past met andere woorden uitstekend in de verdere volwassenwording van Maastricht als universiteitsstad.

Voor de verdere invulling van het programma voor studentenhuisvesting wordt -naast de grootschalige huisvesting- ruimte gegeven voor het toevoegen van 120 eenheden per jaar (40 voor splitsen, 40 voor omzetten naar kamerverhuur en 40 voor kleinschalige herbestemming van monumentale panden).

De nieuwe programmering studentenhuisvesting voor de jaren 2019-2024 wordt gekenmerkt door een fors hoger programma (bijna 2900 eenheden als uitbreidingsbehoefte) en een blijvend grote nadruk op de grootschalige studentenhuisvesting (75% van toevoeging nieuwe eenheden). Wonen op de Brightlands Maastricht Health Campus/ Randwyck-Noord maakt daar onderdeel van uit. De besluitvorming over dit deelprogramma is in de tijd naar voren gehaald en wordt daarmee eerder herzien dan de totale woonprogrammering voor de stad. In 2020 zal dit deelprogramma worden geactualiseerd en worden opgenomen in de nieuwe stedelijke woonprogrammering 2021-2024.

Zorgwoningen

De behoefte aan voor ouderen (en anderen met een lichte zorgvraag) geschikte huisvesting groeit. Deze behoefte zal met name moeten worden opgevangen in de bestaande woningvoorraad. Er zijn op zich voldoende zorggeschikte en levensloopbestendige woningen in de stad aanwezig (of daarvoor betrekkelijk eenvoudig geschikt te maken). Veel van deze woningen worden echter niet bewoond door mensen met een (verwachte) zorgvraag. En soms zijn de woningen te duur voor de doelgroep. Het huisvesten van mensen met een zorgvraag is dus met name een verdelingsvraagstuk in combinatie met een betaalbaarheidsprobleem.

De beperkte behoefte aan nieuwe geclusterde zorgwoningen kan worden ingevuld door marktpartijen of zorgaanbieders. Dit betreft specifieke zorgwoningen, die niet via de reguliere woningdistributie beschikbaar komen, maar waarvan de bewoner(s) vanwege hun beperkte

zelfredzaamheid afhankelijk zijn van zorg die ter plekke (of in de directe nabijheid) beschikbaar is. Als uitwerking van de bestuursopdracht wonen en zorg zijn samen met de woningbouwcorporaties prestatieafspraken gemaakt. Deze zien toe op:

1. het geschikt maken van de door corporaties aangewezen complexen ten behoeve van geclusterd verzorgd wonen inclusief het organiseren van de ambulante zorg bij deze complexen; en
2. het creëren van vernieuwende woonvormen voor zeer moeilijk plaatsbare woningzoekenden en mensen die uitstromen uit de GGZ en MO.

Het gebruik van deze zorgwoningen door de specifieke doelgroep wordt contractueel geborgd. De locatie en invulling hiervan is zeer afhankelijk van de kenmerken en behoeften van de toekomstige bewoner(s). Bij de locatiekeuze voor zorgwoningen zijn de volgende criteria belangrijk: nabijheid van voorzieningen en/of ontmoetingsplekken, evenwichtige verdeling over de stad en een voorkeur voor herbestemming van (monumentale) panden.

Er wordt terughoudend omgegaan met het herbestemmen of opheffen van intramurale zorgcomplexen op korte termijn omdat deze een belangrijke rol kunnen spelen in het opvangen van de frictie in beschikbaarheid van geschikt en betaalbaar zorgwoningaanbod op korte termijn. Ook op lange termijn wordt opheffing zorgvuldig overwogen gezien de verwachte toename in behoefte aan intramurale plaatsen vanaf 2020.

Samenvatting Woonprogrammering 2016-2020

De woonprogrammering kan als volgt in een tabel worden weergegeven.

Tabel woonprogrammering 2016-2020

	Reguliere woningen	Studenten- huisvesting
Nieuwbouw van woningen	500 – 1.000 ¹⁾	x
Herbestemming niet-woongebouwen	x	1061 ²⁾
Splitsen bestaande woning in zelfstandige eenheden	x	200 ³⁾
Omzetten bestaande woning in kamerverhuur	x	200 ⁴⁾
TOTAAL	500 - 1000	1.461

1) *via projecten A2 Maastricht en Belvédère en door realisatie van plannen die in de pijplijn zitten voor transformatie corporatiebezit geldt saldo-nul (stadsbreed)*

2) *waarvan 861 in genoemde monumentale gebouwen en aangevuld met 40 p/jaar in overige monumentale gebouwen*

3) *dit is het quotum voor het splitsen ten behoeve van studentenhuisvesting van 40 eenheden p/jaar*

4) *dit is het quotum voor het omzetten in studentenhuisvesting van 40 eenheden p/jaar*

Bij deze tabel horen de volgende nuanceringen:

- 10% van de 'programmeringsruimte' is gereserveerd voor nieuwe, kleinschalige initiatieven (5 woningen of minder per initiatief) die passen bij de behoefte (zowel qua woonmilieu als woningtype);
- zowel voor het herbestemmen van (rijks)monumenten als voor het huisvesten van specifieke doelgroepen (niches, zorgwoningen, tijdelijk woningzoekenden) blijven maatwerkoplossingen mogelijk.

Implementatie

1. Saneren plancapaciteit

De nog aanwezige plancapaciteit buiten het huidige stedelijk gebied en gebieden waar naar de toekomst toe een overschot aan woningen ontstaat wordt in principe geschrapt of aangepast. Dit betreffen vooral woonwijken met veel hoogbouw of laagbouw, zoals verbeeld in figuur 1. Wanneer het schrappen van plancapaciteit aan de orde is dan wordt 'voorzienbaarheid' gecreëerd. Dit maakt het mogelijk de plancapaciteit te schrappen uit het bestemmingsplan c.q. toekomstige Omgevingsplan zonder dat er recht op planschade ontstaat.

2. Herverdeling programma's

Bestaande grondposities en bijbehorende bouwrechten kunnen belemmerend zijn in het streven om de juiste woning op de juiste plek te bouwen. Met behulp van de "Regeling herverdeling woningbouwprogramma" stimuleert de gemeente herverdeling van programma's. Deze herverdeling is aan de orde wanneer woningcorporaties of andere partijen woningen in de sociale huursector bouwen in het stedelijke woonmilieu in plaats van in woonbuurten aan de rand van de stad. Bijkomend voordeel hiervan is dat de omvang van de sociale woningvoorraad op peil wordt gehouden en dat er een extra impuls wordt gegeven aan het realiseren van de voor de stad en regio zo belangrijke projecten.

3. Particulier bezit

Leegstand in het particulier bezit is momenteel in Maastricht niet aan de orde, maar de regionale Structuurvisie Wonen Zuid-Limburg voorziet dit wel voor de toekomst. In eerste instantie is dit een probleem van de eigenaar. Concentratie van leegstand of incurante woningen kan echter ook tot sociaal-maatschappelijke problemen leiden die de individuele eigenaar niet kan oplossen. Dat moeten we voor zijn. Vanwege de problematiek die in andere delen van Zuid-Limburg al goed voelbaar is, zal de gemeente Maastricht participeren in een regionaal proces dat moet leiden tot aanpak van de particuliere woningvoorraad in de gevallen wanneer dat noodzakelijk is. Stakeholders zullen bijeen worden gebracht om te komen tot afspraken, de ontwikkeling van instrumentarium en pilots.

Doelstelling is om particuliere woningen die niet meer aantrekkelijk zijn en niet meer worden verkocht te laten transformeren. Gedacht kan worden aan georganiseerde woningverbetering, van koop naar huur brengen, renovaties of sloop op termijn. In financiële zin kan gedacht worden aan het samen met stakeholders en eigenaren oprichten van een 'sloopfonds'.

4. Nieuwe initiatieven

Het gevolg van de programmering en het daarbij behorende flankerend beleid is dat er in Maastricht in de periode 2016-2020 in principe geen ruimte is voor nieuwe bouwinitiatieven van projectontwikkelaars of particuliere initiatiefnemers, waarmee woningen worden toegevoegd. Verder worden de mogelijkheden om bestaande woningen te splitsen en leegkomende gebouwen tot woningen om te bouwen sterk beperkt. Uitzondering hierop vormt de herbestemming van (Rijks)monumenten; dit blijft mogelijk als op die manier specifieke woningtypes worden gerealiseerd die een aanvulling zijn op de bestaande voorraad. Ook voor studenten en zorgwoningen is een uitzondering gemaakt.

Daarnaast kan, conform de Structuurvisie Wonen Zuid-Limburg (SVZWL), in specifieke gevallen medewerking worden gegeven aan nieuwe initiatieven indien:

- er concreet sloop van bestaande woningen tegenover staat (minimaal hetzelfde aantal);
- er een financiële compensatie wordt geleverd; of wanneer

- er harde plancapaciteit wordt ingeleverd (in de verhouding 4 op 1 als het gaat om reguliere woningbouwplannen; in de verhouding 1 op 1 bij de herbestemming van gemeentelijke monumenten; als het gaat om rijksmonumenten hoeft geen compensatie plaats te vinden).

De regio heeft een versoepeling van deze in de Structuurvisie Wonen Zuid-Limburg vastgelegde voorwaarden opgesteld welke zijn vastgesteld door de raad. Deze versoepeling is een tijdelijke maatregel in aanloop naar de evaluatie van de SVZWL, die vooruitgeschoven is naar 2019. Rijksmonumenten, zorgwoningen, studentenwoningen en tijdelijke woningen zijn onder voorwaarden uitgezonderd van de compensatieplicht.

3. Woonvisie Maastricht 2018

De Woonvisie Maastricht 2018 is een thematische uitwerking van de Stadsvisie 2030 (actualisatie 2008) en de structuurvisie 2030 (2012). Daarnaast put de woonvisie uit reeds bestaand woonbeleid zoals de woonprogrammering Maastricht (2016), de Structuurvisie Wonen Zuid-Limburg (2016), het collegebesluit woningomzetting (2017) en het actieplan Vraaggericht Bouwen (2016).

De Woonvisie speelt in op de nieuwe woningmarktverhoudingen vanuit de gedachte dat de overheid niet allesbepalend is maar optreedt als regisseur die betrokken partijen bij elkaar brengt, samen naar haalbare oplossingen zoekt en daarover (prestatie)afspraken maakt. Drie lange termijn doelen staan centraal: beschikbaarheid, kwaliteit en betaalbaarheid. Ofwel: voldoende woningen die voldoen aan (tenminste de minimale) kwaliteitseisen en die betaalbaar zijn voor de woningzoekenden waarvoor de woningen bedoeld zijn. Met de Woonvisie worden hier andere accenten gelegd dan de jaren daarvoor: meer nadruk op duurzaamheid, zorg & leefbaarheid en flexibiliteit & tijdelijkheid.

Beleidsdoelen

1. Betaalbaarheid
 - a. Balans tussen vraag naar en behoud van voldoende betaalbare woningen in de woningvoorraad voor de doelgroep met inkomen tot € 35.000 (voor de beschikbaarheid: zie thema woonruimteverdeling).
 - b. Voldoende woningen voor middeninkomens (€ 35.000-43.000).
2. Zorg & Leefbaarheid
 - a. Ondersteuning van bewoners die langer zelfstandig thuis willen blijven wonen.
 - b. Vraag naar en aanbod van betaalbare rollator- en rolstoelgeschikte woningen moet in evenwicht zijn.
 - c. Bevorderen van de doorstroom van mensen met een Wmo-indicatie naar zorggeschikte woningen.
 - d. Het informeren over en faciliteren/stimuleren van innovatieve oplossingen die zich bevinden tussen wonen in een zorginstelling en thuis blijven wonen (geclusterd verzorgd wonen).
 - e. Doorstroom verbeteren vanuit de intramurale maatschappelijke zorg naar zelfstandig wonen.
 - f. Vanuit woonbeleid een bijdrage leveren aan het bevorderen van de veiligheidsbeleving in de wijken.
3. Ontwikkeling Woningvoorraad
 - a. Een woningvoorraad die qua omvang en kwaliteit past bij de huidige en toekomstige bewoner van de stad.

- b. Vasthouden aan de koers uitgezet in de woningprogrammering en de Structuurvisie Wonen Zuid-Limburg, maar met oog voor het snel kunnen inspelen op tijdelijke tekorten.
4. Tijdelijkheid & Flexibiliteit
 - a. Het overbruggen van tijdelijke tekorten aan woningen in bepaalde segmenten of voor specifieke doelgroepen.
5. Woonruimteverdeling
 - a. Gelijke slaagkansen voor alle leeftijdsgroepen die zelfstandig een betaalbare huurwoning zoeken.
 - b. Evenredige spreiding van bijzondere doelgroepen die via bemiddeling een woning krijgen toegewezen.
6. Duurzaamheid
 - a. Streven naar een gemiddeld label B in de sociale verhuur en minimaal label C voor 80% van de particuliere verhuur vanaf 2021. Dit is conform de afspraken in het Nationaal Energieakkoord en het Convenant Energiebesparing Huursector.
 - b. Nieuwbouw: bijna energieneutraal (BENG) vanaf 2021 (en vanaf 2019 al voor overheidsgebouwen). Dit is conform de afspraken in het Nationaal Energieakkoord en het Convenant Energiebesparing Huursector.
 - c. Een energieneutrale bebouwde omgeving in 2050. Dit is conform de afspraken in het Nationaal Energieakkoord en het Convenant Energiebesparing Huursector.
 - d. Het tegengaan van hittestress en wateroverlast in de bebouwde omgeving.
 - e. Het beperken van het gebruik van schaarse grondstoffen.
7. Studentenhuisvesting
 - a. Evenwicht in vraag naar en aanbod van studentenhuisvesting, zowel kwantitatief als kwalitatief.
 - b. Evenwicht in de opbouw van de woningvoorraad (zelfstandig-onzelfstandig) op wijkniveau.

Uitvoering en monitoring

De uitvoering van het woonbeleid vindt plaats in samenwerking met de partners van de stad. De gemeente (ver-)bouwt, verhuurt en verdeelt geen woningen. Dat doen onze bewoners, woningcorporaties en andere marktpartijen. De woonvisie is dan ook een uitnodiging aan deze partners om gezamenlijk en op innovatieve wijze maatschappelijke meerwaarde in de stad te creëren.

Voor de uitvoering is geen aparte programmasturing opgezet. De uitvoering van de woonvisie verloopt langs drie verschillende sporen:

- De meerjarige bestuursafspraken en de jaarlijkse prestatieafspraken met de corporaties;
- De grote stedelijke projecten zoals Belvédère/Sphinx en Avenue2;
- Een veelheid aan kleine, particuliere initiatieven. Afspraken met marktpartijen hierover worden op maat per project gemaakt.

4.5: Energie

1. Inleiding

In 2015 is wereldwijd het Klimaatakkoord van Parijs ondertekend. Met het akkoord wordt mondiaal gestreefd naar beperking van de opwarming van de aarde tot maximaal 2°C. Dit houdt in dat de uitstoot van CO₂ met 49% in 2030 en 95 % in 2050 verminderd moet zijn. In Nederland wordt extra druk op deze doelstelling gezet omdat de beschikbaarheid van onze 'eigen' gas uit Groningen in 2030 al vervalt. Nederland stelt in 2019 als gevolg hiervan een eigen klimaatakkoord op. In dit akkoord gelden dezelfde doelstellingen en zal worden opgenomen dat gemeenten de komende jaren plannen zullen maken om de energietransitie uitvoerbaar te maken. De transitie wordt van onderaf vormgegeven.

Klimaatverandering is één van de grote uitdagingen van deze tijd en een belangrijk thema in deze Omgevingsvisie. Als maatschappij ondervinden we in toenemende mate de effecten van de relatie tussen mens en aarde over de afgelopen decennia. Klimaatadaptatie helpt ons deze symptomen te bestrijden, maar willen we de opwarming beperken dan zullen we ook naar de oorzaak moeten kijken. Het is een complexe opgave. De manier waarop we als samenleving omgaan met het verbruik en opwekken van energie bepaalt onze eigen toekomstbestendigheid. Klimaatverantwoordelijk omgaan met energie en onze omgeving is daarom benoemd als één van de vijf grote algemene opgaven voor deze Omgevingsvisie (zie deel 1 van deze Omgevingsvisie). De energietransitie zal de wereld en dus ook Maastricht veranderen; de energietransitie is nieuw en groot.

Met de Omgevingsvisie zetten we een eerste stap in een langdurig proces, waarin de komende jaren keuzes worden gemaakt over de impact van de energietransitie op de fysieke leefomgeving. Daarbij volgen we de landelijke planning, waaronder het landelijk tekenen van het Klimaatakkoord. In 2019 wordt er gewerkt aan een Regionale Energiestrategie (RES) en wordt gestart met het ontwikkelen van een warmtevisie. Deze twee beleidsproducten gaan in grote mate de ruimtelijke impact van de energietransitie bepalen. In deze Omgevingsvisie beperken we ons daarom tot het beschrijven van de analyse (paragraaf 2), de doelstelling en leidende principes (paragraaf 3) en de eerste bouwstenen voor de vertaling van de energietransitie naar de fysieke leefomgeving (paragraaf 4). In paragraaf 5 beschrijven we de realisatiestrategie waarin de stappen worden beschreven voor de komende jaren. Definitieve keuzes over onder andere nieuwe locaties voor grootschalige opwekking (naast de bestaande locaties) en toekomstige warmtebronnen voor de bebouwde omgeving, worden in deze Omgevingsvisie nog niet gemaakt.

2. Energie in cijfers

Huidig energieverbruik

In figuur 1 is de ontwikkeling van het verbruik van gas en elektriciteit, voor zowel particulier als zakelijk, inzichtelijk gemaakt.

In Maastricht komt, net als in de rest van Nederland, het grootste deel van de energievraag van onze zakelijke verbruikers (uit voornamelijk industrie). Bij gas is dit aandeel ca. 60% en bij elektra meer dan 80% van het totale verbruik. Dit is een gebruikelijk beeld bij stedelijke gemeenten met grote industrieën. De cijfers van Maastricht sluiten aan bij de nationale cijfers van het CBS.

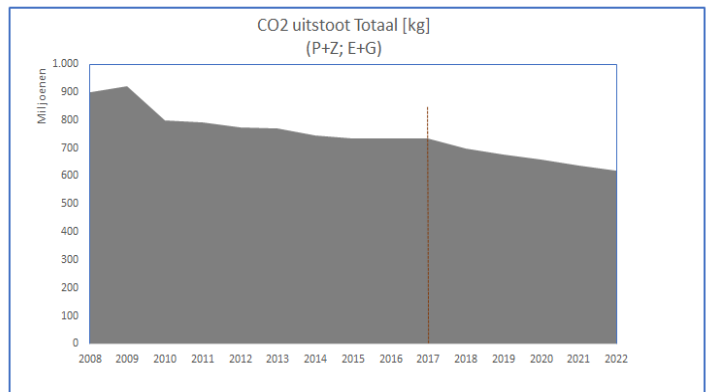
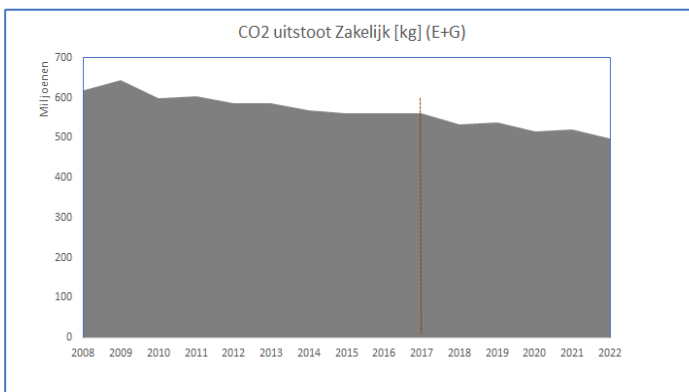
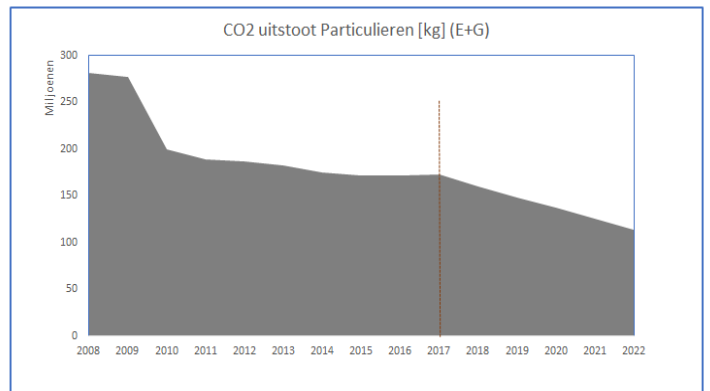
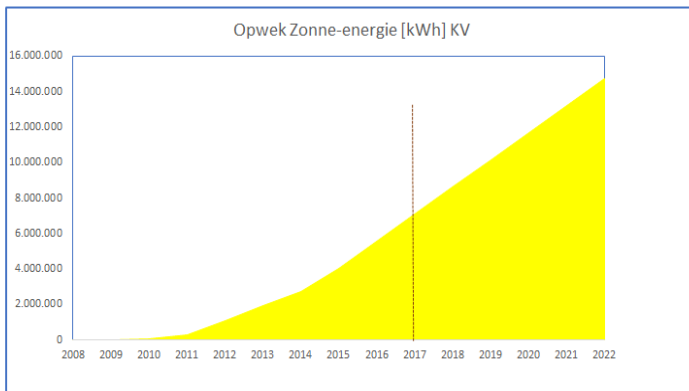
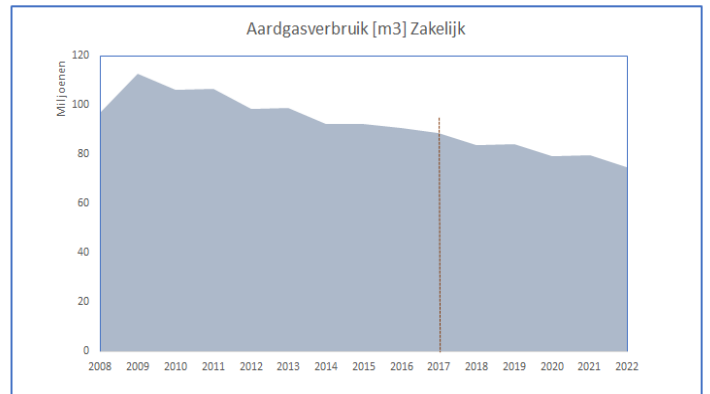
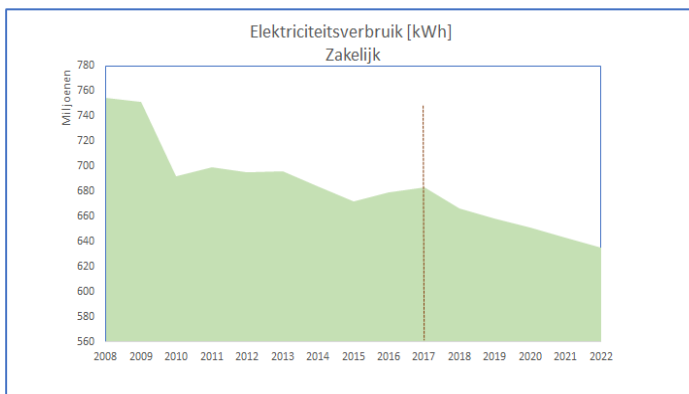
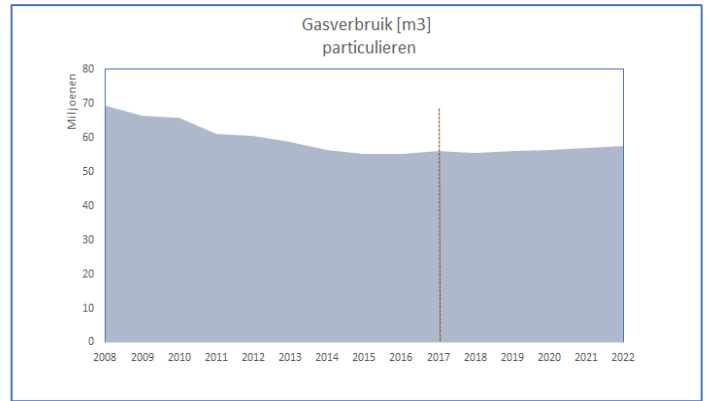
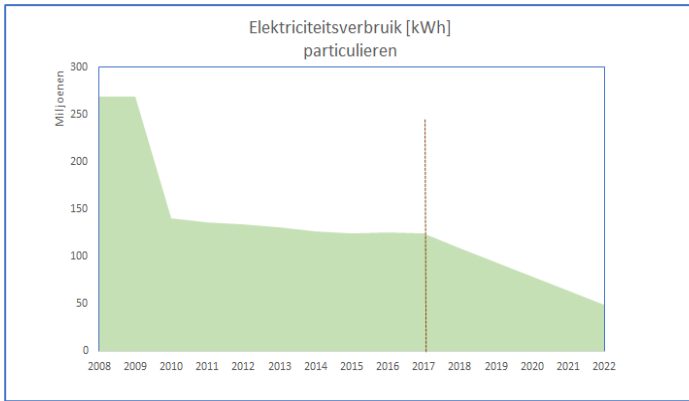
Nederland wil versneld van het Gronings gas en heeft grootverbruikers als de industrie aangesproken om versneld te besparen of over te gaan op duurzame alternatieven. Er wordt dan ook een sterke afname van het gebruik verwacht.

De overige energievraag komt van particulieren (woningen en kleine (commerciële) instellingen) en bestaat voornamelijk gasvraag (80%). Dit wordt gebruikt om de ruimte en het tapwater mee te verwarmen. De overige 20% gaat uit naar elektravraag voor huishoudelijke apparatuur

(Klimaatmonitor, 2019). Op basis van de Klimaatmonitor gebruikt een inwoner van Maastricht iets meer (ca. 4%) energie dan het gemiddelde in Limburg. Dit is te verklaren door het monumentale karakter een groot deel van onze gebouwde omgeving en het relatief lage isolatieniveau van onze sociale huurwoningen. Sinds een aantal jaar neemt het energiegebruik van huishoudens in onze stad af. Overheden stimuleren woningeigenaren huizen beter te isoleren en ook neemt het bewustzijn onder bewoners toe.

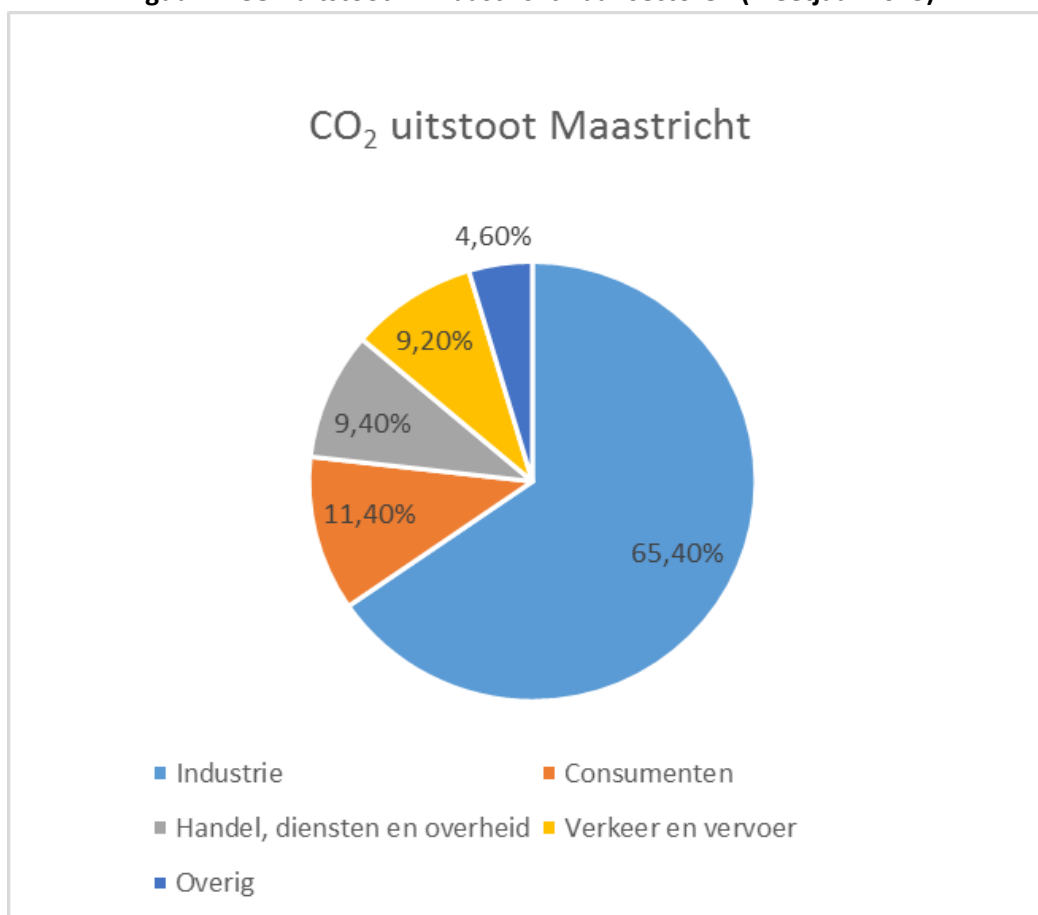
In het verkeer en vervoer dat Maastricht het een stuk beter dan het Limburgs gemiddelde. In onze stad wordt 50% minder energie in het verkeer verbruikt.

Figuur 1: energieverbruik Maastricht

In figuur 2 is inzichtelijk gemaakt welke sectoren zorgen voor de meeste CO2 uitstoot (meetjaar 2015). Hieruit blijkt dat de industrie in Maastricht veruit het grootste deel van de CO2 uitstoot voor haar rekening neemt: 65,40% in 2015. Het uitvoeringsplan Maastrichts Energie akkoord (MEA) 2015-2018 en 2018-2022 is op onderstaande analyse gebaseerd. Op deze sectoren ligt allereerst de nadruk bij het vormgeven van de transitie met de samenleving. Dat is vertaald in de volgende actielijnen: elektrische mobiliteit, gebiedsontwikkeling, gebouwde omgeving, industrie, MKB en de gemeentelijke organisatie. Besparen van fossiele energie en opwek van duurzame energie is de focus.

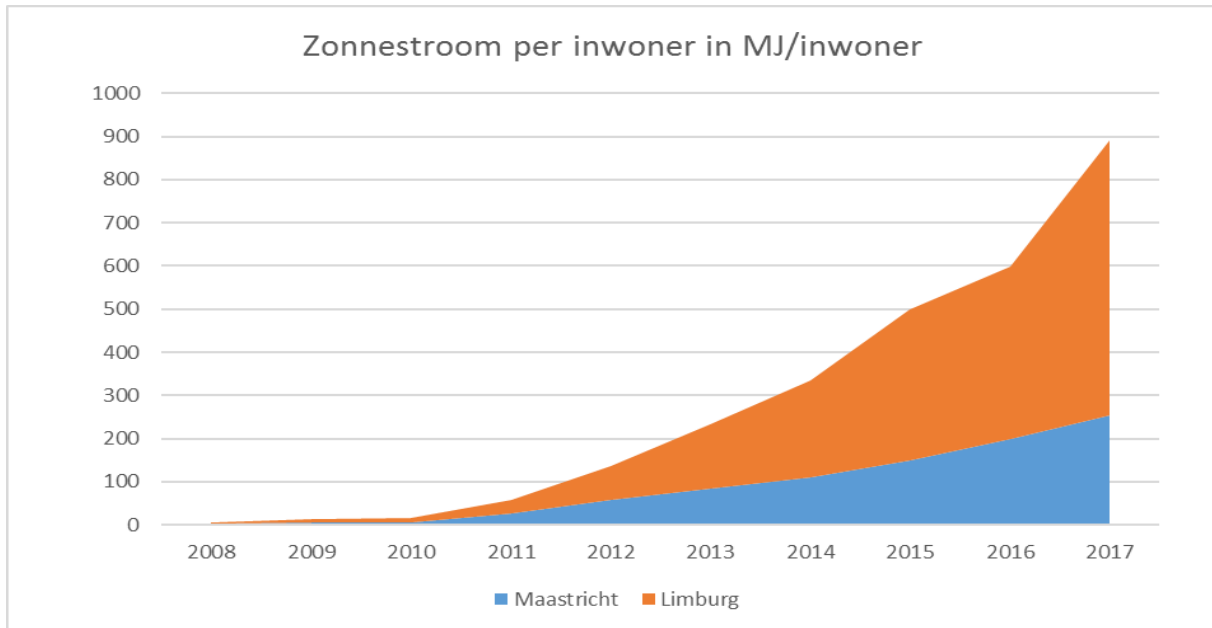
Figuur 2: CO2 uitstoot in Maastricht naar sectoren (meetjaar 2015)

Duurzame opwekking: wind- en zonne-energie

Als grote transitiebronnen worden windenergie en zonne-energie gezien. Maastricht is bezig met een inhaalslag op het gebied van zonne-energie en volgt daarmee nagenoeg de landelijke trend. De inzet vanuit het MEA-programma is hier mede aanjager van. De ontwikkeling sinds 2008 is inzichtelijk gemaakt in figuur 3.

Figuur 3: ontwikkeling zonnestroom Maastricht (bron: klimaatmonitor)

Op het gebied van de ontwikkeling van windenergie laat de hele provincie Limburg een ander beeld zien dan de rest van Nederland, zoals weergegeven in figuur 4. De ligging en vorm van de provincie, restricties ten aanzien van wet- en regelgeving, reacties van de samenleving en de potentiële capaciteitswinst zijn hier mede oorzaak van. In het kader van de RES wordt wind- en zonne-energie verder vormgegeven. Grensoverschrijdende mogelijkheden zijn onderdeel van deze discussie.

Figuur 4: ontwikkeling windenergie per inwoner in de provincie Limburg (bron: klimaatmonitor)

3. Doelstelling en leidende principes

Maastricht klimaatneutraal

Doel is een klimaatneutraal Maastricht in 2050 en een klimaatneutrale gemeentelijke organisatie in 2030. Deze doelstellingen zijn ook vastgesteld in het coalitieakkoord 2018-2022, *Maastricht onbegrensd en ontspannen* en vervolgens vertaald en vastgelegd in de *klimaatbegroting 2018-2022*. Een klimaatneutrale gemeentelijke organisatie in 2030 betekent dat we vooral werken met duurzame energiebronnen, zoveel mogelijk energie besparen en compenseren de eventueel resterende CO₂-uitstoot compenseren. In het energiebeleid ligt de nadruk op die drie pijlers.

Gemeenten krijgen een belangrijke rol in de energietransitie, een regierol voor de gebouwde omgeving. Op lokaal en regionaal niveau wordt gekeken wat de besparingsmogelijkheden zijn, welke duurzame alternatieven geschikt zijn om in de warmtevraag te kunnen voorzien en in welk tempo deze transitie vorm kan krijgen. Op het juiste moment moeten investeringsbeslissingen worden genomen.

Elke gemeente heeft bovendien zijn eigen uitdaging. Voor Maastricht liggen deze onder meer in het monumentale karakter van de stad en het sturend ruimtelijk en duurzaam uitgangspunt: een compacte stad in een weids landschap.

Leidende principes

1. De Trias Energetica

De trias energetica is een vitaal onderdeel binnen het huidige 'denken' over de energietransitie. Het biedt een overzichtelijk kader waarin de toekomstige 'energie-mix' van Maastricht kan worden vormgegeven. Met welke maatregelen kunnen we de doelstellingen halen? Hoeveel energie dienen we te besparen en hoeveel groene energie hebben we voor het restant nodig?

De trias energetica van Maastricht bestaat uit de drie bouwstenen van de energietransitie:

- (1) eerst energie besparen (door isolatie en gedragsverandering);
- (2) zo veel mogelijk duurzaam opwekken (met bijvoorbeeld wind, restwarmte en zonne-energie); en
- (3) het eventuele restant benodigde energie zo efficiënt mogelijk op te wekken en/of extern inkopen met Garanties van Oorsprong en/of de resterende CO2 uitstoot te compenseren door middel van groenaanplant in de stad.

Het laatste punt houdt in dat Maastricht zichzelf niet verplicht om volledig zelfvoorzienend in groene energie te zijn. In de (Eu)regio moet onderzocht worden hoe dit samen gerealiseerd kan worden. Het streven is om binnen de mogelijkheden zelf zo veel mogelijk groene energie op te wekken binnen onze stadsgrenzen. Zodoende wordt de stad minder afhankelijk van andere partijen en kan het de geldstromen zo veel mogelijk binnen de gemeentegrenzen houden.

2. Samenwerking

De energietransitie is een ingrijpend en langjarig veranderproces. De wisselwerking tussen techniek, innovatie en de sociaal-maatschappelijke keuzes en handelen zijn bepalend voor het succes. Bestuurlijke daadkracht is belangrijk en richtinggevend. Die ambities bepalen waar Maastricht in 2050 staat. Gelet op de ingrijpende consequenties voor onze samenleving, de technische complexiteit, lange tijdsduur, financieel beslag, samenhang en verwevenheid, is er sprake van een strategische visie en stappenplan, waarvan de basis is vastgelegd in de klimaatbegroting 2018-2022.

De energietransitie raakt alle lagen van de bevolking en gaat onder meer over innovatiekracht van bedrijven, over de transformatieopgave van bestaande bebouwing, innovatieve samenwerking en de complexiteit van een monumentenstad als Maastricht. Het belang van een bestendig plan wordt groter, maar een blauwdrukaanpak voor de samenleving en stad bestaat niet. Keuzes worden de komende jaren gemaakt. De ambities klimaatneutraal 2050 borduurt verder op de ambities zoals die in 2007 en 2015 geformuleerd zijn en de resultaten van het uitvoeringsprogramma Maastrichts Energie Akkoord - #missionzeromaastricht - die in de afgelopen jaren zijn geboekt. Doelgroepenbeleid is hierin essentieel.

Gelet op de ingrijpende consequenties en investeringsniveau zijn het ook keuzes die deels regionaal en provinciaal moeten worden ingevuld. In het nationale Klimaatakkoord is besloten dat Nederland in 2030 49% CO2-reductie gerealiseerd moet hebben ten opzichte van 1990. Een van de maatregelen om hier invulling aan te geven is het opwekken van 35TWh hernieuwbare energie op land in geheel Nederland. Dat komt overeen met circa de hoeveelheid elektriciteit die door 4.118 windmolens van 120 meter as hoogte en een vermogen van 3MW wordt opgewekt. Een andere maatregel is het verduurzamen van de warmtevoorziening van 1,5 miljoen woningen en gebouwen voor 2030.

Voor het realiseren van de landelijke ambities op het gebied van elektriciteit en de gebouwde omgeving is gekozen voor een regionale aansturing en uitvoering. Dat is gebaseerd op het feit dat de

effecten van de energietransitie de gemeentegrenzen overschrijden (en, in het geval van Limburg, wellicht ook landsgrensoverschrijdend) en de onderlinge afstemming het best op de schaal van de regio kan plaatsvinden. Maastricht vormt samen met de 16 gemeenten in Zuid Limburg de Regionale Energiestrategie (RES) Zuid Limburg. Vanuit Zuid Limburg is het streven om een integraal ruimtelijk en realistisch aanbod te doen aan het Rijk.

Elke regio (waaronder Zuid-Limburg) formuleert een bod naar het Rijk met betrekking tot

- 1) de opwekking van hernieuwbare elektriciteit (zonne-energie en windenergie);
- 2) het potentieel aan duurzame warmtebronnen; en
- 3) concrete plannen om vraag en aanbod van elektriciteit en warmte door middel van infrastructuur bij elkaar te brengen en de mogelijkheden en beperkingen van het elektriciteits- en warmtenetwerk in kaart te brengen.

3. De goede dingen op de goede manier

Het thema energie zal iedereen raken. Onze huizen, kantoren, fabrieken en auto's hebben decennialang vertrouwd op betaalbaarheid en beschikbaarheid van fossiele brandstoffen als gas en olie. Deze energievoorziening speelde zich vooral ondergronds af met gasleidingen en elektriciteitskabels. Dit gaat veranderen. Niet alleen in de uitvoering, maar ook in de planvorming zoeken we de verbinding met inwoners, bedrijven en maatschappelijke spelers in de stad om tot een gedragen idee over onze toekomst te komen.

De energievoorziening van de toekomst zal zich meer en meer verplaatsen van een ondergrondse naar een bovengrondse en daarmee ook meer zichtbaar zijn. De gemeente is één van deze partijen en neemt een regierol aan in deze transitie. We zorgen er ook voor dat de kosten eerlijk verdeeld worden. De transitie mag niet leiden tot meer tegenstellingen in de samenleving.

4. Denken in verbindingen

We beseffen dat het 'tackelen' van de energietransitie op veel verschillende schalen en door veel verschillende partijen plaatsvindt. Het is een grensoverschrijdende opgave in een onbegrensd Maastricht. Op gemeenteniveau kunnen we een hoop bewerkstelligen, maar we opereren ook bovenlokaal door aansluiting te zoeken bij collega-gemeenten en het rijk. De regionale energietransitie (RES) is hierin ons belangrijkste instrument.

We zien de energietransitie dan ook als vehikel om overige maatschappelijke uitdagingen in onze aanpak mee te nemen. Zo kan de aanleg van een warmtenet in de wijk gekoppeld worden aan wegenonderhoud of een participatietraject met inwoners inhoudelijk verbreed worden. We verbinden de opgave ook aan bestaande waarden van de stad zoals beschreven in deel 1 van de Omgevingsvisie. Deze waarden van de fysieke leefomgeving vormen de identiteit van de stad: de monumentale kwaliteit en internationale sfeer, de compacte stad in een weids landschap, de hoogwaardige en authentieke fysieke leefomgeving en prettig wonen in diverse woonmilieus. Deze waarden zijn de basis voor fysieke oplossingsrichtingen voor de energietransitie. We streven daarom naar multifunctioneel gebruik van onze stedelijke omgeving om zo de fysieke claim op onze ruimte te beperken. Kosten eerlijk verdelen is een belangrijk uitgangspunt.

We verbinden ook met regionale gemeenten. In het verlengde van keuzemogelijkheden voor zonnepanelen, zonne-akkers en windturbines, is naast de evidente financiële haalbaarheid van projecten ook de ruimtelijke component een blijvend aandachtspunt. In gezamenlijkheid wordt daarom regionaal gewerkt aan een zoveel mogelijk uniform ruimtelijk afwegingskader voor gemeenten, als handelingsperspectief om op lokaal niveau een weloverwogen afweging te kunnen maken ten aanzien van (nieuwe) initiatieven van bedrijven en/of burgers.

5. Rekening houden met onzekerheid

De energietransitie is volop in ontwikkeling. Innovaties volgen elkaar in rap tempo op en de kranten staan vol opinies. Er is geen blauwdruk. Dit vraagt om een lenige strategie en om een dynamisch model. We weten dat over tien jaar andere technologieën beschikbaar komen en de wereld er anders uitziet. Hier houden we rekening mee door het beleid niet in 'beton te gieten', maar juist door onze ogen open te houden en in te springen op kansen.

5. Realisatiestrategie

Maastricht is op weg in de energietransitie, maar we zijn er nog lang niet. Majeure inspanning is nodig. Een deel van deze inspanning is al onderzocht en gepland, een deel is nog in ontwikkeling, ook met regionale partners. Wat betreft beleidsvorming krijgen de Regionale Energiestrategie (RES) en de ontwikkeling van de warmtevisie de komende jaren prioriteit. Streven is om voor 2021 een RES en warmtevisie op te leveren. In figuur 5 wordt de planning van de RES visueel vormgegeven. Daarnaast wordt de Omgevingsvisie voor 1 januari 2024 geactualiseerd. In deze actualisatie worden de ruimtelijke keuzes uit de RES en de warmtevisie integraal meegenomen.

Figuur 5: planning Regionale Energiestrategie (RES)

De komende jaren werken we in onderlinge samenhang aan:

- Geplande uitvoering:

1. continuering van het MEA-programma, gericht op besparing en opwekking, in de periode 2018-2022; en
2. doorontwikkeling van bestaande plannen grootschalige opwekking duurzame energie.

- Van verdere strategieontwikkeling naar doen:

3. ontwikkeling van warmtevisie, uitvoeringsplannen en warmtetransitie binnenstad; en
4. kansen in kaart brengen, ook in relatie met de RES.

1. Continuering van het MEA-programma 2018-2022

Voor de continuering van het Maastrichts Energie Akkoord (MEA)-programma 2018-2022 verwijzen we naar de reeds door de Raad vastgestelde klimaatbegroting 2018-2022. In deze paragraaf volgt een korte samenvatting. Via 6 actielijnen, gebaseerd op een analyse van het energiegebruik van Maastricht gecombineerd met landelijke richtlijnen en doelstellingen, is een uitvoeringsprogramma opgesteld.

Met het Uitvoeringsprogramma Maastrichts Energie Akkoord 2018-2022 zet Maastricht ook de schop in de grond. Het programma is gericht op het organiseren van draagvlak in de stad en het ontwikkelen van inspirerende en leerzame voorbeelden. Energiebesparing en opwekking van duurzame energie staat centraal. De MEA-strategie bestaat uit de actielijnen gebouwde omgeving (woningen en utiliteitsgebouwen), industrie, duurzame mobiliteit, gebiedsontwikkeling, gemeentelijke organisatie en MKB.

Tabel 1: MEA-programma 2018-2022: de actielijnen

Mea Actielijn	Activiteiten
Gebouwde omgeving	Planvorming aardgasvrij maken van wijken Uitbreiding bestaand binnenstedelijk warmtenet Aansluiting op Het Groene Net/Chemelot Verduurzamen warmtenet Ceramique Opstarten pilot aardgasvrije wijken
Industrie	Energiebesparing top 100
Mobiliteit	Uitbreiding capaciteit van laadpalen in woonwijken Geen emissie gemeentelijke wagenpark
Gebiedsontwikkeling	Binnenstedelijke oplossen van energievraag door multifunctioneel gebruik openbare ruimte en daken.
Gemeentelijke organisatie	100% klimaatneutrale gemeentelijke organisatie in 2030 Uitbreiding aantal zonnepanelen op gemeentelijk vastgoed Aanscherpen duurzaamheidsdoelstellingen gemeentelijk inkoopbeleid
MKB	Organiseren van ontzorgmodel voor ondernemers

Met het MEA-programma geeft Maastricht nadrukkelijk vorm aan het werken via de principes van trias energetica, de inzet van technische mogelijkheden en het verbinden van de samenleving hieraan. De besparingsopgave wordt ook in andere beleidslijnen vormgegeven. Bijvoorbeeld in het mobiliteitsbeleid (door toepassing van het STOP-principe waarbij meer prioriteit wordt gegeven aan lopen en fietsen in plaats van gemotoriseerd verkeer) en het economisch beleid (door het stimuleren en verder vormgeven van circulaire economie).

De transitie van de gebouwde omgeving is een grote opgave voor de stad. Deze transformatie moet plaats vinden in de gebouwde omgeving, in relatie met de beperkte nieuwbouwoopgave van de stad. De Rijksdoelstelling is dat in 2050 alle bestaande gebouwen in Nederland energieneutraal zijn. De 2,4 miljoen corporatiewoningen hebben landelijk in 2021 een gemiddeld energielabel B. Het huidig energieniveau van de woningen in de stad laat zien dat dit een majeure inspanning betreft.

Wettelijk zijn al een aantal eisen geformuleerd, en in het MEA-programma werken we aan het vormgeven van de doelstellingen, waaronder:

- 2019 nieuwbouw overheidsgebouwen conform BENG-eisen
- 2020 alle nieuwbouw conform BENG-eisen
- 2023 bestaande kantoorgebouwen minimaal energielabel C
- 2030 alle nieuwe auto's emissie-loos

Om de doelstellingen voor de gebouwde omgeving te halen is (nog) meer inzet noodzakelijk op gebouw gebonden maatregelen (bouw & installatietechnisch) en duurzame energieopwekking. Woningen zijn het grootste deel van de bestaande omgeving. Maar ook scholen en kantoren ondergaan deze transitie. Onderdeel is niet alleen het ontwikkelen van een goed aanbod., Ook het actief stimuleren van de vraagzijde is essentieel. Er zullen steeds meer integrale concepten ontstaan. Hoe die er in 2030 uit zien, laat staan 2050, is niet geheel te voorspellen. Ook moet er veel gebeuren ten aanzien van nieuwe energietransportnetwerken en opslagmogelijkheden. Deze ontwikkelingen zijn mede afhankelijk van allerlei economische en geopolitieke scenario's.

2. Doorontwikkeling uitvoering van bestaande plannen grootschalige opwekking duurzame energie

De afgelopen jaren heeft Maastricht een eerste ambitie neergelegd in de grootschalige opwekking van duurzame energie. In tabel 2 staan de projecten genoemd die in ontwikkeling zijn of onderzocht worden.

Tabel 2: grootschalige opwekking energie; planvorming gemeente Maastricht

Omschrijving	Reductie CO2 uitstoot	Productie duurzame energie	Deze productie betekent voor (aantal) huishoudens duurzame energie	planvorming
Zonneweide Lanakerveld De aanleg van de zonneweide Lanakerveld (30ha) betekent plaatsing van 125.000 zonnepanelen	16.500 ton per jaar	29.000.000 kWh	10.550	Een gemeentelijk initiatief. Op 11 december 2018 besluitvorming in de gemeenteraad om procedures voor te bereiden en op te starten. De investeerder/exploitant is verantwoordelijk voor aanpassingen bestemmingsplan, omgevingsvergunning en exploitatieovereenkomst
Zonneweide Belvedereberg De aanleg van zonneweide belvedereberg betekent plaatsing van 40.000 zonnepanelen	4.150 ton per jaar	10.380.000 kWh	3.780	Particulier initiatief. Gemeente heeft omgevingsvergunning verleend. SDE+ subsidie is toegekend en openbare aanbesteding is opgestart.
Waterkrachtcentrale Bosscherveld Bij het sluizencomplex in	1.995 ton per jaar	3.500.000 kWh	1.275	Particulier initiatief Projectplan voor de Waterwet is bijna gereed,

de Zuid Willemsvaart realisatie van een waterkrachtcentrale; deze zet de hydraulische energie van gestuwd water om in elektriciteit				de MER is daar onderdeel van en wordt vervolgens ter visie gelegd. Daarna volgt Natuurbeschermingswet, Omgevingsvergunning en eventuele andere vergunningen.
Waterkrachtcentrale Borgharen In de Maas naast de stuw van Borgharen realisatie van een waterkrachtcentrale	7.353 ton per jaar	12.900.000 kWh	4.700	Particulier initiatief. Waterwetvergunning is onherroepelijk en april 2019 wordt de vergunning bij de provincie aangevraagd in het kader van de Natuurbeschermingswet.

3. Ontwikkeling van warmtevisie, warmteplannen en warmtetransitie binnenstad

Daar blijft het niet bij. We onderzoeken in 2019 (verdere) kansen voor omgevingswarmte (water en bodem), restwarmte en mogelijkheden voor buurten. Op basis hiervan wordt de warmtevisie ontwikkeld en een integrale aanpak op wijkniveau ontwikkeld. Hierbij sluiten we aan op de gebiedsgerichte aanpak zoals omschreven in deel 1 van de Omgevingsvisie.

Per 1 juli 2018 geldt voor nieuwbouw en bij een aardgasverbruik van minder dan 40 m³/uur dat deze niet meer aangesloten mag worden op het aardgasnet. Op termijn (einddatum 2050) is aardgas geen warmtebron meer in Nederland. Het recht op aardgas verdwijnt en in de plaats daarvan komt een recht op warmte. Dat betekent dat gezocht moet worden naar alternatieven. Dit kan individueel per woning, per gebouw of gebied, of stadsbreed. Alle wijken en woningen moeten van een duurzame warmtevoorziening worden voorzien. De mogelijke oplossingen zijn groen gas, warmtenet in combinatie met een elektriciteitsnet, omgevingswarmte (waaronder oppervlaktewater, bodemenergie en atmosfeer) en warmtepompen of "all-electric".

Bij elke variant hoort een andere infrastructuur. Goede samenwerking is nodig om de meest geschikte alternatieven te bepalen en onnodige kosten te voorkomen. Niet tijdig afstemmen kan bijvoorbeeld onnodige, kostbare maatschappelijke investeringen in gas- of elektriciteitsnetten of particuliere oplossingen veroorzaken. De kansen voor restwarmte zijn inmiddels in een vergevorderd stadium. In tabel 3 worden de meeste kansrijke maatregelen voor restwarmte benoemd.

Tabel 3: kansrijke maatregelen voor restwarmte

Thema	Omschrijving
Het Groene Net (HGN)	Het leveren van warmte via HGN is kansrijk als gemeenten langs het tracé (12 kilometer) worden aangesloten. In de warmtevraag van Maastricht kan ook worden voorzien door het warmteoverschot van Chemelot. Reductie CO2 uitstoot: 70.000000 kilogram per jaar en een vermindering van 40 miljoen m3 gas
Uitbreiding warmtenet Belvédère centrum Maastricht	Het bestaande warmtenet Belvédère wordt uitgebreid door de gebouwen in de Belvédère aan te sluiten op het warmtenet. Dit binnenstedelijk warmtenet kan als voorloper doortrekken HGN naar Maastricht functioneren.
Ontwikkeling en realisatie van een nieuw warmtenet naar het Centrum	Voor het Centrum is het wenselijk om een nieuw warmtenet aan te leggen als voorloper voor aansluiting op HGN vanuit Sittard-Geleen. Ook wordt vanuit O-I de haalbaarheid onderzocht voor een nieuw warmtenet richting Wyck, Céramique en de verduurzaming van het bestaande aardgasgestookte ketelhuis. Het doel is dat beide warmtenetten toekomstbestendig ontwikkeld worden.

Onderzoek van CE Delft naar de kansen voor restwarmte in Maastricht geven een positief beeld. In de Warmtevisie van de gemeente Maastricht wordt aan de Raad een richtinggevend besluit gevraagd over welke wijk in welk jaartal van het aardgas gaat en wat het beste alternatief is voor aardgas. Het beste alternatief moet hier gelezen worden als de maatregel met 'de laagste maatschappelijke kosten'. Inwoners van onze stad en organisaties, vooral de woningbouwcorporaties, worden intensief betrokken bij de visie en de uitvoeringsplannen. Doelstelling is om de warmtevisie voor 1 januari 2021 vast te laten stellen door de Raad. Daarna wordt gestart met de uitvoeringsplannen.

4. Kansen in kaart, ook in relatie met de RES

Op regionaal niveau moet na het vaststellen van het Klimaatakkoord een Regionale Energiestrategie (RES) worden opgesteld. De 16 Zuid-Limburgse gemeenten gaan dit samen vormgeven met de Provincie Limburg, Waterschappen, netbeheerder en de bevolking. Gezamenlijk start een zoektocht naar kansen en geschikte locaties voor zonne- en windenergie.

In de zoektocht naar locaties in de regio zal een afwegingskader houvast bieden voor het maken van keuzes.

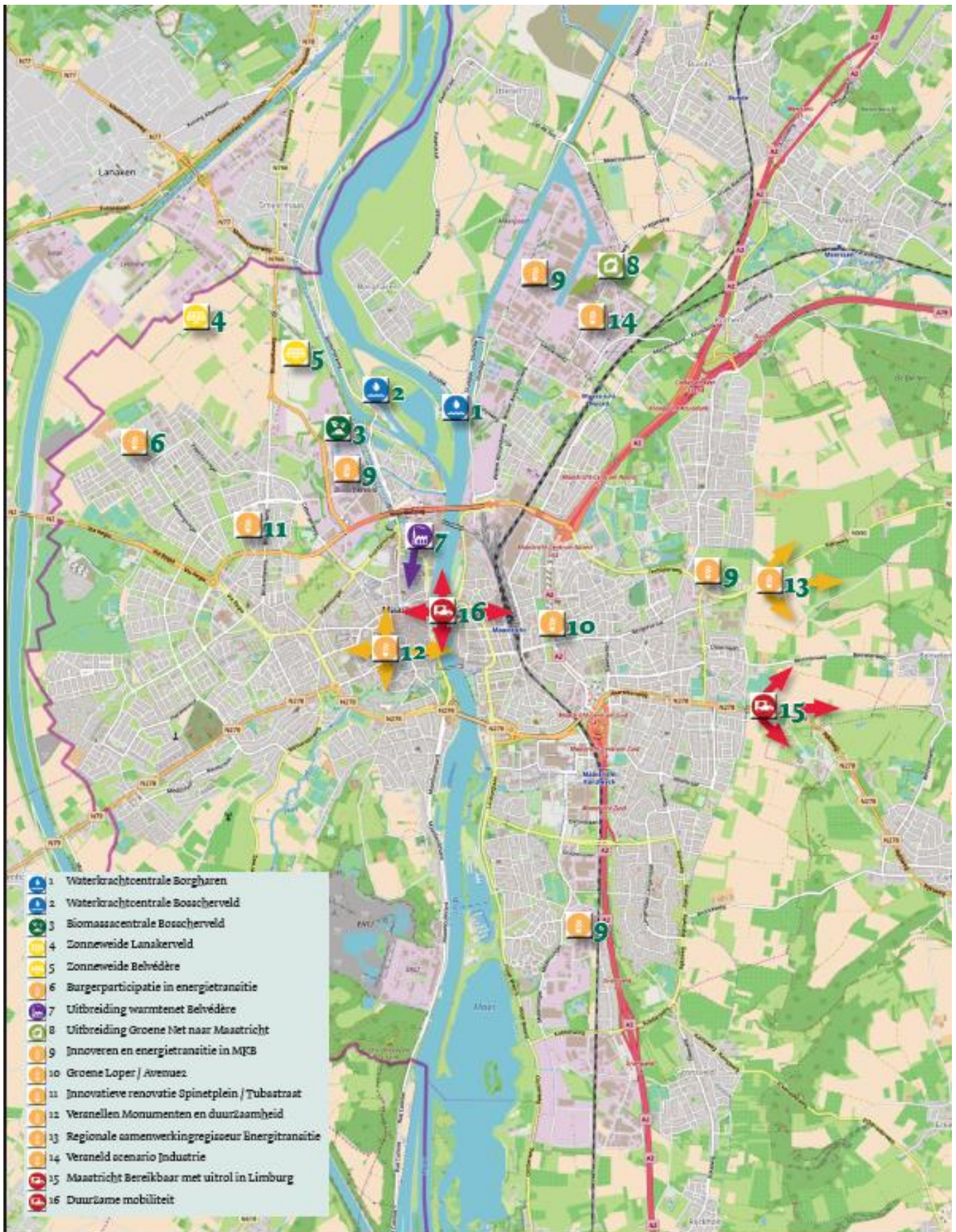
De RES is gebaseerd op ruimtelijk-realistische keuzes waarin de specifiek Maastrichtse kenmerken zoals het monumentale karakter en het principe compacte stad in een weids landschap worden meegenomen. Het is nadrukkelijk niet de bedoeling om de energieopgave ten laste te leggen van het omliggende open landschap. Het is nadrukkelijk wel de intentie om te optimaliseren binnen de mogelijkheden van de stad. Multifunctioneel ruimtegebruik en effectief inspelen op nieuwe technologieën zijn hierbij van belang.

Op basis hiervan kunnen we vier mogelijk oplossingsrichtingen schetsen om de kansen voor stad en regio in kaart te brengen. Deze oplossingsrichtingen dienen als mogelijke bouwsteen om de RES mede vorm te geven. Een combinatie van oplossingsrichtingen is mogelijk. Hiervoor is afstemming met partners uit de regio noodzakelijk. Voor sommige maatregelen is nader onderzoek en/of zijn haalbaarheidsstudies nodig.

I. Geplande keuzes: ruimtelijk-realistische energiekaart

Een oplossingsrichting gaat uit van bestaand beleid en het verder uitvoeren van projecten en programma's die eerder zijn vastgelegd. Op kaart 1 worden deze kansen visueel vormgegeven. Het betreft een mix van maatregelen op het gebied van energieopwekking en energiebesparing. Sommige voorgestelde maatregelen kunnen als zelfstandig project worden opgepakt. Andere maatregelen gaan uit van koppelkansen in samenwerking met andere beleidsdisciplines.

Kaart 1: planvorming duurzame energie (zie ook tabel 1, 2 en 3)

II. Richtlijnen voor nieuwe ontwikkelingen van gebieden en gebouwen

Een andere oplossingsrichting ligt in het stellen van scherpe richtlijnen voor nieuwe ontwikkelingen van gebieden en gebouwen, bovenop de eisen die gesteld worden in het Bouwbesluit. Voor nieuw te ontwikkelen (binnen)stedelijke gebieden zetten we in op ontwikkelingen die in principe energieneutraal of zelfs energieleverend zijn. Bij deze stedelijke ontwikkelingen is er nagenoeg altijd sprake van een combinatie van bestaande bouw en nieuwbouw. In de transitie wordt daarmee vormgegeven dat “nieuwbouw” “bestaande bouw” meeneemt. Dit uitgangspunt is bovendien een uitdaging naar de zich almaar ontwikkelde energiemarkt. De wijze waarop je deze richtlijnen inzet kan verschillen. Zo kunnen de richtlijnen uitnodigend zijn waarbij nieuwe initiatiefnemers ‘extra punten’ scoren en hiervoor beloond worden.

III. Afwegingskader Zonne- en Windenergie

Een derde oplossingsrichting is het opstellen van een afwegingskader dat gehanteerd wordt bij het inpassen en vormgeven van grootschalige duurzame opwekking in de stedelijke omgeving. De vormgeving moet ruimtelijk-realistisch zijn, rekening houden met de specifieke Maastrichtse kwaliteiten van de fysieke leefomgeving. De realisatie van de doelstellingen met betrekking tot het opwekken van zonne- en windenergie is voor een belangrijk deel een ruimtelijke opgave. Hiertoe wordt het afwegingskader opgesteld waarin richtlijnen en randvoorwaarden worden beschreven die samen met de nog op te stellen potentiekaarten een leidraad vormen voor de ruimtelijke inpassing. De potentiekaarten beschrijven de mogelijkheden en beperkingen van gebieden in Maastricht met betrekking tot zonne- en windenergie. Binnen deze gebieden gelden specifieke randvoorwaarden waaraan dient te worden voldaan om zonne- en/of windenergie projecten te realiseren.

Zon

Potentiekaart zonne-energie

In het kader van de RES wordt een potentiekaart voor zonne-energie opgesteld. Op deze kaart worden de gebieden aangeduid waar PV en zonnecollectoren op daken van woningen kansrijk zijn in stad en regio. Ook de potentie van PV op daken van gebouwen voor publieke, commerciële dienstverlening en industrie worden in kaart gebracht. Daarnaast wordt gekeken naar de mogelijkheden van PV op agrarische gronden, delfstofwinplaatsen en oppervlakte water, maar ook bijvoorbeeld de potentie van geluidwallen, spoorlijnen en zelfs asfalt ten behoeve van het opwekken van zonne-energie.

Ten aanzien van zonne-energie worden voor Maastricht ook de beperkingen in beeld gebracht. Zo dient er rekening te worden gehouden met het ‘beschermingsgebied Nationaal Landschap’, ‘beschermd stads- en dorpsgezicht’ en ‘landgoederen en kastelen’. Door recreatief gebruik van open water zijn er beperkingen, net als in bos, open droge en natte natuurlijke gebieden. Het is niet altijd zo dat opwekking van zonne-energie in deze gebieden onmogelijk is.

Randvoorwaarden zonne-energie

Voor de ontwikkeling van projecten voor (grootschalige) zonne-energie opwekking worden er voor de potentiële gebieden randvoorwaarden gesteld.

De opwekking van duurzame energie middels zonneparken is feitelijk een nieuwe ruimtevrager. Gemeenten en Provincie worden geconfronteerd met vragen van initiatiefnemers en stakeholders over o.a. ruimtelijke inpassing. In het Provinciaal Omgevingsplan Limburg is m.b.t. zonneparken een voorkeur voor multifunctioneel ruimtegebruik uitgesproken, maar daarbij zijn geen richtlijnen voor de ruimtelijke inpassing uitgewerkt. Ook zijn geen specifieke (typen) locaties of gebieden voor zonneparken aangewezen of uitgesloten. Op lokaal niveau voorzien de huidige bestemmingsplannen in beginsel niet in de realisatie van zonneparken. Er worden voor Maastricht potentiële gebieden voor

zonneparken in kaart gebracht middels de potentiekaarten. Locatiestudies moeten uitwijzen hoe in deze potentiegebieden zonneparken kunnen worden geplaatst, waarbij in de uiteindelijke afweging vanzelfsprekend al het relevante gemeentelijke beleid dient te worden betrokken. Tevens wordt er gekeken naar:

- Multifunctioneel ruimtegebruik.
- Kwalitatief inpassingsplan (en indien nodig een compensatieplan)
- Omgevingsmanagement
- Directe maatschappelijke meerwaarde
- Kostenverhaal en planschade
- Concurrentie

Tabel 4: globaal afwegingskader grootschalige energie opwekking voor zonne-energie

a) In bebouwd gebied (op of aan vastgoed) heeft de voorkeur: meervoudig ruimtegebruik
b) In bebouwd gebied (op restruimte of braakliggend terrein) heeft eveneens de voorkeur: meervoudig ruimtegebruik
c) In onbebouwd gebied (POL: buitengebied en/of bronsgroen) is niet mogelijk. Houding gemeente; nee, tenzij (initiatief): o.a. aansluiting ontwerp op bestaande landschap/cultuurhistorie, rechthoekige opzet, inpassing/beplanting, PV in zelfde richting)
d) In onbebouwd gebied (POL: zilvergroen en goudgroen) is niet mogelijk

Wind

Potentiekaart windenergie

In het POL 2014 heeft de provincie Limburg uitsluitingsgebieden grote windturbines aangegeven. Daarnaast gelden er beperkingen als gevolg van straalpaden, hoogspanningsleidingen, radarcontouren en aanvliegeroutes van Maastricht Aachen Airport. Ten aanzien van woongebieden wordt er een bufferzone van 300 meter aangehouden. Daarbij gelden er beperkingen voor een 'beschermd stads- en dorpsgezicht', 'landgoederen en kastelen' en 'bos, open droge en natte natuurlijke gebieden'.

In het kader van de RES wordt een potentiekaart voor windenergie opgesteld. Op deze kaart worden gebieden aangeduid die kansrijk zijn voor grote windturbines in Maastricht, waarbij rekening wordt gehouden met bovenstaande beperkingen, technische mogelijkheden en ruimtelijke randvoorwaarden. Daarbij wordt inzichtelijk welke mogelijkheden er zijn voor gebouw gebonden (kleine) windturbines op commerciële en publieke dienstverlening en industrie als ook gebouw gebonden windturbines op woningen. Op de potentiekaart windenergie worden tevens de geldende windsnelheden aangeduid, zodat het beste windklimaat inzichtelijk wordt.

Randvoorwaarden windenergie

Voor de ontwikkeling van projecten voor (grootschalige) windenergie opwekking worden er voor de potentiële gebieden randvoorwaarden gesteld.

In het Provinciaal Omgevingsplan Limburg zijn voorkeursgebieden en uitsluitingsgebieden voor windmolens opgenomen. Daarnaast zijn potentiegebieden in kaart gebracht. De voorkeurs- en uitsluitingsgebieden van de provincie enerzijds en de potentiegebieden anderzijds moeten initiatiefnemers en bewoners helpen bij het vinden van mogelijke locaties. Locatiestudies moeten uitwijzen hoe binnen voornoemde gebieden windmolens kunnen worden geplaatst. In de uiteindelijke afweging dient vanzelfsprekend al het relevante gemeentelijke beleid te worden betrokken.

- Effecten onderzoek
- Inpassingsplan
- Kostenverhaal en planschade
- Omgevingsmanagement
- Directe maatschappelijke meerwaarde
- Grondspeculatie moet worden voorkomen.
- Samenwerking

Tabel 5: globaal afwegingskader grootschalige energie opwekking voor windenergie

a) Windturbines alleen in potentiegebieden
b) Voorkeur voor lijnopstelling (indien niet mogelijk: rijopstelling)
c) Lijn- of rijopstelling van tenminste twee winturbines (evt. over grenzen heen)
d) Aanhaking opstelling op landschappelijke elementen
e) Aanhaking opstelling op evt. bestaande windturbine-opstelling(en)
f) Solitair is alleen mogelijk indien volledig gedragen door belanghebbende omwonenden

De realisatie van de doelstellingen met betrekking tot het opwekken van zonne- en windenergie is voor een belangrijk deel een ruimtelijke opgave. Uitwerkings- en besluitvormingsprocessen voor windenergie en zonne-energie projecten worden begeleid i.s.m. gemeente, stakeholders en inwoners. Een 3D tool is nodig om initiatieven voor grootschalige duurzame energie opwekking (meer) rationeel te kunnen afwegen. Ruimtelijk-landschappelijke effecten vanuit diverse invalshoeken (bijvoorbeeld straatniveau) moeten inzichtelijk worden (inclusief jaargetijden en dag/nacht). Hiermee kan met diverse opstellingen (bijvoorbeeld lijn-/clusteropstelling) en modules (bijvoorbeeld diverse hoogtes en rotordiameter) worden gewerkt en de daarbij behorende energetische opbrengsten worden geraamd.

Hoofdstuk 5: Architectuur en cultureel erfgoed

5.1: Architectuur

1. Inleiding

De Omgevingsvisie spreekt zich uit over het raamwerk van publieke ruimtes, en over profilering en sfeer van de gebieden in de stad. Het beeld van de stad wordt, naast de inrichting van de publieke ruimtes, vooral bepaald door haar gebouwen. Daar ligt een belangrijke relatie met het architectuurbeleid van de stad, zoals dat onder andere tot uitdrukking komt in het Welstandsbeleid. Bijzonder voor Maastricht is haar historische karakter. Kenmerkend is de continuïteit in de ontwikkeling van de stad. Maar niet alleen behoud van het waardevolle is belangrijk, ook vernieuwing met gevoel voor kwaliteit. Maastricht heeft een lange en hoogwaardige traditie opgebouwd waar het gaat om de samenhang van openbare ruimtes, architectuur en cultureel erfgoed. De relatie van gebouwen met hun omgeving staat centraal in het gemeentelijke beleid, niet alleen in de historische gebieden, maar ook in de subcentra, de woonwijken en het landschap.

Vanuit deze Omgevingsvisie is een aantal raakvlakken te benoemen met het architectuurbeleid van de stad. Ten eerste ligt er een relatie met de Welstandsnota 'maatwerk in kwaliteit' (2018). Ten tweede wordt de visie op architectuur op hoofdlijnen beschreven aan de hand van drie pijlers: 1) de relatie van gebouwen met de openbare ruimte, 2) de programmering van levendige gebieden en ontmoetingsplekken, en 3) de derde dimensie (hoger bouwen). Tot slot staan we stil bij de architectonische aandachtsgebieden, die een kapstok biedt voor meer gebiedsdifferentiatie ten aanzien van het toekomstige welstandsbeleid. Deze ambitie vloeit voort uit de implementatie van de Omgevingswet, waar onder andere meer maatwerk per gebied ('integraal') en vereenvoudiging van regels en procedures ('sneller en beter') centraal staat. Dit leidt tot een meer gebiedsgerichte aanpak en meer interactieve werkwijze gebaseerd op samenwerking. De Omgevingswet neemt hierbij het motto 'ruimte voor ontwikkeling, waarborgen van kwaliteit' als uitgangspunt.

2. Welstandbeleid

In februari 2018 is de Welstandsnota vastgesteld met als titel 'maatwerk in kwaliteit'. Aanleidingen en doelen bij het opstellen van deze Welstandsnota waren:

- de aantrekkelijkheid van de stad bewaren of zelfs verbeteren;
- een brede afweging van diverse belangen bij het beoordelen van ruimtelijke kwaliteit;
- de balans tussen het publieke belang van de stad en het belang van de individu met een plan; en
- een zorgvuldige dialoog met betrokken partijen en de samenleving.

In de welstandsnota zijn algemene criteria geformuleerd ten aanzien van 1) bebouwing en omgeving, 2) bebouwing op zich en 3) materiaal, detaillering en kleur. Naast de restauratierichtlijnen bij beschermde gebouwen en de algemene criteria hanteert de gemeente Maastricht ook bebouwingsgerichte en gebiedsgerichte criteria. Tot slot zijn er ook nog criteria die zich exclusief richten op reclame-uitingen. Aan de hand van deze criteria wordt per gebied en per object een afweging gemaakt bij nieuwe plannen voor de fysieke leefomgeving. Maatwerk is hierbij van belang, waarbij rekening wordt gehouden met bijzondere locatie-omstandigheden waardoor gemotiveerd van criteria kan worden afgeweken. Deze criteria staan in de welstandsnota nauwkeurig beschreven.

Ten behoeve van het architectuurbeleid van de stad richting 2040 zijn twee opgaven van bijzonder belang:

1. het *verbinden* van opgaven uit het fysieke, economische en sociale domein aan de bestaande (historische en/of monumentale) waarden. Voorbeelden van nieuwe opgaven zijn de energietransitie, klimaatadaptatie, langer thuis wonen met zorg aan huis en de snel veranderende behoeften van bewoners en ondernemers; en
2. een *gebiedsgerichte aanpak* op het gebied van welstands- en architectuurbeleid, met bijzondere aandacht voor architectonische aandachtsgebieden (inhoud) en gemeentelijke procedures en regels (proces).

3. Visie

1. Relatie gebouwen met openbare ruimte.

Eén van de centrale thema's van deze Omgevingsvisie is Beleving en Ontmoeting. Met name in de dynamische en levendige gebieden en de ontmoetingsplekken in buurten is de relatie van het gebouw met de openbare ruimte wezenlijk voor de levendigheid en de verblijfskwaliteit van de omgeving. Hier is dus bijzondere aandacht vereist voor de programmering van functies in de "plint", de begane grondlaag waar zich de entrees van de gebouwen bevinden. Bij voorkeur bevinden zich hier de toegangen en is een flexibele invulling mogelijk voor publieksgericht functies. Om de levendigheid in de openbare ruimte te stimuleren, zijn deze gebieden ook bij uitstek geschikt voor onder andere culturele en sociale activiteiten.

2. De programmering van levendige gebieden en ontmoetingsplekken

Publieksgerichte functies zoals detailhandel, scholen, buurtvoorzieningen, horeca en dienstverlening worden bij voorkeur gesitueerd in dynamische en levendige gebieden en ontmoetingsplekken, zoals omschreven in deel 1 van de Omgevingsvisie en conform de economische ordeningsprincipes zoals beschreven in het hoofdstuk 'economie' in deel 2 van de Omgevingsvisie.

3. De derde dimensie.

In de nota 'Hoger Bouwen' (2007) worden uitgangspunten geformuleerd voor de bepaling van de bouwhoogtes van nieuwe gebouwen. Voor de Maastrichtse situatie gelden een paar bijzondere kenmerken: continuïteit in de ontwikkeling, de ligging in het dal en een sterk imago. Maastricht is één van de weinige steden die vanaf een paar hoge punten kan worden overzien. Dit vraagt om een zeer bijzondere zorg voor het stadssilhouet. Tenslotte: Maastricht kent geen grote sprongen in haar ontwikkeling en daarmee ook geen sterke contrasten in schaalgrootte of hoogte van gebouwen. Dat is een kenmerkende kwaliteit van de stad. Een toren van 100 meter zou een inbreuk betekenen op dat geleidelijk ontwikkelde stadssilhouet.

Beleid voor hoger bouwen in Maastricht

Hoger bouwen kan nodig of zinvol zijn met het oog op effectief ruimtegebruik, creëren van stedelijkheid en de wens van de consument (veiligheid, uitzicht) een meerwaarde hebben in de Maastrichtse situatie. Hoger bouwen relateert zich nadrukkelijk tot de omgeving. De gebiedsprofielen zoals beschreven in deel 1 van de Omgevingsvisie gelden hierbij als leidraad. In de dynamische centra, stedelijk gebied en parkwijken ligt hoger bouwen voor de hand, met een maximale goothoogte van 20 meter langs hoofdwegen en bij voorzieningencentra. Voor de gebieden die het profiel 'stadsrand' hebben geldt een maximale goothoogte voor nieuwbouw van 10 meter. Alleen in voorzieningencentra en op markante plekken in de stadsrandgebieden is hogere bebouwing tot een goothoogte van 20 meter niet uitgesloten. Voor bedrijfsterreinen moet de hoogte van de bebouwing in samenhang met de typologie van de bedrijven en het aangrenzende landschap nader worden bepaald. Dit geldt ook voor de groen- en natuurgebieden, zoals de Landgoederenzone.

Beleid voor hoogbouw in Maastricht

Hoogbouw betreft gebouwen, hoger dan 30 meter. Bouwwerken, geen gebouw zijnde, zoals zendmasten en windmolens, vallen buiten dit beleidskader. Hoogbouw als compositorisch element als markering van een belangrijk punt in de stad is in de dynamische centra en gewenste levendige gebieden niet uitgesloten, maar niet mogelijk binnen het beschermd stadsgezicht. Op de locatie Landbouwbelang is bouwen hoger dan 30 meter plaatselijk bespreekbaar vanwege de van oudsher grootschalige bebouwing ter plaatse. Ook in de omgeving van het Europaplein is hoogbouw bespreekbaar. Hoogbouw is niet mogelijk in de zichtlijn vanaf de Pietersberg naar de torens van St. Jan en St. Servaas. Bij hoogbouw moet sprake zijn van functiemenging (een levendige “plint”), en een hoogwaardig ingerichte openbare ruimte met aandacht voor hittestress en wateroverlast (vergroening) en geïntegreerde parkeeroplossingen.

Bij hoogbouw gaat het om torens. Dat wil zeggen: alle zijden moeten minstens 2x zo hoog als breed zijn. Voor de maximale hoogtes gelden twee uitgangspunten: het silhouet van de binnenstad moet gerespecteerd worden en nieuwe hoogbouw mag niet uitsteken boven de dalrand aan de oostzijde van de stad. Dit leidt tot een maximum hoogte van 50 meter goothoogte, gerekend vanaf het plaatselijke maaiveld. Bij de stadsentrees langs de A2, d.w.z. omgeving Geusselt en Randwijck/Europaplein is maximaal 70 meter goothoogte vanaf het plaatselijk maaiveld toegestaan. Er moet sprake zijn van een hoogwaardige architectuur. Met name de kwaliteit van de dakopbouw verdient aandacht. Boven de voorgestelde 50 en 70 meter goothoogte wordt maximaal 10 meter (nokhoogte) ruimte gegeven om de dakopbouw of beëindiging vorm te geven. Technische installaties zoals liftopbouwen en zendmasten moeten binnen deze ruimte worden opgenomen.

Om het stadssilhouet te behouden en zo mogelijk te versterken zal alle nieuwbouw welke het zicht op het oude stadssilhouet kan beïnvloeden nadrukkelijk onderwerp zijn van nadere studie. Voor elk nieuw hoogbouwproject moet een hoogbouweffectrapportage worden gemaakt, waarbij naast het effect op de naaste omgeving ook het uitzicht vanaf enkele hooggelegen punten in de stad aanschouwelijk wordt gemaakt. Dit zijn in ieder geval de Pietersberg, de Louwberg, de Belvedereberg, en waar nodig enkele punten vanaf de hoogterrassen aan de oostzijde van de stad. Ook moet het effect van een hoogbouwplan op de verkeersaantrekkende werking worden onderzocht. Om te voorkomen dat parkeerdruk in de directe omgeving van hoogbouw onevenredig toeneemt wordt parkeren op afstand of in pandig gerealiseerd. Hiervan kan alleen bij “hoge” uitzondering worden afgeweken.

Tot slot is de kwaliteit van een ontwerp voor een hoog gebouw slechts te beoordelen in samenhang met het ontwerp van het ‘landschap’ waarin het gebouw staat. Vooral het ontwerp en de programmering van de begane-grondlaag van het hoge gebouw is niet los te zien van het ontwerp van dat ‘landschap’, zowel in programmatische als in esthetische zin. Een samenhangend ontwerp is daarom cruciaal.

4. Architectonische aandachtsgebieden

Dit zijn gebieden waar bijzondere aandacht is vereist voor de samenhang tussen architectuur en de stedenbouwkundige context. Twee criteria zijn van belang:

1. gebieden waar sprake is van een bijzondere samenhang van de verschijningsvormen van de gebouwen, al dan niet monumentaal; en
2. gebieden waar ontmoeting en interactie een grote rol spelen, waarmee het gebied een sterk publieke karakter heeft.

Binnenstad. Hier speelt vooral de schaalkwestie: Over het algemeen heeft de binnenstad een kleinschalig karakter. Zij wordt vooral gekenmerkt door individuele panden, met hier en daar een publiek gebouw in een grotere schaal. Een uitzondering is het Sphinxkwartier en in het bijzonder het gebied bij het Bassin, dat als industrieel kwartier in de 19^e eeuw tot ontwikkeling kwam. Hier is ruimte voor meer grootschalige gebouwen. *Het dakenlandschap* is karakteristiek voor de historische binnenstad en derhalve een belangrijk aandachtspunt.

Brightlands Maastricht Health Campus. Door enkele decennia supervisie aan de hand van het Masterplan Randwijk is hier een sterke samenhang ontstaan tussen de gebouwen onderling. De hoogte is vrijwel overal circa 20 meter, en er is in een orthogonale opzet in rooilijnen gebouwd. Het Masterplan Randwijk is inmiddels vervangen door de Structuurvisie Maastricht Health Campus. Een beeldkwaliteitsplan is in de maak. Bijzondere aandacht gaat naar de samenhang tussen gebouwen en de openbare ruimte, waar ontwerp en programmering in samenhang moet leiden tot meer 'beleving en ontmoeting' in dit gebied.

Stationsomgeving/Centrum Oost. Het gebied tussen Station, Voltaplein en Scharnerweg wordt aangeduid als Centrum oost. Hier is een duidelijke regie gewenst voor de toekomstige ontwikkeling, met aandacht voor de programmatische invulling van de plinten (begane grond) en schaal en maat van de bebouwing. Daarnaast is de aansluiting op het nieuwe landschappelijke en architectonische beeld van de Groene Loper van belang.

Wederopbouwwijken. Buiten de binnenstad bevinden zich enkele woonwijken, waar sprake is van een sterke samenhang tussen architectuur en stedenbouwkundige opzet. Met name de wijken die ontworpen zijn door F. Dingemans behoren daartoe. Dit zijn Caberg, Malpertuis, Pottenberg, Mariaberg, Nazareth, Heugemerveld, Wijckerpoort en de Westrand van Amby. Doordat de wijken in betrekkelijk korte tijd zijn gebouwd, en onder een duidelijke eenduidige ontwerpregie, hebben ze een sterk samenhangend architectonisch beeld, vaak met stijlkenmerken uit de vijftiger jaren. Bij vernieuwing van deze buurten moet rekening worden gehouden met dit sterke samenhangende beeld.

Levendige gebieden, routes en ontmoetingsplekken. In deel 1 van de Omgevingsvisie worden een aantal gebieden en routes benoemd met een uitgesproken publiek karakter: de dynamische gebieden en de levendige gebieden en routes. Hier bevinden zich kleinschalige voorzieningen en publieksaantrekkende functies. De plekken zijn een belangrijk onderdeel van het dagelijks stedelijk leven en bieden de condities voor ontmoeting en interactie. Vanwege het publieke karakter is hier bijzondere aandacht vereist voor de samenhang van architectuur en openbare ruimtes.

5.2: Cultureel erfgoed

1. Inleiding

De stad Maastricht heeft circa 1660 rijksmonumenten, circa 3000 gemeentelijke monumenten, 350 waardevolle cultuurhistorische elementen, twee archeologische rijksmonumenten en twee beschermde stadsgezichten. Daarmee is Maastricht de tweede monumentenstad van Nederland. Daarnaast zijn er in de stad tal van waardevolle stedenbouwkundige en landschappelijke structuren en is het bodemarchief zeer rijk. Ongeveer 70% van het grondgebied heeft een middelhoge tot zeer hoge archeologische verwachting.

Het cultureel erfgoed van Maastricht is vooral bijzonder door de hoge kwaliteit van de historische binnenstad, het groot aantal kerken en kloosters als relict van het religieus erfgoed, de vestingstructuur als unieke staalkaart van vestingwerken uit verschillende perioden, het rijke bodemarchief met hoge archeologische verwachtingswaarden, het industrieel karakter van de keramiekstad aan de rand van de binnenstad en ten slotte de parochiewijken rondom de stad die een zeer hoge stedenbouwkundige waarde hebben.

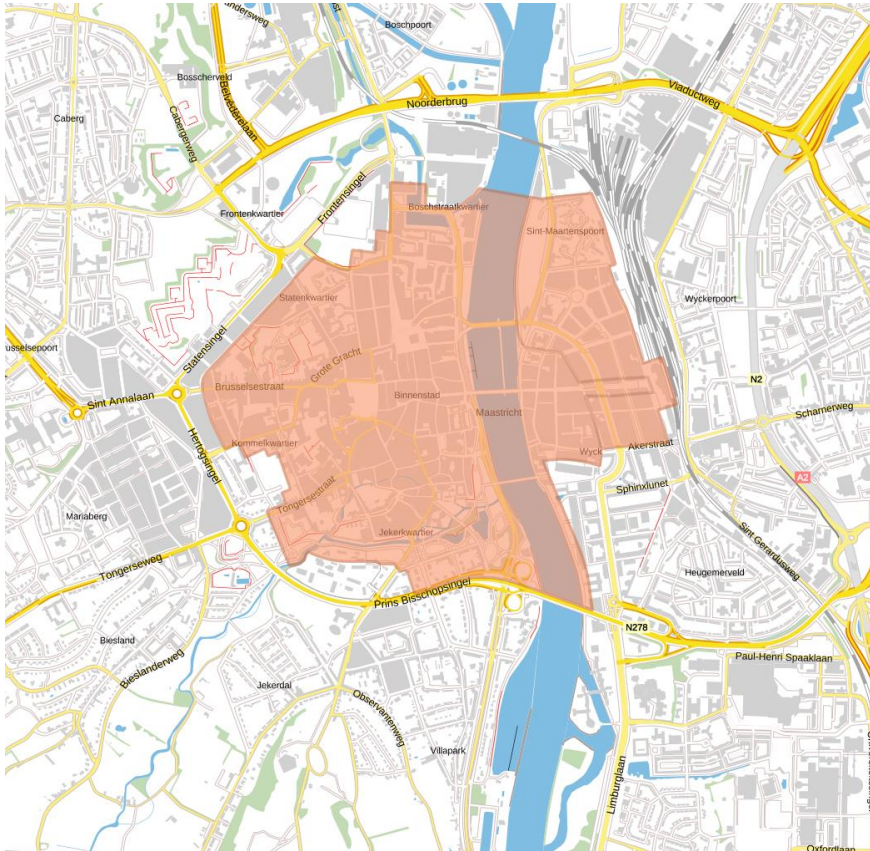
2. Analyse, trends en ontwikkelingen

Definitie

Cultureel erfgoed is een breed begrip. Hiermee worden de bewaard gebleven tradities en de tastbare sporen uit het verleden aangeduid. Dit kan variëren van carnaval tot Heiligdomsvaart, van archeologische vondsten tot modelserviezen van de Sphinx, van monumentale gebouwen tot beeldbepalende bomen.

In de Omgevingsvisie richten wij ons op de zichtbare en tastbare sporen uit het verleden in ruimtelijke zin, ook wel het materieel, onroerend cultureel erfgoed genoemd. Hiertoe behoren onder andere gebouwde monumenten, stedenbouwkundige structuren, archeologische terreinen, landschappelijke structuren en historisch groen.

Cultureel erfgoed	materieel	immaterieel
onroerend	Rijksmonumenten Gemeentelijke monumenten Archeologische monumenten Archeologische terreinen Cultuurhistorische elementen Waardevolle groenelementen Stedenbouwkundige structuren Landschappelijke structuren	Carnaval Heiligdomsvaart Concerten André Rieu Preuvenemint Zoervleisj eten Maastricht Europe/verdrag van Maastricht Reuzengilde Schutterijen
roerend	Archeologische vondsten Collectie inboedel stadhuis Collectie serviesgoed Sphinx Historische boeken en manuscripten Archieven Collectie Natuurhistorisch Museum Maquettes	

Kaart: beschermd stadsgezicht Maastricht

Kaart: Rijksmonumenten en gemeentelijke monumenten

Geschiedenis

Maastricht is één groot geschiedenisboek. Er zijn eindeloos veel sporen die ons allemaal iets vertellen over de aanwezigheid van de mens en zijn activiteit door de eeuwen heen.

Steentijd

De oudste menselijke resten uit Maastricht dateren uit de Oude Steentijd, circa 300.000 jaar geleden. De resten van kampementen van neanderthalers dateren uit een latere fase, rond 80.000 jaar geleden. Ook uit het Neolithicum, de tijd van de Bandkeramiekers en hun opvolgers, zijn meerdere nederzettingen bekend.

Metaaltijd

De Bronstijd levert slechts een paar aanwijzingen van menselijke aanwezigheid op, maar uit de daarop volgende IJzertijd zijn weer veel nederzettingen en grafvelden bekend, bijvoorbeeld in het Ambyerveld.

Romeinen

Maastricht is ontstaan als Romeinse nederzetting. De belangrijkste militaire en economisch route van Noord Gallië kruiste de Maas over de Romeinse brug. Verder lag er een Romeins tempelcomplex en een badhuis. Nadat de Romeinse rijksgrens van de Rijn naar het achterland werd verlegd, werd in de eerste helft van de vierde eeuw een ommuurd castellum gebouwd, ter verdediging van de brug. Maastricht werd waarschijnlijk continu bewoond in de overgang van de Romeinse Tijd naar de Vroege Middeleeuwen. Grafvondsten duiden hierop.

Vroege Middeleeuwen

In de Vroege Middeleeuwen ontwikkelde Maastricht zich tot de belangrijkste plaats in het Midden Maasdal. Er was een bisschop, er waren diverse handwerkers en meerdere muntmeesters. De Merovingische koningen waren regelmatig in Maastricht te vinden. Maastricht werd genoemd als belangrijke handelsplaats.

Middeleeuwen

In de Middeleeuwen was Maastricht vooral een religieus centrum. De stad stond vol torens van de vele kerken en kloosters. Het vermeende graf van Sint Servaas werd bezocht door veel pelgrims. De abdij van Sint Servaas had daardoor een bijzondere status.

Vanaf 1204 werd Maastricht door zowel de Hertog van Brabant als de Prins Bisschop van Luik bestuurd. Hierdoor ontstond de twee-herigheid van Maastricht, vastgelegd in de zogenaamde Alde Caerte uit 1284. Maastricht bleef een belangrijke handelsstad door de strategische ligging aan de Maas.

Vesting

Door deze strategische ligging is Maastricht ook lange tijd een belangrijke vestingstad en garnizoenstad geweest. De stad is tientallen keren aangevallen, belegerd en enkele malen ingenomen. De vestingwerken zijn nog heel herkenbaar in de stad door de grote hoeveelheid bewaard gebleven stadsmuren, buitenwerken (Hoge en Lage Fronten), ondergronds gangenstelsels, de forten, kruithuizen, affuitenloodsen en magazijnen. In 1867 werd de vesting Maastricht opgeheven.

Industrie

In de negentiende eeuw stond Maastricht vooral bekend als industriestad. De papierfabriek en de aardewerkfabrieken waren het meest bekend in Maastricht. Petrus Regout initieerde als eerste grootindustriële van het land veel industriële activiteiten. De infrastructuur werd verbeterd door de aanleg van de Zuid-Willemsvaart, het bassin en de aanleg van het kanaal naar Luik. In de jaren 50 van de negentiende eeuw komen de spoorwegverbindingen tussen Maastricht en Hasselt, Aken, Luik en Venlo tot stand.

Rond 1900 ontstonden veel dienstverlenende handelsinstellingen, zoals de krediet- en handelsbanken en verzekeringsmaatschappijen.

Wederopbouw

Tussen 1950 en 1965 maakte de stad eveneens een turbulente ontwikkeling door. In deze 15 jaren verdubbelde het bebouwde oppervlak van de stad. Die stadsuitbreiding in de vorm van parochiewijken was voor het eerst gebaseerd op analyses voor bevolkingsprognoses, woningbehoefte, bouwprogramma's, woningdifferentiatie en -spreiding.

Diensten

Ook Maastricht als winkelstad werd steeds groter. Aanvankelijk vestigden de winkels zich vooral langs de uitvalswegen, later concentreerde de middenstand zich vooral in de binnenstad.

Maastricht ontwikkelt zich in de twintigste eeuw steeds meer als stad die gericht is op diensten. Dit komt door de komst van de Universiteit Maastricht, het Academisch ziekenhuis, de toneel- en kunstacademie en het congrescentrum het Mecc.

Landelijke beleid

Het landelijk beleid over cultureel erfgoed heeft zich de afgelopen jaren ontwikkeld tot een breder en integraal perspectief op behoud en hergebruik van cultureel erfgoed in relatie tot maatschappelijke opgaven en gebiedsontwikkeling. Hierbij een overzicht van de belangrijkste landelijke beleidsnota's.

- Nota Belvédère (1999): Behoud door ontwikkeling, ontwikkeling door behoud
- Visie Erfgoed en Ruimte (2011): Kiezen voor Karakter
 - Gebiedsgericht werken: van collectie naar connectie. Niet alleen waardevolle objecten en structuren benoemen en beschermen, maar ook de erfgoedopgaven verbinden met andere ruimtelijke opgaven op bijvoorbeeld economisch, sociaal-cultureel en ecologisch gebied. Dit kun je doen door te investeren in waardecreatie (profit), ruimte te geven aan burgers in het maatschappelijk debat (people) en de duurzaamheidsopgaven te benutten en te beïnvloeden (planet).
- Briefadvies (2017): 'Brede blik op erfgoed'
 - **Collectie naar connectie**
Maak door middel van je collectie connectie met de maatschappelijke opgaven. Geef 'behoud door ontwikkeling' nadrukkelijk gestalte. Om te verbinden moeten verhalen van het erfgoed aansluiten op de doelgroep en mogelijk uit de doelgroep zelf komen.
 - **Gebouw naar gebruik**
Focus van gebouw naar gebruiker. Stimuleer slim hergebruik. Voor een goede omgang met het gebied of gebouw, moet worden meegedacht met de wensen van de gebruiker, moet worden gekeken met de ogen van een architect en moet worden gerekend vanuit het perspectief van een ontwikkelaar.
 - **Object naar omgevingsgericht**
Focus van gebouw naar gebied. Cultureel erfgoed moet drager zijn van een gebiedsanalyse. Erfgoed moet niet alleen als toets aan het eind, maar als kwaliteit en inspiratiebron aan het begin van een gebiedsproces worden ingebracht.
 - **Stenen naar stories**
Verhalen verbinden, inspireren en geven richting aan de volgende ontwikkelingsfase van gebouwen en gebieden. Erfgoed kan bij gebiedsontwikkelingen een belangrijke bijdrage leveren als kwaliteitsdrager en inspiratiebron. Erfgoed is in potentie drager van de verhalen van een gebied en kan zodoende bijdragen aan de duiding van het DNA van de plek. De betrokkenheid bij erfgoed is meestal groot en is een middel om burgers te betrekken bij ontwikkelingen. Cultureel erfgoed kan een kapstok zijn om het verhaal van het gebied te vertellen.
- Kabinetsbrief 'Erfgoed Telt' (2018):
 - **Instandhouding en herbestemming**
Zonder behoud van het cultureel erfgoed gaat één van de kernwaarden van de stad verloren. Investeer in onderhoud en herbestemming, verduurzaming en vakmanschap.
 - **De leefomgeving**
Cultureel erfgoed vormt de inspiratie voor een aantrekkelijke en herkenbare leefomgeving. Creativiteit en een goed ontwerp moeten antwoord bieden op de grote ruimtelijke opgaven zoals de energietransitie, klimaatadaptatie, bereikbaarheid en nieuwbouw.
 - **De verbindende kracht van erfgoed**
Cultureel erfgoed brengt mensen samen en zorgt voor vertrouwen in een snel veranderende omgeving. Identiteit verbindt. Maak historische plaatsen zichtbaar en toegankelijk en vertel het verhaal van de plek.

- Raad voor Cultuur (2019): ‘Met Erfgoed Meer Ruimtelijke Kwaliteit’:
 - **Het monumentale ecosysteem**
Bevordering van professionalisering in de sector; visie op het rijksmonumentenbezit creëren; en meer aandacht voor het ambacht bij jongeren.
 - **Erfgoed en ruimte**
Stimuleren van ruimtelijke kwaliteit; investeren in gemeentelijke kennis, deskundigheid en visievorming; en verspreiding van kennis via provincies.
 - **Erfgoed en samenleving**
Meerstemmige verhalen via ontwerp zichtbaar maken; verhalen over monumenten en archeologie diverser, betekenisvoller en rijker maken; en resultaten van archeologische onderzoeken zichtbaarder en begrijpelijker maken.
 - **Erfgoed en financiering**
Differentiatie onderzoeken in het financiële stelsel; NRF tot financieel expertisecentrum ontwikkelen; budget voor instandhouding van archeologische monumenten meer doelmatig inzetten; rol van provincies in het erfgoedbestel versterken en kennisniveau op peil brengen; onderzoeken welke gemeentelijke bijdragen anders dan financiële middelen ingezet kan worden bij de instandhouding van monumenten; samenwerking zoeken met andere ministeries om financiële middelen te koppelen.

De implementatie van de Omgevingswet biedt meer ruimte voor gebiedsgericht maatwerk en het maken van eigen afwegingen als gemeente. Voor het beleid voor cultureel erfgoed zijn onder andere de volgende aandachtspunten van belang:

- Het versnellen en integraal en transparant maken van de werkprocessen, vereenvoudigen en samenbrengen van regelgeving, verkorten van doorlooptijden, regionale samenwerking en vroegtijdige participatie. Resultaat hiervan moet zijn dat Maastricht sneller en beter duidelijkheid kan bieden aan inwoners, ondernemers en initiatiefnemers over wat er op een bepaalde locatie wel of niet mag.
- Meer gebiedsgericht differentiëren in kwaliteiten, ambities en bijbehorende regels. Resultaat hiervan moet zijn dat vooral in de buurten en op werklocaties meer maatwerk en (sociale) functiemenging een plek krijgt.
- De wetgever maakt een ‘knip’ in bouwactiviteiten. Dit betekent dat de bestaande omgevingsvergunning wordt gesplitst in een vergunning voor gemeentelijke regels in het omgevingsplan (monumenten en archeologie) en een vergunning voor de technische regels voor een bouwwerk.

3. Visie, opgaven en beleidsprincipes

Visie

Maastricht is een prachtige stad om in te wonen, werken en verblijven. De uitdaging voor de komende decennia is het verbinden van bestaande waarden aan de opgaven van nu en in de toekomst. Daarbij staan vier waarden centraal:

1. de monumentale kwaliteit en internationale sfeer;
2. de compacte stad in een weids landschap;
3. de hoogwaardige en authentieke fysieke leefomgeving; en
4. prettig stedelijk wonen in diverse woonmilieus

Het cultureel erfgoed van de stad vormt daarmee een belangrijke drager van stedelijke ontwikkelingen in Maastricht. Cultureel erfgoed draagt bij aan:

- de **identiteit** van de stad. Het cultureel erfgoed laat zien wat tot Maastricht behoort, wie de stad was, maar vooral wie ze wil zijn. Het voedt daarmee het collectieve geheugen van inwoners en bezoekers;
- het **woon- en leefklimaat** van de stad. Het cultureel erfgoed heeft een positieve invloed op de sfeer en kwaliteit van de woonomgeving. Door herbestemming en restauratie wordt verkrotting tegengegaan;
- de **economie** van de stad. Het cultureel erfgoed draagt bij aan het vestigingsklimaat en Maastricht als bezoekstad. Investeren in erfgoed is rendabel. Voor elke euro die de overheid investeert aan monumenten, krijgt het 1,5 euro terug.⁵ Ook de woningprijzen liggen over het algemeen hoger in een historische stad. Mensen zijn bereid aanzienlijk meer te betalen voor monumenten of woningen in een monumentale omgeving.⁶ Cultureel erfgoed is het visitekaartje van de stad. De universiteit en andere onderwijsinstellingen zijn vaak gevestigd in monumentale gebouwen, wat Maastricht als kennisstad ten goede komt;
- de **wetenschap**. Het cultureel erfgoed draagt bij aan de wetenschappelijke potentie van de historische stad als onderzoeksthema; en
- Maastricht als **cultuurstad**. Cultureel erfgoed is ook een kunstuiting op zichzelf, puur vanwege de uitstraling en de onvervangbare esthetische waarden wat onlosmakelijk onderdeel uitmaakt van Maastricht als cultuurstad.

Opgaven

Voor het behoud en hergebruik van cultureel erfgoed zijn drie soorten opgaven van belang.

1. Fysieke opgaven. In het fysieke domein zijn nieuwe opgaven rondom energietransitie en klimaatadaptatie grote opgaven voor het cultureel erfgoed in Maastricht. Dit vraagt om zorgvuldig ingrijpen waarbij verduurzaming van bestaande gebouwen, herinrichting van gebouwen in relatie tot de openbare ruimte en behoud van bestaande kwaliteiten moet worden afgewogen per object/ gebied.

2. Sociaaleconomische opgaven. De toenemende verschillen in de samenleving, ontkerkelijking en schaalvergroting zijn bedreigingen voor het respectvol behoud en hergebruik van cultureel erfgoed. Er zijn ook kansen: het belang van een circulaire economie biedt mogelijkheden om herbestemming van monumenten een nieuwe dimensie te geven, zoals hergebruik van materialen. De verwachte groei van toerisme in Maastricht biedt een extra motivatie om cultureel erfgoed als visitekaartje van de stad overeind te houden.

3. Wijze van besturen. Behoud en hergebruik van cultureel erfgoed vraagt om een andere rol van de overheid en het stimuleren van maatschappelijke medeverantwoordelijkheid, met aandacht voor:

- Decentralisatie: meer bevoegdheden naar gemeenten
- Dereguleren: minder regels en meer eenvoudige regels
- Toename van digitale communicatiemiddelen
- Smart City: nieuwe technologische mogelijkheden voor hergebruik en beleving.

⁵ Investeren in monumenten 2010, Nationaal Restauratiefonds.

⁶ Atlas voor gemeenten 2015

Beleidsprincipes

Het beleid rondom cultureel erfgoed is gericht op het *beschermen* van en *ontwikkelen* van cultureel erfgoed. Er zijn twee soorten bedreigingen van het Maastrichts cultureel erfgoed:

- een gebrek aan menselijk ingrijpen, waardoor de tand des tijds vrij spel krijgt. Dit geldt zowel voor archeologie (natuurlijke degradatie van het bodemarchief) als voor monumenten (verval door leegstand of verwaarlozing) en voor het landschap (afsterven of overgroeien van elementen); en
- onzorgvuldig menselijk ingrijpen, waardoor het cultureel erfgoed bewust, ongezien of onbedoeld verdwijnt (ontwikkeling zonder behoud).

De belangrijkste methoden voor het beschermen van erfgoed zijn:

- Rijksmonumenten (zowel gebouwd als archeologisch) zijn aangewezen door het ministerie en beschermd via de Erfgoedwet. De Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed is bij bescherming en ontwikkeling hiervan betrokken als adviesorgaan.
- Maastrichts Planologisch Erfgoed (MPE): gemeentelijke monumenten, waardevolle cultuurhistorische elementen, waardevolle groenelementen, cultuurhistorische attentiegebieden, beschermd stadsgezicht, waardevolle binnenterreinen en archeologische structuren. Het Maastrichts Planologisch Erfgoed is het gemeentelijk erfgoed dat wordt beschermd via het bestemmingsplan. Via de dubbelbestemming 'waarde-Maastrichts Erfgoed' heeft het een vaste positie binnen het bestemmingsplan waardoor de ruimtelijke kwaliteiten op het gebied van cultuurhistorie, architectuurhistorie, landschap en archeologie integraal beheersbaar zijn.
- De regels en toets van het beschermd erfgoed zijn gekoppeld aan de omgevingsvergunning met de activiteit wijzigen van een monument, bouwen, aanleggen en slopen. Naast de reguliere welstandstoets aan de 'redelijke eisen van welstand' vindt op grond van het bestemmingsplan, de erfgoedverordening en de erfgoedwet de afweging op grond van cultuurhistorie en archeologie plaats.
- Om het archeologisch bodemarchief te beschermen adviseert, begeleidt en controleert Maastricht als bevoegd gezag bij graafwerkzaamheden.
- Deskundigheid en kennis zijn essentieel bij het waarderen van, inspireren met en adviseren over cultureel erfgoed.

De belangrijkste aandachtspunten voor het ontwikkelen met erfgoed zijn⁷:

- *Randvoorwaarden*: in een vroeg stadium rekening houden met de uitgangspunten en randvoorwaarden vanuit cultureel erfgoed voorkomt vertraging en verassing in het ontwikkelproces. Op deze manier wordt cultuurhistorie als één van de uitgangspunten zorgvuldig meegewogen. Cultureel erfgoed kan daarmee ook een inspiratiebron zijn voor ontwerpers en ontwikkelaars.
- *Draagvlakvergroting*: het verhaal van de plek is een middel dat een gesprek en de samenwerking tussen initiatiefnemers en bijvoorbeeld omwonenden bevordert. Identiteit verbindt, zorgt voor vertrouwen en creëert draagvlak. Mensen herkennen zich in bijzondere plekken en gebouwen en tradities. De Maastrichtenaar is trots op zijn stad.
- *Waardecreatie*: het zichtbaar maken van het verhaal van de plek zorgt voor kwaliteit en een verrijking van een ontwerp. Het voegt een herkenbare nieuwe laag aan de geschiedenis toe en geeft de plek opnieuw betekenis.

⁷ Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed, Nederland van betekenis, Ruimte voor Steden en Erfgoed

4. Uitwerking per thema

Monumenten

Van belang is de balans te vinden in levendigheid, economische belangen en ontwikkeling enerzijds en het behoud van de belangrijke cultuurhistorische waarden en de ruimtelijke karakteristiek anderzijds. Aantasting door leegstand en verwaarlozing voorkom je door onderhoud en herbestemming. Om nieuwe functies mogelijk te maken zijn vaak aanpassingen noodzakelijk. Door overbescherming en een te behoudende afweging ontstaat een statisch en museaal monument. Door te veel keuzes vanuit economisch belang kunnen daarentegen belangrijke waarden monumentale verloren gaan, terwijl deze waarden juist de basis vormen voor de aantrekkingskracht van de stad. Dit geldt niet alleen voor een herbestemming van een individueel monument maar ook voor een plek waar specifieke functies geclusterd worden (zoals detailhandel en horeca) en waar reclame een grote rol speelt.

Bij monumenten gaat in principe behoud voor vernieuwen. Toevoegingen dienen op de minst kwetsbare plekken van het pand plaats te vinden, waarbij een eigentijds ontwerp de voorkeur heeft. Ingrepen moeten rekening houden met de oorspronkelijke structuur. Soms kan één radicale ingreep het gebouw meer in zijn waarde laten dan overall kleine aanpassingen. Van belang is om de bestaande plek goed te begrijpen, dan kun je de gebouwen ook begrijpen en het verhaal van de plek gebruiken om een goed ontwerp te maken. Ontwerpkracht is essentieel om kwaliteit aan het pand of aan de plek toe te voegen.

Archeologie

Voor archeologie is het van belang de juiste balans te zoeken tussen kennis en behoud. Uitgangspunt van ons beleid is behoud ter plekke (in situ). Dit is echter niet altijd mogelijk. Opgravingen vinden alleen plaats bij ruimtelijke ontwikkelingen en leveren nieuwe kennis op van de geschiedenis van de stad. Het archeologisch bodemarchief gaat daarmee ook grotendeels verloren. Niet alle restanten kunnen bewaard blijven. Profielen, muurresten en bodemstructuren worden naar wetenschappelijke maatstaven gedocumenteerd. De documentatie en de vondsten worden overgebracht naar het gemeentelijk depot. Het is dan ook van belang dat nader onderzoek plaats vindt bij graafwerkzaamheden, bijvoorbeeld in het stadscentrum, dicht bij een bekende vindplaats of bij ingrepen van bepaalde omvang. Op deze manier kunnen ook toekomstige generaties de betekenis van een plek ontdekken.

Waardering

De mate van authenticiteit, uniciteit en identiteit spelen een belangrijke rol bij de waardering van cultureel erfgoed. Hoeveel is er door de jaren heen gewijzigd? Hoe zeldzaam is een object of ontwerp en wat betekent het voor de bewoner of de bezoeker? De waardenstelling is bij monumenten en archeologie erg belangrijk. De bestaande waarden zijn vaak gebaseerd op details. Het is niet alleen de sfeer en het decor wat een stadsbeeld oproept, maar het gaat erom de intrinsieke waarden te bewaren voor het nageslacht. Hierbij gaat het ook niet om mooi of lelijk maar om de cultuurhistorische waarde.

Hierbij is de centrale vraag: hoeveel kun je verwijderen, wijzigen of aanpassen zonder deze kernwaarde van de stad te verliezen? Dit verschilt per object, plek en situatie, waardoor maatwerk zo belangrijk is.

Vertel het verhaal

Aangezien het verleden 'springlevend' moet blijven, is het van belang op een actieve en eigentijdse manier de kennis van ons waardevol cultuurgood overbrengen. Het brede publiek zoals bewoners, bezoekers en geïnteresseerden kunnen meer betrokken worden bij het cultureel erfgoed door het verhaal van de plek te vertellen. Ook in sociaal kwetsbare buurten kan dit verbindend werken. Door in te zetten op jongeren en andere doelgroepen zoals studenten of vluchtelingen kunnen verbindingen ontstaan tussen verschillende generaties en culturen. Digitale communicatie middelen zoals animaties, reconstructies, virtual reality, augmented reality en smartphone applicaties kunnen daarbij helpen. Analoge middelen zoals rondleidingen, tentoonstellingen en informatieborden blijven ook doeltreffend.

Maastricht underground, VVV Maastricht

App, Roman Maastricht, hotel Derlon

Stimuleer herbestemming en voorkom leegstand

Door veranderingen in de samenleving zoals individualisering, ontkerkelijking, onlineshopping schaalvergroting en centralisatie ontstaat er in de toekomst meer leegstand van monumentale gebouwen. Centrumfuncties zoals buurt-, cultuur-, of onderwijsfuncties worden samengevoegd en wijken met kleinschalige centra worden opnieuw geprogrammeerd. Terugloop van kerkgangers en leerlingenaantallen is een feit. Kerken, fabrieken, boerderijen, kantoren, scholen, winkelplinten en andere historische gebouwen en complexen zullen hierdoor vaker hun oorspronkelijke functie verliezen.

Leegstand kan leiden tot verval, waardoor belangrijke cultuurhistorische waarden verloren gaan. Voor een deel kan herbestemming van gebouwen en complexen dit tegengaan. Maar doordat het aanbod groter is dan het huidige programma, moeten we leegstand ook deels accepteren en prioriteiten stellen in het monumentenbestand. Tijdelijk gebruik of gereguleerde leegstand kan bij cultuurhistorisch waardevolle gebouwen een oplossing zijn om sloop te voorkomen. Ook biedt het kansen om in te kunnen spelen op andersoortig gebruik zoals kunstenaarsateliers, broedplaatsen of experimenteerruimte.

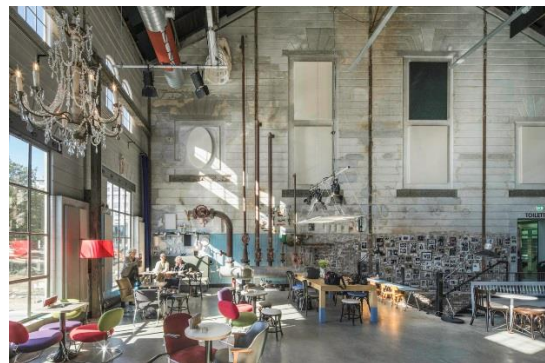
Doordat leegstand dynamisch is, is de voorspelbaarheid moeilijk. De verwachting is dat in de komende jaren tientallen monumentale panden leeg komen. Vaak zijn deze gebouwen de iconen van de buurt vanwege de cultuur- of architectuurhistorische waarden en de beeldbepalende ligging. Herbestemming wordt daarom toegejuicht door buurtbewoners en gebruikers omdat de identiteit en de leefbaarheid hiermee behouden kan blijven. De ontmoetingsplekken in buurten zoals omschreven in deel 1 van de Omgevingsvisie, krijgen hierbij extra prioriteit.

Herbestemmen van gemeentelijk en particulier vastgoed wordt gestimuleerd. Hierbij is het van belang dat de monumentale waarde van een gebouw één van de criteria is in het afwegingsproces. Zorgvuldige afweging in het spreidingsbeleid van maatschappelijk vastgoed is noodzakelijk om leegstand van cultureel erfgoed op cruciale plekken of in de meest waardevolle monumenten te voorkomen. De leegstandkaart van Maastricht kan hierbij helpen. Ook helpt de ontheffing van de compensatieplicht voor rijksmonumenten. Indien nieuwe woningbouwinitiatieven aan de woningvoorraad worden toegevoegd moeten deze in Limburg worden gecompenseerd door sloop, onttrekking aan het woningsaldo of een financiële compensatie. Sinds 2016 geldt voor rijksmonumenten een ontheffing hiervan om herbestemming te stimuleren.

Het makelen en schakelen is bij deze opgave essentieel om programma en plek beter op elkaar af te stemmen, initiatiefnemer en belanghebbenden sneller bij elkaar te brengen en vraag en aanbod met elkaar te matchen. Dit vraagt om een sterke verbinding met markt en samenleving en een goede verleidings- en marketingstrategie. Het Maastricht-LAB heeft hier in het verleden een belangrijke rol in vervuld. Nu de crisis voorbij lijkt te zijn, wordt deze rol in de reguliere gemeentelijke organisatie opgepakt.

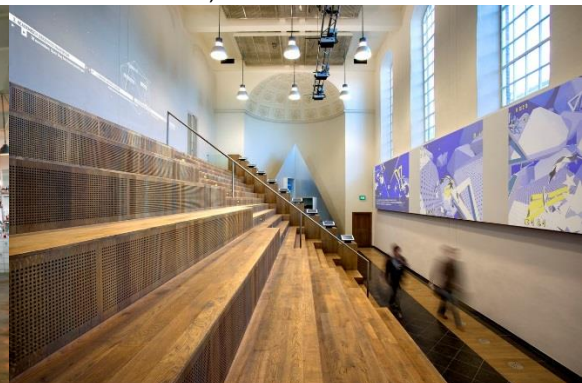
Lambertuskerk, woonhuis en onderzoekscentrum

Electriciteitscentrale, horeca en filmhuis

Brandweerkazerne, horeca en kantoor

Bonnefantenklooster, collegezaal universiteit

Religieus erfgoed

Maastricht kent een grote geschiedenis wat betreft het herbestemmen van religieus erfgoed. Aansprekende voorbeelden hiervan zijn het Regionaal Historisch Centrum Limburg in het Franciscaner klooster aan de Sint Pieterstraat, het Kruisherrenhotel in het Kommelkwartier, Stichting Opera Zuid in de kerk van Malpertuis, de Dominicanerkerk als boekhandel in de binnenstad en de Lambertuskerk als woning, onderzoekscentrum met laboratoriumruimte en culturele ruimte.

Het is van belang meer inzicht te hebben in de toekomst van het religieus Erfgoed. Een goede afstemming met kerkbesturen en Bisdom kan helpen in het anticiperen op nieuwe functies of het toevoegen van nevenfuncties.

Industrieel erfgoed

Het industrieel erfgoed vraagt ook om een geschikte herbestemming, zoals in de gebieden Sphinxkwartier en ENCI terrein. Dit heeft tot op heden al geleid tot herbestemming van onder andere de Timmerfabriek als poppodium, de Electriciteitscentrale als filmhuis Lumière, het Eiffelgebouw met o.a. het Student Hotel, de kop van de Sphinx als detailhandel met Loods 5 en het Radium met ruimte voor creatieve industrie.

Demografische groei door toename van studenten, expats, immigranten en vluchtelingen leidt tot meer programma en helpt bij de herbestemmingsopgave. De universiteit, hogeschool en studentenhuysvesting zijn waardevolle functies bij de herbestemming van grote monumentale complexen. Denk aan het Jezuïetenklooster, Franciscanerklooster, Bonnefantenklooster, Toneelacademie, Eifelgebouw, Klooster van de broeders Onbevleete Ontvangenis en Sigarenfabriek aan de Tongereseweg, maar ook aan het voormalige Plemgebouw als asielzoekerscentrum.

Vestingwerken: behouden, beleven, betekenisgeven

Maastricht heeft in vergelijking met andere steden een grote hoeveelheid aan vestingwerken met meer dan 150 objecten, meer dan 30.000 m² muurwerk, 11 kilometer gangenstelsel en met meer dan 50 beschermde planten- en diersoorten. Het bijzondere daarbij is dat Maastricht een van de weinige steden is waarbij er zoveel bewaard is gebleven uit de verschillende historische perioden waardoor een unieke staalkaart van de militaire vestinggeschiedenis ontstaat. Zelfs een groot deel van de eerste middeleeuwse stadsmuur is bewaard gebleven, doordat deze grotendeels aan twee kanten was bebouwd. In veel steden is de eerste stadsmuur vanwege het hergebruik van materiaal afgebroken.

Daarnaast heeft Maastricht ook nog eens een zeldzaam vestingsysteem met droge grachten en een tegenmijnenstelsel, namelijk de Hoge Fronten, dat nergens in Nederland zo volledig bewaard is gebleven. Verder zijn de overgebleven rondelen Haet ende Nijt en Vijfkoppen bijzonder omdat deze de overgang markeren van de traditionele aanvalsmethode met handboog en werptoestellen naar het gebruik van geschut. Dit stelsel van muren en rondelen is ingepast in het negentiende-eeuwse stadspark van circa 10 ha groot, van Maas tot Waldeck bastion.

De vesting bestaat tevens uit landschapsstructuren waar de groene component onlosmakelijk mee verbonden is. De natuurwaarden vormen een belangrijk ecosysteem in, op en nabij de vestingwerken met een groot aantal planten- en diersoorten. Deze natuurwaarden kunnen versterkt worden door onder andere het uitbreiden en verbinden van biotopen. En tot slot hebben we ook de oudste en jongste stadspoort van Nederland.

Stadspark, de reek

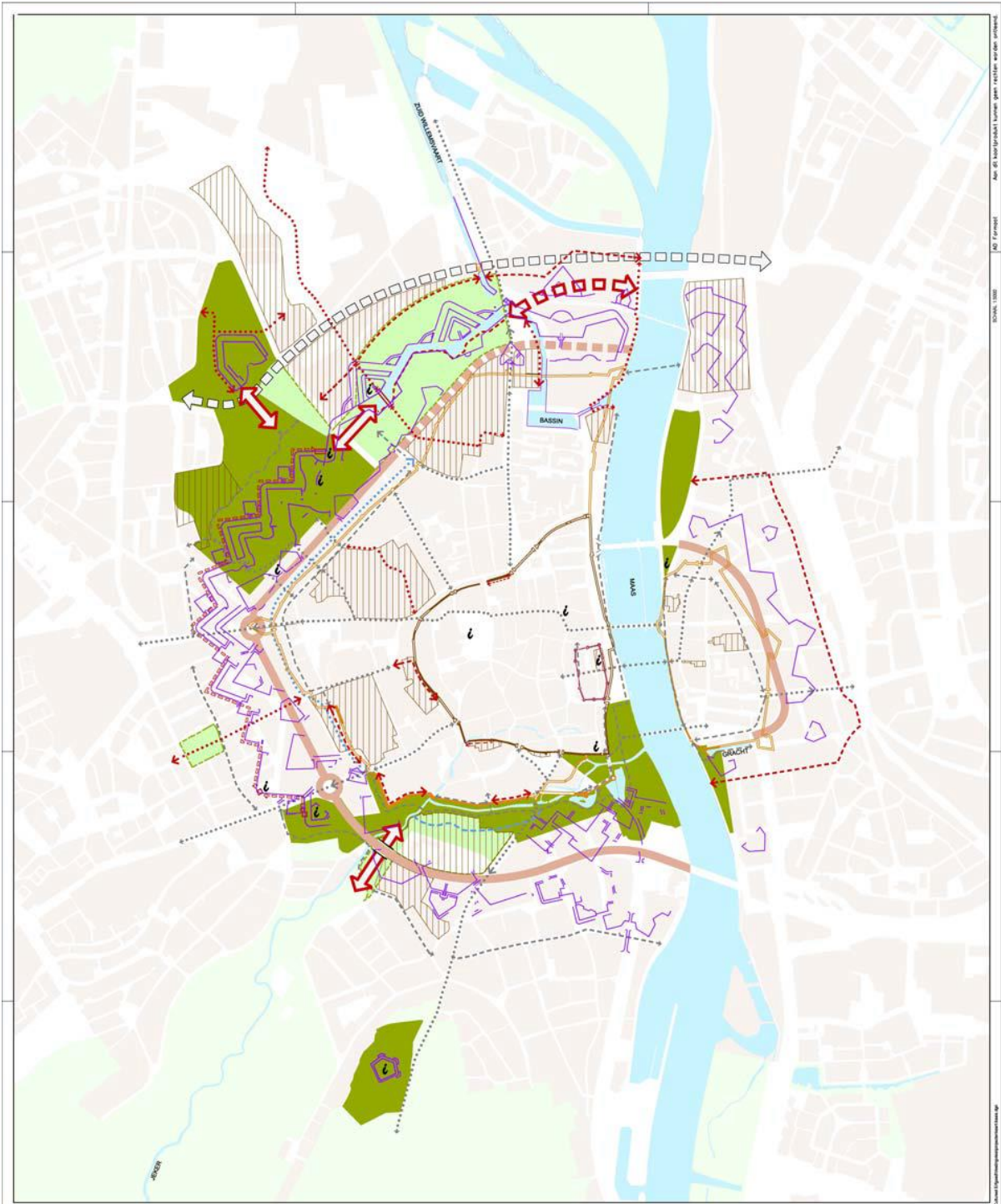
Lage Fronten

Dat alles bij elkaar maakt het dat we een unieke areaal aan vestingwerken hebben, bijzonder in Nederland en zelfs voor Europa, dat tot op heden te weinig aandacht en bekendheid heeft. Om dit cultuurofgoed in de toekomst te handhaven en te verbeteren, staat behouden, beleefbaar maken en betekenis geven van het militair erfgoed centraal.

- Behouden: hierbij gaat het vooral om het behoud van de bestaande situatie, waarbij onderhoud, restauratie, natuurbeheer en natuurversterking, alsmede documentatie een belangrijke rol spelen.
- Beleven: hierbij gaat het vooral om het versterken van de toegankelijkheid, herkenbaarheid en samenhang door bijvoorbeeld onderdelen te accentueren, markeren, verbinden of verknopen.
- Betekenis geven: hierbij gaat het vooral om de interpretatie van de vestingwerken en de actuele betekenis van wat je ziet. De bestaande kennis dient verspreid en uitgedragen te worden door middel van toerisme, educatie en recreatie, waardoor de identiteit wordt vergroot.

De vestingwerken behouden, beleefbaar maken en betekenis geven, is goed voor de gezondheid en leefbaarheid in de stad. De vestingwerken worden recreatief gebruikt door veel wandelaars, sporters, bezoekers en toeristen. De groene structuur van de vesting zoals het stadspark, frontenpark en de 'groene' stadsmuren kunnen ook helpen met de opgave van klimaatadaptatie. Historische water- en groenstructuren zijn gunstig in het bestrijden van hittestress en kunnen bijvoorbeeld worden gebruikt voor waterberging en piekbelasting.

De vestingwerken vragen dan ook om een zorgvuldige en integrale aanpak onder andere in ruimtelijke planontwikkeling, landschapsvisies, toeristische benadering en regulier groen- en muurbeheer. Hierbij is het noodzakelijk rekening te houden met herbestemmingsmogelijkheden, het versterken of realiseren van doorgaande routes of verbindingen zowel op recreatief als ecologisch gebied, aangepaste beplanting en herinrichting van de openbare ruimte (zoals schootsvelden), het markeren van verdwenen vestingwerken in de openbare ruimte en het benutten van educatie- en recreatiemogelijkheden, al dan niet digitaal. Bij grote ontwikkellocaties zoals het frontenpark en omgeving is dit essentieel.

Toekomstvisie vestingwerken uit 2011

Duurzaamheid en energietransitie

Herbestemming van historische bebouwing is een duurzame oplossing voor sloop en nieuwbouw. Hergebruik van historische bebouwing past helemaal in de opgave van een circulaire economie waar we als maatschappij voor staan. Duurzaam ontwerpen betekent ook dat naar de duurzaamheid van de toegepaste materialen gekeken wordt, naar het productie- en verwerkingsproces en naar de mogelijkheden van het afvoeren en hergebruik van materialen.

De komende decennia staan we voor een grote opgave: de energietransitie. Dit gaat enorme veranderingen teweeg brengen voor de manier van energieopwekking, energieopslag, energie-infrastructuur en energiegebruik. Het energieverbruik moet omlaag, ook bij monumentale panden. Daarnaast moeten alle gebouwen aardgasvrij zijn in 2050. De standaard energiebepalende maatregelen zijn bij monumentale panden alleen niet altijd mogelijk. Gevel-, vloer- en dakisolatie kunnen bij onjuiste uitvoering leiden tot een versneld verval van de historische constructie en leidt daarmee tot verlies van cultuurwaarden. Het toepassen van zonnecollectoren of dubbel glas is bij monumenten of historische panden niet altijd gewenst omdat het waardevolle beeld wordt aangetast. De authenticiteit van de fysieke leefomgeving als één van de kernwaarden van de stad staat daarmee onder druk.

Maatwerk is daarom essentieel bij het verduurzamen van een monumentaal pand. Op basis van rendement is het aan te bevelen om bij werkzaamheden in een pand te beginnen met de zwakste schakel in de energiehuishouding. Dat betekent dat in volgorde van effectiviteit het beste eerst gekeken kan worden naar kierdichting, vervolgens naar de ventilatie, de ramen en beglazing, de daken, de vloeren en de gevel. Daarnaast kan gekeken worden naar toepassen van eenvoudige techniek en naar hoogwaardige installaties.

Als uitgangspunt geldt dat het te behalen effect van de verschillende maatregelen optimaal is. Van belang hierbij is dat de onderlinge samenhang van de afzonderlijke oplossingsrichtingen in goede balans is en dat de cultuurhistorische en monumentale waarden zorgvuldig worden meegewogen.

Hiervoor worden handvatten geboden in de restauratierichtlijnen en de groene menukaart.

Wat betreft energieopwekking dient in principe het waardevolle dakenlandschap van de monumentale binnenstad gerespecteerd te worden. Grootschalige opwekking dient in eerste instantie elders in de stad of regio te worden voorzien. Daarnaast kan gezocht worden naar innovatieve/technologische mogelijkheden voor energieopwekking. De technologie op dit gebied ontwikkelt zich snel. Denk bijvoorbeeld aan infraroodverwarming of energieopwekking via glas of dakpannen. Alert blijven, kennis delen en experimenteren met een zorgvuldige afstemming wordt gestimuleerd.

Onderzocht wordt bijvoorbeeld of kerken en grote monumentale panden aangesloten kunnen worden op het warmtenet, gevoed door restwarmte van Sappi. De aanleg van een warmtenet kan op sommige plekken leiden tot het openbreken van straten. Aandachtspunt hierbij is het behoud van archeologisch erfgoed. Verder wordt in samenwerking met de Universiteit Maastricht bekeken hoe hun monumentaal vastgoed het beste verduurzaamd kan worden.

Woningtransformatie

Karakteristieke wooncomplexen in wederopbouwwijken hebben soms een ingrijpende aanpak nodig om de woonfuncties te kunnen behouden en geschikt te maken voor de actuele en/of toekomstige woningvraag. Sloop van deze wooncomplexen is voor woningcorporaties vaak een voor de hand liggende optie. Bouwkundige, technische en financiële mogelijkheden zijn vaak (te) beperkt om deze

complexen door renovatie geschikt te maken voor de toekomst. Bovendien kan bij sloop worden voldaan aan de compensatieregeling, waarbij nieuwbouw mogelijk blijft. Bij complexen met meer economische toekomstwaarde wordt soms verkoop overwogen.

In de wederopbouwwijken is de situering van de wooncomplexen en differentiatie van de verschillende woningtypologieën vaak stedenbouwkundig waardevol. Soms hebben de gebouwen ook een hoge architectonische waarde. Hierbij mag onderzoek naar het hergebruik door verschillende doelgroepen, zoals bijvoorbeeld starters, studenten of ouderen niet ontbreken. Studie naar herontwikkelingsmogelijkheden binnen de bestaande schil of met hergebruik van het casco is daarom ook van groot belang. Ondanks dat dit maatwerk vergt, wordt op deze manier de monumentale waarde van het cultureel erfgoed onderdeel van de belangenafweging. Dit kan een toegevoegde waarde leveren aan de buurt.

Waardering	Juridische status	Afwegingsproces
<ul style="list-style-type: none"> - architectuurhistorisch - architectonisch - bouwhistorisch - cultuurhistorisch 	<ul style="list-style-type: none"> - rijksmonumenten - dominante bouwwerken 	<ul style="list-style-type: none"> - Integraal behoud - volledige restauratie - herbestemmen
<ul style="list-style-type: none"> - architectuurhistorisch - architectonisch - alleen buitenzijde - ruimtelijk bepalend in omgeving 	<ul style="list-style-type: none"> - kenmerkende bouwwerken 	<ul style="list-style-type: none"> - Behoud massa - restauratie van de naar de openbare weg gekeerde gevels - herbestemmen
<ul style="list-style-type: none"> - stedenbouwkundig - ruimtelijk bepalend in omgeving 	<ul style="list-style-type: none"> - Beschermd stadsgezicht - cultuurhistorisch attentiegebied 	<ul style="list-style-type: none"> - Afweging bij sloop i.v.m. niet eerder opgemerkte waarden - Herbouw of nieuwbouw volgens randvoorwaarden mogelijk - Afgestemd op maat en schaal, architectonisch idioom, kleur- en materiaalgebruik, textuur en korrelgrootte

Een andere aandachtspunt is de verkoop van woningen door de woningcorporatie aan particulieren. Een reden hiervoor is om herstructureringsopgaven te financieren of de onrendabele top bij nieuwbouw van sociale huurwoningen te verevenen. Daarnaast kan verkoop van huurwoningen van betekenis zijn voor de differentiatie in het woningaanbod of het versterken van de sociale binding met de wijk.

Hoewel de verkoop van sociale huurwoningen in de afgelopen jaren is afgenomen, is het van belang bij cultuur- en architectonisch waardevolle wooncomplexen te letten op de nadelige gevolgen van een versnipperd bezit. Hierdoor ontstaat vertroebeling van de architectonische en ruimtelijke uniformiteit. Beheer en toezicht op kwaliteit is niet meer mogelijk. Particulieren blijken moeilijker te overtuigen van het collectieve belang. Onderzoek naar de mogelijke oplossingen hiervoor is noodzakelijk. Hierbij valt te denken aan bewustwording door communicatie, het oprichten van een vereniging van eigenaren en/of het opnemen van voorwaarden in de verkoopaktes, zoals bijvoorbeeld het verplicht deelnemen aan een gezamenlijk met corporaties op te richten onderhoudsfonds.

Monumenten als gemeentelijk eigendom

De gemeente Maastricht heeft ongeveer 30 rijksmonumenten en 25 gemeentelijk monumenten in bezit als vastgoedobject. Vanwege de hoge exploitatielasten wordt terughoudend omgegaan bij de aankoop van monumenten. Indien monumenten bedreigd worden en aankoop hierbij redding kan bieden, dient een zorgvuldige belangenafweging plaats te vinden, waarbij niet alleen financiële argumenten maar ook het monumentale belang meegewogen wordt. Bij het afstoten van monumenten vanwege een tekort op de exploitatie dienen voorwaarden gesteld te worden om behoud van de monumentale waarden te waarborgen. Hierbij zijn een geschikte functie, kwaliteitseisen aan ontwikkeling en toekomstig beheer van belang.

Bewustwording

Hoe meer inwoners zich bewust zijn van de waarden en kwaliteiten van hun erfgoed, hoe trotser zij zijn en hoe zorgvuldiger zij hiermee zullen omgaan. Gebruikers, initiatiefnemers en eigenaren zijn direct verantwoordelijk voor het behoud en instandhouding van het monumentenbestand. Om eigenaren bewust te maken van de monumentale waarden van hun pand en te stimuleren in onderhoud en verbetering, dient meer aandacht uit te gaan naar informatie en communicatie. Hierbij dient gezocht te worden naar mogelijkheden in advisering, bijvoorbeeld via de restauratierichtlijnen, stimuleren van onderhoudsinspecties, organiseren van een restauratiemarkt en verbetering van onderhoud via gerichte informatie voor gebieden en/of eigenaren. Een financiële stimuleringsregeling via subsidie kan er voor zorgen dat achterstallig onderhoud beperkt blijft en dat ook in sociaal kwetsbare buurten de leefbaarheid verbeterd.

Verlichting van de binnenstad

Het ruimtelijk beeld van de stad overdag wordt zorgvuldig ontworpen en bewaakt, terwijl dit te in mindere mate gebeurt voor het Maastrichtse avond- en nachtbeeld. Bovenop de basiskwaliteit van verkeersveiligheid en sociale veiligheid is het van belang aan te geven aan welke kwaliteit de verlichting moet voldoen in het kader van beleving en sfeer. Hiermee ontstaat er samenhang tussen de openbare verlichting als basisverlichting, illuminatie van gebouwen en objecten waarmee accenten worden aangebracht en de gevelverlichting van particulieren en ondernemers. Maastricht heeft nog potentie om de kwaliteit van de stad in het nachtbeeld te versterken om de kracht van de stad ook in de nacht te onthullen. Hierbij dient ook rekening te worden gehouden met onder andere het bioritme van mens en dier, veiligheidsbeleving en ontwikkelingen richting een 24-uurs economie.

Nachtbeeld vanaf de ridderbrouwerij

Nachtbeeld van de stadsiconen

Verlichting laat in het donker zien hoe een stad is opgebouwd en in elkaar steekt. Openbare verlichting en illuminatie fungeren als gids om de bezoeker door de stad te leiden. Verlichting geeft ook de mogelijkheid om de stad te laten zien die je wilt zijn. Verlichting geeft identiteit en sfeer. Dit is niet alleen van belang voor de bezoeker maar ook voor de bewoner. De kleur en intensiteit van de openbare verlichting, alsmede de keuze welke objecten worden aangestraald zijn daarbij cruciaal.

Hiermee wordt het verhaal van de stad verteld. Voor Maastricht is dat in het kort de historische en levendige stad die gezelligheid uitstraalt maar ook terughoudend en verfijnd is en daardoor stijl en kwaliteit heeft.

Waardevolle binnenterreinen

In de binnenstad is het van belang de waardevolle binnenterreinen te koesteren. Ze zijn een verwijzing naar de historische stadsstructuur en zijn vaak groen en verstillend. Ze dragen bij aan de beleving van de stad door het verborgen karakter ervan en ze geven een andere blik op de stad. Door de economische druk op de binnenstad is vaak het verzoek om deze terreinen vol te bouwen, te parkeren of te overdekken. Een zorgvuldige afweging is hierbij noodzakelijk om de waarden hiervan niet verloren te laten gaan.

Kijk over de grens

Cultureel erfgoed vertelt het verhaal van de Euregio. Hiermee kun je de regionale verbondenheid verbeteren. De huidige landsgrenzen bestaan nog maar relatief kort. De Euregio Maas-Rijn kent een lange gezamenlijke geschiedenis die in ons erfgoed weerspiegeld wordt. Ondanks alle huidige verschillen en een taalbarrière zorgt erfgoed voor een sterke onderlinge verbinding. Zo zijn er overeenkomsten in zowel het monumentenbestand (onroerend erfgoed) als in de bewaarde objecten (het roerend erfgoed). Wil je de geschiedenis van Maastricht begrijpen, kan dit alleen als je ook de geschiedenis van steden als Heerlen, Tongeren, Aken en Luik laat zien.

Daarom is het van belang de contacten in de Euregio te versterken en de geschiedenis van de Euregio als één geheel te onderzoeken, te digitaliseren en te presenteren. Hiermee worden nieuwe gemeenschappelijke verhaallijnen opgesteld die door met name innovatieve technieken zoals 3D-scanning, reconstructies en virtual en augmented reality getoond kunnen worden. Op deze manier kan de burger en de bezoeker het verleden op een andere manier beleven, proeven, ruiken en voelen.

Euregionale samenwerking in het project Terra Mosana 2019

5. Principes en maatregelen

- Behoud door een zorgvuldige ontwikkeling met respect voor het cultureel erfgoed:
 - Monumentale en archeologische waarden als één van de afwegingscriteria laten meewegen bij nieuwe ontwikkelingen.
 - In een vroeg stadium van de planvorming het gesprek aangaan over de cultuurhistorische waarden zodat deze kunnen inspireren.
 - Cultuurhistorische waarden mee laten wegen in het afwegingsproces bij woningtransformatie.
 - Vestingwerken zorgvuldig en integraal benaderen in ruimtelijke planontwikkeling, landschapsvisies, toerismebeleid en regulier groen- en muurbeheer
 - Waardevolle binnenterreinen koesteren
- Inzetten op bewustwording en beleving van cultureel erfgoed:
 - Erfgoed beleefbaar maken door het verhaal van de plek te vertellen
 - Vertel het verhaal van de plek en de geschiedenis van de Euregio
 - Gebruik hiervoor ook nieuwe digitale middelen
 - Vestingwerken behouden, beleven en betekenis geven
 - Bewustwording van gebruikers, initiatiefnemers en monumenteneigenaren verbeteren
 - Particulieren monumenteneigenaren overtuigen van het collectieve belang binnen een uniform wooncomplex
- Herbestemming gaat voor nieuwbouw
 - Leegstand voorkomen op de meest waardevolle plekken en in de meest waardevolle gebouwen
 - Ontwerpkracht stimuleren om kwaliteit aan het pand of aan de plek toe te voegen
 - Beter inzicht krijgen in de toekomst van het religieus erfgoed
- Aandacht voor duurzaamheidsopgaven:
 - Verduurzamen van monumenten stimuleren met respect voor de cultuurhistorische waarden
 - Inzetten op kennisdeling en innovaties omtrent duurzaamheid en monumenten

Hoofdstuk 6: Milieu en ondergrond

In de voorgaande hoofdstukken is beschreven wat de gewenste ruimtelijke inrichting van de stad is op het gebied van het raamwerk, de functies en voorzieningen op het gebied van architectuur en beleid. Deze onderwerpen zijn voornamelijk zichtbaar boven de grond. Bij de ontwikkeling van de stad zijn echter meer onderwerpen van belang die onder de grond of minder 'tastbaar' een effect hebben op het gebruik en de beleving van de fysieke leefomgeving.

Zoals beschreven in deel 1 van de Omgevingsvisie hanteren we een 3D benadering: een weergave van de beschikbare ruimte in drie dimensies (breedte, lengte, diepte). Dit vraagt om een aanpak waarbij bovengrond en ondergrond van planvorming tot en met uitvoering in samenhang worden benaderd. De meest urgente opgaven van de fysieke leefomgeving zitten in de inrichting van de bovengrond, maar zijn onlosmakelijk verbonden met de ondergrond. In het verlengde van deze benadering wordt in dit hoofdstuk ingegaan op twee onderwerpen: het milieu en de ondergrond.

6.1: Milieu

1. Inleiding

Maastricht is een compacte stad en heeft daarmee diverse milieukundige voordelen: bijvoorbeeld het sparen van het landschap en een groot potentieel voor het openbaar vervoer en fiets. Maar het bij elkaar brengen van vele en diverse functies als wonen, werken en verkeer op een relatief klein grondgebied leidt ook tot uitdagingen op milieugebied, zoals luchtvervuiling, geluidsoverlast, risico's en stank. Dit is de milieuparadox van een compacte stad als Maastricht.

Maastricht streeft naar een aanpak op maat, waarbij niet overal dezelfde milieueisen worden toegepast. Zo mag de bodem onder een parkeergarage bijvoorbeeld vuiler zijn dan de grond van een kinderspeelplaats. En in een straat in het centrum met veel cafés gelden andere regels voor geluidhinder dan in een buurt aan de rand van de stad. Er wordt dus geaccepteerd dat op de ene plek de milieukwaliteit hoger of lager is dan op een andere plek.

We hanteren daarom een gebiedsgericht milieubeleid, waarbij de milieudoelen worden gebaseerd op de functie of het profiel van het gebied. Dit gebiedsgericht milieubeleid betekent ook dat het evenwicht tussen dynamiek en rust verschillend is in de diverse gebieden in de stad. Dit speelt op diverse niveaus. In de regio is sprake van een compacte stad (dynamiek) in een weids landschap (rust). In de stad bestaan zowel dynamische centra en levendige gebieden (conform de omschrijving van de gebiedsprofielen in deel 1 van de Omgevingsvisie) als ook rustige gebieden (zoals de profielen 'parkwijken', 'dorp' en 'stadsrand' conform de beschrijving van de gebiedsprofielen).

Deze verschillen moeten worden bewaakt en waar nodig worden versterkt. In dit kader is in 2002 het Natuur- en milieuplan 2030 opgesteld. De uitgangspunten uit dit beleid moeten nog worden vertaald conform de eisen van de Omgevingswet. Echter de wet is nog niet voldoende uitgekristalliseerd dat volledige verwerking van de milieuaspecten in deze Omgevingsvisie mogelijk is. Daarom wordt in dit hoofdstuk een richting geschetst van hoe deze uitwerking kan plaatsvinden en waar de aandachtspunten liggen. De daadwerkelijke uitwerking zal voor de milieuaspecten echter pas in de loop van 2020 plaatsvinden en meegenomen worden in de actualisatie van de Omgevingsvisie voor 1 januari 2024.

Daarbij moet eveneens rekening worden gehouden met de milieubeginselen uit het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VwEU). Dit betreft:

- het voorzorgsbeginsel en hoe dat vormgegeven wordt;
- het beginsel van preventief handelen en ook hier hoe dat vormgegeven wordt;
- het beginsel dat milieuaantastingen bij voorkeur aan de bron dienen te worden bestreden; en
- het beginsel dat de vervuiler betaalt.

2. Beleidsuitgangspunten verstoring

Verstoring heeft betrekking op hinder door nabijheid van hinderbronnen (bijvoorbeeld verkeer of bedrijven) ten opzichte van ontvangende groepen (vooral bewoners). Het gaat bij verstoring dus om problemen die ontstaan door te geringe onderlinge afstanden, te hoge concentraties van activiteiten of een te grote menging van activiteiten. Het ruimtelijk beleid is een belangrijke manier om hier oplossingen te bieden. De Omgevingswet biedt de kans om deze integratie te verwezenlijken.

Deze Omgevingsvisie wordt geactualiseerd voor 1 januari 2024 en krijgt dan ook bijbehorende juridische status. In deze actualisatie dienen ten aanzien van verstoring aandachtsgebieden te worden benoemd op het gebied van lucht, geluid, trillingen, geur, externe veiligheid en licht. In dit hoofdstuk worden de beleidsuitgangspunten beschreven die richtinggevend zijn voor het benoemen van de aandachtsgebieden, die in de periode 2020 -2023 verder worden uitgewerkt in de actualisatie van de Omgevingsvisie en het nog op te stellen Omgevingsplan dat in 2028 in zijn geheel gereed moet zijn.

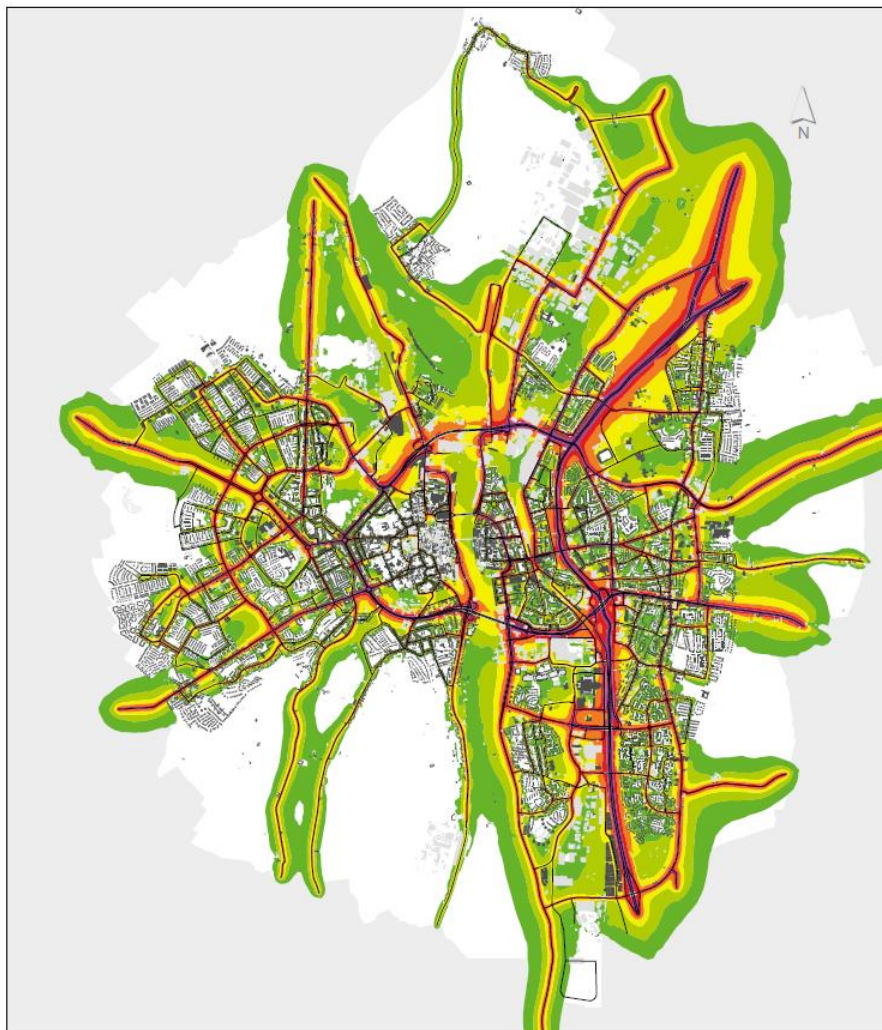
Lucht

Luchtverontreiniging kan een bedreiging zijn voor de gezondheid van de mens. In Maastricht is dit voor een groot deel het gevolg van een hoge achtergrondconcentratie. Vooral voor fijnstof geldt dat de gemeente slechts op een fractie van de totale gemiddelde concentratie invloed kan uitoefenen. De belangrijkste lokale bron van luchtverontreiniging is het verkeer. Het luchtbeleid is dan ook met name gericht op de uitstoot van stikstofdioxide (NO₂), roet en fijnstof door het verkeer.

De hoogste waarden aan NO₂ en fijnstof worden berekend langs doorgaande wegen. Inmiddels wordt in de hele stad voldaan aan de (Europese) grenswaarden. Meer uitstoot als gevolg van groei van het autoverkeer zal voor een groot deel gecompenseerd worden door de fabricage van steeds schonere motoren, optimalisatie van de verkeersdoorstroming en uitvoering van het mobiliteitsbeleid, waarbij wordt gestreefd naar schoner vervoer (openbaar vervoer, fiets, elektrisch aangedreven auto's) en meer parkeren op afstand. Echter de grenswaarden die gesteld zijn geven geen garantie dat er geen gezondheidsklachten kunnen optreden. Hiervoor heeft de Wereldgezondheidsorganisatie advieswaarden opgesteld. Om verder te gaan en versneld te streven naar het halen van de advieswaarden van de Wereldgezondheidsorganisatie zijn extra maatregelen nodig.

In 2016 is een breed palet aan maatregelen onderzocht. Anno 2019 worden de mogelijkheden verkend om voor de binnenstad een milieuzone in te stellen. Of deze maatregel geëffectueerd gaat worden is mede afhankelijk van de mogelijkheid om buitenlandse voertuigen te kunnen handhaven. Alle overige maatregelen die in 2016 als positief zijn beoordeeld zullen in samenwerking met Maastricht Bereikbaar verder worden uitgewerkt.

Figuur 1: Geluidbelasting door wegverkeer 2016

Bron: Gemeente Maastricht

In het kader van de Omgevingswet wordt door het Rijk een omgevingswaarde vastgesteld ten aanzien van luchtkwaliteit. Als gemeente mag ook een omgevingswaarde per gebied worden opgenomen die aanvullend is op of strenger is dan de omgevingswaarde die het Rijk stelt voor luchtkwaliteit. Deze waarde geldt dus niet alleen voor de wettelijke stoffen (zoals stikstofdioxide en fijnstof), maar bijvoorbeeld ook voor roet. De waarde moet meetbaar zijn voor monitoring en de termijn waarbinnen deze waarde gehaald moet worden is door de gemeente zelf vast te stellen. Tevens is er een programmaplicht bij dreigende overschrijding.

Ook moeten aandachtsgebieden worden aangewezen. Binnen deze aandachtsgebieden moeten ruimtelijke projecten aan de omgevingswaarde van het Rijk of de gemeentelijke omgevingswaarde worden getoetst. De aandachtsgebieden en omgevingswaarden moeten voor 1 januari 2024 worden bepaald, voordat de Omgevingsvisie geactualiseerd wordt en bijbehorende juridische status krijgt.

Transformatieprincipes

- Overeenkomstig het locatiebeleid luchtkwaliteit is het van belang nieuwe extra gevoelige bestemmingen (scholen, kinderopvang, zorginstellingen) langs hoofdwegenstructuur zo veel mogelijk te vermijden. Het is van belang dit mee te nemen onder andere bij het opstellen van het integrale huisvestingsplan voor onderwijslocaties. Verankering vindt daarnaast plaats in het nog op te stellen Omgevingsplan. In de actualisatie van de Omgevingsvisie voor 1 januari 2024 moeten de

randvoorwaarden hiervan worden vastgelegd. Totdat dit verder is uitgewerkt blijft het locatiebeleid luchtkwaliteit gelden.

- Door gemotoriseerd verkeer te bundelen kunnen andere wegen met gevoelige bestemmingen verkeersluwer worden gemaakt en daarmee beschermd. Bundelen betekent echter ook dat intensiteiten lokaal toenemen. Om dit te voorkomen, dient bij bundelen van verkeerstromen de doorstroming gegarandeerd te blijven, om de negatieve gevolgen voor de luchtkwaliteit te minimaliseren. Daarnaast is het stimuleren van schone vervoersmiddelen van belang zoals omschreven in het hoofdstuk mobiliteit.
- Bij voorkeur afschermdende bebouwing met ongevoelige functies creëren langs doorgaande wegen. Dit kan ook binnen een gebouw met gevoelige functies, waarbij bijvoorbeeld verkeersruimten en natte ruimten aan de belaste zijde worden gesitueerd.

Uitvoeringsparagraaf

- Opnemen van aandachtsgebieden en mogelijke omgevingswaarden in de actualisatie van de Omgevingsvisie voor 1 januari 2024.
- Vertaling van deze gebieden in het nog op te stellen Omgevingsplan.
- Doorgaan met het meten luchtkwaliteit in samenwerking met provincie Limburg.
- Doorgaan met het plaatsen van oplaadpunten elektrisch rijden op strategische punten in de stad.
- Uitvoeren van diverse maatregelen op het gebied van mobiliteit (zie ook het hoofdstuk mobiliteit) waaronder de vermindering van het autoverkeer, verbetering van de doorstroming en stimulering van schone vervoersmiddelen.

Geluid

De aanpak van geluidhinder richt zich in Maastricht met name op lawaai van verkeer (over rail en weg) en bedrijven. Deze aanpak verschilt per gebied. Het gebiedsgericht milieubeleid wordt gecontinueerd. Uitgangspunt blijft het creëren van gebieden met rust en gebieden met dynamiek. Dat uit zich in het zo veel mogelijk afwikkelen van verkeer via de hoofdwegen en het concentreren van (geluidoverlast gevende) bedrijven en horeca. Zo ontstaan rustige verblijfsgebieden en drukke verkeers- en verblijfsruimten. Deze aanpak leidt uiteindelijk tot minder geluidgehinderden aangezien bij de keuze van (woon)omgeving de aanwezige kwaliteit kan worden meegewogen.

De te bereiken geluidkwaliteit is in het hogere grenswaarden beleid (augustus 2011) uitgewerkt in gebiedsgerichte geluidplafonds. Deze plafonds fungeren als toetsingskader en zullen in de toekomst in de geactualiseerde Omgevingsvisie en het Omgevingsplan worden aangepast aan de nieuwe gebiedstypologie. Ook moeten dan relevante geluidskwesties worden geagendeerd. Relevante geluidskwesties zijn bijvoorbeeld:

- slaapvertrekken met te hoge geluidbelastingen;
- geluidbelaste woningen zonder geluidsluwe zijde;
- eerstelijns bebouwing langs wegen en spoor met een zeer hoge geluidbelasting; en
- stille gebieden in de stad.

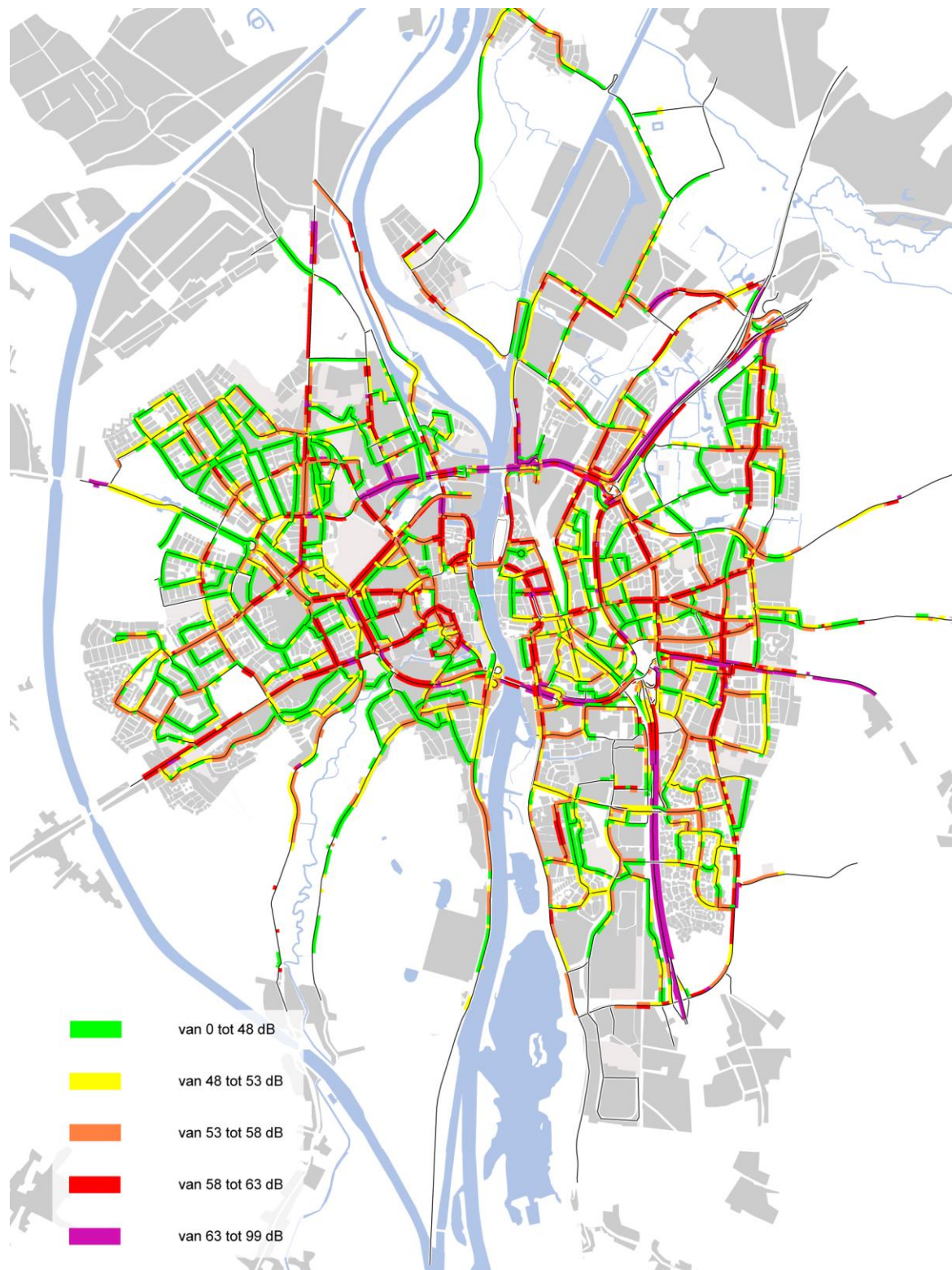
Door de relevante geluidkwesties op een kaart weer te geven, kunnen deze tijdig worden ingebracht bij besluiten over ruimtelijke ontwikkelingen. Tevens kan in een vroeg stadium van ruimtelijke plannen de link worden gelegd met andere doelen voor de leefomgeving. Denk aan een goede luchtkwaliteit, energieneutraal bouwen en duurzame mobiliteit. Door de geluidaanpak onderdeel te maken van een integrale en gebiedsgerichte aanpak kunnen geldstromen worden gebundeld en koppelkansen worden benut.

Een voorbeeld van deze relevante geluidkwesties is het zonebeheerplan voor Beatrixhaven en Bosscherveld, dat leidend is bij de herstructurering van het gebied voor wat betreft het vastgelegde geluidniveau. Deze zonebeheerplannen dienen als voorbeeld voor een stadsbrede aanpak.

Transformatieprincipes

- Voor een deel worden dezelfde principes gehanteerd als bij lucht, zoals stedelijke functies (wonen, werken, voorzieningen) langs de hoofdwegen zorgvuldig lokaliseren en ontwerpen en verkeersafwikkeling bundelen.
- Inwaarts zonerende conform de bestaande zonebeheerplannen van alle bedrijventerreinen om de geluidsoverlast voor de omgeving zoveel mogelijk te beperken.
- Intensieve functies langs hoogdynamische netwerken plannen en extensieve functies langs laagdynamische netwerken. Het principe 'niet overal een beetje' uit het Natuur- en milieuplan 2030 blijft gelden totdat deze is vertaald in de actualisatie van de Omgevingsvisie en het nog op te stellen Omgevingsplan.
- Binnenpleinen en hofjes in de binnenstad bij voorkeur autovrij houden om zo de gevels van geluidgevoelige bestemmingen aan de achterzijde geluidsluw te houden.
- Bij vervanging van het wegdek van bestaande wegen of realiseren van nieuw wegdek bij nieuwe wegen indien mogelijk kiezen voor een asfalttype met een hogere geluidsreducerende werking.

Figuur 2: kaart geluidsniveaus

Trillingen

Verschillende bronnen kunnen trillingen produceren die voor de mens hinder kunnen veroorzaken. Hierbij kan gedacht worden aan zwaar wegverkeer, vliegverkeer, industriële activiteiten, grindwinning en scheepvaart. Hierbij wordt, bij de beoordeling van trillingen, de door de Stichting Bouwresearch opgestelde richtlijnen gebruikt. In de actualisatie van de Omgevingsvisie voor 1 januari 2024 moeten aangegeven worden in welke gebieden aandacht wordt besteed aan trillinghinder.

Transformatieprincipes

- Het zo veel mogelijk ruimtelijk scheiden van trillingsgevoelige bestemmingen ten opzichte van trillingsbronnen.
- Bij intensief gebruik wegen met name ook door zwaarder verkeer aandacht besteden aan materiaalgebruik en toegepast ontwerp en beheer.

Geur

De doelstellingen voor geurhinder worden in Maastricht gerelateerd aan de landelijke algemeen geldende regels:

1. als er geen hinder is, zijn maatregelen niet nodig;
2. nieuwe hinder moet worden voorkomen; en
3. als er wel hinder is, worden maatregelen getroffen op basis van de best beschikbare techniek.

Transformatieprincipes

- Het voorkomen van geuremissie waardoor nieuwe hinder ontstaat door zorgvuldig nieuwe functies ten opzichte van elkaar te situeren. Dus geurbronnen (bijvoorbeeld zuiveringsinstallaties, veehouderijen) op voldoende afstand van open woongebieden en in de goede windrichting situeren.
- Het voorkomen van de vestiging van meer mensen in een geurbelast gebied.

Externe veiligheid

Het landelijke externe veiligheidsbeleid is gericht op het beperken van risico's die ontstaan door opslag, productie en het transport van gevaarlijke stoffen. Uitgangspunt bij het huidige externe veiligheidsbeleid is een risicobenadering op basis van risicoberekeningen, met daarbij een wettelijke norm voor het plaatsgebonden risico (een basisbeschermingsniveau voor elk individu) en een afwegingsruimte voor het bevoegd gezag om te bepalen welke risico's voor grotere groepen mensen aanvaard worden (de verantwoordingsplicht van het groepsrisico). Aanvullend op de landelijke regelgeving kunnen eigen beleidsregels worden geformuleerd

Randvoorwaardelijke ordeningsprincipes

De basis voor het realiseren van een acceptabel veiligheidsniveau is de zonering van risicobronnen. Door risicobronnen in bepaalde gebieden uit te sluiten en elders juist te concentreren, wordt een eerste stap gezet. Daarnaast kunnen, daar waar risicobronnen toegestaan zijn, bepaalde ruimtelijke voorwaarden geschapen worden om de omgeving tegen de risico's van dat bedrijf te beschermen. Hierbij zijn niet alleen aanwezige risicobronnen van belang, maar ook niet aanwezige risicobronnen waarvoor het bestemmingsplan vestigingsmogelijkheden biedt. Onderscheid moet gemaakt worden tussen risicovolle bedrijven en transportassen (inclusief buisleidingen). Ten aanzien van de zonering en capaciteit van risicovolle bedrijven kan de gemeente zelf sturend optreden via ruimtelijke planvorming en vergunningverlening. Voor transportassen ligt dit anders. De gemeente Maastricht heeft geen of weinig invloed op de locatie en het gebruik hiervan.

Onder de Omgevingswet is er een andere manier van omgaan met het groepsrisico. In de actualisatie van de Omgevingsvisie moeten aandachtsgebieden voor externe veiligheid worden aangewezen. Daarbij moeten de volgende afwegingen worden gemaakt:

- Er moet gemotiveerd besloten worden of we in de vastgestelde brand- en/of explosieaandachtsgebieden de daarbij behorende voorschriftengebieden aan- of uitzetten of gedeeltelijk aan- of uitzetten. Dit is met name aan de orde voor hogedruk aardgastransportleidingen
- Een aandachtsgebied gaat over veiligheid binnen gebouwen. De veiligheid van mensen buitenshuis is dus niet geborgd. Hiervoor kan het bevoegd gezag aanvullend beleid op stellen. Het bevoegd gezag heeft verschillende mogelijkheden om maatregelen te treffen die mensen beschermen tegen brand, explosie of gifwolk. Nagedacht dient te worden over generieke maatregelen (bijvoorbeeld via goede communicatie en alarmering), bouwkundige maatregelen en omgevingsmaatregelen.
- Afgewogen moet worden of we gebiedsgericht beleid gaan voeren met bijbehorend beleidskader locatiekeuze (beperkt) kwetsbare objecten. Hierbij gaat het om welke locaties we geschikt vinden voor vestiging van kwetsbare locaties en welke voor vestiging van risicobronnen. Aangegeven moet worden in welke gebieden we een verhoogd risico accepteren.
- Er moet een beleidsstandpunt ingenomen worden ten aanzien van de hoogte van het groepsrisico. Een aantal mogelijke ambities, die - aanvullend op het landelijke beleid – gesteld kunnen worden, zijn:
 - o het vastleggen van een maximale toename van het groepsrisico bij ontwikkelingen;
 - o het vastleggen van een maximale waarde van het groepsrisico.Deze regelingen kunnen ook gebiedsgericht worden ingevuld. Zo is een overschrijding van de oriëntatiewaarde mogelijk wel acceptabel in een industrieel gebied, maar niet in een woonwijk.

Transformatieprincipes

- Vestiging van nieuwe risicovolle inrichtingen binnen de gemeente blijft in principe mogelijk, maar dan wel op bedrijventerreinen waar dit verantwoord wordt geacht. Zo zijn/worden nieuwe risicovolle activiteiten uitgesloten op een aantal bedrijventerreinen.
- Buiten bedrijventerreinen gaat het vooral om LPG tankstations. Nieuwe LPG tankstations zijn binnen de bebouwde kom mogelijk, met uitzondering voor bestaande en toekomstige woongebieden, als voldaan wordt aan de wettelijke normen en de afweging van het risico zorgvuldig heeft plaatsgevonden. De oriëntatiewaarde van het groepsrisico mag dan niet overschreden mag worden.
- Nieuwbouw of verplaatsing van zeer kwetsbare objecten, zoals basisscholen, kinderdagverblijven, ziekenhuizen, verzorgingstehuizen, waar groepen personen verblijven die zichzelf in geval van een calamiteit met gevaarlijke stoffen niet of minder goed in veiligheid kunnen brengen en waarvoor per situatie de zelfredzaamheid beoordeeld moet worden, zijn niet wenselijk nabij risicovolle activiteiten.
- Bij de positionering van (zeer) kwetsbare objecten nabij transportassen (inclusief buisleidingen) wordt gestreefd naar een zo groot mogelijke afstand tot de risicobron. Bij de inrichting van een groter gebied kunnen beperkt kwetsbare functies worden ingezet om een buffer te vormen voor de (zeer) kwetsbare objecten.

Licht

Duisternis is een steeds schaarser wordende kwaliteit in Nederland. Kunstlicht in de nacht heeft een versturende werking op mensen, dieren en planten. Gevolgen van deze verstoring kunnen onder meer zijn: ontregeling van biologische ritmes, desoriëntatie, verandering van de habitatkwaliteit en aantrekking door licht (met mogelijk fatale afloop voor vogels en insecten). Dat de natuur verstoord wordt door de onnatuurlijke aanwezigheid van licht is duidelijk, over de mate waarin en de gevolgen die dit heeft is echter nog betrekkelijk weinig bekend. Verlichting kost veel energie en we willen juist steeds meer energie besparen. Maar verlichting in een binnenstedelijk gebied is nodig, onder andere voor de (sociale) veiligheid. De aanwezigheid van licht draagt bij aan overzichtelijke verkeerssituaties. 'Alle lichten uit' is daarom geen oplossing. Het onderwerp licht en donker is niet alleen verbonden met feitelijke veiligheid, maar ook met de beleving van veiligheid. Toch is het goed mogelijk om binnen een stedelijke omgeving anders met verlichting om te gaan dan in een landelijk gebied. Dit kan door onderscheid te maken tussen de verlichting binnen de verschillende gebiedstypen. In bepaalde gebieden kan best met minder verlichting worden gewerkt, in andere gebieden kan dat weer niet.

Transformatieprincipes

- Indien er verlicht dient te worden, gebruik maken van nieuwe technieken zoals dimbare verlichting, dynamische verlichting en dergelijke.
- In de donkere gebieden alleen minimaal noodzakelijke toepassing van kunstlicht, dit vereist het selectief inzetten en 'richten' van kunstlicht.
- Minimale toepassing van verlichting voor het aanstralen van gebouwen en waar dit nodig wordt geacht de verlichting in de nachtelijke uren uitzetten.

6.2: Ondergrond

1. Inleiding

De ondergrond is alles wat zich onder het maaiveld bevindt, dus de bodem, het grondwater en het bodemleven. De ondergrond kan snel worden aangetast, terwijl de vormings- en herstelprocessen uiterst traag verlopen of niet mogelijk zijn. Als er geen rekening gehouden wordt met de ondergrond, kunnen onvoorziene (vaak financiële) problemen ontstaan bij realisatie van projecten. Ook kansen vanuit de ondergrond, zoals een warmtenet, worden dan niet ten volle benut.

Uitgangspunt is: ga uit van de intrinsieke waarde van de ondergrond en plaats functies daar waar het vanuit de ondergrond het meest geschikt is. Daarom moet de ondergrond zo worden ingebed in de planvorming dat het mogelijk is een integrale afweging te maken. Zo worden alle ondergrondse functies, zoals de ondergrondse infrastructuur, verontreinigingen die moeten worden beheerd of gesaneerd, het bufferen van grote hoeveelheden water, de opslag en winning van energie, het behoud van de archeologie in de bodem, meegewogen in het totale afwegingsproces. Een totaal overzicht van ondergrondkwaliteiten van Maastricht is vastgelegd in de beleidsnota "Ondergrond in Zicht". Dit betreft de volgende onderstaande ondergrond kwaliteiten.

Informatie kwaliteiten	Draag kwaliteiten	Productie kwaliteiten	Regulatie kwaliteiten
 Archeologie	 Draagkracht om te bouwen	 Gewasproductie	 Schone en veilige bodem
 Aardkundige waarde	 Ondergronds bouwen	 Voorraad drinkwater	 Levende bodem
 Landschappelijke diversiteit	 Kabels, leidingen en riolering	 Voorraad grondwater	 Waterbergende bodem
 Ecologische diversiteit	 Buisleidingen	 Geothermie	 Water filterende bodem
	 Warmte/koude opslag		
	 Wortelruimte		

Hierna volgt met het oog op toekomstige verwachte wijzigingen als gevolg van de Omgevingswet een nadere toelichting van enkele ondergrond kwaliteiten.

2. Beleidsuitgangspunten

Bodem

Diffuse bodemverontreiniging

In grote delen van Maastricht is de bodem verontreinigd door diverse menselijke activiteiten (bijvoorbeeld ophogingen) of door slibafzettingen na overstromingen van de Maas. Deze verontreinigingen doen zich voor over een groot gebied en er is geen duidelijke kern of patroon aanwezig. Er wordt daarom gesproken van diffuse bodemverontreiniging. De in de stad gewenste bodemkwaliteiten verschillen per gebied en zijn benoemd in het bodembeheerplan. Deze gelden als minimaal te bereiken kwaliteitseis in het betreffende gebied. Dit houdt in dat op iedere locatie gestreefd wordt naar het realiseren van de gebiedseigen kwaliteit. Daarnaast wordt ook altijd beoordeeld of de risicowaarden die bij het gebruik horen niet worden overschreden.

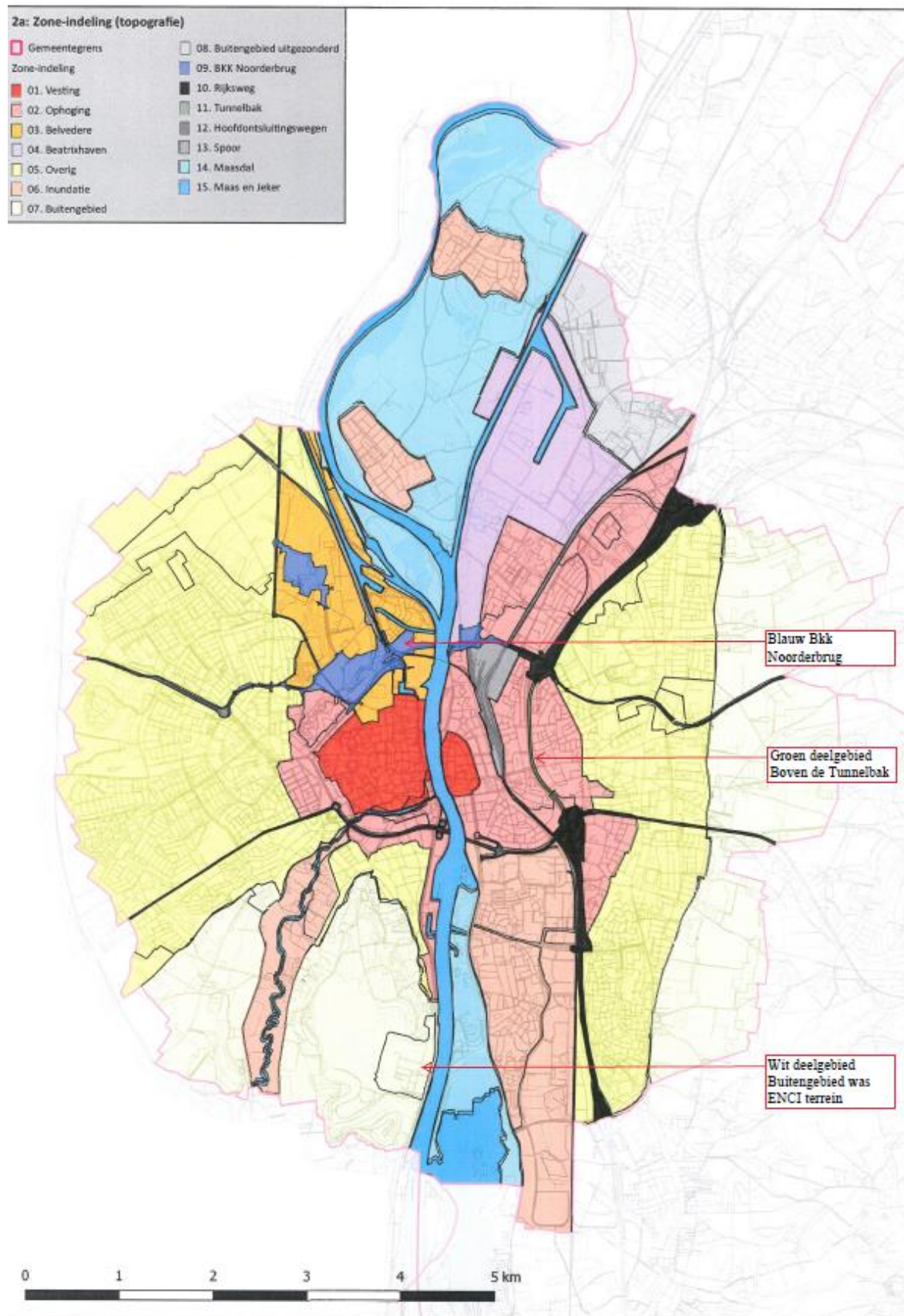
De aanpak van diffuse verontreinigingen is in Maastricht in een beheerfase terecht gekomen. Op bouwlocaties wordt getoetst op het ontstaan van nieuwe risico's bij functiewijzigingen en via sturing van ontwerp en inrichting wordt een optimum gezocht tussen risico's en kosten.

Ter indicatie van de diffuse bodemkwaliteit is een zogenaamde bodemkwaliteitskaart opgesteld zie onderstaand afbeelding.

Transformatieprincipes

- In het centrum en in opgehoogde en overstromingsgebieden zijn er *beperkingen voor gevoelig gebruik*, zoals volkstuinen, landbouw, natuurontwikkeling. Met name voor nieuwe groene functies in deze gebieden moet de leeflaag relatief schoon zijn.
- Omdat gebiedseigen diffuse verontreinigingen grondverzet in het centrum en de opgehoogde gebieden relatief duur maakt, wordt gestuurd *op een gesloten grondbalans*.

Kaart: bodemkwaliteit gemeente Maastricht, 2019

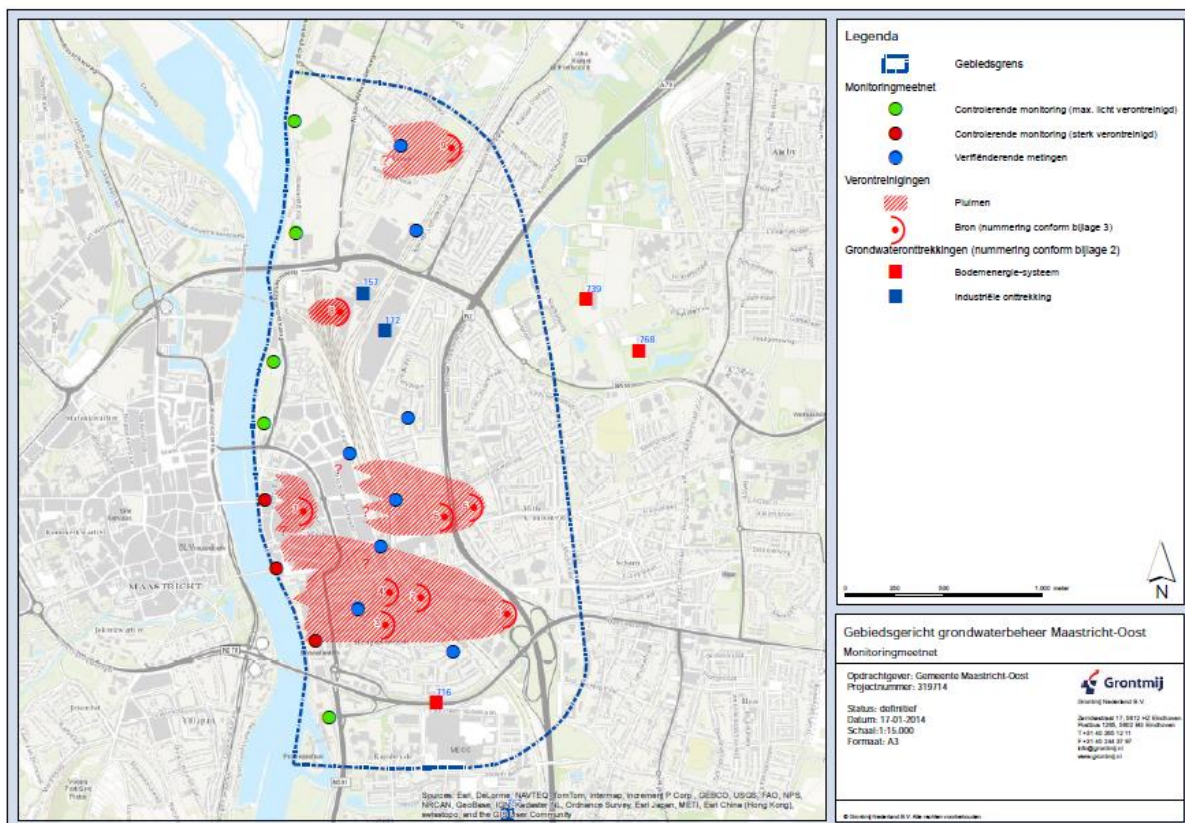
Grondwater

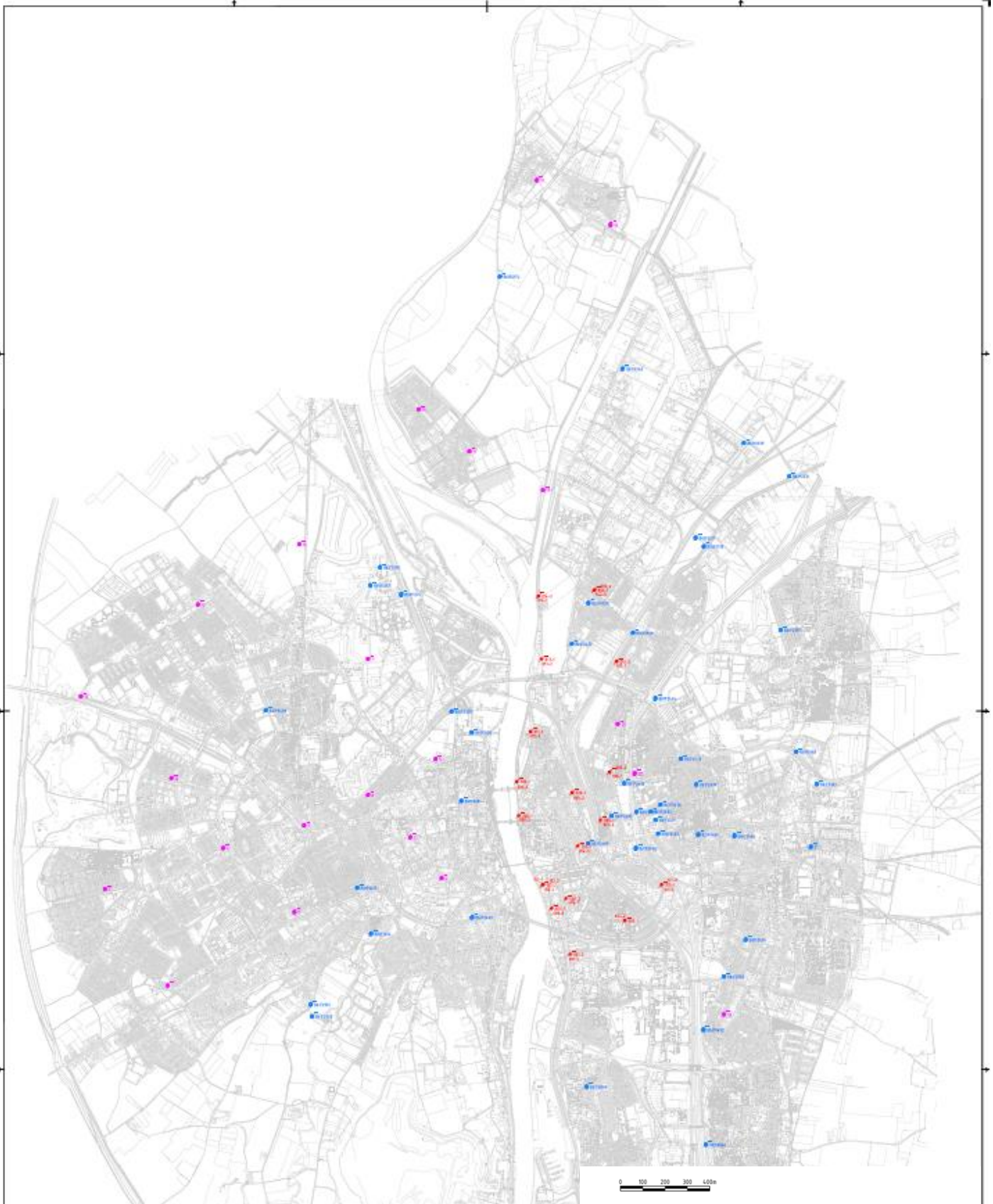
Het grondwater in Maastricht-Oost wordt negatief beïnvloed door meerdere grootschalige verontreinigingen. Deze zijn bekend als o.a. Europaplein/ Heerderweg, Koningsplein en Abdissenweg.

Als gevolg van een aantal grootschalige ontwikkelingen in dit gebied zoals de ondertunneling van de A2 en de herinrichting van dit gebied is er door de gemeente Maastricht in 2014 voor gekozen om de aanpak van de grondwaterverontreinigingen onder te brengen in een gebiedsplan 'Gebiedsgericht grondwaterbeheer Maastricht-Oost'. Hiermee wordt voor de diverse grondwaterverontreinigingen een gebiedsgerichte aanpak gehanteerd. De gemeente Maastricht is gebiedsbeheerder en is verantwoordelijk voor het realiseren van de doelstelling en het bewaken van het Gebiedsgericht grondwaterbeheer (Ggb).

Monitoring van het grondwater

Onderdeel van het Ggb is de periodieke monitoring (controle van de grondwaterkwaliteit en grondwaterstanden). Voor een breder inzicht in de grondwaterkwaliteit en grondwaterkwantiteit wordt, in combinatie met het grondwatermeetnet (in het kader van de zorgplicht van de Waterwet), gebruikt gemaakt van een geografisch verdeeld netwerk van 120 peilbuizen. Onderstaand de kaarten van het monitoringsnetwerk van het Ggb en het totale netwerk van peilbuizen in geheel Maastricht. Door periodieke controle krijgt de gemeente meer inzicht in eventuele wijzigingen van de grondwater kwantiteit en kwaliteit. Hiermee wordt een duurzaam, efficiënt beheer en gebruik van het grondwater mogelijk gemaakt. Dit is nodig vanwege de toenemende vraag om informatie over het grondwater vanwege ondergronds bouwen en tijdelijke of permanente grondwateronttrekkingen (zoals bodemenergiesystemen).

Verklaring:

- B61F2497 Peilbuis bestand meetnet
- 010-2 Peilbuis GGB
- Peilbuis nieuw te plaatsen (kwantiteit+kwaliteit)

CD	Datum	Wijziging	HG	Tek
00	20-12-2017	CONCEPT		

Opdrachtgever		Tekenaar	Schaal
Gemeente Maastricht		H. Goertz	1:10.000
Projectomschrijving		Projectleider	Formaat
Grondwaterstandsmeetnet Maastricht		B. Vink	A0
Tekeningomschrijving		Blad in bladen	
Situatie		1 IN 1	
Tekeningnummer		Status	Wijz. nr.
418760-S-1		CONCEPT	CO
		www.anteagroup.nl	

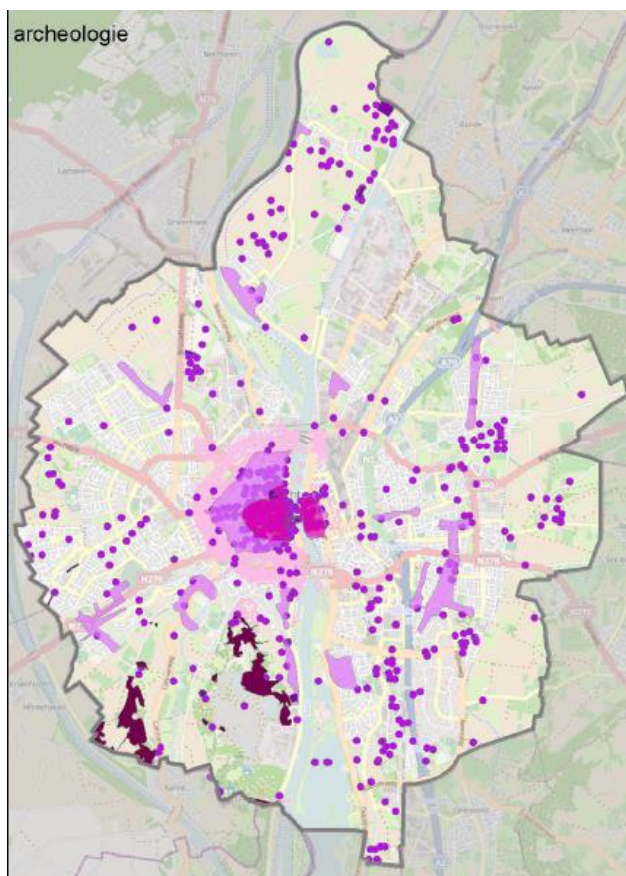

Archeologie

Voor het beheer van het rijke bodemarchief van Maastricht geldt als uitgangspunt het behoud van dat bodemarchief ter plekke (behoud in situ). Sommige ontwikkelingen kunnen echter niet altijd volledig rekening houden met de historische betekenis van een plek (genius loci). Dan wordt de archeologische informatie op een verantwoorde wijze gedocumenteerd zodat toekomstige generaties weet hebben van de historische betekenis van een plek (behoud ex situ).

Omdat Maastricht ook ondergronds een 'springlevend verleden' heeft, geldt bij ruimtelijke ontwikkelingen in sommige gebieden een onderzoeksverplichting. Dit is aan de orde bij ingrepen dieper dan veertig centimeter onder het maaiveld, aangezien hierboven nauwelijks archeologische informatie voorhanden is, en indien:

- de ingreep gelegen is binnen een straal van vijftig meter van een bekende vindplaats of historisch relict, omdat hierbinnen de kans groot is aanvullende informatie hierover aan te treffen;
- de ingreep gelegen is in het historische stadscentrum, binnen de vestingwerken, waar bij alle ingrepen een afweging gemaakt dient te worden om onderzoek uit te (laten) voeren;
- de ingreep gelegen is binnen:
 - o het buitengebied en een omvang heeft van minimaal 2500 m² óf
 - o het bebouwd gebied van historische dorpskernen en een omvang heeft van minimaal 250 m².

archeologische waarden

- gangenstelsel
- vindplaats
- archeologisch monument
- vestingwerken

beleidstype

- beleid A extra onderzoek noodzakelijk bij ingreep dieper dan 0,4 m
- beleid B extra onderzoek noodzakelijk bij ingreep dieper dan 0,4 m op minder dan 50 m van vindplaats of bij meer dan 250 m³ grondverplaatsing
- beleid C extra onderzoek noodzakelijk bij ingreep dieper dan 0,4 m op minder dan 50 m van vindplaats of bij meer dan 2.500 m³ grondverplaatsing

3. Wijziging bodemwetgeving als gevolg van Omgevingswet/ Aanvullingswet Bodem

In het kader van de implementatie van de Omgevingswet is in december 2018 de Aanvullingswet bodem door de Tweede Kamer aangenomen. De Aanvullingswet bodem vormt de basis voor het Aanvullingsbesluit bodem. In het Aanvullingsbesluit bodem waarvoor medio 2018 een internet consultatie heeft plaatsgevonden, wordt de wet in detail uitgewerkt.

De Aanvullingswet bodem kent drie pijlers: preventie, integrale afweging en beheer historische verontreinigingen.

- Bij preventie gaat het om het voorkómen van nieuwe verontreiniging of aantasting. Dit gebeurt via de zorgplicht en (algemene) regels voor burgers en bedrijven.
- Bij integrale afweging gaat het om het integraal meenemen van bodemkwaliteit bij besluitvorming over de fysieke leefomgeving in Omgevingsvisies en Omgevingsplannen.
- Bij beheer van historische verontreinigingen gaat het om bescherming van de gezondheid en milieu door verstandig om te gaan met resterende bodemverontreinigingen met behulp van algemene regels.

De normen voor bodemverontreiniging worden bepaald door het huidige of beoogde gebruik van de bodem. Belangrijke instrumenten zijn de zorgplicht, rijksregels en de vangnetvoorziening voor het ongewoon voorval.

Het toekomstige bodembeleid blijft op hoofdlijnen voortzetten van bestaan beleid. Wel zijn er enkele nieuwe accentverschuivingen:

- van saneren van het geval naar een gebiedsgerichte benadering;
- van saneren om milieu hygiënische redenen naar regels stellen aan activiteiten in het Omgevingsplan;
- van een centraal gereguleerde aanpak naar meer bestuurlijke afwegingsruimte;
- versnellen en verbeteren van de besluitvorming over bouwactiviteiten door onder meer het verminderen van het aantal bodemonderzoeken en het zoveel mogelijk inzetten van algemene regels in plaats van beschikkingen; en
- de bevoegdheid t.a.v. het grondwater valt nu onder de Wet bodembescherming en is op dit moment verantwoordelijkheid van de gemeente Maastricht. Deze verantwoordelijkheid 'verhuist' naar het Rijk, de Provincie en het Waterschap.

Bronnen en eindnoten paragraaf 3.1 Mobiliteit

-
- ⁱ Een nieuwe kijk op gezondheid in Maastricht (GGD Zuid-Limburg, 2014).
- ⁱⁱ Inschatting Goudappel Coffeng op basis van OViN-data en verkeersmodelgegevens.
- ⁱⁱⁱ Verkeersmonitor Maastricht 2018
- ^{iv} Nationale Markt- en Capaciteitsanalyse 2017, Ministerie van Infrastructuur en Milieu, 01-05-2017.
- ^v Ter nuancering van het hoge scenario kan worden gemeld dat de door het Rijk gebruikte uitgangspunten in deze analyses leiden tot een voor de auto gunstige prijsontwikkeling, zodanig dat de auto ten opzichte van openbaar vervoer en fiets aan concurrentiekracht wint.
- ^{vi} Het percentage elektrische auto's dat rondrijdt in Maastricht is hoger omdat veel elektrische auto's zijn ingeschreven als lease-auto op een centrale plek bijvoorbeeld in Almere.
- ^{vii} De hier beschreven ontwikkelingen hebben betrekking op geheel Nederland. Voor Maastricht zijn ook gegevens beschikbaar, maar is bijvoorbeeld het aantal verkeersdoden per jaar zo gering dat een analyse van de landelijke trends zinvoller is. Te meer omdat er geen redenen zijn om te veronderstellen dat Maastricht op het gebied van verkeersveiligheid zodanig afwijkt dat verkeerde conclusies worden getrokken.
- ^{viii} Zie ook Advies inzake Senioren in het verkeer van de Adviescommissie Seniorenbeleid Maastricht van 4 september 2018.
- ^{ix} Uit een enquête onder het Maastricht Panel over verkeersveiligheid in Maastricht in oktober 2015 blijkt dat de veiligheid rond scholen een belangrijk zorgpunt is.
- ^x Dat het om een grote groep gaat, blijkt ook uit het aantal klanten van Omnibuzz in Maastricht. Ondanks dat Maastricht over een goed openbaar vervoersysteem beschikt met relatief hoge frequenties en dichtheden (dekking), reizen ongeveer 5.500 Maastrichtenaren met een Wmo-indicatie voor 'Vervoer op Maat' met Omnibuzz.
- ^{xi} Mobiliteitsmonitor Maastricht 2018.
- ^{xii} Dit blijkt bijvoorbeeld uit de opkomst van de Swapfiets. De firma Swapfiets heeft begin 2019 3.600 klanten en verwacht eind 2019 6.000 klanten in Maastricht te hebben. Bron: De Limburger, Het gaat in Maastricht heel hard met de opmars van de blauwe voorband (26 maart 2019).
- ^{xiii} Nextbike biedt deelfietsen aan. Eind 2018 waren dit ruim 100 deelfietsen op 11 verschillende locaties in Maastricht.
- ^{xiv} Via de actie 'Ontdek de e-bike' van Maastricht Bereikbaar hebben tot einde 2018 meer dan 2.700 mensen een e-bike geprobeerd.
- ^{xv} Dit percentage heeft betrekking op verplaatsingen met openbaar vervoer als hoofdvervoerwijze. Een ketenverplaatsing via een P+R-terrein valt onder de autoverplaatsingen in deze statistiek.
- ^{xvi} Nationale Markt- en Capaciteitsanalyse 2017, Ministerie van Infrastructuur en Milieu, 01-05-2017.
- ^{xvii} Deze prognoses zijn afkomstig uit de Nationale Markt- en Capaciteitsanalyse 2017, Ministerie van Infrastructuur en Milieu, 01-05-2017.
- ^{xviii} De grens van 4.000 motorvoertuigen per etmaal is de theoretische scheiding tussen een erftoegangsweg (maximumsnelheid 30 km/uur) met uitsluitend bestemmingsverkeer en een ontsluitingsweg (maximumsnelheid 50 km/uur) met naast bestemmingsverkeer ook doorgaand verkeer.
- ^{xix} Zie brief aan Tweede Kamer: Uitwerking harmonisering milieuzones en differentiatie van Parkeertarieven, Staatssecretaris Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat, 5 april 2018.